

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

VOLUMINIS IX PARTIS I EDITIO ALTERA
FASCICULUS II

BEROLINI
APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLVII

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

VOLUMINIS IX PARTIS I EDITIO ALTERA
FASCICULUS II

BEROLINI APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLVII

INSCRIPTIONES
GRAECIAE SEPTENTRIONALIS

VOLUMINIBUS VII ET VIII NON COMPREHENSAE

CONSILIO ET AUCTORITATE
ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE
EDITAE

PARS I
INSCRIPTIONES PHOCIDIS LOCRIDIS AETOLIAE
ACARNANIAE INSULARUM MARIS IONII
EDITIO ALTERA

FASCICULUS II

INSCRIPTIONES ACARNANIAE

EDIDIT
GUENTHERUS KLAFFENBACH

BEROLINI APUD GUALTERUM DE GRUYTER ET SOCIOS
MCMLVII

Archiv-Nr. 34 06 57/912

Ex typographia Gualteri de Gruyter.

PRAEFATIO

Cum Wilamowitzii assensu pro supplemento novam editionem Inscriptionum Graecarum voluminis IX partis prioris conficere constituissem, ab Aetolia initium cepi atque huius regionis inscriptiones anno 1932 edidi. Quem fasciculum sperabam haud multo tempore post secuturum esse alterum, qui reliquarum regionum inscriptiones contineret. Longe aliter evenit. Obii quidem et peragravi inde ab autumno a. 1933 usque ad aestatem a. 1934 illas regiones et insulas prospero successu ('*Bericht über eine epigraphische Reise durch Mittelgriechenland und die Ionischen Inseln*' = *SB Ak. Berlin* 1935, 691 ss.), sed semper denuo officiis, quae sunt custodis Inscriptionum Graecarum, revocabar a meo ipsius opere perficiendo. Venit novum bellum, venerunt tempora dura et acerba, haud minus etiam diu multumque post. Nil amplius dicam. Postquam vero tam multi anni abierunt, consilium cepi, cum tandem tractatio inscriptionum Acarnaniae ad finem perducta esset, nullam moram edendi facere neque ad pristinum consilium hanc regionem cum reliquis uno tantum sc. altero fasciculo comprehendere, sed non solum statim inscriptiones Acarnaniae sed etiam postea reliquarum regionum separatim singulis fasciculis publici iuris facere.

Sic nunc hic alter fasciculus nonnisi Acarnaniae inscriptiones continet atque eas velut Aetolicas in formam 'Corporis' redactas, i. e. omnes ubicumque inventas. Neque autem recepi duas inscriptiones, quas fortasse desideras. Altera est IG IX 1, 533 ex Amphilochia oriunda; sed mihi potius in rem videtur hanc regionem una cum Epiro tractari (IG IX 1, 531 et 532 non Amphilochiae sed Strato vindicandae sunt, cf. infra nr. 414). Altera inscriptio libris est tradita, carmen illud εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην compositum, cf. Th. Preger, Inscriptiones Graecae metricae nr. 214. Non quo id non verum putem (fortasse etiam nunc exstat, cf. *SB Ak. Berlin* 1935, 710), sed insulam Taphum (*Meganisi*) non nisi per certum quoddam tempus, sc. quamdiu Leucas, quacum insula natura est coniuncta, in Acarnanum potestate erat, Acarnaniae fuisse probabile est; itaque hoc epigramma inscriptionibus Leucadis attribuere praetuli. Quod autem ad speciem huius fasciculi attinet, paulo differt ab ea, quae diu in consuetudine fuerat. Novae enim sunt litterarum formae, praecipue Graecarum. Quae propterea delectae sunt, quod fuerunt non pauci, qui formas Graecarum litterarum adhuc adhibitas improbaverint. Itaque mutata typographia etiam typos mutari opportunum duxi. Qui ex hoc tempore in omnibus Inscriptionum Graecarum voluminibus idem manebunt.

Aliter autem atque in fasciculo Aetolico addidi huic non solum tabulam geographicam Acarnaniae sed etiam imagines complures titulorum photographicas. Habeo enim nunc quidem pro certo utrumque lectoribus usui fore, siquidem de regione satis ignota agitur.

Tabula vero geographica confecta est ad exemplum eius, quae exstat in libro Eugenii Oberhummer, *Akarnanien, Ambrakia, Amphilochien, Leukas im Altertum*, Monaci 1887.

Denique oportet commemorare eos viros, qui optime de hoc fasciculo edendo meriti sunt, sive quia novas inscriptiones mecum communicaverunt, seu quia ectypa vel photographa miserunt, P. M. Fraser una cum Tullia Rönne, Chr. Habicht, E. Kirsten, N. Mosios, K. A. Rhomaeos, L. Tsanakas, N. S. Zaphiropulos. Quibus omnibus gratias debitas ex animi sententia ago. Ago autem gratias etiam discipulis meis G. Dunst et R. Koerner, qui in typothetarum plagulis corrigendis me summa cum diligentia adiuverunt.

Berolini die XII mensis Martii a. MCMLVII.

Guentherus Klaffenbach

HOC FASCICULO CONTINENTUR

	p.
Praefatio	V–VI
Fasti Acarnanici	IX–XXXI
I. Actium (nr. 207–211)	1–4
II. Anactorium (nr. 212–237. 589–594)	4–7. 76
III. Θέσις Λέγκα (nr. 238–240. 595)	8. 76
IV. Thyrrheum (nr. 241–366. 596–601)	8–33. 77–78
V. *Ruga* (et *Paliambelo*) (nr. 367–380)	33–35
VI. *Lykoniko* (nr. 381–383)	35
VII. *Komboti* (nr. 384–386)	36
VIII. Medion (nr. 387–388)	36–37
IX. Phoetiae (nr. 389. 602)	37. 78
X. Stratus (nr. 390–417)	37–46
XI. *Paleo-Manina* (nr. 418)	46
XII. Oeniadae (nr. 419–426)	47–50
XIII. Coronta (nr. 427–433. 603–604)	50–51. 78
XIV. Astacus (nr. 434–443)	52–54
XV. Alyzia (nr. 444–450)	54–55
XVI. Palaerus et vicinia (nr. 451–572)	56–68
XVII. Tituli originis incertae (nr. 573–576)	68–70
XVIII. Tituli Acarnanum extra Acarnaniam inventi (nr. 577–588)	70–75
Addenda (nr. 589–604) et corrigenda	76–78
Indices	79–98
I. Viri et mulieres	81–87
II. Nomina geographica	87–88
III. Nomina sacra	88
IV. Sermo Graecus	89–96
V. Index grammaticus	97
VI. Comparatio numerorum	98

FASTI ACARNANICI

ante c. 1900. Acarnaniam iam inde ab aevo neolithico incolas habuisse vestigiis edocemur, quae ibidem et in insulis adiacentibus in lucem prodierunt. Nam illius aevi vasorum testas S. Benton invenit haud procul ab oppido Astaco in antro prope ecclesiam S. Nicolai sito (*Ann. Brit. Sch.* 42, 1947, 156 ss.; hic etiam instrumenta lapidea) et in insulis *Meganisi* (ibid. 32, 1931/2, 231 s.), *Kalamos* (ibid. 234), *Provati* (ibid. 236). Astaci etiam '*an Early Bronze Age deposit*' detectum est (ibid. 32, 1931/2, 244). Incolas illos cognatos fuisse gentibus Asiae, imprimis Caribus, inter omnes constat. Non constat de nomine. Ab antiquis auctoribus commemorantur Λέλεγες (Aristoteles apud Strab. VII 321; cf. P. Kretschmer, *Die Leleger und die ostmediterrane Urbevölkerung* = *Glotta* 32, 1953, 161 ss.), Τάφιοι, Τηλεβόαι (Aristoteles l. c.; Strab. X 461; Steph. Byz. s. v. Τηλεβοΐς; cf. etiam G. Türk, *RE* V A 311 nr. 1), Ἐρυσιχαῖοι (Alcman frg. 13 D.; Apollodorus apud Strab. X 460; Steph. Byz. s. v. Ἐρυσίχη et Οἰνειάδαι). Sed nomen Ἀκαρνᾶνες haud dubie posterioris demum temporis est, cf. infra (aliter iudicant P. Kretschmer, *Einl. Gesch. gr. Spr.* 422. *Glotta* 21, 1933, 88; F. Schachermeyr, *RE* XXII 1514). Etiam ea nomina geographica Acarnaniae, quae A. Fick, *Vorgriech. Ortsnamen* 85/6 inter 'Lelegeia' affert, mea quidem sententia non sunt firma ad probandum, immo potius nonnulla Illyrica sunt habenda, ut Fick ipse l. c. 109/10 confitetur; ceterum vide infra.

c. 1900—c. 1200. Primos Graecos, sc. Iones—Aeoles (Achaeos), qui c. 1900 sensim in Haemi paeninsulam progressi sunt, etiam in Acarnaniam invasisse testimonio sunt vasorum fragmenta huic aetati ('*Middle Bronze Age*' sive '*Mittelhelladikum*') attribuenda, quae Astaci inventa sunt, cf. S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931/2, 222. 35, 1934/5, 52.

Inde ab tempore c. 1400 vel postea (Schachermeyr, *RE* XXII 1491; E. Kirsten, *N. Jahrbb.* 1940, 303) opera et artificia Mycenaea allata sunt. Exstiterunt adhuc Astaci (S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931/2, 244. 42, 1947, 173), Corontis (Πρακτικά 1908, 100), Palaeri (M. S. Thompson, *Liverpool Ann.* 4, 1912, 133; S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931/2, 240), in insula *Meganisi* (S. Benton, l. c. 232).

Tum c. a. 1200 illae gentes, quas '*Nordwestgriechen*' nominare consuevimus, ut in reliquam Graeciam etiam in Acarnaniam intraverunt. Huc referenda videntur, quae veteres scriptores de Curetibus tradunt: quos, postquam Aetoliam meridionalem occupavissent, εἰς τὴν νῦν καλουμένην Ἀκαρνανίαν ὑποχωρῆσαι (Ephorus apud Strab. X 463, cf. ibid. 465; Aristoteles apud Strab. VII 321; Paus. VIII 24, 9; Steph. Byz. s. v. Κουρής et Ἀθῆναι; vide etiam E. Oberhummer, *Akarnanien* 61 et Fastos Aetolicos p. IX 60 ss.). Contra E. Kirsten Curetes non illis '*Nordwestgriechen*' annumerat, sed eos iam posteriore aetate Mycenaea venisse putat (*N. Jahrbb.* 1940, 302/3, cf. etiam *RE* XVII 2443. XXI 241), id quod cum Wilamowitzio improbo, cf. Fastos Aetolicos l. c.

c. 1100/1000. Migratio Dorica. Saeculo undecimo ad finem vergente ex interioribus partibus Haemi paeninsulae et Epiro gentes e Graecis sc. illis '*Nordwestgriechen*' cognatis et imprimis Illyriis mixtae ducibus Doribus in meridiem proruperunt et Acarnaniam quoque occupaverunt (cf. P. Kretschmer, *Einl.* 254 ss.; Wilamowitz, *Der Glaube der Hellenen* I 70). Acarnanes ex Epiro advenisse etiam fabula Alcmaeonis recordatione comprehendisse videtur (Apoll. bibl. III 93; cf. Oberhummer, *Akarnanien* 43/4). In nomine illorum invasorum, e quibus tum terra in omne tempus appellata est, Doricum deum Κάρνον subesse iure puto Wilamowitz affirmavit (*Herm.* 38, 1903, 580. *Glaube d. Hell.* I 70. 90). Ceterum autem nomen Ἀκαρνᾶνες, formatum velut Ἀθαμᾶνες, Αἰνιᾶνες, Ἀτιντᾶνες, Δυμᾶνες, Εὐρυτᾶνες ('*nordgriechische bzw. illyrische Völkernamen*', E. Schwyzer, *Gr. Gramm.* I 78), videtur etiam coniungendum esse

cum nominibus oppidorum Carnuntum et Carnus, quae cum P. Kretschmero (*Glotta* 14, 1925, 91) Illyriis vindicaverim, cf. Amm. Marc. 30, 5, 2 et Liv. 43, 1, 2; de α praefixo in lingua Illyria vide H. Krahe, *Die alten balkanillyrischen geographischen Namen* 95 et *Zschr. f. Ortsnamenforschung* 7, 1931, 10/11. Atque alia quoque nomina, quae originem Illyricam produnt, haud pauca in Acarnania reperiuntur. In geographicis haec recensenda videntur: oppida Μεδεών vel Μεδιών (Kretschmer, *Einl.* 257; Krahe, *Balkanillyr. geogr. Namen* 28. 92; W. Kroll, *RE* XV 65) et Πάλαιρος (Krahe, l. c. 94. 115), promunturium Κριθωτή (Oberhummer, *Akarnanien* 59; Kretschmer, l. c. 257), insula Κάρνος (Krahe, l. c. 89. 115), flumen Ἄναπος (Schwyzer, *Gr. Gramm.* I 66); in nominibus hominum haec: Βάβος (cf. ad nr. 434_{19}), Δάσιμος (Δάζιμος) (cf. ad nr. 213), Δελμάτας, Δινδύλα(ς) (cf. ad nr. 522), Λεύκαρος (Krahe, *Lexikon altillyrischer Personennamen* 65), Σπίνθαρος, siquidem nomina in -αρος cadentia apud Illyrios frequentia sunt (cf. Kretschmer, *Einl.* 246; Krahe, *Balkanillyr. geogr. Namen* 58), aliaque fortasse nova nomina (Δάζος, Πλάτυρ, Πύλλος infra p. XXV_{55} Acarnanes vix habendi sunt). Denique hic etiam deus Ἀπόλλων Μετθάπιος commemorandus est, vide ad nr. 573.

med. saec. VII. Cypselus in Acarnaniam colonias deduxit: Sollium (Thuc. II 30, 1) et Anactorium (Thuc. I 55, 1; Ps. Scym. 459—61; Strab. X 452; Paus. V 23, 3; Steph. Byz. s. v. Ἀνακτόριον), huc quidem duce filio notho Echiade (Nicol. Dam. 57 Jacoby). Colonias Corinthiorum etiam Alyziae, Astaci, Thyrrhei fuisse sumit E. Kirsten (*N. Jahrbb.* 1940, 307; *RE* VI A 744_{47}) iniuria, ut videtur, quia adhuc in his oppidis antiquiore quidem tempore nulli nummi Corinthii innotuerunt; Astacum a Cephallenibus conditum esse refert Steph. Byz. s. v., cf. Oberhummer, *Akarnanien* 49. 210[3]. Id autem constat auctoritatem Corinthiorum magnam fuisse apud Acarnanes, quod non solum tituli litteris Corinthiis scripti (214. 398. 399. 458. 459) probant sed etiam stateres Corinthii, qui tamen praeter Anactorium Alyziae, Astaci, Metropoli, Strati, Thyrrhei alibi posteriore demum aetate inventi sunt, cf. F. Imhoof-Blumer, *Num. Zschr.* X 1878, 11 s.; Head[2] 406 s.

Postea (de tempore non constat, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 75; Busolt, *Gr. Gesch.* I[2] 642[5]) etiam Corcyraei Anactorium insederunt (Thuc. I 55, 1).

c. 539. Ἀμφίλυτος ὁ Ἀκαρνὰν χρησμολόγος ἀνήρ Pisistrato ante pugnam ἐπὶ Παλληνίδι factam vaticinatus est, Herod. I 62 (Atheniensis apud [Plat.] Theag. 124 *d* et Clem. Al. Strom. 398 P., cf. Hiller von Gaertringen, *RE* I 1941).

c. 524. Themistoclis celeberrimi matrem Acarnanam civem fuisse auctor est Nepos Them. 1, 2; sed alii alia tradiderunt (Plut. Them. 1), cf. Busolt, *Gr. Gesch.* II[2] 640[1].

480. τοῖσι δὲ ἐν Θερμοπύλῃσι ἐοῦσι Ἑλλήνων πρῶτον μὲν ὁ μάντις Μεγιστίης ἐσιδὼν ἐς τὰ ἱρὰ ἔφρασε τὸν μέλλοντα ἔσεσθαι ἅμα ἠοῖ σφι θάνατον (Herod. VII 219, 1). τὸν μάντιν ὃς εἵπετο τῇ στρατιῇ ταύτῃ, Μεγιστίην τὸν Ἀκαρνῆνα, λεγόμενον εἶναι τἀνέκαθεν ἀπὸ Μελάμποδος, τοῦτον ⟨τὸν⟩ εἴπαντα ἐκ τῶν ἱρῶν τὰ μέλλοντά σφι ἐκβαίνειν, φανερός ἐστι Λεωνίδης ἀποπέμπων, ἵνα μὴ συναπόληταί σφι. ὁ δὲ ἀποπεμπόμενος αὐτὸς μὲν οὐκ ἀπέλιπε, τὸν δὲ παῖδα συστρατευόμενον, ἐόντα οἱ μουνογενέα, ἀπέπεμψε (ibid. 221). Carmen, quod eius sepulcro Thermopylis Σιμωνίδης ὁ Λεωπρέπεός ἐστι κατὰ ξεινίην ὁ ἐπιγράψας, ibid. 228 (Anth. Pal. VII 677; Simonides 83 D.; W. Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 94):

μνῆμα τόδε κλεινοῖο Μεγιστία, ὅν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε Κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἰδὼς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

479. Λευκαδίων καὶ Ἀνακτορίων ὀκτακόσιοι pugnae Plataicae interfuerunt, Herod. IX 28, 5. 31, 4. Itaque Anactoriorum nomen et in tripode aureo Delphico (Syll.[3] 31_{30} Ϝανακτοριε̃ς) et in basi Iovis Olympiae dedicati (Paus. V 23, 2) inscriptum erat.

inter 459 et 453. Messenii Naupactum deducti (460/59) Oeniadas aggressi sunt et pugna superiores oppidum obsidione in deditionem coegerunt. καὶ ἐνιαυτὸν μὲν μάλιστα οἱ Μεσσήνιοι κατέσχον τὴν πόλιν καὶ ἐνέμοντο τὴν χώραν. τῷ δὲ ἔτει τῷ ὑστέρῳ δύναμιν οἱ Ἀκαρνᾶνες ἀπὸ πασῶν συλλέξαντες τῶν πόλεων oppidum circumsederunt. Messenii autem octavo mense fame oppressi excursione facta cum damno διεκπίπτουσι διὰ τῶν Ἀκαρνάνων καὶ ἐπιλαμβανόμενοι τῆς Αἰτωλῶν ἐχόντων σφίσιν ἐπιτηδείως ἐς τὴν Ναύπακτον ἀνασώζονται, Paus. IV 25. Probabiliter haec inter expeditiones Tolmidis (455) et Periclis (453) evenerunt, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 85. 89 s.;

H. Pomtow, *Jahrbb. Philol.* 1896, 580; Busolt, *Gr. Gesch.* III 1, 336; contra de tempore post expeditionem Periclis cogitant Beloch, *Gr. Gesch.*[2] II 1, 174[2]; E. Kirsten, *RE* XVII 2210. *N. Jahrbb.* 1940, 307; J. A. O. Larsen, *Studies Robinson* II 1953, 802; de tota narratione O. Regenbogen, *RE Suppl.* VIII $1025_{14\,ss.}$ Iniuria autem Pausanias (V 26, 1) Victoriam, Paeonii opus, quam Messenii et Naupactii Olympiae dedicaverunt (*Inschr. Olymp.* 259), huc rettulit, cf. Syll.[3] 80; Tod, *Gr. Hist. Inscr.* 65; G. Lippold, *RE* XVIII 1, 2412 nr. 8.

453. χίλιοι Ἀθηναίων ἐπὶ τὰς ναῦς τὰς ἐν Πηγαῖς ἐπιβάντες -- παρέπλευσαν ἐς Σικυῶνα Περικλέους τοῦ Ξανθίππου στρατηγοῦντος -- καὶ διαπλεύσαντες πέραν, τῆς Ἀκαρνανίας ἐς Οἰνιάδας ἐστράτευσαν καὶ ἐπολιόρκουν, οὐ μέντοι εἷλόν γε, ἀλλ' ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, Thuc. I 111, 2—3; cf. Diod. XI 85, 2. 88, 2; Plut. Pericl. 19, 3; Aristid. I 585 D. Quod autem Diodorus priore loco citato narrat: πλὴν Οἰνιαδῶν ἁπάσας τὰς πόλεις προσηγάγετο (sc. Περικλῆς), recte se habere non potest, cf. infra ad a. 432 (Oberhummer, *Akarnanien* 87; Busolt, *Gr. Gesch.* III 1, 336[3]; Beloch, *Gr. Gesch.*[2] II 1, 174[2]). De anno cf. Busolt, l. c. 328[3]; A. W. Gomme, *Commentary on Thucydides* I 1950, 413.

Hoc tempore oppidum (castellum?) Ἀθήνας, quod commemorat Demetrius Scepsius apud Herodian. I 330_{27} L. = Steph. Byz. s. v. Ἀθῆναι (ἑβδόμη Ἀκαρνανίας, ὡς Δημήτριος, Ἀθηναίους ἐν τῇ Κουρήτιδι κτίσαντας πόλιν Ἀθήνας προσαγορεῦσαι. τὴν γὰρ νῦν Ἀκαρνανίαν Κουρῆτιν ὠνόμαζον.), ab Atheniensibus conditum esse putant (Oberhummer, *Akarnanien* 34. 87[1]. *RE* II 2022 nr. 4; K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 111 s.; E. Kirsten, *RE* XVII 2210_{53}); de situ in θέσει Πόρτες cf. Rhomaeos l. c., cui assensus est F. Noack (Kirsten l. c. 2209_{21}).

448. Ad commune omnium Graecorum concilium Athenis ἐπ' εἰρήνῃ καὶ κοινοπραγίᾳ τῆς Ἑλλάδος habendum etiam Acarnanes a Pericle invitati sunt, cf. Plut. Pericl. 17: πέντε (ex viginti missis legatis) εἰς Βοιωτίαν καὶ Φωκίδα καὶ Πελοπόννησον, ἐκ δὲ ταύτης διὰ Λοκρῶν ἐπὶ τὴν πρόσοικον ἤπειρον ἕως Ἀκαρνανίας καὶ Ἀμβρακίας ἀπεστάλησαν. -- ἐπράχθη δ' οὐδέν, οὐδὲ συνῆλθον αἱ πόλεις Λακεδαιμονίων ὑπεναντιωθέντων ὡς λέγεται. De tempore luculenter egit Busolt, *Gr. Gesch.* III 1, 445[2]; cf. etiam A. W. Gomme, *Commentary on Thucydides* I 367; H. Bengtson, *Gr. Gesch.* 196[4].

aestate 435. ἐπειδὴ δ' ἐγένοντο (septuaginta Corinthiorum naves Epidamnum missae) ἐν Ἀκτίῳ τῆς Ἀνακτορίας γῆς, οὗ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν, -- οἱ Κερκυραῖοι κήρυκά τε προὔπεμψαν αὐτοῖς ἐν ἀκατίῳ ἀπεροῦντα μὴ πλεῖν ἐπὶ σφᾶς, Thuc. I 29, 3.

autumno 433. Pugnae navali ad Sybota insulas factae una navis Anactoriorum in classe Corinthiorum interfuit, Thuc. I 46, 1.

— Post pugnam οἱ Κορίνθιοι ἀποπλέοντες ἐπ' οἴκου Ἀνακτόριον -- εἷλον ἀπάτῃ (ἦν δὲ κοινὸν Κερκυραίων καὶ ἐκείνων) καὶ καταστήσαντες ἐν αὐτῷ Κορινθίους οἰκήτορας ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου, Thuc. I 55, 1.

432 (?). Argivi Amphilochici ὑπὸ ξυμφορῶν πιεζόμενοι Ἀμπρακιώτας ὁμόρους ὄντας τῇ Ἀμφιλοχικῇ ξυνοίκους ἐπηγάγοντο --. ἐκβάλλουσιν οὖν τοὺς Ἀργείους οἱ Ἀμπρακιῶται χρόνῳ καὶ αὐτοὶ ἴσχουσι τὴν πόλιν. οἱ δ' Ἀμφίλοχοι γενομένου τούτου διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσι, καὶ προσπαρακαλέσαντες ἀμφότεροι Ἀθηναίους, οἳ αὐτοῖς Φορμίωνά τε στρατηγὸν ἔπεμψαν καὶ ναῦς τριάκοντα, ἀφικομένου δὲ τοῦ Φορμίωνος αἱροῦσι κατὰ κράτος Ἄργος καὶ τοὺς Ἀμπρακιώτας ἠνδραπόδισαν, κοινῇ τε ᾤκισαν αὐτὸ Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀκαρνᾶνες. μετὰ δὲ τοῦτο ἡ ξυμμαχία πρῶτον ἐγένετο Ἀθηναίοις καὶ Ἀκαρνᾶσιν, Thuc. II 68, 5—8. De tempore alii aliter iudicaverunt, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 92; Busolt, *Gr. Gesch.* III 2, 763[6]; H. T. Wade-Gery, *Journ. Hell. stud.* 52, 1932, 216[45]; A. W. Gomme, *Commentary on Thucydides* I 198 s. 367; *Athen. Trib. Lists* III 1950, 320 cum nota 84; R. L. Beaumont, *Journ. Hell. stud.* 72, 1952, 62 s. Probabilissima mihi quidem videtur sententia eorum, qui annum 432 praeferunt.

aestate 431. Plataeis oppressis Athenienses ὁρῶντες εἰ σφίσι φίλια ταῦτ' (τὰ περὶ Πελοπόννησον χωρία) εἴη βεβαίως, etiam ad Acarnanes legatos miserunt (Thuc. II 7, 3). Ἀκαρνάνων οἱ πλείους ad Athenienses se applicaverunt (ibid. 9, 4), sed Anactorium (9, 2), Sollium, Astacus (de utroque oppido cf. 30, 1), Oeniadae (82) cum Corinthiis fecerunt.

autumno 431. Athenienses Σόλλιόν τε Κορινθίων πόλισμα αἱροῦσι καὶ παραδιδόασι Παλαιρεῦσιν Ἀκαρνάνων μόνοις τὴν γῆν καὶ πόλιν νέμεσθαι· καὶ Ἀστακόν, ἧς Εὔαρχος ἐτυράννει, λαβόντες κατὰ κράτος καὶ ἐξελάσαντες αὐτὸν τὸ χωρίον ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεποιήσαντο, Thuc. II 30, 1.

hieme 431. Εὔαρχος ὁ Ἀκαρνὰν βουλόμενος ἐς τὴν Ἀστακὸν κατελθεῖν πείθει Κορινθίους τεσσαράκοντα ναυσὶ καὶ πεντακοσίοις καὶ χιλίοις ὁπλίταις ἑαυτὸν κατάγειν πλεύσαντας, καὶ αὐτὸς ἐπικούρους τινὰς προσεμισθώσατο· -- καὶ πλεύσαντες κατήγαγον· καὶ τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ θάλασσαν ἔστιν ἃ χωρία βουλόμενοι προσποιήσασθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἐδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου, Thuc. II 33, 1—2.

aestate 429. Ἀμπρακιῶται καὶ Χάονες βουλόμενοι Ἀκαρνανίαν τὴν πᾶσαν καταστρέψασθαι καὶ Ἀθηναίων ἀποστῆσαι πείθουσι Λακεδαιμονίους ναυτικόν τε παρασκευάσαι ἐκ τῆς ξυμμαχίδος καὶ ὁπλίτας χιλίους πέμψαι ἐπ' Ἀκαρνανίαν --. οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι πεισθέντες Κνῆμον μὲν ναύαρχον ἔτι ὄντα καὶ τοὺς ὁπλίτας ἐπὶ ναυσὶν ὀλίγαις εὐθὺς πέμπουσι, τῷ δὲ ναυτικῷ περιήγγειλαν παρασκευασαμένῳ ὡς τάχιστα πλεῖν ἐς Λευκάδα, quo etiam Anactorii naves miserunt. Κνῆμος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ χίλιοι ὁπλῖται ἐπειδὴ ἐπεραιώθησαν (sc. Ambraciam) -- εὐθὺς παρεσκευάζοντο τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. In magno exercitu, qui Ambraciam convenerat, etiam milites Anactoriorum erant. τούτῳ τῷ στρατῷ ἐπορεύετο Κνῆμος οὐ περιμείνας τὸ ἀπὸ Κορίνθου ναυτικόν, καὶ διὰ τῆς Ἀργείας ἰόντες Λιμναίαν, κώμην ἀτείχιστον, ἐπόρθησαν. ἀφικνοῦνταί τε ἐπὶ Στράτον, πόλιν μεγίστην τῆς Ἀκαρνανίας, νομίζοντες, εἰ ταύτην πρώτην λάβοιεν, ῥᾳδίως ἂν σφίσι τἆλλα προσχωρῆσαι. Ἀκαρνᾶνες δὲ αἰσθόμενοι κατά τε γῆν πολλὴν στρατιὰν ἐσβεβληκυῖαν ἔκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα τοὺς πολεμίους παρεσομένους οὔτε ξυνεβοήθουν ἐφύλασσόν τε τὰ αὑτῶν ἕκαστοι, παρά τε Φορμίωνα (qui Naupacti cum viginti navibus in statione erat) ἔπεμπον κελεύοντες ἀμύνειν· ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι ναυτικοῦ ἐκ Κορίνθου μέλλοντος ἐκπλεῖν Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. οἱ δὲ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι τρία τέλη ποιήσαντες σφῶν αὐτῶν ἐχώρουν πρὸς τὴν τῶν Στρατίων πόλιν, ὅπως ἐγγὺς στρατοπεδευσάμενοι, εἰ μὴ λόγοις πείθοιεν, ἔργῳ πειρῷντο τοῦ τείχους. -- καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες τεταγμένοι τε προσῇσαν καὶ διὰ φυλακῆς ἔχοντες, ἕως ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἐπιτηδείῳ· οἱ δὲ Χάονες, quibus cum reliquis barbaris medium agmen attributum erat, οὔτε ἐπέσχον τοῦ στρατόπεδον καταλαβεῖν, χωρήσαντές τε ῥύμῃ μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν καὶ αὑτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. γνόντες δ' αὐτοὺς οἱ Στράτιοι ἔτι προσιόντας -- προλοχίζουσι δὴ τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἔκ τε τῆς πόλεως ὁμόσε χωρήσαντες καὶ ἐκ τῶν ἐνεδρῶν προσπίπτουσιν atque hostes in fugam vertunt. Peloponnesii autem sociique ἀνελάμβανόν τε fugatos καὶ ξυναγαγόντες τὰ στρατόπεδα ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν, ἐς χεῖρας μὲν οὐκ ἰόντων σφίσι τῶν Στρατίων διὰ τὸ μήπω τοὺς ἄλλους Ἀκαρνᾶνας ξυμβεβοηθηκέναι, ἄπωθεν δὲ σφενδονώντων καὶ ἐς ἀπορίαν καθιστάντων. -- ἐπειδὴ δὲ νὺξ ἐγένετο, ἀναχωρήσας ὁ Κνῆμος τῇ στρατιᾷ κατὰ τάχος ἐπὶ τὸν Ἄναπον ποταμόν, ὃς ἀπέχει σταδίους ὀγδοήκοντα Στράτου, τούς τε νεκροὺς κομίζεται τῇ ὑστεραίᾳ ὑποσπόνδους καὶ Οἰνιαδῶν ξυμπαραγενομένων κατὰ φιλίαν ἀναχωρεῖ παρ' αὐτοὺς πρὶν τὴν ξυμβοήθειαν ἐλθεῖν. κἀκεῖθεν ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον ἕκαστοι. οἱ δὲ Στράτιοι τροπαῖον ἔστησαν τῆς μάχης τῆς πρὸς τοὺς βαρβάρους, Thuc. II 80—82; cf. Diod. XII 47, 4—5.

hieme 429/8. οἱ δὲ ἐν Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι τοῦδε τοῦ χειμῶνος, ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη, Φορμίωνος ἡγουμένου ἐστράτευσαν, παραπλεύσαντες ἐπ' Ἀστακοῦ καὶ ἀποβάντες, ἐς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας τετρακοσίοις μὲν ὁπλίταις Ἀθηναίων τῶν ἀπὸ τῶν νεῶν, τετρακοσίοις δὲ Μεσσηνίων, καὶ ἔκ τε Στράτου καὶ Κορόντων καὶ ἄλλων χωρίων ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν, καὶ Κύνητα τὸν Θεολύτου ἐς Κόροντα καταγαγόντες ἀνεχώρησαν πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. ἐς γὰρ Οἰνιάδας αἰεί ποτε πολεμίους ὄντας μόνους Ἀκαρνάνων οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι χειμῶνος ὄντος στρατεύειν· ὁ γὰρ Ἀχελῷος ποταμὸς -- ἄπορον ποιεῖ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐν χειμῶνι στρατεύειν, Thuc. II 102, 1—2. Tum Euarchum tyrannum (vide supra ad aut. 431) denuo Astaco pulsum esse iure sumit Oberhummer, *Akarnanien* 100[5].

aestate 428. (Ἀθηναῖοι ἀπέστειλαν) Ἀσώπιον τὸν Φορμίωνος στρατηγόν, κελευσάντων Ἀκαρνάνων τῶν Φορμίωνός τινα σφίσι πέμψαι ἢ ξυγγενῆ ἄρχοντα. Asopius ora Laconica vexata τὰς μὲν πλείους ἀποπέμπει τῶν νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκου, αὐτὸς δ' ἔχων δώδεκα ἀφικνεῖται ἐς Ναύπακτον καὶ ὕστερον Ἀκαρνᾶνας ἀναστήσας πανδημεὶ στρατεύει ἐπ' Οἰνιάδας καὶ ταῖς τε ναυσὶ κατὰ τὸν Ἀχελῷον ἔπλευσε καὶ ὁ κατὰ γῆν στρατὸς ἐδῄου τὴν χώραν. ὡς δ' οὐ προσεχώρουν, τὸν μὲν πεζὸν ἀφίησιν, αὐτὸς δὲ πλεύσας ἐς Λευκάδα Nericum frustra aggreditur ibique occidit, Thuc. III 7, 1—5.

aestate 426. Atheniensibus, cum Demosthene duce Leucade res gererent, Acarnanes πανδημεὶ πλὴν Οἰνιαδῶν ξυνέσποντο (Thuc. III 94, 1; Diod. XII

60, 1). οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες ἠξίουν Δημοσθένη – – ἀποτειχίζειν αὐτούς (sc. τοὺς Λευκαδίους), νομίζοντες ῥᾳδίως γ' ἂν ἐκπολιορκῆσαι καὶ πόλεως αἰεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. Demostheni autem a Messeniis Naupacti habitantibus persuasum est, ut potius expeditionem in Aetolos susciperet. ἄρας οὖν ξύμπαντι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς Λευκάδος ἀκόντων τῶν Ἀκαρνάνων παρέπλευσεν ἐς Σόλλιον. κοινώσας δὲ τὴν ἐπίνοιαν τοῖς Ἀκαρνᾶσιν, ὡς οὐ προσεδέξαντο διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν, αὐτὸς τῇ λοιπῇ στρατιᾷ – – ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς (Thuc. III 94, 2—95, 2).

autumni flexu 426. Cum Eurylochus a Lacedaemoniis Aetolis auctoribus cum exercitu per Locridem occidentalem missus Naupactum aggrederetur, Δημοσθένης ὁ Ἀθηναῖος (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ Ναύπακτον) – – ἐλθὼν πείθει Ἀκαρνᾶνας, χαλεπῶς διὰ τὴν ἐκ τῆς Λευκάδος ἀναχώρησιν, βοηθῆσαι Ναυπάκτῳ. καὶ πέμπουσι μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῶν νεῶν χιλίους ὁπλίτας, οἳ ἐσελθόντες περιεποίησαν τὸ χωρίον, Thuc. III 102, 3—4; cf. Diod. XII 60, 3.

Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ – – ἀνεχώρησαν – – ἐς τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα καὶ τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας. οἱ γὰρ Ἀμπρακιῶται ἐλθόντες πρὸς αὐτοὺς πείθουσιν ὥστε μετὰ σφῶν Ἄργει τε τῷ Ἀμφιλοχικῷ καὶ Ἀμφιλοχίᾳ τῇ ἄλλῃ ἐπιχειρῆσαι καὶ Ἀκαρνανίᾳ ἅμα – –. καὶ ὁ μὲν Εὐρύλοχος πεισθεὶς – – ἡσύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τοὺς χώρους τούτους, ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις ἐκστρατευσαμένοις περὶ τὸ Ἄργος δέοι βοηθεῖν, Thuc. III 102, 5—7.

hieme 426. Ἀμπρακιῶται, ὥσπερ ὑποσχόμενοι Εὐρυλόχῳ τὴν στρατιὰν κατέσχον, ἐκστρατεύονται ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν – – καὶ ἐσβαλόντες ἐς τὴν Ἀργείαν καταλαμβάνουσιν Ὄλπας, τεῖχος ἐπὶ λόφου ἰσχυρὸν πρὸς τῇ θαλάσσῃ, ὅ ποτε Ἀκαρνᾶνες τειχισάμενοι κοινῷ δικαστηρίῳ[1]) ἐχρῶντο· ἀπέχει δὲ ἀπὸ τῆς Ἀργείων πόλεως ἐπιθαλασσίας οὔσης πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους μάλιστα (de situ cf. E. Kirsten, *RE* XVII 2498 nr. 1). οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες οἱ μὲν ἐς Ἄργος ξυνεβοήθουν, οἱ δὲ τῆς Ἀμφιλοχίας ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ, ὃ Κρῆναι καλεῖται, φυλάσσοντες τοὺς μετὰ Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, μὴ λάθωσι πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας διελθόντες, ἐστρατοπεδεύσαντο. πέμπουσι δὲ καὶ ἐπὶ Δημοσθένη – –, ὅπως σφίσιν ἡγεμὼν γίγνηται, καὶ ἐπὶ τὰς εἴκοσι ναῦς Ἀθηναίων, αἳ ἔτυχον περὶ Πελοπόννησον οὖσαι, ὧν ἦρχεν Ἀριστοτέλης τε ὁ Τιμοκράτους καὶ Ἱεροφῶν ὁ Ἀντιμνήστου. – – οἱ μὲν οὖν μετ' Εὐρυλόχου Πελοποννήσιοι, ὡς ᾔσθοντο τοὺς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώτας ἥκοντας, ἄραντες ἐκ τοῦ Προσχίου ἐβοήθουν κατὰ τάχος καὶ διαβάντες τὸν Ἀχελῷον ἐχώρουν δι' Ἀκαρνανίας οὔσης ἐρήμου διὰ τὴν ἐς Ἄργος βοήθειαν, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν Στρατίων πόλιν καὶ τὴν φρουρὰν αὐτῶν, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν. καὶ διελθόντες τὴν Στρατίων γῆν ἐχώρουν διὰ τῆς Φυτίας καὶ αὖθις Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα, ἔπειτα διὰ Λιμναίας· καὶ ἐπέβησαν τῆς Ἀγραίων, οὐκέτι Ἀκαρνανίας, φιλίας δὲ σφίσιν. Denique monte Thyamo superato διεξελθόντες μεταξὺ τῆς τε Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις Ἀκαρνάνων φυλακῆς ἔλαθον καὶ προσέμειξαν τοῖς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώταις. – – Ἀθηναῖοι δὲ ταῖς εἴκοσι ναυσὶν οὐ πολλῷ ὕστερον παραγίγνονται ἐς τὸν Ἀμπρακικὸν κόλπον – – καὶ Δημοσθένης Μεσσηνίων μὲν ἔχων διακοσίους ὁπλίτας, ἑξήκοντα δὲ τοξότας Ἀθηναίων. καὶ αἱ μὲν νῆες περὶ τὰς Ὄλπας ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν· οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφιλόχων ὀλίγοι (οἱ γὰρ πλείους ὑπὸ Ἀμπρακιωτῶν βίᾳ κατείχοντο) ἐς τὸ Ἄργος ἤδη ξυνεληλυθότες παρεσκευάζοντο ὡς μαχούμενοι τοῖς ἐναντίοις καὶ ἡγεμόνα τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ αἱροῦνται Δημοσθένη μετὰ τῶν σφετέρων στρατηγῶν. ὁ δὲ προσαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ὄλπης ἐστρατοπεδεύσατο. Sexto autem die proelio decertatum est atque Demosthenes superior discessit, Eurylochus cecidit. Cum vero postero die Demosthenes et praetores Acarnanum rogati Mantinensibus et Peloponnesiorum ducibus atque nobilissimo cuique, ut abirent, secreto concessissent, re cognita etiam Ambraciotae et reliqui Peloponnesii abeuntes secuti sunt. οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες τὸ μὲν πρῶτον καὶ πάντας ἐνόμισαν ἀπιέναι ἀσπόνδους ὁμοίως καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἐπεδίωκον, καί τινας αὐτῶν τῶν στρατηγῶν κωλύοντας καὶ φάσκοντας ἐσπεῖσθαι αὐτοῖς ἠκόντισέ τις νομίσας καταπροδίδοσθαι σφᾶς· ἔπειτα μέντοι τοὺς μὲν Μαντινέας καὶ τοὺς Πελοποννησίους ἀφίεσαν, τοὺς δ' Ἀμπρακιώτας ἔκτεινον. – – οἱ δ' ἄλλοι διέφυγον ἐς τὴν Ἀγραΐδα ὅμορον οὖσαν, καὶ Σαλύνθιος αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀγραίων φίλος ὢν ὑπεδέξατο.

Interea οἱ ἐκ τῆς πόλεως Ἀμπρακιῶται πανδημεὶ auxilio venerunt. Demosthenes autem obviam profectus ad Idomenas inopinantes oppressit et ad internecionem delevit; ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐσώθησαν ἐς τὴν πόλιν· Ἀκαρνᾶνες δὲ σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς καὶ τροπαῖα στήσαντες ἀπεχώρησαν ἐς Ἄργος. Nam Acarnanes et Amphilochi, cum

Demosthenes Ambraciam ipsam expugnare studeret, hoc recusaverunt veriti, μὴ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες αὐτὴν χαλεπώτεροι σφίσι πάροικοι ὦσι. Itaque praeda partita Demosthenes Athenas, viginti Atheniensium naves Naupactum reverterunt. Ἀκαρνᾶνες δὲ καὶ Ἀμφίλοχοι ἀπελθόντων Ἀθηναίων καὶ Δημοσθένους τοῖς ὡς Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους καταφυγοῦσιν Ἀμπρακιώταις καὶ Πελοποννησίοις ἀναχώρησιν ἐσπείσαντο ἐπ' Οἰνιαδῶν (cf. Oberhummer, *Akarnanien* 112[1]), οἵπερ καὶ μετανέστησαν παρὰ Σαλυνθίου. καὶ ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον σπονδὰς καὶ ξυμμαχίαν ἐποιήσαντο ἑκατὸν ἔτη Ἀκαρνᾶνες καὶ Ἀμφίλοχοι πρὸς Ἀμπρακιώτας ἐπὶ τοῖσδε, ὥστε μήτε Ἀμπρακιώτας μετὰ Ἀκαρνάνων στρατεύειν ἐπὶ Πελοποννησίους μήτε Ἀκαρνᾶνας μετὰ Ἀμπρακιωτῶν ἐπ' Ἀθηναίους, βοηθεῖν δὲ τῇ ἀλλήλων, καὶ ἀποδοῦναι Ἀμπρακιώτας, ὁπόσα ἢ χωρία ἢ ὁμήρους Ἀμφιλόχων ἔχουσι, καὶ ἐπὶ Ἀνακτόριον μὴ βοηθεῖν πολέμιον ὂν Ἀκαρνᾶσιν. ταῦτα ξυνθέμενοι διέλυσαν τὸν πόλεμον, Thuc. III 105—114; cf. Diod. XII 60, 4—6; Polyaen. III 1, 2.

[1]) Quamquam sane verba Thucydidis eorum opinioni favere videntur, qui de communi omnium Acarnanum iudicio cogitant (cf. Swoboda, *Staatsaltert.* 296^7; Busolt-Swoboda, *Gr. Staatsk.* II 1463^5; E. Kirsten, *RE* XVII 2501), tamen propter loci extra Acarnaniam situm haud dubie potius commune Acarnanum et Amphilochorum iudicium intellegendum est, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 93^1.

autumno 425. οἱ ἐν τῇ Ναυπάκτῳ Ἀθηναῖοι καὶ Ἀκαρνᾶνες ἅμα τελευτῶντος τοῦ θέρους στρατευσάμενοι Ἀνακτόριον Κορινθίων πόλιν - - ἔλαβον προδοσίᾳ· καὶ ἐκπέμψαντες Κορινθίους αὐτοὶ Ἀκαρνᾶνες οἰκήτορες ἀπὸ πάντων ἔσχον τὸ χωρίον, Thuc. IV 49. Cf. etiam titulum IG II/III^2 $403_{11/2}$, ubi in monumento, quod Athenienses post a. 425 Minervae Victoriae dedicaverunt, haud dubie recte [καὶ ἀπ'] Ἀν|[ακτοριῶν] suppletum est.

aestate 424. Demosthenes praetor Atheniensium cum quadraginta navibus Naupactum missus est, ὅπως ἐξ ἐκείνων τῶν χωρίων στρατὸν ξυλλέξας Ἀκαρνάνων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων πλέοι ἐπὶ τὰς Σίφας (Thespiensium) ὡς προδοθησομένας. - - καὶ ὁ μὲν Δημοσθένης ἀφικόμενος (Naupactum), Οἰνιάδας δὲ ὑπό τε Ἀκαρνάνων πάντων κατηναγκασμένους καταλαβὼν ἐς τὴν Ἀθηναίων ξυμμαχίαν καὶ αὐτὸς ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν, ἐπὶ Σαλύνθιον καὶ Ἀγραίους στρατεύσας πρῶτον καὶ προσποιησάμενος τἆλλα ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅταν δέῃ, ἀπαντησόμενος, Thuc. IV 77.

Num revera titulus IG I^2 67 (cf. SEG X 112. 125), quo ex supplemento Hilleri Telemacho cuidam et duobus aliis Oeniadis ab Atheniensibus honores decernuntur, huc referendus sit, non liquet, quia neque tempus tituli neque supplementum ethnici ab omni parte certa sunt.

hieme 424. Demosthenes πλεύσας πρὸς τὰς Σίφας καὶ ἔχων ἐν ταῖς ναυσὶν Ἀκαρνᾶνας καὶ τῶν ἐκεῖ πολλοὺς ξυμμάχων ἄπρακτος γίγνεται μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος, Thuc. IV 89, 1; cf. Diod. XII 69, 2.

Post pugnam ad Delium factam Δημοσθένης ὀλίγῳ ὕστερον, ὡς αὐτῷ τότε πλεύσαντι τὰ περὶ τὰς Σίφας τῆς προδοσίας πέρι οὐ προὐχώρησεν, ἔχων τὸν στρατὸν ἐπὶ τῶν νεῶν τῶν τε Ἀκαρνάνων καὶ Ἀγραίων καὶ Ἀθηναίων τετρακοσίους ὁπλίτας ἀπόβασιν ἐποιήσατο ἐς τὴν Σικυωνίαν. καὶ πρὶν πάσας τὰς ναῦς καταπλεῦσαι βοηθήσαντες οἱ Σικυώνιοι τοὺς ἀποβεβηκότας ἔτρεψαν καὶ κατεδίωξαν ἐς τὰς ναῦς καὶ τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ζῶντας ἔλαβον. τροπαῖον δὲ στήσαντες τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν, Thuc. IV 101, 3—4.

aestate 413. Demosthenes cum classe in Siciliam subsidio missus Alyziam et Anactorium appulit atque ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν χωρίων σφενδονήτας τε καὶ ἀκοντιστὰς comparavit (Thuc. VII 31, 2. 5; cf. 60, 4. 67, 2), qui ἅμα μὲν κέρδει, τὸ δὲ πλέον Δημοσθένους φιλίᾳ καὶ Ἀθηναίων εὐνοίᾳ ξύμμαχοι ὄντες ἐπεκούρησαν (ibid. 57, 10).

fin. saec. V. Probabiliter post Oeniadas anno 424 captas Acarnanes res suas melius composuerunt et τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων constituerunt, cuius caput Stratus, πόλις μεγίστη τῆς Ἀκαρνανίας (Thuc. II 80, 8), erat, cf. Swoboda, *Staatsaltert.* 296 s.; Busolt-Swoboda, *Gr. Staatsk.* II 1463 s. Strati etiam primi nummi foederis Acarnanici cusi sunt, qui et ipsi iam saeculo quinto tribuendi esse videntur, cf. P. Gardner, *A history of ancient coinage 700—300 B. C.* (1918) 377. Sed notabile est singula quoque oppida ius nummos cudendi habuisse, cf. Head^2 329—333; M. O. B. Caspari, *Journ. Hell. stud.* 37, 1917, 168 ss. Primum vero τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων anno 389 commemoratur (vide infra). Ἀκαρνάνων πολιτείαν Aristoteles descripsit, frg. 474 Rose.

401/400. Αἰσχίνης ὁ Ἀκαρνάν dux peltastarum Arcadicorum in Cyri exercitu, Xen. anab. IV 8, 18, cf. 3, 22.

c. 400. Φορμίων Ἀκαρνάν ab Atheniensibus civitate donatus est, ut docemur titulo IG II/III^2 $237_{15\,ss.}$ anni 337, quo eius nepotes honorantur (vide infra).

'Magnam veri speciem habet Meieri coniectura (M. H. E. Meier, Commentatio epigr. II [Halis 1854] 102), cum Phormio Asopii f. Atheniensis summa apud Acarnanas gratia atque auctoritate floreret (Thuc. III 7, 1 [cf. supra ad aest. 428]), nobilem aliquem Acarnana eius familiaritate usum filio id nomen dedisse', Dittenberger, Syll.[3] 259[5].

395/4. Post pugnam ad Haliartum factam (aut. 395) Acarnanes ad foedus Boeotorum, Atheniensium aliorumque sociorum se applicaverunt (Diod. XIV 82, 3).

aestate 394. Pugnae ad flumen Nemeam commissae Acarnanes interfuerunt (Xen. Hell. IV 2, 17). Sed Coroneae defuerunt (ibid. 3, 15). Neque enim est, cur uno aut altero loco traditum nomen (illic Ἀκαρνᾶνες, hic Αἰνιᾶνες) mutetur, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 119[3].

autumno 389. Atheniensium trieres Oeniadis in statione erant (Xen. Hell. IV 6, 14).

inde ab aestate exeunti 389 usque ad ver 388. οἱ Ἀχαιοὶ ἔχοντες Καλυδῶνα – – καὶ πολίτας πεποιημένοι τοὺς Καλυδωνίους φρουρεῖν ἠναγκάζοντο ἐν αὐτῇ. οἱ γὰρ Ἀκαρνᾶνες ἐπεστράτευον, καὶ τῶν Ἀθηναίων δὲ καὶ Βοιωτῶν συμπαρῆσάν τινες αὐτοῖς διὰ τὸ συμμάχους εἶναι. πιεζόμενοι οὖν ὑπ' αὐτῶν οἱ Ἀχαιοὶ πρέσβεις πέμπουσιν εἰς τὴν Λακεδαίμονα. Lacedaemonii autem ἐκπέμπουσιν Ἀγησίλαον δύο μόρας ἔχοντα καὶ τῶν συμμάχων τὸ μέρος. οἱ μέντοι Ἀχαιοὶ πανδημεὶ συνεστρατεύοντο. ἐπεὶ δὲ διέβη ὁ Ἀγησίλαος, πάντες μὲν οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν Ἀκαρνᾶνες ἔφυγον εἰς τὰ ἄστη, πάντα δὲ τὰ βοσκήματα ἀπεχώρησε πόρρω, ὅπως μὴ ἁλίσκηται ὑπὸ τοῦ στρατεύματος. ὁ δ' Ἀγησίλαος ἐπειδὴ ἐγένετο ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς πολεμίας, πέμψας εἰς Στράτον πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀκαρνάνων εἶπεν, ὡς, εἰ μὴ παυσάμενοι τῆς πρὸς Βοιωτοὺς καὶ Ἀθηναίους συμμαχίας ἑαυτοὺς καὶ τοὺς συμμάχους αἱρήσονται, δῃώσει πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν ἐφεξῆς καὶ παραλείψει οὐδέν. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθοντο, οὕτως ἐποίει καὶ κόπτων συνεχῶς τὴν χώραν οὐ προῄει πλέον τῆς ἡμέρας ἢ δέκα ἢ δώδεκα σταδίων. οἱ μὲν οὖν Ἀκαρνᾶνες ἡγησάμενοι ἀσφαλὲς εἶναι διὰ τὴν βραδυτῆτα τοῦ στρατεύματος τά τε βοσκήματα κατεβίβαζον ἐκ τῶν ὀρῶν καὶ τῆς χώρας τὰ πλεῖστα ἠργάζοντο. ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν τῷ Ἀγησιλάῳ πάνυ ἤδη θαρρεῖν, ἡμέρᾳ πέμπτῃ ἢ ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ, ἀφ' ἧς εἰσέβαλε, θυσάμενος πρῴ διεπορεύθη πρὸ δείλης ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν στάδια ἐπὶ τὴν λίμνην, περὶ ἣν τὰ βοσκήματα τῶν Ἀκαρνάνων σχεδὸν πάντα ἦν (de situ cf. Oberhummer, *Akarnanien* 120[2]; E. Kirsten, *N. Jahrbb.* 1940, 312[27]), καὶ ἔλαβε παμπληθῆ καὶ βουκόλια καὶ ἱπποφόρβια καὶ ἄλλα παντοδαπὰ βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα πολλά. λαβὼν δὲ καὶ μείνας αὐτοῦ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν διεπώλει τὰ αἰχμάλωτα. τῶν μέντοι Ἀκαρνάνων πολλοὶ πελτασταὶ ἦλθον καὶ πρὸς τῷ ὄρει σκηνοῦντος τοῦ Ἀγησιλάου βάλλοντες καὶ σφενδονῶντες ἀπὸ τῆς ἀκρωνυχίας τοῦ ὄρους ἔπασχον μὲν οὐδέν, κατεβίβασαν δὲ εἰς τὸ ὁμαλὲς τὸ στρατόπεδον καίπερ ἤδη περὶ δεῖπνον παρασκευαζόμενον. εἰς δὲ τὴν νύκτα οἱ μὲν Ἀκαρνᾶνες ἀπῆλθον, οἱ δὲ στρατιῶται φυλακὰς καταστησάμενοι ἐκάθευδον. τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῆγεν ὁ Ἀγησίλαος τὸ στράτευμα. καὶ ἦν μὲν ἡ ἔξοδος ἐκ τοῦ περὶ τὴν λίμνην λειμῶνός τε καὶ πεδίου στενὴ διὰ τὰ κύκλῳ περιέχοντα ὄρη· καταλαβόντες δὲ οἱ Ἀκαρνᾶνες ἐκ τῶν ὑπερδεξίων ἔβαλλόν τε καὶ ἠκόντιζον καὶ ὑποκαταβαίνοντες εἰς τὰ κράσπεδα τῶν ὀρῶν προσέκειντο καὶ πράγματα παρεῖχον, ὥστε οὐκέτι ἐδύνατο τὸ στράτευμα πορεύεσθαι. ἐπιδιώκοντες δὲ ἀπὸ τῆς φάλαγγος οἵ τε ὁπλῖται καὶ οἱ ἱππεῖς τοὺς ἐπιτιθεμένους οὐδὲν ἔβλαπτον· ταχὺ γὰρ ἦσαν, ὁπότε ἀποχωροῖεν, πρὸς τοῖς ἰσχυροῖς οἱ Ἀκαρνᾶνες. χαλεπὸν δ' ἡγησάμενος ὁ Ἀγησίλαος διὰ τοῦ στενοπόρου ἐξελθεῖν ταῦτα πάσχοντας ἔγνω διώκειν τοὺς ἐκ τῶν εὐωνύμων προσκειμένους μάλα πολλοὺς ὄντας· εὐβατώτερον γὰρ ἦν τοῦτο τὸ ὄρος καὶ ὁπλίταις καὶ ἵπποις. καὶ ἐν ᾧ μὲν ἐσφαγιάζετο, μάλα κατεῖχον βάλλοντες καὶ ἀκοντίζοντες οἱ Ἀκαρνᾶνες καὶ ἐγγὺς προσιόντες πολλοὺς ἐτίτρωσκον. Cum autem signo dato Agesilaus impetum faceret, οἱ μὲν οὖν ὑποκαταβεβηκότες τῶν Ἀκαρνάνων καὶ ἀκροβολιζόμενοι ταχὺ ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθνῃσκον φεύγοντες πρὸς τὸ ἄναντες· ἐπὶ μέντοι τοῦ ἀκροτάτου οἱ ὁπλῖται ἦσαν τῶν Ἀκαρνάνων παρατεταγμένοι καὶ τῶν πελταστῶν τὸ πολὺ καὶ ἐνταῦθα ἐπέμενον καὶ τά τε ἄλλα βέλη ἠφίεσαν καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες ἱππέας τε κατέτρωσαν καὶ ἵππους τινὰς ἀπέκτειναν. ἐπεὶ μέντοι μικροῦ ἔδεον ἤδη ἐν χερσὶ τῶν Λακεδαιμονίων ὁπλιτῶν εἶναι, ἐνέκλιναν καὶ ἀπέθανον αὐτῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ περὶ τριακοσίους. τούτων δὲ γενομένων ὁ Ἀγησίλαος τροπαῖον ἐστήσατο. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου περιιὼν κατὰ τὴν χώραν ἔκοπτε καὶ ἔκαιε· πρὸς ἐνίας δὲ τῶν πόλεων καὶ προσέβαλλεν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἀναγκαζόμενος, οὐ μὴν εἷλέ γε οὐδεμίαν. ἡνίκα δὲ ἤδη ἐπεγίγνετο τὸ μετόπωρον, ἀπῄει ἐκ τῆς χώρας – – πεζῇ δι' Αἰτωλίας – –. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβὰς οἴκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυον τριήρεσιν ὁρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν.

παρελθόντος δὲ τοῦ χειμῶνος, ὥσπερ ὑπέσχετο τοῖς Ἀχαιοῖς, εὐθὺς ἀρχομένου τοῦ ἦρος πάλιν φρουρὰν ἔφαινεν ἐπὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας. οἱ δὲ αἰσθόμενοι καὶ νομίσαντες διὰ τὸ ἐν μεσογείᾳ σφίσι τὰς πόλεις εἶναι ὁμοίως ἂν πολιορκεῖσθαι ὑπὸ τῶν τὸν σῖτον φθειρόντων, ὥσπερ εἰ περιεστρατοπεδευμένοι πολιορκοῖντο, ἔπεμψαν πρέσβεις εἰς τὴν Λακεδαίμονα καὶ εἰρήνην μὲν πρὸς τοὺς Ἀχαιούς, συμμαχίαν δὲ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐποιήσαντο, Xen. Hell. IV 6—7, 1; cf. Ages. II 20; Plut. Ages. 22 fin.; Paus. III 10, 2 (vitiose); Polyaen. II 1. 10. De tempore cf. Beloch, *Gr. Gesch.*[2] III 2, 221/2.

378. Lacedaemonii τάς τε πόλεις καὶ τοὺς καταλεγομένους στρατιώτας εἰς τὸν πόλεμον διεῖλαν εἰς δέκα μέρη. – – τὴν δ' ὀγδόην (μερίδα ἐπλήρουν) Ἀκαρνᾶνες, Diod. XV 31, 2. Quam discriptionem Ed. Meyer, *Gesch. d. A.* V 306 iam anno 382 attribuit; item H. Bengtson, *Gr. Gesch.* 254.

375. Timotheus praetor Atheniensium, qui vere cum classe Peloponnesum circumvectus erat, praeter alias καὶ τὰς κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν (πόλεις) ὁμοίως ἔπεισεν ἀποκλῖναι πρὸς Ἀθηναίους, Diod. XV 36, 5.

ἀντεπλήρωσαν δὲ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ναυτικὸν καὶ Νικόλοχον ναύαρχον – – ἐξέπεμψαν· ὃς ἐπειδὴ εἶδε τὰς μετὰ Τιμοθέου ναῦς, οὐκ ἐμέλλησε καίπερ ἓξ νεῶν αὐτῷ ἀπουσῶν τῶν Ἀμβρακιωτίδων, ἀλλὰ πέντε καὶ πεντήκοντα ἔχων ναῦς ἑξήκοντα οὔσαις ταῖς μετὰ Τιμοθέου ἐναυμάχησε (exeunte mense Iunio: ἦν ἑορτὴ Σκίρα, Polyaen. III 10, 4; cf. A. Schaefer, *Demosthenes* I[2] 48[4]). καὶ τότε μὲν ἡττήθη, καὶ τροπαῖον ὁ Τιμόθεος ἔστησεν ἐν Ἀλυζείᾳ. ὁ δὲ ἀνειλκυσμένων τῶν Τιμοθέου νεῶν καὶ ἐπισκευαζομένων, ἐπεὶ παρεγένοντο αὐτῷ αἱ Ἀμβρακιώτιδες ἓξ τριήρεις, ἐπὶ τὴν Ἀλύζειαν ἔπλευσεν, ἔνθα ἦν ὁ Τιμόθεος. ὡς δὲ οὐκ ἀντανῆγε, τροπαῖον αὖ κἀκεῖνος ἐστήσατο ἐν ταῖς ἐγγυτάτω νήσοις, Xen. Hell. V 4, 65—66; cf. Diod. XV 36, 5 (περὶ Λευκάδα); Polyaen. III 10, 4. 12. 17 (περὶ Λευκάδα). Videntur Athenienses ex hac victoria proras Delum dedicavisse, cf. *Inscr. Délos* $1446_{21/2}$: ἀκροστόλια ἐν θή|[κηι – – ἀνάθημα Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων ἀπὸ τῆ]ς περὶ Λευκάδα ναυμαχίας. Naves a Timotheo captae recensentur in titulo IG II/III[2] 1606 anni 374/3.

Acarnanes legatis Athenas missis Athenienses una cum Corcyraeis et Cephallenibus decreto mense Augusto aut Septembri facto (IG II/III[2] 96) in societatem receperunt his verbis: ἀναγράψαι τῶν πόλεων τ[ῶν ἡκουσῶν τὰ ὀ]νόματα [ἐ]ς τὴν στήλην τὴν κοινὴν τῶ[ν συμμάχων τὸν] γραμμα[τ]έα τῆς βουλῆς καὶ ἀποδõνα[ι τὸς ὅρκους τα]ῖς πόλε[σι] ταῖς ἡκόσαις τὴν βουλὴν [καὶ τὸς στρατηγὸς καὶ το]ὺς ἱππέας· καὶ τὸς συμμά[χος ὀμόσαι ὡσαύτως τὸν ὅρ]κον· πραχθέντων δὲ τούτ[ων ἑλέσθαι τὸν δῆμον καθ' ὅ]τι ἂν δόξει τῶι κοινῶι [τῶν συμμάχων ἄνδρας τὸς ἀπ]οληψομένος τὸς ὅρκος [παρὰ τῶν πόλεων τὸς καὶ ἀνα]γραφη[σομέν]ος εἰς τὴν στή[λην τὴν κοινήν, οὗ οἱ σύμ]μαχοι ἐ[γγ]εγραμένοι εἰσίν. π[έμψαι δὲ καὶ συνέδρο]ς τῶν πό[λ]εων ἑκάστην ἐς τὸ συν[έδριον τῶν συμμάχων] κατὰ τὰ δόγματα τῶς συμμάχω[ν καὶ τõ δήμο τõ Ἀθηνα]ίων. περὶ δὲ τῶν Ἀκαρνάνων σκ[έψασθαι κοινῆι μετὰ Α]ἰσχύλο κ[α]ὶ Εὐάρχο καὶ Εὐρυ[– – καὶ – –]ος καὶ Ε[..⁷.... κα]ὶ Ῥυσιάδ[ο – –]ντ – – (quae nomina legatorum Acarnanum fuisse videntur). In tabula IG II/III[2] 43, quae est illa κοινὴ στήλη τῶν συμμάχων, nomen Acarnanum in latere sinistro (B_{10}) inscriptum est.

brevi ante 373. Acarnanes inimicitias cum Phricodemo, qui in Ozolarum oppido Oeanthea tyrannidem occupaverat, habebant, id quod narratio Polyaeni VIII 46 docet; cf. Oberhummer, *Akarnanien* 127; L. Lerat, *Les Locriens de l'Ouest* II (1952) 45 s.

372. Iphicrates praetor Atheniensium, qui cum classe Corcyrae erat, τοὺς πελταστὰς καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν νεῶν ὁπλίτας ἔχων διέβαινεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· καὶ ἐκεῖ ταῖς μὲν φιλίαις πόλεσιν ἐπεκούρει, εἴ τις δέοιτο, Θυριεῦσι δὲ μάλα καὶ ἀνδράσιν ἀλκίμοις καὶ χωρίον καρτερὸν ἔχουσιν ἐπολέμει, Xen. Hell. VI 2, 37. Apparet igitur non omnia Acarnanum oppida foederi cum Atheniensibus icto favisse.

hieme 370/69. Boeotos cum Epaminonda duce in Peloponnesum invaderent, etiam Acarnanes secuti sunt (Xen. Hell. VI 5, 23. Ages. II 24). Videntur igitur post pugnam Leuctricam ab Atheniensibus defecisse, Tod, *Gr. Hist. Inscr.* II p. 85 s.; sed cf. etiam A. Schaefer, *Demosthenes* I[2] 81[3] et Oberhummer, *Akarnanien* 127, qui putant nomen Acarnanum apud Xenophontem non recte se habere, iniuria si quid video.

c. 365—356. Hoc tempore in thearodocorum Epidauriorum stela IG IV[2] 1, 95 hi Acarnanes recensentur:

Οἰνιάδαι· Λάϊππος.
Στράτος· Θεοπροπίδας.
Φοιτίαι· Σίσυρνος.

Κορόνται· Ἀξίοχος, Πίμφις.
Μεδιών· Ἀριστίων.
Εὔριπος· Κοιρόμαχος.
Θύρρειον· Ταυρίσκος.
Ἐχίνεος· Κόσων.
Τορύβεια· Ἄντανδρος, Πρόξενος[1]).
Πάλαιρος· Λεόντιος.
Ὑπωρείαις· Τείσανδρος.

De situ oppidorum Εὐρίπου, Ἐχινέου, Τορυβείας, Ὑπωρειῶν non constat; ad oppida Ἐχίνεον et Τορύβειαν vide capita V et VII, ad Ὑπωρείας (cf. nr. 587) L. Robert, Hellenica I 1940, 106 ss.

[1]) Ἄντανδρος πρόξενος Hiller cum prioribus adnotans: 'Πρόξενος simul cum Ἄντανδρος incisum, munus non hominem alterum indicat; non fuit ergo θεαροδόκος', id quod probare non possum (SEG XI 411); sunt duo thearodoci velut oppidi Κοροντῶν.

vere 361. Ad novum Apollinis templum ab Amphictyonibus Delphis exstruendum contulerunt Φοιτιεῖς καὶ Στράτιοι δραχμὰς τριακοσίας πεντήκοντα, ἤνικαν δὲ τὸ ἀργύριον Πυρροίτας Στράτιος, Δράκων Φοιτιεύς, *BCH* 66/7, 1942/3, 86 $II_{15\,88}$. De tempore atque de Phoetiensibus et Stratiis coniunctis vide, quae ad nr. 390 adnotavimus.

356 ss. Ad bellum contra Phocenses gerendum Boeotis dederunt: Ἀριστίωνος ἄρχοντος· Ἀλυζῆοι – –· πρισγεῖες Χάροψ Δάδωνος, Ἀριστο – –. Ἀνακτοριεῖες τριάκοντα μνᾶς· πρι[σγεῖες – –] Φόρμω, Ἄρκος Τειρεῖος. — Νικολάω ἄρχοντος· Ἀλυ[ζῆοι] ἄλλας τριάκοντα μνᾶς· εἴ[νιξαν] πρισγεῖες Ἀλυζαίων Θεο[— Ἀ]λεξάνδρου, Δίων Πολυ – –, IG VII 2418 (Syll.³ 201; Tod, *Gr. Hist. Inscr.* II 160). De annis horum archontum Boeoticorum non satis constat. 'At sunt quae suadeant, ut ad initium potius quam ad extrema belli tempora titulum referamus' (Dittenberger, Syll.³ l. c. not. init.). Annis 354 et 353 tribuit M. Guarducci, *Riv. fil.* 58, 1930, 321 ss.

post 354. Hoc tempore in thearodocorum Epidauriorum stela IG IV² 1, 95 hi Acarnanes recensentur:

ἐν Λιμναίαι· Θωπίνας Ἀρι[σ]τολάου.
Οἰνιάδαι· Λυκόφρων.
Στράτος· Φίλλος.
Ἀστακοί· Καλλέας[1]) [Ν]ίκωνος.
Ἀλυζέα· Ἀργεῖος Γόργου.
Ἀνακτόριον· Ἀριστίων Περιάνδρου.

De situ oppidi Λιμναίας (*Karvasaras*) cf. K. A. Rhomaeos, Δελτ. 4, 1918, 114.

[1]) Kla. ectypo collato, Καλλίας priores.

c. med. saec. IV. Quibusdam Ἀκαρνᾶσι ἐξ Ἀσ[τακοῦ] ab Atheniensibus honores decreti sunt, IG II/III² 266.

— πολλοὶ μὲν οὖν περὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ὡς εἰκός, ἦσαν αὐτοῦ (puerilis Alexandri Magni), τροφεῖς καὶ παιδαγωγοὶ καὶ διδάσκαλοι λεγόμενοι, πᾶσι δ' ἐφειστήκει Λεωνίδας – – τροφεὺς Ἀλεξάνδρου καὶ καθηγητὴς καλούμενος. ὁ δὲ τὸ σχῆμα τοῦ παιδαγωγοῦ καὶ τὴν προσηγορίαν ὑποποιούμενος ἦν Λυσίμαχος, τῷ γένει Ἀκαρνάν, ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχων ἀστεῖον, ὅτι δ' ἑαυτὸν μὲν ὠνόμαζε Φοίνικα, τὸν δὲ Ἀλέξανδρον Ἀχιλλέα, Πηλέα δὲ τὸν Φίλιππον, ἠγαπᾶτο καὶ δευτέραν εἶχε χώραν, Plut. Alex. 5. Philippus, medicus Acarnan, *puero* (Alexandro) *comes et custos salutis datus non ut regem modo sed etiam ut alumnum eximia caritate diligebat*, Curt. III 6, 1.

349/8. Decretum Atheniensium de Echinaeis (vide caput V), qui legatos miserant, IG II/III² 208.

342. Cum Philippus ex Epiro contra Ambraciam proficisceretur, Acarnanes denuo se ad Atheniensium societatem applicaverunt (Beloch, *Gr.Gesch.*² III 1, 545), nam Athenienses in Acarnaniam milites subsidio miserunt (Πυθοδότου ἄρχοντος, Demosth. 48, 24. 26). De tempore cf. Beloch l. c. III 2, 291/2.

341. Demosthenes in Acarnaniam quoque legatus missus πάντας Ἀκαρνᾶνας ἐπὶ Φίλιππον συνέταξε, qui δισχιλίους ὁπλίτας se daturos esse promiserunt (Aeschin. III 97/8). Quo promisso non steterunt, cf. ad annum 338 et Oberhummer, *Akarnanien* 130 cum nota 3, ubi recte puto verba Aeschinis l. c. 256 Demosthenem ἀποστῆσαι Ἀκαρνᾶνας interpretatur. De anno cf. Schaefer, *Demosthenes* II² 486.

338. Pugnae Chaeronensi Acarnanes publico consilio non interfuerunt, sed Φορμίων καὶ Καρφίνας, nepotes illius Phormionis, qui ab Atheniensibus civis factus erat (cf. supra c. 400), βοηθήσαντες μετὰ δυνάμεως συνκατετάττοντο μετὰ Ἀθηναίων, καθότι ὁ στρατηγὸς παραγγέλλοι. Qui quod domum reverti non poterant Atheniensium fautoribus a Philippo ex Acarnania eiectis, Athenis degebant. Ubi aestate anni 337 Phormio et Carphinas ab Atheniensibus corona aurea et avita civitate confirmata, reliqui Acarnanes, ἕως ἂν κατέλθωσιν, eisdem fere privilegiis, quae οἱ ἰσοτελεῖς habebant, donati sunt, IG II/III² 237.

338/7. Acarnanes Graecorum societate communi Corinthi facta comprehensos esse probabile est, quamquam nomen eorum in indice lacunoso civitatium foederatarum IG II/III² 236 *b* servatum non est. Quod M. N. Tod huius tituli vs. 6 ineuntem (= *Gr. Hist. Inscr.* II 177_{29}) Schwahnium secutus supplevit: [Αἰτωλῶν : Π: Ἀκαρνάν]ων : ΙΙ :, plane incertum est.

338—314. Intra horum annorum spatium Acarnanes fines Agraeorum cum oppido Agrinio occupaverunt, cf. IG IX 1²1 p. $XIV_{73 ss.}$ (ad notam 1 adde nunc E. Kirsten, *RE* XVII 2212 et K. Δ. Στεργιόπουλος, Ἡ ἀρχαία Αἰτωλία (1939) 121, quorum uterque de anno 322 cogitat).

336. Philippo mortuo Αἰτωλοὶ κατάγειν τοὺς ἐξ Ἀκαρνανίας φυγάδας ἐψηφίσαντο διὰ Φιλίππου πεῖραν εἰληφότας τῆς φυγῆς, Diod. XVII 3, 3. Verba τοὺς ἐξ Ἀκαρνανίας φυγάδας per notam illam attractionem praepositionis dicta esse, i. e. Aetolorum exsules, qui in Acarnaniam fugerant, intellegendos esse suo iure contendit W. Hohmann, *Aitolien und die Aitoler bis zum lamischen Kriege* (diss. Hal. 1908) 35.

334 ss. Alexandrum Magnum cum expeditionem contra Persas faceret, comites secuti sunt eius educatores Lysimachus et Philippus (vide supra c. med. saec. IV). De Lysimacho cf. Plut. Alex. 24 (H. Berve, *Alexanderreich* II nr. 481), de Philippo P. Treves, *RE* XIX 2549 nr. 63.

333. Βιάνωρ ὁ Ἀκαρνάν, dux mercennariorum in exercitu Darei, cum suis aliisque e pugna ad Issum facta Tripolim Phoeniciae atque inde Cyprum et, ut quidem videtur, in Aegyptum fugit, Arrian. II 13, 2—3; cf. H. Berve, *Alexanderreich* II nr. 214.

c. 330. Aetoli Oeniadas occupant atque incolas ex oppido pellunt indignante Alexandro (Diod. XVIII 8, 6; Plut. Alex. 49); cf. IG IX 1² 1 p. XII_{102}, de tempore brevi ante pugnam ad Issum commissam cogitat Schwahn, *RE* IV A 1195_{58}.

330—326. σῖτον ἔδωκε ἁ πόλις (Cyrenensium), ὅκα ἁ σιτοδεία ἐγένετο ἐν τᾶι Ἑλλάδι, -- Ἀκαρνάνων Παλαιραίοις μυρίος (sc. medimnos), SEG IX 2_{35}; '*not necessarily as a free gift, but more probably at or below the normal price*' M. N. Tod, *Gr. Hist. Inscr.* II p. 274.

323. Bello Lamiensi, quod dicitur, soli ex omnibus Acarnanibus Ἀλυζαῖοι cum Atheniensibus societatem fecerunt (Diod. XVIII 11, 1). Quinam intellegendi sint Ἀκαρνᾶνες ⟨οἱ⟩ ἐς τὸ Αἰτωλικὸν συντελοῦντες, quos Pausanias I 25, 4 inter foederis participes enumerat, non satis perspicuum est, cf. Swoboda, *Staatsaltert.* 298⁴ et E. Kirsten, *RE* XVII 2211_{62}; fortasse revera de Oeniadis cogitandum est.

Anno 322 foedus dissolutum est (Diod. XVIII 17, 8. 18, 1).

322. [Clitus Macedonum classi praefectus ναυμαχήσας πρὸς Ἠετίωνα (potius Εὐετίωνα, cf. IG II/III² $505_{18.25}$) τὸν Ἀθηναίων ναύαρχον ἐνίκησε δυσὶν ναυμαχίαις καὶ συχνὰς τῶν πολεμίων νεῶν διέφθειρε περὶ τὰς καλουμένας Ἐχινάδας νήσους, Diod. XVIII 15, 9; sed quod Diodorus de loco tradit, aut falsum est aut aliae insulae ac notae illae in ora Acarnanica sitae, i. e. fortasse cognomines quaedam Amorgo vicinae intellegendae sunt, cf. A. C. Johnson, *Am. Journ. Arch.* XVII 1913, 512. 516; Schoch, *RE* XI 666 nr. 10.]

321. Dum Aetoli incursionem in Thessaliam faciunt, Ἀκαρνᾶνες ἀλλοτρίως ἔχοντες πρὸς Αἰτωλοὺς ἐνέβαλον εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τήν τε χώραν ἐδῄουν καὶ τὰς πόλεις ἐπολιόρκουν. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ πυθόμενοι τὰς ἰδίας πατρίδας κινδυνεύειν τοὺς μὲν ἄλλους στρατιώτας ἀπέλιπον ἐν Θετταλίᾳ --, αὐτοὶ δὲ τοὺς πολιτικοὺς ἀναλαβόντες ἧκον συντόμως εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας καταπληξάμενοι τὰς πατρίδας ἠλευθέρωσαν τῶν κινδύνων, Diod. XVIII 38, 4—5.

— Εὐήνωρ Εὐηπίου medicus, de quo confer M. Wellmann, *RE* VI 972 nr. 1, ab Atheniensibus proxenia aliisque honoribus, haud multo post civitate donatus est, IG II/III² 373. 374. Qui in tit. 373 Ἀκαρνάν appellatur, in tit. 374 Ἀργεῖος, unde Beloch (*Gr. Gesch.*² III 1, 291 cum nota 2) non recte puto conclusit Amphilochiam tunc temporis foederi Acarnanico addictam fuisse; nam κοινῇ ᾤκισαν oppidum Ἀμφίλοχοι καὶ Ἀκαρνᾶνες, cf. supra ad a. 432; vide etiam Oberhummer, *Akarnanien* 219.

314. Κάσσανδρος δ' ὁρῶν τοὺς Αἰτωλοὺς συναγωνιζομένους μὲν Ἀντιγόνῳ, πόλεμον δ' ἔχοντας ὅμορον πρὸς Ἀκαρνᾶνας ἔκρινε συμφέρειν ἅμα συμμάχους μὲν Ἀκαρνᾶνας ποιήσασθαι, ταπεινῶσαι δὲ τοὺς Αἰτωλούς. διόπερ ἀναζεύξας ἐκ Μακεδονίας μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἧκεν εἰς Αἰτωλίαν καὶ κατεστρατοπέδευσεν περὶ τὸν καλούμενον Καμπύλον ποταμόν· συναγαγὼν δὲ τοὺς Ἀκαρνᾶνας εἰς κοινὴν ἐκκλησίαν καὶ διελθών, ὅτι πόλεμον ἔχουσιν ὅμορον ἐκ παλαιῶν χρόνων, συνεβούλευεν

ἐκ τῶν ⟨ἀν⟩οχύρων καὶ μικρῶν χωρίων εἰς ὀλίγας πόλεις μετοικῆσαι, ὅπως μὴ διεσπαρμένης τῆς οἰκήσεως ἀδυνατῶσιν ἀλλήλοις βοηθεῖν καὶ πρὸς τὰς ἀπροσδοκήτους τῶν πολεμίων ἐπιθέσεις δυσχερῶς ἀθροίζωνται. πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνάνων οἱ πλεῖστοι μὲν εἰς Στράτον πόλιν συνῴκησαν, ὀχυρωτάτην οὖσαν καὶ μεγίστην, Οἰνιάδαι[1]) δὲ καί τινες ἄλλοι συνῆλθον ἐπὶ Σαυρίαν (vide caput XI), Δεριεῖς[2]) δὲ μεθ' ἑτέρων εἰς Ἀγρίνιον. ὁ δὲ Κάσσανδρος ἀπολιπὼν στρατηγὸν Λυκίσκον μετὰ τῶν ἱκανῶν στρατιωτῶν τούτῳ μὲν παρήγγειλε βοηθεῖν Ἀκαρνᾶσιν, αὐτὸς δὲ Leucadem profectus est, Diod. XIX 67, 3—5.

[1]) Sc. incolae a. c. 300 ab Aetolis ex oppido pulsi, cf. IG IX 1^2 1 p. XIII$_{97}$. Obloquitur E. Kirsten, *RE* XVII 2212 et *N. Jahrbb.* 1940, 314, qui putat Acarnanes a. 321 oppidum recuperasse, cf. etiam Κ. Δ. Στεργιόπουλος, Ἡ ἀρχαία Αἰτωλία (1939) 121. [2]) Eadem forma IG IV^2 1, 96$_{61.65}$, Δηριεύς IG IX 1^2 3 A_{23}. De regione (*Lykovitsi-Skortu*) cf. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 113/4, sed vide etiam nr. 418.

ἀπαλλαγέντος δὲ ἐκ τῆς Αἰτωλίας τοῦ Κασσάνδρου συστραφέντες τῶν Αἰτωλῶν εἰς τρισχιλίους καὶ περιχαρακώσαντες Ἀγρίνιον ἐπολιόρκουν, τῶν δὲ κατοικούντων τὸ χωρίον ὁμολογίας ποιησαμένων ὥστε τὴν μὲν πόλιν παραδοῦναι, τῆς δ' ἀσφαλείας τυχόντας αὐτοὺς ἀπαλλαγῆναι, οὗτοι μὲν πιστεύοντες ταῖς σπονδαῖς ἀπῄεσαν, οἱ δ' Αἰτωλοὶ παραβάντες τὰς συνθήκας καὶ καταδιώξαντες τοὺς οὐδὲν ἐλπίζοντας πείσεσθαι δεινὸν πλὴν ὀλίγων πάντας ἀπέσφαξαν, Diod. XIX 68, 1.

313. Φίλιππος ὑπὸ Κασσάνδρου πεμφθεὶς στρατηγὸς εἰς τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς πόλεμον ὡς τάχισθ' ἧκεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν μετὰ τῆς δυνάμεως, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρει λεηλατεῖν τὴν Αἰτωλίαν, μετ' ὀλίγον δὲ πυθόμενος Αἰακίδην τὸν Ἠπειρώτην εἰς τὴν βασιλείαν κατεληλυθότα in Epirum profectus est et Aeacidam acie vicit. τῶν δὲ περὶ τὸν Αἰακίδην ἀθροισθέντων ἐκ τῆς φυγῆς καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς συμμιξάντων πάλιν ἐπελθὼν ὁ Φίλιππος μάχῃ ἐκράτησεν καὶ πολλοὺς ἀνεῖλεν, ἐν οἷς ἦν καὶ Αἰακίδης ὁ βασιλεύς. Aetoli autem perterriti sunt ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τὰς ἀνοχύρους πόλεις ἐκλιπεῖν, εἰς δὲ τὰ δυσβατώτατα τῶν ὀρῶν συμφυγεῖν μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν, Diod. XIX 74, 3—6. Alteram pugnam πρὸς Οἰνιάδαις factam esse tradit Pausanias I 11, 4. Itaque probabile est tunc temporis Acarnanes hoc oppidum recuperavisse, cf. IG IX 1^2 1 p. XIV$_{102\ 88}$.

312. Lyciscus (cf. a. 314) fuit etiamtum ὁ τεταγμένος ἐπὶ τῆς Ἀκαρνανίας στρατηγὸς ὑπὸ Κασσάνδρου, Diod. XIX 88, 2.

302/1. Εὐφρόνιος Ἡγήμονος Ἀκαρνάν ab Ephesiis civitate donatus est, quod praeter alia merita, cum Ephesii legationem ad Prepelaum ὑπὲρ τοῦ σταθμοῦ τοῦ ἱεροῦ (de recta interpretatione cf. L. Robert, Hellenica III 1946, 79 ss. nr. VI) καὶ τῆς ἀτελείας τῆι θεῶι misissent, συνδιοίκησεν μετὰ τῆς πρεσβείας, ὅπως ἂν ἡ ἀτέλεια ὑπάρχηι τῆι θεῶι, Syll.^{3} 353.

fin. saec. IV. [Ἡράκ]λειτος Ἀκαρνὰν [Θυρ]ρειεύς proxenus Delphorum ἄ. Εὐβουλίδα (cf. G. Daux, *Chron. delph.* 25 F 5), *GDI* 2658.

saec. IV. Filius quidam Φιλανδρίδου Στράτιος primus Acarnanum Olympiae pancratium vicit, Paus. VI 2, 1; cf. Oberhummer, *Akarnanien* 256^3; Lippold, *RE* XIV 55 nr. 33; A. Wilhelm, *Wien. Jahresh.* 33, 1941, 43.

in. saec. III. Ἀρισταρχίδας Ἀλεξίλα [Δ]εριεύς proxenus et thearodocus Epidauriorum, IG IV^2 1, 96$_{61.64}$, corr. M. Mitsos, cf. SEG XI 412.

— Ἱππίας Περικλέος Ἀκαρνὰν ἐξ Ἀστακῶν proxenus Megarensium, IG VII 12; contra M. Feyel, *Polybe et l'histoire de Béotie au IIIe siècle avant notre ère* (1942) 85 ss. annos c. 239—229 praefert.

294. Cum Alexander, Cassandri filius, Epirotarum regem Pyrrhum in auxilium contra Antipatrum fratrem vocaret, ἐπελθὼν ὁ Πύρρος ᾔτησε μισθὸν τῆς συμμαχίας τήν τε Στυμφαίαν καὶ τὴν Παραυαίαν τῆς Μακεδονίας καὶ τῶν ἐπικτήτων ἐθνῶν Ἀμβρακίαν, Ἀκαρνανίαν[1]), Ἀμφιλοχίαν. προεμένου δὲ τοῦ νεανίσκου ταῦτα μὲν αὐτὸς εἶχε φρουραῖς καταλαβών, Plut. Pyrrh. 6. Apparet igitur Acarnanes minus socios Macedonum quam eorum imperio subiectos fuisse (G. N. Cross, Epirus 1932, 129/30) vel paulatim in hanc condicionem devenisse.

[1]) Iniuria lectionem traditam in Ἀθαμανίαν vel Ἀτιντανίαν mutare voluerunt, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 142/3; R. Schubert, *Gesch. d. Pyrrhus* (1894) 128; C. Klotzsch, *Epirot. Gesch.* (1911) 171/2; W. W. Tarn, *Antig. Gon.* (1913) 58^{53}; Beloch, *Gr. Gesch.*^{2} IV 2, 383; G. N. Cross, Epirus 59^2.

283. Rex Lysimachus Pyrrho absente Epirum vastavit, Paus. I 9, 7; de anno cf. C. Klotzsch, *Epirot. Gesch.* 212. Tum autem Lysimachum simul Acarnaniam liberasse probabile est (Tarn, *Antig. Gon.* 120 cum nota 20 et *Cambr. Anc. Hist.* VII 96; Klaffenbach, Historia IV 1955, 48/9; dubitat Cross, Epirus 131 cum nota 3). Atque eodem tempore etiam Leucas Acarnanibus tributa esse videtur, cf. Tarn l. c.; aliter censuerunt

H. Swoboda, *Klio* X 1910, 401 (*'nicht vor Pyrrhos' Tod'*), Schwahn, *RE* IV A $1196_{10\,ss.}$ (312), Cross l. c. 132[1] (*'Pyrrhus himself may have been responsible for the union'*).

281. Conventum quoddam inter foedus Acarnanum et regem Pyrrhum, nr. 207.

280. Pyrrhus inter alios mercennarios etiam Acarnanes secum in Italiam duxit, Dion. Hal. XX 1, 2. 3, 6, cf. M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 202, qui tamen non recte dicit C. Klotzschium (*Epirot. Gesch.* 172 s.) de sociis, non de mercennariis cogitasse.

276/5. Λάϊτος -- Ἀκαρνὰν ἐξ Στρ[άτου] proxenus Delphorum ἄ. Χαριξένου, *FD* III 1, 106. Archontem Charixenum assignaverunt anno 277/6 R. Flacelière, *Les Aitoliens à Delphes* 435 nr. 21, 277/6? G. Daux, *Chron. delph.* 33 G 3, equidem autem annum 276/5 praefero propter archontem Hieronem anno 278/7 tribuendum, cf. *Klio* 32, 1939, 194.

vere 272. Pylaea verna ἄ. Ἀρχιάδα (cf. G. Daux, *Chron. delph.* 34 G 7) hieromnemones Σατύρῳ Νικομάχου Ἀκαρνᾶνι ἐκ Τυρβείου (vide caput VII), qui una cum aliis furtum in Apollinis Pythii fano commissum indicaverat, προδικίαν, ἀσφάλειαν, ἐπιτιμάν contulerunt, *FD* III 3, 203. Eodem tempore etiam Delphi hos viros decreto adhuc inedito honoraverunt, cf. R. Flacelière, *Les Aitoliens à Delphes* 441[1].

c. 263. Alexander, Pyrrhi Epirotae filius, a Macedonibus e regno suo pulsus exsul ad Acarnanes confugit, Iustin. XXVI 2, 11. 3, 1, cf. Klaffenbach, *Klio* 24, 1931, 231 et Historia IV 1955, 49.

263 vel 262. συνθήκα καὶ συμμαχία Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρνάνοις, fasc. 1 nr. 3 *A*. De tempore cf. Klaffenbach, Historia IV 1955, 46 ss.

262 (?). *Alexander -- non minore Epirotarum desiderio quam sociorum* (i. e. Aetolorum et Acarnanum) *auxilio in regnum restituitur*, Iustin. XXVI 3, 1, cf. Klaffenbach, Historia IV 1955, 50/1.

256/5 (?). Τίμων Γατίμου et eius filii (?) -- άνωρ, Πίμφων Ἀκαρνᾶνες proxeni Delphorum ἄ. Ἀριστίωνος (cf. G. Daux, *Chron. delph.* 37 G 22), *GDI* 2659.

c. 252/50 (?). Aetoli contra foedus anno 263 vel 262 cum Acarnanibus ictum πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην ὅρκους ποιησάμενοι καὶ συνθήκας ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ καὶ μερισμῷ τῆς Ἀκαρνανίας (Polyb. IX 34, 7, cf. II 45, 1; Iustin. XXVIII 1, 1) in partitione regionem inter meridiem et ortum solis spectantem (Stratum, Phoetias, Matropolim, Oeniadas) acceperunt, Alexander autem regionem inter septentriones et occasum solis spectantem (Limnaeam, Medionem, Thyrrheum, Leucadem), cf. Swoboda, *Staatsaltert.* 301 cum nota 2; de tempore cf. Cross, Epirus 133; Klaffenbach, Historia IV 1955, 51. Quo referendum est, quod Frontin. strat. III 4, 5 de *Alexandro oppugnaturo Leucadiam* narrat, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 145; Beloch, *Gr. Gesch.*[2] IV 1, 596[1]; S. I. Oost, *Roman policy in Epirus and Acarnania in the age of the Roman conquest of Greece* (1954) 100, 18. Aetoli autem καταστρεψάμενοι τοὺς ὁμόρους σφίσιν Ἀκαρνᾶνας monumentum Delphis erexerunt, Paus. X 16, 6, cf. *FD* III 4, 178.

priore parte saec. III. Διοκλῆς Δαμάρχου Ἀκαρνὰν τεταγμένος παρὰ βασιλεῖ Πτολεμαίωι (I. aut II.) a Cois civitate donatus est, cf. R. Herzog, *Heilige Gesetze von Kos* (*Abh. Ak. Berl.* 1928 nr. 6) 42.

239. Aetoli Epirotarum partem Acarnaniae aggressi sunt, Iustin. XXVIII 1, 1—3. 2, 14; annus inde colligitur, quod impetus Aetolorum Demetrio Antigoni Gonatae filio iam regnante (inde ab anno 240/39) et ante initium belli quod vocatur Demetrii (239/8, cf. W. W. Tarn, *Athenian Studies Ferguson* 1940, 490) factus est. Tum Aetoli Thyrrheum oppidum expugnasse videntur, quod tamen ante annum 221, fortasse iam ante annum 231, rursus amiserunt, cf. Klaffenbach, *SB Ak. Berl., Kl. f. Sprachen usw.* 1954, 1, 23/4.

[Quod Iustin. l. c. 1, 5—2 tradit Acarnanes auxilium Romanorum adversus Aetolos implorasse atque Romanos legationem ad Aetolos misisse, iure meritoque Holleaux ficticium esse demonstravit, cf. IG IX 1[2] 1 p. $XXII_{50\,ss.}$; assentiuntur etiam P. Treves, *Rendiconti Accad. dei Lincei* VI 8 (1932) 197[1] et Athenaeum 13, 1935, 49; R. Flacelière, *Les Aitoliens à Delphes* 251[3]; S. I. Oost, *Roman policy in Epirus and Acarnania* 92 ss., ubi vide de aliorum sententiis.]

c. 238—232. Thyrrheorum arbitrium de finibus Oeniadarum et Matropolitarum factum, fasc. 1 nr. 3 *B*; de tempore cf. Klaffenbach, *SB. Ak. Berl.* 1954, 1, 23[2].

autumno 231. Αἰτωλοὶ οὐδαμῶς δυνάμενοι πεῖσαι Μεδιωνίους μετέχειν σφίσι τῆς αὐτῆς πολιτείας ἐπεβάλοντο κατὰ κράτος ἑλεῖν αὐτούς. στρατεύσαντες οὖν πανδημεὶ καὶ περιστρατοπεδεύσαντες

αὐτῶν τὴν πόλιν κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολιόρκουν πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανήν. συνάψαντος δὲ τοῦ χρόνου τῶν ἀρχαιρεσίων (Aetolorum) -- καὶ τῶν πολιορκουμένων ἤδη κακῶς διακειμένων καὶ δοκούντων ἀν' ἑκάστην ἡμέραν ἐνδώσειν ἑαυτοὺς -- προσπλέουσιν τῆς νυκτὸς ἑκατὸν λέμβοι πρὸς τὴν Μεδιωνίαν κατὰ τοὺς ἔγγιστα τόπους τῆς πόλεως, ἐφ' ὧν ἦσαν Ἰλλυριοὶ πεντακισχίλιοι, quos Agron, Illyriorum rex, ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φιλίππου πατρὸς πεισθεὶς χρήμασιν subsidio miserat. καθορμισθέντες δὲ καὶ τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν -- προῆγον -- ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν στρατοπεδείαν. Pugna commissa συνεπιθεμένων τοῖς Αἰτωλοῖς ἅμα καὶ τῶν Μεδιωνίων ἐκ τῆς πόλεως Aetoli victi sunt. Deinde Illyrii domum reverterunt. οἱ δὲ Μεδιώνιοι τετευχότες ἀνελπίστου σωτηρίας, ἀθροισθέντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐβουλεύοντο περί τε τῶν ἄλλων καὶ περὶ τῆς τῶν ὅπλων ἐπιγραφῆς (id quod Aetoli ante cladem fecerant). ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς κοινὴν ποιήσειν τὴν ἐπιγραφὴν ἀπό τε τοῦ τὴν ἀρχὴν τῶν Αἰτωλῶν ἔχοντος καὶ τῶν εἰς τὸ μέλλον προπορευομένων κατὰ τὸ τῶν Αἰτωλῶν δόγμα, τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ἐπὶ τῶν ἐκείνοις συμβαινόντων ἐνδεικνυμένης τὴν αὑτῆς δύναμιν. ἃ γὰρ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοὶ προσεδόκων ὅσον ἤδη πείσεσθαι, ταῦτα πράττειν αὐτοῖς ἐκείνοις παρέδωκεν ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ κατὰ τῶν πολεμίων, Polyb. II 2, 5—4, 4; de tempore cf. De Sanctis, *Storia dei Romani* III 1, 293[73]; Klaffenbach, *Klio* 24, 1931, 234 *Korrekturnote*. Vide etiam A. Gitti, *La politica dei re Illiri e la Grecia* (1936) 32 ss. 72 ss.

230. Acarnanes una cum Epirotis foedus cum Teuta, regina Illyriorum, inierunt, Polyb. II 6, 9; de tempore cf. De Sanctis, *Storia dei Romani* III 1, 293[73].

Qua ex re elucet hoc anno Acarnanes, sc. eam partem Acarnaniae, quae adhuc Epirotarum fuerat, sui iuris fuisse et rem publicam suam restituisse. Quod anno superiore nondum factum esse potest, quia aliter nova res publica Acarnanum Medioniis auxilium misisset. Apparet igitur ipso anno 230 Acarnanes libertatem recuperasse. Neque dubium esse potest hoc cum turbis in Epiro ortis cohaesisse, quibus Molossorum regnum sublatum est. Unde simul colligitur illas turbas annis 231/230 tribuendas esse (recte igitur Beloch, *Gr. Gesch.*[2] IV 1, 635. IV 2, 152; Swoboda, *Staatsaltert.* 313[2]; de paulo priore tempore cum aliis cogitat Oost, *Roman policy in Epirus and Acarnania* 102, 31). Cf. Oberhummer, *Akarnanien* 152 ss.; Swoboda l. c. 301 s.; Gitti, *La politica dei re Illiri e la Grecia* 33 ss.

De novo statu foederis Acarnanici, cuius caput Leucas facta est, cf. Busolt-Swoboda, *Gr. Staatskunde* II 1468 ss.; Schwahn, *RE* IV A 1197 ss.; de nauarcho vide ad nr. 583. Quod autem ad rem nummariam attinet, '*no municipal coins are issued, except some bronze pieces of Anactorium, Leucas, and Oeniadae (219—211 B. C.)*', M. O. Caspari, *Journ. Hell. St.* 37, 1917, 169.

aestate 229. Corcyraei ab Illyriis obsidione pressi Achaeos Aetolosque in auxilium advocaverunt. οἱ δ' Ἰλλυριοὶ συμπαραλαβόντες Ἀκαρνάνων ναῦς κατὰ τὴν συμμαχίαν οὔσας ἑπτὰ καταφράκτους ἀνταναχθέντες συνέβαλλον τοῖς τῶν Ἀχαιῶν σκάφεσιν περὶ τοὺς καλουμένους Παξούς. οἱ μὲν οὖν Ἀκαρνᾶνες καὶ τῶν Ἀχαϊκῶν νεῶν αἱ κατὰ τούτους ταχθεῖσαι πάρισον ἐποίουν τὸν ἀγῶνα καὶ διέμενον ἀκέραιοι κατὰ τὰς συμπλοκὰς πλὴν τῶν εἰς αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας γινομένων τραυμάτων. Illyrii autem pugnam decreverunt, Polyb. II 10, 1—6. De tempore cf. M. Holleaux, *Rev. ét gr.* 43, 1930, 243 ss. (= *Études* IV 9 ss.); N. Vulić, *Bull. acad. roy. serbe* 1, 1935, 231 ss.

224. Foederi Graecorum, quod Antigonus Doson Aegii icit, Acarnanes quoque ascripti sunt (Polyb. IV 9, 4). Quos iam antea amicitiae necessitudines cum Antigono habuisse verisimile est, cf. Oost, *Roman policy in Epirus and Acarnania* 18/9.

aestate 222. Antigonus Doson cum in Laconiam invaderet, inter socios secum duxit Acarnanum mille pedites et quinquaginta equites (Polyb. II 65, 4), qui pugnae ad Sellasiam factae interfuerunt (ibid. 66, 6 et Plut. Cleom. 28).

autumno 221 aut vere 220. Aetoli ταῖς τῶν Κεφαλλήνων ναυσὶ χρώμενοι -- τὰς Ἠπειρωτῶν ἔτι δ' Ἀκαρνάνων ἐπόρθουν παραλίας, Polyb. V 3, 7. ἐπεβάλοντο δὲ καὶ τῆς Ἀκαρνανίας Θύριον (i. e. oppidum Thyrrheum) καταλαβέσθαι, idem IV 6, 2. 25, 3 (νυκτὸς ἔτι), sed impetus, ut quidem videtur, compressus est; certe oppidum aestate 219 Acarnanum est, cf. Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1954, 1, 24.

aestate 220. In proelio ad Caphyas commisso Epistratus Acarnan est praefectus equitatus et levis armaturae Achaeorum (Polyb. IV 11, 6), haud dubie mercennarius, cf. M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 203[3].

autumno 220. Bello Aetolico a sociorum synedris Corinthum congressis decreto legati ad socios missi sunt, ut in singulorum conciliis hoc decretum ratum fieret. οἱ δ' ἐξαποσταλέντες πρέσβεις πρὸς τοὺς συμμάχους ἀφικόμενοι πρῶτον εἰς Ἀκαρνανίαν ἐνετύγχανον τούτοις. οἱ δ' Ἀκαρνᾶνες τό τε δόγμα γνησίως συνεπεκύρωσαν καὶ τὸν ἀπὸ χώρας πόλεμον ἐξήνεγκαν τοῖς Αἰτωλοῖς, Polyb. IV 30, 1—2 (qui eos valde laudat: καὶ γὰρ ἰδίᾳ καὶ κοινῇ στάσιμον ἔχουσί τι καὶ φιλελεύθερον, ibid. 5). De significatu verborum τὸν ἀπὸ χώρας πόλεμον cf. M. Feyel, *Polybe* etc. 139[2] (*'Il s'agit de porter la guerre hors de son territoire, sur celui de l'ennemi'*).

aestate 219. Rex Philippus ex Epiro περαιώσας κατὰ τὸ προειρημένον στόμα (Actium) τὴν δύναμιν καὶ διελθὼν τὴν Ἀκαρνανίαν ἧκε τῆς Αἰτωλίας πρὸς τὴν καλουμένην πόλιν Φοιτίας, συμπαρειληφὼς Ἀκαρνάνων πεζοὺς δισχιλίους, ἱππεῖς δὲ διακοσίους. περιστρατοπεδεύσας δὲ τὴν προειρημένην πόλιν καὶ προσβολὰς ἐνεργοὺς καὶ καταπληκτικὰς ἐπὶ δύ' ἡμέρας ποιησάμενος παρέλαβε καθ' ὁμολογίαν, ἀφεὶς ὑποσπόνδους τοὺς ἐνόντας τῶν Αἰτωλῶν. Quingentos Aetolos, qui subsidio venerant, rex insidiis paratis concidit. μετὰ δὲ ταῦτα -- προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν εἰς τὴν Στρατικήν. ἀποσχὼν δὲ τῆς πόλεως περὶ δέκα στάδια κατεστρατοπέδευσε περὶ τὸν Ἀχελῷον ποταμόν, ὁρμώμενος δ' ἐντεῦθεν ἀδεῶς ἐπόρθει τὴν χώραν οὐδενὸς ἐπεξιέναι τολμῶντος τῶν ὑπεναντίων (Polyb. IV 63, 7—11). Tum Philippus προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ Μητροπόλεως καὶ Κωνώπης. οἱ δ' Αἰτωλοὶ τὴν μὲν ἄκραν τῆς Μητροπόλεως κατεῖχον, τὴν δὲ πόλιν ἐξέλιπον. ὁ δὲ Φίλιππος ἐμπρήσας τὴν Μητρόπολιν προῄει κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπὶ τὴν Κωνώπην (oppidum trans Acheloum in Aetolia ipsa situm). Ab Aetolis Acheloi transitu frustra prohibitus oppidum cepit atque diruit. Unde in meridiem versus profectus Ithoria quoque deleta Paeanium, oppidum e regione Oeniadarum situm, venit. καταστρατοπεδεύσας δὲ πρὸς τὸ Παιάνιον τοῦτο πρῶτον ἐξελεῖν ἔκρινε· ποιησάμενος δὲ προσβολὰς συνεχεῖς εἷλεν αὐτὸ κατὰ κράτος, πόλιν κατὰ μὲν τὸν περίβολον οὐ μεγάλην -- κατὰ δὲ τὴν σύμπασαν κατασκευὴν οἰκιῶν καὶ τειχῶν καὶ πύργων οὐδ' ὁποίας ἧττω. ταύτης δὲ τὸ μὲν τεῖχος κατέσκαψε πᾶν εἰς ἔδαφος, τὰς δ' οἰκήσεις διαλύων τὰ ξύλα καὶ τὸν κέραμον εἰς σχεδίας καθήρμοζε ⟨καὶ συνεχῶς κατῆγεν αὐτὰς⟩ τῷ ποταμῷ μετὰ πολλῆς φιλοτιμίας εἰς τοὺς Οἰνιάδας. οἱ δ' Αἰτωλοὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπεβάλοντο διατηρεῖν τὴν ἄκραν τὴν ἐν τοῖς Οἰνιάδαις ἀσφαλισάμενοι τείχεσι καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ· συνεγγίζοντος δὲ τοῦ Φιλίππου (iterum Acheloum transgressi) καταπλαγέντες ἐξεχώρησαν. ὁ δὲ βασιλεὺς παραλαβὼν καὶ ταύτην τὴν πόλιν, ἐξ αὐτῆς προελθὼν Calydoniam vastavit. Oeniadas autem reversus συνθεασάμενος τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου πρός τε τἆλλα καὶ μάλιστα πρὸς τὰς εἰς Πελοπόννησον διαβάσεις ἐπεβάλετο τειχίζειν τὴν πόλιν. -- τήν τε ἄκραν καθ' αὑτὴν ἠσφαλίσατο καὶ τῷ λιμένι καὶ τοῖς νεωρίοις ὁμοῦ τεῖχος περιβαλὼν ἐνεχείρει συνάψαι πρὸς τὴν ἄκραν, χρώμενος πρὸς τὴν οἰκοδομίαν (corr. Reiske) ταῖς ἐκ τοῦ Παιανίου παρασκευαῖς. Sed propter Dardanos Macedoniam aggressuros ἀναζεύξας μετὰ σπουδῆς ἐποιεῖτο τὴν ἐπάνοδον, ᾗπερ καὶ τὴν παρουσίαν ἐπεποίητο (ibid. 64, 3—66, 3). Sine dubio Philippus cum Oeniadis etiam Nasum (cf. E. Kirsten, *RE* XVII 2209) cepit, S. I. Oost, *Roman policy in Epirus and Acarnania* 111, 66. De muris Oeniadarum a Philippo exstructis cf. Kirsten l. c. 2223 ss.

Tum igitur Acarnanes totam Acarnaniae partem orientalem excepta Strato recuperaverunt. De Matropoli sane dubitat R. Flacelière, *BCH* 59, 1935, 25[6] et *Aitoliens à Delphes* 297 (sed oppidum a. 198/7 Acarnanum est, vide infra) atque M. Holleaux, *Rome, la Grèce et les monarchies hellénistiques* 160[2] putat Philippum Oeniadas non statim Acarnanibus tradidisse sed *'au bout de quelque temps'*, utique autem anno 217, ibid. 164[6].

hieme 219/8. Philippus Triphylia occupata ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λάδικον τὸν Ἀκαρνᾶνα constituit, Polyb. IV 80, 15; ceterum cf. M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 203/4.

aestate 218. Philippus Cephalleniam aggressus est ἔτι πρότερον γεγραφὼς praeter alios socios τοῖς Ἀκαρνᾶσι πληροῦν τὰ παρ' αὐτοῖς πλοῖα καὶ συναντᾶν εἰς Κεφαλληνίαν, itaque ἧκον -- καὶ παρ' Ἀκαρνάνων -- οἱ διαταχθέντες σύμμαχοι, Polyb. V 3, 3. 4, 4.

Cum Philippus Palen Cephalleniae frustra oppugnavisset, ἧκον πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα παρά τ' Ἀκαρνάνων καὶ παρὰ Μεσσηνίων, οἱ μὲν παρὰ τῶν Ἀκαρνάνων παρακαλοῦντες αὐτὸν ἐμβαλεῖν εἰς τὴν τῶν Αἰτωλῶν χώραν καὶ τόν τε Δωρίμαχον (Aetolorum praetorem) ἀποστῆσαι τῆς εἰς τὴν Μακεδονίαν ὁρμῆς καὶ τὴν χώραν τῶν Αἰτωλῶν ἐπελθεῖν καὶ πορθῆσαι πᾶσαν ἀδεῶς (Polyb. V 5, 2). Rex autem Acarnanum legatis ab Arato

adiutis obsecutus et ἀναχθεὶς ἐκ τῆς Κεφαλληνίας παρῆν δευτεραῖος εἰς Λευκάδα μετὰ τοῦ στόλου νυκτός. εὐτρεπισάμενος δὲ τὰ περὶ τὸν Διόρυκτον καὶ ταύτῃ διακομίσας τὰς ναῦς ἐποιεῖτο τὸν ἀπόπλουν κατὰ τὸν Ἀμβρακικὸν καλούμενον κόλπον. – – διανύσας δὲ καὶ καθορμισθεὶς βραχὺ πρὸ ἡμέρας πρὸς τῇ καλουμένῃ Λιμναίᾳ – – τοὺς ὁδηγοὺς ἀθροίσας τά τε περὶ τοὺς τόπους καὶ τὰς παρακειμένας πόλεις ἐπυνθάνετο καὶ διηρεύνα. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἧκεν ἔχων Ἀριστόφαντος ὁ στρατηγὸς πανδημεὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας· πολλὰ γὰρ καὶ δεινὰ πεπονθότες ἐν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις ὑπ' Αἰτωλῶν ἐκθύμως εἶχον πρὸς τὸ κατὰ πάντα τρόπον ἀμύνασθαι καὶ βλάψαι τοὺς Αἰτωλούς. διόπερ ἀσμένως ἐπιλαβόμενοι τότε τῆς Μακεδόνων ἐπαρκείας ἧκον ἐν τοῖς ὅπλοις, οὐ μόνον ὅσοις ὁ νόμος ἐπέταττε στρατεύειν, ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τινές. – – ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπολιπὼν φυλακὴν ἱκανὴν τῆς ἀποσκευῆς, τότε μὲν ἀναζεύξας ἐκ τῆς Λιμναίας δείλης καὶ προελθὼν ὡς ἑξήκοντα στάδια κατεστρατοπέδευσε. δειπνοποιησάμενος δὲ καὶ βραχὺ διαναπαύσας τὴν δύναμιν αὖθις ὥρμα καὶ συνεχῶς νυκτοπορήσας ἧκε πρὸς τὸν Ἀχελῷον ποταμὸν ἄρτι τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης μεταξὺ Κωνώπης καὶ Στράτου, σπεύδων ἄφνω καὶ παραδόξως ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Θέρμοις τόπον ἐπιβαλεῖν (l. c. 5, 11—6). Flumen transgressus rex famosam illam expeditionem Aetolicam suscepit, qua Thermum diripuit funditusque delevit (l. c. 7, 6—9, 7). Unde cum exercitum deduceret atque Aetoli novissimum agmen adorirentur, Acarnanes et mercennarii, qui agmen claudebant, impetum ab Illyriis adiuti propulsaverunt. Philippus autem eadem via, qua venerat, ad Conopen rediit. τῇ δ' ἐπιούσῃ (ἡμέρᾳ) πάλιν ἀναζεύξας ἐποιεῖτο τὴν πορείαν παρὰ τὸν Ἀχελῷον ἕως ἐπὶ τὸν Στράτον. διαβὰς δὲ τὸν ποταμὸν ἐπέστησε τὴν δύναμιν ἐκτὸς βέλους ἀποπειρώμενος τῶν ἔνδον. – – οὐδενὸς δ' ἐπεξιέναι τολμῶντος αὖτις ἀρξάμενος ἐκίνει τοὺς πρώτους, ποιούμενος τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τὴν Λιμναίαν καὶ τὰς ναῦς. ἅμα δὲ τῷ τὴν οὐραγίαν παραλλάξαι τὴν πόλιν hostes eruperunt, sed proelio commisso reiecti sunt. οἱ δ' ἀπὸ τῆς οὐραγίας ἀσφαλῶς συνῆψαν πρὸς τὸ στρατόπεδον καὶ τὰς ναῦς (l. c. 13—14, 7). Limnaea autem Philippus Leucadem atque inde Corinthum profectus est (l. c. 16, 5. 17, 8).

217. Σκερδιλαΐδας (dux Illyriorum) νομίζων ὑπὸ τοῦ βασιλέως (Philippi) ἀδικεῖσθαι διὰ τό τινα τῶν χρημάτων ἐλλείπειν αὐτῷ τῶν κατὰ τὰς συντάξεις ὁμολογηθέντων, ἃς ἐποιήσατο πρὸς Φίλιππον, ἐξαπέστειλε λέμβους πεντεκαίδεκα, μετὰ δόλου ποιούμενος τὴν ἐπιβολὴν τῆς κομιδῆς τῶν χρημάτων· οἳ καὶ κατέπλευσαν εἰς Λευκάδα πάντων αὐτοὺς ὡς φιλίους προσδεχομένων διὰ τὴν γεγενημένην κοινοπραγίαν. ἄλλο μὲν οὖν οὐκ ἔφθασαν οὐδὲν ἐργάσασθαι κακὸν οὐδ' ἐδυνήθησαν, sed quattuor naves Macedonicas ceperunt et ad Scerdilaidam miserunt. Ipsi autem Leucade profecti Maleam petiverunt (Polyb. V 95, 1—4; cf. 101, 1. 108, 1).

— Ἀγήτας ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς συναγαγὼν πανδημεὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐλεηλάτησε μὲν τὴν τῶν Ἀκαρνάνων χώραν, ἐπεπορεύθη δὲ πορθῶν πᾶσαν ἀδεῶς τὴν Ἤπειρον. οὗτος μὲν οὖν ταῦτα πράξας ἐπανελθὼν διαφῆκε τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ τὰς πόλεις. οἱ δ' Ἀκαρνᾶνες ἀντεμβαλόντες εἰς τὴν Στρατικὴν καὶ πανικῷ περιπεσόντες αἰσχρῶς μέν, ἀβλαβῶς γε μὴν ἐπανῆλθον, οὐ τολμησάντων αὐτοὺς ἐπιδιῶξαι τῶν ἐκ τοῦ Στράτου διὰ τὸ νομίζειν ἐνέδρας ἕνεκα ποιεῖσθαι τὴν ἀποχώρησιν, Polyb. V 96, 1—3.

mensibus Augusto/Septembri 217. Pax Naupacti facta. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὁ βασιλεὺς (Philippus) πάντας ἐξέπεμπε τοὺς ἥκοντας παρὰ τῶν συμμάχων κελεύσας ἐπὶ τούτοις προτείνειν τὴν εἰρήνην τοῖς Αἰτωλοῖς ὥστ' ἔχειν ἀμφοτέρους, ἃ νῦν ἔχουσι. Quam condicionem Aetoli prompto animo acceperunt (Polyb. V 103, 7—8). Agelaus autem Aetolus oratione notissima πάντας παρώρμησε τοὺς συμμάχους πρὸς τὰς διαλύσεις – –. διόπερ ἀνθομολογησάμενοι πρὸς σφᾶς ὑπὲρ τῶν κατὰ μέρος καὶ κυρώσαντες τὰς διαλύσεις ἐχωρίσθησαν, κατάγοντες εἰς τὰς οἰκείας ἕκαστοι πατρίδας εἰρήνην ἀντὶ πολέμου (l. c. 105, 1—2). Retinuerunt igitur Acarnanes, quae anno 219 recuperaverant, Aetoli autem Stratum; cf. supra p. $XXII_{72\,ss.}$

217—212. Quodam ex his annis (fortasse 216) Aetoli Thyrrheum expugnaverunt, quia anno 212 (ubi vide) oppidum in eorum potestate erat, cf. Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1954, 1, 25/6.

aestate 216. Φίλιππος ποιησάμενος τὸν πλοῦν δι' Εὐρίπου καὶ περὶ Μαλέαν ἧκε πρὸς τοὺς περὶ Κεφαλληνίαν καὶ Λευκάδα τόπους, ἐν οἷς καθορμισθεὶς ἐκαραδόκει πολυπραγμονῶν τὸν τῶν Ῥωμαίων στόλον, Polyb. V 109, 5.

216 (?). Pactum inter foedus Acarnanicum et Anactorium, quo fanum Apollinis Actii commune omnium Acarnanum factum est, nr. 583.

aestate 215. Foedus, quod Philippus ὑπὲρ αὑτοῦ καὶ Μακεδόνων καὶ τῶν συμμάχων (Polyb. VII 9, 1. 5. 7) cum Hannibale contra Romanos fecit, quin Acarnanes in se receperint, dubitari non potest, cf. S. I. Oost, *Roman policy in Epirus and Acarnania* 30. 113, 105.

autumno 212. Foedere, quod Romani et Aetoli icerunt, illi inter alia stipulati sunt: *darentque operam Romani, ut Acarnaniam Aetoli haberent* (Liv. 26, 24, 11), sc. totam, cf. Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1954, 1, 5[1]. Quod foedus iunctum est Thyrrhei; nam hic fragmentum stelae, in qua foedus inscriptum est, inventum est (nr. 241). De anno pactionis cf. Klaffenbach l. c. 4[3].

— Praetor M. Valerius Laevinus *Oeniadas Nasumque Acarnanum captas Aetolis contribuit*, Liv. 26, 24, 15, cf. Polyb. IX 39, 2.

ante ver 211 *Scopas* (praetor Aetolorum) *ubi profectum in Thraciam regem* (Philippum) *occupatumque ibi bello audivit, armata omni iuventute Aetolorum bellum inferre Acarnaniae parat. adversus quos Acarnanum gens et viribus impar et iam Oeniadas Nasumque amissas cernens Romanaque insuper arma ingruere ira magis instruit quam consilio bellum. coniugibus liberisque et senioribus super sexaginta annos in propinquam Epirum missis ab quindecim ad sexaginta annos coniurant nisi victores se non redituros: qui victus acie excessisset, eum ne quis urbe tecto mensa lare reciperet, diram execrationem in popularis, obtestationem quam sanctissimam potuerunt adversus hospites composuerunt precatique simul Epirotas sunt, ut qui suorum in acie cecidissent, eos uno tumulo contegerent adicerentque humatis titulum: 'hic siti sunt Acarnanes, qui adversus vim atque iniuriam Aetolorum pro patria pugnantes mortem occubuerunt'. per haec incitatis animis castra in extremis finibus suis obvia hosti posuerunt. nuntiis ad Philippum missis, quanto res in discrimine esset, omittere Philippum id, quod in manibus erat, coegerunt bellum – –. Aetolorum impetum tardaverat primo coniurationis fama Acarnanicae, deinde auditus Philippi adventus regredi etiam in intimos coegit finis*, Liv. 26, 25, 9–16. Cf. etiam fragmenta Polybii IX 40, 4: οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες πυνθανόμενοι τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἔφοδον ἐπὶ σφᾶς, τὰ μὲν ἀπαλγοῦντες ταῖς ἐλπίσι, τὰ δὲ καὶ θυμομαχοῦντες, ἐπί τινα παράστασιν κατήντησαν et ibid. 5—6: εἰ δέ τις λειπόμενος μὴ θάνοι, φύγοι δὲ τὸν κίνδυνον, τοῦτον μήτε πόλει δέχεσθαι μήτε πῦρ ἐναύειν. περὶ τούτων ἀρὰς ἐποιήσαντο πᾶσι μέν, μάλιστα δὲ τοῖς Ἠπειρώταις, εἰς τὸ μηδένα τῶν φευγόντων δέξασθαι τῇ χώρᾳ. Fortasse Aetolorum impetus iam exeunti autumno anni 212 tribuendus est, cf. M. Holleaux, *Cambr. Anc. Hist.* VIII 126[1].

hieme 211/0 vel vere 210. Et Acarnanes et Aetoli legationem Spartam miserunt, ut Lacedaemonios ad suam quique societatem perducerent; orator legationis Acarnanum Lyciscus in agendo inferior fuit (Polyb. IX 32—39; cf. X 41, 2. XVI 13, 3). De fide orationi Lycisci habenda cf. Holleaux, *Rome, la Grèce et les monarchies hellénistiques* 18. De tempore cf. Niese, *Gesch. d. griech. u. mak. Staaten* II 482; Holleaux l. c. 213[4] et *Cambr. Anc. Hist.* VIII 127.

210. Ex eo, quod duobus Polybii fragmentis (IX 45, 1. 2) docemur hunc scriptorem loco aliquo noni libri Arsinoen oppidum et ποταμόν τινα Κύαθον καλούμενον περὶ Ἀρσινόην πόλιν Αἰτωλίας commemorasse, F. A. Brandstäter, *Die Geschichten des Aetolischen Landes, Volkes und Bundes* 1844, 396, quem sequitur Oberhummer, *Akarnanien* 169/70, haud absurde conclusisse videtur Acarnanes, cum Dorimachus praetor Aetolorum πεζικῇ καὶ ἱππικῇ δυνάμει in Thessaliam profectus esset (Polyb. IX 42, 1—2), in Aetoliam invasisse.

210—207. Acarnanes Thyrrheum recuperaverunt; nam oppidum anno 210 etiamtum Aetolorum sed aestate anni 207 Acarnanum erat, cf. Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1954, 1, 21. 26. Probabiliter tum Νικόμαχος Ἀκαρνὰν τῶν ἐκ Θουρίου (= Θυρρείου) πεφευγότων, κατοικούντων δ' ἐν Ἀμβρακίᾳ, qui inter legatos ab Aetolis anno 197 Romam missos erat (Polyb. XVIII 10, 10), cum aliis Aetolorum fautoribus patria pulsus est (de posteriore tempore cogitat Oberhummer, *Akarnanien* 173; sed quae ibid. nota 1 conicit, stare non possunt, cf. supra ad ver 272).

vere 208. *Undique ab sociis legationes Demetriadem ad famam regis* (Philippi) *convenerunt. sustulerant enim animos Aetoli cum ab Romana societate tum post Attali adventum finitimosque depopulabantur; nec Acarnanes solum – – in magno metu erant – –. hi omnes – – auxilia regem orabant. – – legationes dimittit pollicitus, prout tempus ac res sineret, omnibus laturum se auxilium*, Liv. 28, 5, 3–9, cf. Polyb. X 41, 1. 3. 8.

aestate 208. *Paucis ante diebus*, quam Philippus Aegium venit, *inde Oxeas* (insulas ad Acheloi ostium sitas, cf. E. Kirsten, *RE* XVIII 1, 2003)

traiecerant Poeni, qui anno 209 cum classe Bomilcare duce auxilio venerant; *inde portus Acarnanum petierant, cum ab Oreo profectum Attalum Romanosque audissent, veriti, ne ad se iretur et intra Rhium -- opprimerentur*, Liv. 28, 7, 18; cf. M. Holleaux, *Rome, la Grèce et les monarchies hellénistiques* 241[1].

aestate 207. Acarnanes Magnetum de Leucophryenis decretum acceperunt, nr. 582.

206. Pax inter Philippum et Aetolos facta (Liv. 29, 12, 1). Aetoli Oeniadas atque probabiliter etiam Nasum retinuerunt, cf. Oost, *Roman policy in Epirus and Acarnania* 36. 115, 146.

aestate 205. Cum in urbe Phoenice Romani et Philippus de pace agerent, *adfuit conloquio Amynander Athamanum rex et magistratus alii Epirotarum et Acarnanum*, Liv. 29, 12, 12. *Cum pax conveniret, ab rege foederi adscripti* praeter alios *Acarnanes*, Liv. l. c. § 14. Proinde autem Acarnanes 'amicos' Romanorum factos esse iniuria, si quid video, contendit Oost, *Roman policy* 37/8.

205—c. 192. Aristomenes Acarnan in aula Ptolemaei V Epiphanis summa dignitate et auctoritate florebat; γενόμενος κύριος τῶν ὅλων πραγμάτων κάλλιστα καὶ σεμνότατα δοκεῖ προστῆναι τοῦ τε βασιλέως καὶ τῆς βασιλείας, Polyb. XV 31, 7. De singulis vide Niese, *RE* II 948 nr. 2.

autumno 201 et vere 200. *Acarnanes duo iuvenes per initiorum dies* (mensis Septembris 201) *non initiati templum Cereris* (Eleusine) *inprudentes religionis cum cetera turba ingressi sunt. facile eos sermo prodidit absurde quaedam percunctantis deductique ad antistites templi, cum palam esset per errorem ingressos, tamquam ob infandum scelus interfecti sunt. id tam foede atque hostiliter factum gens Acarnanum ad Philippum detulit* (vere 200) *impetravitque ab eo, ut datis Macedonum auxiliis bellum se inferre Atheniensibus pateretur. hic exercitus primo terram Atticam ferro ignique depopulatus cum omnis generis praeda in Acarnaniam rediit*, Liv. 31, 14, 7—10. De annis cf. Oost, *Roman policy* 118, 17.

autumno 200. Cum Chalcis a C. Claudio Centone expugnaretur, Sopater Acarnan, praefectus praesidii Macedonici, interfectus est, Liv. 31, 23, 8; cf. M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 204[2].

altera parte saec. III. Λίχας Πύρρου Ἀκαρνάν dux equitum Ptolemaei III Euergetae (246—221) et bis στρατηγὸς ἀποσταλεὶς ἐπὶ τὴν θήραν τῶν ἐλεφάντων Ptolemaeo IV Philopatore regnante (221—205), cf. Schoch, *RE* XIII 212 nr. 4; M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 206.

— Πύλλος et Πλάτυρ, filii Δάζου, Ἀ̣λ̣[ύζε]ι̣οι (?) proxeni Oropiorum, cf. M. Th. Mitsos, Ἐφ. 1952 [1955], 177 ss. nr. 10. 11.

Omnia nomina originis Illyricae, cf. H. Krahe, *Lexikon altillyrischer Personennamen* 40 (Dazos), 94 (Platyr), 97 (Pyllos). Sed de ethnici supplemento dubito, praesertim cum editor adnotet titulum difficillimum esse lectu. Itaque putaverim viros honoratos ex progenie illius Πύλλου καὶ τοῦ υἱοῦ Δάζου esse, qui Issaeis ad coloniam in insula Corcyra Melaena condendam agros aut donaverunt aut vendiderunt (Syll.[3] 141), atque ethnicum quoddam Illyricum exstare. An Δ̣ά̣[λμα]τ̣οι vel Δ̣α̣[λμά]τ̣α̣ι?

saec. III (?). -- λ̣ίας Στομίου [Ἀ]λυζαῖος proxenus Clitoriorum, IG V 2, $368_{18/9}$.

fin. saec. III/in. saec. II. In catalogo Delphico thearodocorum *BCH* 45, 1921, 1 ss. haec Acarnanum oppida et viri recensentur:

col. IV 138 ἐν Θυρ[ρείωι· --].
IV 62 ἐν Οἰνιάδαις· Εὔσα[μος].
IV 63 ἐν Φοιτίαις· Σῶσος (cf. IV 133).
Stratus (IV 48 ἐν Στράτωι· Ἀριστοφ --) tum Aetolorum erat.

Quod ad tempus attinet, certe col. IV recentior est quam col. I—III, quae annis fere 235—221 vindicandae videntur, cf. G. Daux, *Rev. ét. gr.* 62, 1949, 22. 26.

c. 200. Stratiorum (tum Aetolorum) decretum in honorem Milesiorum eorumque arbitrorum factum, nr. 417.

198/7. Νικόμαχος Διοκλέος (Δαμοκλέος?) Ματροπολίτας Ἀκαρνάν proxenus Lamiensium, IG IX 2, 61; de anno cf. Klaffenbach, IG IX 1[2] 1 p. LI[6].

vere 197. *Priusquam dimicaretur ad Cynoscephalas, L. Quinctius*, qui mense Martio (F. W. Walbank, *Philip V of Macedon* 1940, 323) a fratre *ad temptandam Acarnanum gentem* missus erat (Liv. 32, 40, 7; improbabiliter Niese, *Gesch. d. griech. u. mak. Staaten* II 626. 634 de duplici actione cogitat), *Corcyram excitis Acarnanum principibus, quae sola Graeciae gentium in societate Macedonum manserat, initium quoddam ibi motus fecit. duae autem maxime causae eos tenuerant in amicitia regis, una fides insita genti, altera metus odiumque Aetolorum. concilium Leucadem indictum est. eo neque cuncti convenere Acarnanum populi nec iis, qui*

convenerant, idem placuit; sed duo principes et magistratus pervicerunt, ut privatum decretum Romanae societatis fieret. id omnes, qui afuerant, aegre passi; et in hoc fremitu gentis a Philippo missi duo principes Acarnanum, Androcles et Echedemus, non ad tollendum modo decretum Romanae societatis valuerunt, sed etiam ut Archelaus et Bianor, principes gentis ambo, quod auctores eius sententiae fuissent, proditionis in concilio damnarentur, et Zeuxidae praetori, quod de ea re rettulisset, imperium abrogaretur. damnati autem *statuerunt offerre se multitudini et aut eo ipso lenire iras aut pati, quod casus tulisset. cum se frequenti concilio intulissent, – – potestate quoque dicendi facta – – ita adfecerunt animos, ut omnia, quae in eos decreta erant, frequentes tollerent neque eo minus redeundum in societatem Philippi abnuendamque Romanorum amicitiam censerent. Leucade haec sunt decreta. id caput Acarnaniae erat, eoque in concilium omnes populi conveniebant.*

itaque cum haec repentina mutatio Corcyram ad legatum Flamininum perlata esset, extemplo cum classe profectus Leucadem ad Heraeum, quod vocant, naves adplicuit. inde cum omni genere tormentorum machinarumque, quibus expugnantur urbes, ad muros accessit, ad primum terrorem ratus inclinari animos posse. postquam pacati nihil ostendebatur, tum vineas turresque erigere et arietem admovere muris coepit. – – sed quam urbs ipsa opportuna oppugnantibus erat, tam inexpugnabiles hostium animi. die ac nocte intenti reficere quassata muri, obstruere, quae patefacta ruinis erant, proelia inpigre inire et armis magis muros quam se ipsos moenibus tutari; diutiusque spe Romanorum obsidionem eam extraxissent, ni exules quidam Italici generis Leucade habitantes ab arce milites accepissent. eos tamen ex superiore loco magno cum tumultu decurrentes acie in foro instructa iusto proelio aliquamdiu Leucadii sustinuerunt. interim et scalis capta multis locis moenia et per stragem lapidum ac ruinas transcensum in urbem; iamque ipse legatus magno agmine circumvenerat pugnantes. tum pars in medio caesi, pars armis abiectis dediderunt sese victori. et post dies paucos audito proelio, quo ad Cynoscephalas pugnatum erat (mense Iunio, cf. Walbank l. c. 322/3), *omnes Acarnaniae populi in dicionem legati venerunt*, Liv. 33, 16–17.

aestate 197. *Ad Corinthum Achaei ducem regium Androsthenem iusto proelio fuderunt*, cuius in copiis etiam Acarnanes fuerunt, probabiliter socii (M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 204), non mercennarii (Oost, *Roman policy* 50), Liv. 33, 14, 1. 5.

vere 196. Romani Acarnanibus et libertatem et Leucadem neglectis Aetolis, qui hanc insulam sibi postulabant, reddiderunt, Dion. Hal. I 51 (cf. Oberhummer, *Akarnanien* 177[1]) et IG IX 1^2 1 p. XXXVI 95 ss. XXXVII 42 ss.; ceterum vide Oost, *Roman policy* 53 ss., qui suo iure dicit (p. 54): '*The omission of Acarnania from the proclamation* [Isthmiis eiusdem anni] *must mean that the status of that country at the time of the Isthmian games was clear beyond dispute; in other words, that some action had been taken to show that Leucas and Acarnania were free*'. Simul Romani cum Acarnanibus societatem coniunxerunt (Liv. 36, 12, 1. 8)[1]).

[1]) Iniuria, si quid video, Oost l. c. 55/6 negat Acarnanes foederatos factos esse, immo recte Walbank, *Philip V* 182 contendit: '*the Acarnanians — — probably became official allies of Rome*'. Neque improbanda videtur esse coniectura, quam M. Holleaux, *Rome, la Grèce et les monarchies hellénistiques* 13[4] protulit, referendum esse ad hunc ipsum annum id, quod Strabo X 462 narrat: οἱ 'Ακαρνᾶνες σοφίσασθαι λέγονται 'Ρωμαίους καὶ τὴν αὐτονομίαν παρ' αὐτῶν ἐξανύσασθαι λέγοντες, ὡς οὐ μετάσχοιεν μόνοι τῆς ἐπὶ τοὺς προγόνους τοὺς ἐκείνων στρατείας (sc. τῆς ἐπὶ Ἴλιον στρατείας)· οὔτε γὰρ ἐν τῷ Αἰτωλικῷ καταλόγῳ φράζοιντο οὔτε ἰδίᾳ· οὐδὲ γὰρ ὅλως τοὔνομα τοῦτ' ἐμφέροιτο ἐν τοῖς ἔπεσιν (aliter nec tamen probabiliter iudicat Oost l. c. 93 ss.).

vere 195. *Quinctius conventum Corinthum omnium sociarum civitatium legationibus in diem certam edicit* (Liv. 34, 22, 6). *Cum omnes bellum* (Nabidis) *decressent, auxilia ut pro viribus suis quaeque civitates mitterent, est hortatus* (ibid. 24, 7). Dubium esse non potest, quin etiam Acarnanes et illi conventui et bello interfuerint, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 177 cum nota 3; Oost, *Roman policy* 56.

aestate 195. Ad Flamininum, qui ad Caryas castra posuerat et ibi sociorum auxilia exspectavit, etiam L. Quinctius ab Leucade quadraginta navibus venit (Liv. 34, 26, 11). Videtur igitur inde ab anno 197 cum classi ibi mansisse, probabiliter usque ad annum 194, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 178[1]; Oost, *Roman policy* 54.

vere 194. Cum veris initio T. Quinctius Flamininus, priusquam Graecia decederet, Corinthum conventum ediceret, omnium civitatium sc. etiam Acarnanum legationes venerunt (Liv. 34, 48, 3).

altera parte anni 194. Ἀλέξανδρος Ἀντιόχου Ἀκαρνάν et filii eius Φίλιππος, Ἀντίγονος Ἀκαρνᾶνες proxeni Delphorum priore semestri ἄ. Πειθαγόρα (cf. G. Daux, *Chron. delph.* 49 L 5), Syll.[3] 585 nr. 13—15. De Alexandro cf. ad annos 193 et 191, de Antigono ad annum 172.

aestate 193. *Alexander Acarnan in consilio erat* (quod rex Antiochus Ephesi dimissis legatis Romanorum de bello Romano habuit); *Philippo quondam amicus, nuper relicto eo secutus opulentiorem regiam Antiochi et tamquam peritus Graeciae nec ignarus Romanorum in eum gradum amicitiae regis, ut consiliis quoque arcanis interesset, acceptus erat. is – – victoriam se haud dubiam proponere animo adfirmabat, si in Europam transisset rex et in aliqua Graeciae parte sedem bello cepisset,* Liv. 35, 18, 1–3.

vere 192. Philopoemen Tegeam concilium et Achaeis et sociis indixit, *in quo et Epirotarum et Acarnanum fuere principes,* Liv. 35, 27, 11; de sociis recte iudicat Oost, *Roman policy* 56, qui eos Achaeorum socios intellegit.

192/191 (?). Thyrrhenses et Cassopaei (Epiri) arbitri litis, quam Pagaei cum Aegosthenitis de Panormo portu habebant, cf. scitam interpretationem titulorum IG VII 188 et 189, quam dedit L. Robert, *Rev. phil.* 1939, 97 ss. (SEG XIII 327). De tempore idem docet aut annos 192/191 aut cum A. Aymardio, *Les premiers rapports de Rome et de la confédération achaienne* (1938) 14[7] ultimos annos saec. III in censum venire; in recentiore aetate contra Aymardium perseverat M. Feyel, *Polybe et l'histoire de Béotie au IIIe siècle avant notre ère* (1942) 62[1]. Ceterum cf. etiam Oost, *Roman policy* 125, 119.

vere 191. Rex Antiochus *principio veris, cum per Phocidem Chaeroneam, quo convenire omnem undique exercitum iusserat, venisset, – – Alexandrum inde Acarnana et Menippum Macedonem Stratum Aetoliae copias ducere iussit; ipse Delphis sacrificio Apollini facto Naupactum processit. consilio principum Aetoliae habito via, quae praeter Calydonem et Lysimachiam fert ad Stratum, suis, qui per Maliacum sinum veniebant, occurrit. ibi* (sc. in Acarnania) *Mnasilochus princeps Acarnanum multis emptus donis non ipse solum gentem regi conciliabat, sed Clytum etiam praetorem, penes quem tum summa potestas erat, in suam sententiam adduxerat. is cum Leucadios, quod Acarnaniae caput est, non facile ad defectionem posse cerneret impelli propter metum Romanae classis, quae cum Atilio quaeque circa Cephallaniam erat, arte eos est adgressus. nam cum in concilio dixisset tuenda mediterranea Acarnaniae esse et omnibus, qui arma ferrent, exeundum ad Medionem et Thyrreum, ne ab Antiocho aut Aetolis occuparentur, fuere qui dicerent nihil attinere omnis tumultuose concitari, satis esse quingentorum hominum praesidium. eam iuventutem nactus trecentis Medione, ducentis Thyrrei in praesidio positis id agebat, ut pro obsidibus futuri venirent in potestatem regis. per eosdem dies legati regis Medionem venerunt. quibus auditis cum in contione, quidnam respondendum regi esset, consultaretur et alii manendum in Romana societate, alii non aspernandam amicitiam regis censerent, media visa est Clyti sententia eoque accepta, ut ad regem mitterent legatos peterentque ab eo, ut Medionios super tanta re consultare in concilio Acarnanum pateretur. in eam legationem Mnasilochus et qui eius factionis erant de industria coniecti, clam missis, qui regem admovere copias iuberent, ipsi terebant tempus. itaque vixdum iis egressis legatis Antiochus in finibus et mox ad portas erat et trepidantibus, qui expertes proditionis fuerant, tumultuoseque iuventutem ad arma vocantibus ab Clyto et Mnasilocho in urbem est inductus; et aliis sua voluntate adfluentibus metu coacti etiam, qui dissentiebant, ad regem convenerunt. quos placida oratione territos cum permulsisset, ad spem vulgatae clementiae aliquot populi Acarnaniae defecerunt. Thyrreum a Medione profectus est Mnasilocho eodem et legatis praemissis. ceterum detecta Medione fraus cautiores, non timidiores Thyrreensis fecit. dato enim haud perplexo responso nullam se novam societatem nisi ex auctoritate imperatorum Romanorum accepturos portisque clausis armatos in muris disposuerunt. et peropportune ad confirmandos Acarnanum animos Cn. Octavius missus a Quinctio, cum praesidium et paucas naves ab A. Postumio, qui ab Atilio legato Cephallaniae praepositus fuerat, accepisset, Leucadem venit implevitque spei socios M'. Acilium consulem iam cum legionibus mare traiecisse et in Thessalia castra Romana esse. hunc rumorem quia similem veri tempus anni maturum iam ad navigandum faciebat, rex praesidio Medione imposito et in quibusdam aliis Acarnaniae oppidis Thyrreo abscessit et per Aetoliae ac Phocidis urbis Chalcidem redit,* Liv. 36, 11, 5–12, 11, cf. Appian. Syr. 16 (§ 70). Quando rex haec praesidia ex Acarnania removerit, non constat, certe post pugnam ad Thermopylas commissam

(exeunte mense Aprili), sed probabile est id iam antea factum esse simulque Mnasilochum ad regem fugisse (vide ad annum 188), cf. Oberhummer, *Akarnanien* 179/80; Oost, *Roman policy* 127, 147.

Notabile est vestigia huius Antiochi in Acarnaniam expeditionis quamvis brevis etiam in nummis quibusdam foederis Acarnanici apparere, in quibus Seleucidarum symbola elephantus et ancora exstant, cf. Head[2] 333/4. Qua de re recte iudicare videtur Oost, *Roman policy* 62, qui dicit: '*Probably the appearance of Seleucid symbols on the coinage of Acarnania at this time represents propaganda of the pro-Seleucid magistrates, more than allegiance of Acarnania to the Great King*'.

— *Inter ipsum pugnae* (ad Thermopylas factae) *tempus* (exeunte mense Aprili) *decem naves regiae cum praefecto Isidoro ad Thronium in sinu Maliaco stabant. eo gravis vulneribus Alexander Acarnan, nuntius adversae pugnae, cum perfugisset, trepidae inde recenti terrore naves Cenaeum Euboeae petierunt. ibi mortuus sepultusque Alexander*, Liv. 36, 20, 5.

priore parte anni 189. Ἐράτων Ἀμφιτίμου Λευκάδιος proxenus Delphorum altero semestri ἄ. Καλλικράτεος (cf. G. Daux, *Chron. delph.* 50 L 9), Syll.[3] 585 nr. 39.

aestate 189. *Ad famam oppugnationis Ambraciae* (quam M. Fulvius Nobilior instruxerat) *Stratum iam edicto Nicandri praetoris convenerant Aetoli.* Inde *cum mille expeditis Eupolemus Ambraciam profectus* est, Nicander autem *cum cetera manu* mutato consilio *ad depopulandam Acarnaniam iter convertit.* Sed brevi post *Aetoli a populatione Acarnaniae Stratum redierant*, Liv. 38, 4, 6—10. 5, 6.

— Phaeneas et Damoteles legati Aetolorum iterum ad M. Fulvium missi, *cum redirent Ambraciam, Acarnanum insidiis prope viam positis, cum quibus bellum erat, circumventi Thyrreum custodiendi deducuntur. -- certior factus consul de casu legatorum adduci eos a Thyrreo iussit*, Liv. 38, 9, 2. 5. ἧκον δὲ καὶ παρὰ τῶν Ἀκαρνάνων -- ἄγοντές τινες τοὺς περὶ Δαμοτέλην· ὁ γὰρ Μάρκος πυθόμενος τὴν περιπέτειαν αὐτῶν ἔγραψε τοῖς Θυρρειεῦσιν ἀνακομίζειν τοὺς ἄνδρας ὡς αὐτόν, Polyb. XXI 29, 4.

flexu autumni 189. Inter condiciones pacis Romanorum cum Aetolis factae haec erat: ἡ δὲ πόλις καὶ ἡ χώρα ἡ τῶν Οἰνιαδῶν Ἀκαρνάνων ἔστω, Polyb. XXI 32, 14, cf. Liv. 38, 11, 9; Dion. Hal. I 51, 2, qui addit: καὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους καρποῦσθαι κοινῇ μετ' Αἰτωλῶν ἔδωκαν (Romani). De Dionysii verbis vide Oberhummer, *Akarnanien* 186[4] et Oost, *Roman policy* 128, 172, qui ea sine idonea causa reicit. Stratus in dicione Aetolorum manebat, cf. Oberhummer l. c. 187[1]; Busolt-Swoboda, *Gr. Staatsk.* II 1467[9].

aestate 188. Mnasilochus Acarnan ex condicionibus pacis cum Antiocho Apameae factae Romanis dedendus erat (Polyb. XXI 43, 11; Liv. 38, 38, 18), sicut hi in colloquio brevi post pugnam ad Magnesiam factam (m. Decembri 190 aut m. Ianuario 189, cf. Walbank, *Philip V* 332) de pacis legibus habito iam postulaverant (Polyb. XXI 17, 7; Liv. 37, 45, 17). Mnasilochus igitur ad regem Antiochum confugerat.

180. περὶ μὲν τῆς καθόδου τῶν φυγάδων (Lacedaemoniorum) οὐ μόνον τοῖς Ἀχαιοῖς ἔγραψε (senatus Romanus) παρακαλοῦσα συνεπισχύειν ἀλλὰ καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς καὶ τοῖς Ἠπειρώταις, σὺν δὲ τούτοις Ἀθηναίοις, Βοιωτοῖς, Ἀκαρνᾶσιν, πάντας ὡσανεὶ προσδιαμαρτυρομένη χάριν τοῦ συντρῖψαι τοὺς Ἀχαιούς, Polyb. XXIV 10, 6; de tempore cf. G. De Sanctis, *Storia dei Romani* IV 1, 248. 406.

178/7. Si recta est coniectura Rehmii (*Inschr. von Didyma* nr. 463), qui in titulo CIG 2855_{33} pro Chishulli lectione ΕΚΑΤΙΩΝ ⟨Στρ⟩ατίων restituit, Stratii (tum Aetoli) hoc anno Apollini Didymaeo φιάλιον ὁλκῆς Ῥοδίων (δραχμῶν) εἴκοσιν dedicaverunt.

autumno 172. Q. Marcius et A. Atilius, legati Romanorum, postquam Epirum et Aetoliam viserunt, *transierunt in Thessaliam. eo legati Acarnanes et Boeotorum exules venerunt. Acarnanes nuntiare iussi, quae Philippi primum, Antiochi deinde bello decepti pollicitationibus regiis adversus populum Romanum commisissent, ea corrigendi occasionem illis oblatam; si male meriti clementiam populi Romani experti essent, bene merendo liberalitatem experirentur*, Liv. 42, 38, 2—4; cf. Appian. Mac. 11, 4 (Oost, *Roman policy* 129, 18); de tempore cf. G. Daux, *Delphes au IIe et aut Ier siècle* (1936) 109/10; F. W. Walbank, *Journ. Rom. Stud.* 31, 1941, 84/5.

— Περσεὺς πυνθανόμενος ἔτι τινὰς τῶν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ πόλεις ἀντέχεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας Ἀντίγονον ἐξαπέστειλε τὸν Ἀλεξάνδρου πρεσβευτήν, Polyb. XXVII 5, 1. 'Sane ethnico non

addito certum non est, hunc Alexandri Acarnanis filium [vide supra p. XXVII_1] esse, sed veri non dissimile, quia is paterna habebat et odium Romanorum et familiaritatem cum regia Macedonum familia', Dittenberger, Syll.[3] 585[15].

171. *Auxilia Romanis* (qui ad Tripolim Scaeam Thessaliae castra posuerant) *ex omnibus undique Graeciae populis* (probabiliter etiam Acarnanibus) *convenerunt, quorum pleraque — adeo parva erant — in oblivionem adducta* (Liv. 42, 55, 8). Quae proelio ibi cum Perseo commisso interfuerunt, sed rex *in mediam invectus aciem Graecos primo impetu avertit* (ibid. 59, 4). Ineunte hieme *Graecarum civitatium socios omnes praeter Achaeos dimisit consul* (ibid. 67, 9).

autumno 170. C. Popilius et Cn. Octavius ab A. Hostilio tum in Thessalia hibernante ad Graecas civitates missi denique, postquam Aetolos infecta re adierunt, inde in Acarnaniam profecti sunt. κατὰ δὲ τὴν Ἀκαρνανίαν συναχθείσης τῆς ἐκκλησίας εἰς Θύρρειον Αἰσχρίων μὲν καὶ Γλαῦκος καὶ Χρέμας ὄντες Ῥωμαίων παρεκάλουν τοὺς περὶ τὸν Γάιον ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν Ἀκαρνανίαν· εἶναι γὰρ παρ' αὐτοῖς τοὺς ἀποφέροντας τὰ πράγματα πρὸς Περσέα καὶ Μακεδόνας. Διογένης δὲ τὴν ἐναντίαν ἐποιήσατο τούτοις συμβουλίαν. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν φρουρὰν εἰσάγειν εἰς οὐδεμίαν πόλιν· ταῦτα γὰρ ὑπάρχειν τοῖς πολεμίοις γενομένοις καὶ καταπολεμηθεῖσιν ὑπὸ Ῥωμαίων· οὐδὲν δὲ πεποιηκότας Ἀκαρνᾶνας οὐκ ἀξίους εἶναι φρουρὰν εἰσδέχεσθαι κατ' οὐδένα τρόπον. τοὺς δὲ περὶ Χρέμαν καὶ Γλαῦκον ἰδίαν ἐθέλοντας κατασκευάζεσθαι δυναστείαν διαβάλλειν τοὺς ἀντιπολιτευομένους καὶ θέλειν ἐπισπᾶσθαι φρουρὰν τὴν συνεπισχύουσαν ταῖς αὐτῶν πλεονεξίαις. ῥηθέντων δὲ τούτων οἱ περὶ τὸν Γάιον θεωροῦντες τοὺς ὄχλους δυσαρεστουμένους ταῖς φρουραῖς καὶ βουλόμενοι στοιχεῖν τῇ τῆς συγκλήτου προθέσει (qui Graecorum animos conciliare volebat, cf. senatusconsultum, quod Popilius et Octavius secum ferebant, Liv. 43, 17, 2), συγκαταθέμενοι τῇ τοῦ Διογένους γνώμῃ καὶ συνεπαινέσαντες ἀπῆραν ἐπὶ Λαρίσης πρὸς τὸν ἀνθύπατον, Polyb. XXVIII 5, cf. Liv. 43, 17, 6—9. De tempore cf. B. Niese, *Gesch. d. griech. u. maked. Staaten* III 138[5]; Busolt-Swoboda, *Gr. Staatsk.* II 1565[2].

hieme 170/169. Perseus ex Illyria reversus Stratum, quod oppidum Aetolorum factio Macedonica regi tradere volebat, profectus est, sed hoc inceptum ad irritum redactum est, quia factio Romana Popilium cum mille peditibus ab Ambracia, ubi hibernabat, arcessiverat, Liv. 43, 21, 5—22, 10.

vere 169. *Q. Marcius Philippus consul – – et C. Marcius Figulus praetor, cui classis provincia evenerat, – – simul ex Italia profecti – – Actium, Acarnaniae portum, tenuerunt. inde consul ad Ambraciam egressus itinere terrestri petit Thessaliam; praetor superato Leucata Corinthium sinum invectus* est, Liv. 44, 1, 1–4.

vere 167. Cum decem legati a senatu missi advenissent, Aemilius Paulus Amphipoli, *quae senatui, quae sibi ex consilii sententia visa essent, pronuntiavit*, Liv. 45, 29, 3 (de tempore cf. De Sanctis, *Storia dei Romani* IV 1, 338). Graecorum οἱ δοκοῦντες εἶναι φίλοι Ῥωμαίων ἐν πᾶσι τοῖς πολιτεύμασιν εἴς τε τὰς πρεσβείας οὗτοι καθίσταντο καὶ τὰς ἄλλας χρείας. διὸ συνέδραμον εἰς τὴν Μακεδονίαν – – ἐκ δὲ τῆς Ἀκαρνανίας οἱ περὶ Χρέμαν, Polyb. XXX 13, 2—4. Post Macedones et Aetolos ab Aemilio Paulo *Acarnanum citata gens. in his nihil novatum, nisi quod Leucas exempta est Acarnanum concilio*, Liv. 45, 31, 12. Praeterea a Chrema eiusque sectatoribus *editis nominibus evocati litteris imperatoris ex – – Acarnania – –, qui Romam ad causam dicendam sequerentur*, Liv. l. c. 31, 9, cf. Polyb. XXX 13, 6—7.

Leucas tum probabiliter 'libera civitas' facta est, ut quidem nummi (Head[2] 330) probare videntur, cf. Oberhummer, *Akarnanien* 191/2; Oost, *Roman policy* 82. Pro Leucade autem caput foederis Acarnanici, quod durabat (cf. nr. 208. 209. 587), inde ab hoc tempore Thyrrheum erat, ubi nummi foederis sed Thyrrheorum nomine insigniti cudebantur (Head[2] 329. 332/3), cf. Oberhummer l. c. 192/3.

aestate 167. Propraetor L. Anicius Gallus *conventu reliquorum Epirotarum* (i. e. Chaonum et Thesprotiorum) *Acarnanumque acto iussisque in Italiam sequi principibus, quorum cognitionem causae senatui reservarat, – – in Italiam traiecit*, Liv. 45, 34, 9; cf. Oost, *Roman policy* 84/5 (*'this must be a supplementary list'*).

ineunte aestate 166. Ad dirimendam litem, quae inter Ambraciotas et Acarnanes orta erat, quinque arbitri ab Atheniensibus electi sunt ἐπὶ Νικοσθένου ἄρχον[τος μηνὸς Θαργηλιῶνος] πέμπτει ἀπιόντος ὡ[ς Ἀθηναῖοι, – – ὡς δὲ Ἀκα]ρνᾶνε[ς] ἐπὶ στρατηγοῦ Χρέμα [μηνὸς Ἑσπερι]νοῦ (?) τετρά[δι] ἀπιόντος, IG II/III[2] 951 add., cf. A. Wilhelm, *Att. Urk.* II 23 ss. nr. VI. De Nico-

sthenis anno (167/6) cf. W. K. Pritchett et B. D. Meritt, *The chronology of Hellenistic Athens* (1940) XXIX.

c. 160/59. βελτίων ἦν ἡ διάθεσις -- καὶ κατὰ τὴν Ἀκαρνανίαν Χρέμα γεγονότος ἐκποδών, Polyb. XXXII 5, 2; de tempore cf. B. Niese, *Gesch. d. griech. u. maked. Staaten* III 314[3].

med. saec. II. Legatio quaedam Acarnanum in Macedoniam missa commemoratur in titulo nr. 209_8.

hieme 146/5. Foedus Acarnanicum a Romanis dissolutum non est, cf. Swoboda, *Staatsaltert.* 303[13]; Busolt-Swoboda, *Gr. Staatsk.* II 1468[2]; S. Accame, *Il dominio romano in Grecia dalla guerra acaica ad Augusto* (1946) 16 ss.

— Pleraque simulacra in Graecia a Romanis rapta videntur primum in Acarnaniam portata esse, ut inde in Italiam transferrentur, cf. Polyb. XXXIX 3, 10: Πολύβιος ⟨τὰς⟩ εἰκόνας ἠτήσατο τὸν στρατηγὸν (L. Mummium) καίπερ ἤδη μετακεκομισμένας εἰς Ἀκαρνανίαν ἐκ Πελοποννήσου, λέγω δὲ τὴν Ἀχαιοῦ καὶ τὴν Ἀράτου καὶ Φιλοποίμενος.

103. L. Licinius Lucullus cum in Siciliam ad exstinguendam servorum seditionem mitteretur, in exercitu suo etiam Βιθυνοὺς καὶ Θετταλοὺς καὶ Ἀκαρνᾶνας ὀκτακοσίους habebat (Diod. 36, 8, 1), cf. M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 208.

altera parte saec. II. Λύσιππος Λυσίππου, Δορκίνας Μενεκράτεος, Ἀλέξων Πολεμάρχου, Ξένων Λαμίου, Ἐπίγνητος Ἀγελάου Στράτιοι (tum Aetoli) proxeni Aenianum, IG IX 2, 6 *a*.

saec. II. Ἡρώιδης Νέωνος Andrius medicus complures annos Strati degebat atque ἐτιμήθη ψηφίσμασίν τε καὶ πολιτείαι ὑπό τε τοῦ κοινοῦ τοῦ Αἰτωλῶν καὶ ὑπὸ τῆς Στρατίων πόλεως, καθὼς αὐτῶι διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐξεμαρτυρήθη, IG XII s 249.

in. saec. I. Μένανδρος Δαιδάλου Ἀκαρνὰν ἀπὸ Θυρρείου, κατὰ δὲ χρηματισμὸν Κασσωπαῖος, ὁ γραμματικός proxenus Delphorum ἄ. Αἰακίδα τοῦ Βαβύλου, *FD* III 3, 338. '*L'archontat d'* Αἰακίδας Βαβύλου -- *appartient aux premières années du Ier siècle av. I.-C.*', G. Daux, *FD* l. c.

94. Foedus inter Romanos et Thyrrheos factum, nr. 242.

priore parte saec. I. Piratae τῶν ἀσύλων καὶ ἀβάτων πρότερον ἱερῶν ἐξέκοψαν ἐπιόντες etiam τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν ἐν Ἀκτίῳ καὶ Λευκάδι (νεών), Plut. Pomp. 24. Itaque anno 67 τὸν Ἰόνιον ἐφύλασσον αὐτῷ (Cn. Pompeio) Πλώτιός τε Οὐᾶρος καὶ Τερέντιος Οὐάρρων μέχρι Ἀκαρνανίας, Appian. Mithr. 95 (§ 435).

57—55. L. Calpurnio Pisone provinciam Macedoniam administrante etiam Acarnaniam graviter vexatam esse auctor est Cicero, in Pisonem 96; cf. ibid. 91 de Strato, quod oppidum simul cum Arsinoë et Naupacto ab Agraeis et Dolopibus captum esse dicit.

51 et 50. Aestate anni 51 (m. Quintili) M. Tullius Cicero Actii egressus est navi et iter terra i. e. per Acarnaniam fecit Athenas, cf. ep. ad Att. V 9. Idem hieme anni 50 (m. Novembri) Patris Alyziam profectus ibique unum diem commoratus Leucadem navigavit. Ubi duos dies versatus altero Xenomenem hospitem Thyrrhei duas horas visitavit. Tum Leucade Actium profectus inde Corcyram petiit, cf. ep. ad fam. XVI 1—7.

48. Acarnania (una cum Aetolia et Amphilochis) a Caesare ad Dyrrhachium considente per legatos L. Cassium Longinum et C. Calvisium Sabinum recepta est, Caes. bell. civ. III 56, 1. Postea Pompeius ad Dyrrhachium inclusus ex Corcyra et Acarnania pabulum supportavit, ibid. III 58, 4. In pugna Pharsalia Ἑλλήνων ἐπέλταζον αὐτῷ (Caesari) Δόλοπες, Ἀκαρνᾶνες, Αἰτωλοί, Appian. bell. civ. II 70 (§ 291).

autumno 31. Pugna Actiaca. Actium προκατασχόντες οἱ Ἀντώνειοι ἐπί τε τοῦ στόματος (τοῦ πορθμοῦ τοῦ κόλπου τοῦ Ἀμπρακικοῦ) πύργους ἑκατέρωθεν ἐπῳκοδόμησαν καὶ τὸ μέσον ναυσὶ διέλαβον, ὥστε σφίσι καὶ τοὺς ἔκπλους καὶ τὰς ἀναχωρήσεις ἀσφαλεῖς εἶναι· αὐτοί τε ἐπὶ θάτερα τοῦ πορθμοῦ κατὰ τὸ ἱερόν, ἐν χωρίῳ ὁμαλῷ μὲν καὶ πλατεῖ, ἐμμαχέσασθαι δὲ ἢ ἐνστρατοπεδεύσασθαι ἐπιτηδειοτέρῳ, ἐνηυλίζοντο, Cass. Dio 50, 12, 8. Post pugnam in navalibus Actii ἀνέθηκε Καῖσαρ τὴν δεκαναΐαν ἀκροθίνιον ἀπὸ μονοκρότου μέχρι δεκήρους· ὑπὸ πυρὸς δ' ἠφανίσθαι καὶ οἱ νεώσοικοι λέγονται καὶ τὰ πλοῖα, Strab. VII 325, cf. Cass. Dio 51, 1, 2.

30. Cum Octavianus urbem Nicopolim conderet (de anno cf. Cassiod. Chron. min. II 134), tota Acarnania urbi attributa est, cf. Strab. X 450 (Anactorium, ἐμπόριον τῆς νῦν ἐκτισμένης ἐφ' ἡμῶν Νικοπόλεως, Stratus, Oeniadae, Palaerus, Alyzia: αἱ πλεῖσται περιοικίδες γεγόνασιν ἢ καὶ πᾶσαι τῆς Νικοπόλεως), Antipater Thessalon.

Anth. Pal. IX 553 (Thyrrheum, Anactorium), Paus. V 23, 3 (Anactorium), cf. etiam U. Kahrstedt, Historia 1, 1950, 554 ss., qui urbem sine idonea causa recentiore tempore conditam esse putat (l. c. not. 57). Etiam multa simulacra παρὰ Ἀκαρνάνων ἐς τὴν Νικόπολιν κομισθῆναι auctor est Pausanias VII 18, 9. Sed Apollinis Actii templum amplificatum est (Cass. Dio 51, 1, 2).

27. Achaia a Macedonia separata et propria provincia facta est (sicut illa senatoria). Tum Acarnania provinciae Achaiae assignata est, cf. Strab. XVII 840, ubi cum Iosepho Liegle (cf. *RE* VI A 134) nunc legendum esse puto: Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων καί τινων Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα ⟨μὴ⟩ τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο. Cf. etiam S. Accame, *Il dominio romano in Grecia* 110[6].

15 p. Chr.—44. Provincia Achaia imperatoria, sed post hoc temporis spatium senatui reddita, cf. IG IX $1^2$1 p. XLVII_{34}.

post med. saec. I. Propria provincia (procuratoria) Epirus cum Acarnania instituta est; de tempore non satis constat, fortasse iam auctore Nerone, cf. F. Zucker, Philol. 84, 1929, 210. 212/3; U. Kahrstedt, Historia I 1950, 558/9. De finibus huius provinciae cf. Ptol. Geogr. III 13, 1, unde apparet Acheloum fluvium Acarnaniam finisse (vide etiam l. c. 14, 2: τὸν Ἀχελῷον ποταμόν, ὅς ἐστιν ὅριον τῆς Ἠπείρου).

post 151. In Claudii Ptolemaei Geographia duo tantummodo oppida Acarnaniae commemorantur: Ἀλύζεια (III 13, 4) et Ἀστακός (III 13, 8).

ante 535. Hierocles in Synecdemo suo ne unum quidem oppidum Acarnaniae recenset. De tempore cf. Kiessling, *RE* VIII 1487 nr. 20.

hieme 536/7. Valerianus et Martinus a Iustiniano cum exercitu in Italiam missi διεχείμαζον ἐς τὰ ἐπὶ Αἰτωλίας τε καὶ Ἀκαρνανίας χωρία, Procop. de bello Gothico I 24, 20.

TESTIMONIA DUBIA VEL INCERTA

— Ἀριστοτέλης δὲ Λεύκαρόν φησι τὸν Ἀκαρνᾶνα πρῶτον ἔντεχνον τὸ παγκράτιον ποιῆσαι, frg. 475 R.

— Αἰτωλῶν Ἀκαρνᾶσι μακρῷ χρόνῳ πολεμούντων, τέλος δὲ κατὰ προδοσίαν ἐς τὴν πόλιν παραπεσόντων οἱ μὲν ἄνδρες εὐρώστως ἐν παραλόγῳ κινδύνῳ παρετάσσαντο· αἱ δὲ γυναῖκες ἐπὶ τὰς στέγας ἀναδραμοῦσαι αἱ μὲν λίθους, αἱ δὲ κεράμους βάλλουσαι πολλοὺς τῶν πολεμίων ἀνῄρουν. τοὺς δὲ ἄνδρας ἐνδιδόντας καὶ ἡττωμένους αὗται ποτὲ μὲν παρακαλοῦσαι, ποτὲ δὲ ὀνειδίζουσαι, ποτὲ δὲ ἱκετεύουσαι ἀνέστρεψαν ἐπὶ τὴν μάχην. ἐπεὶ δὲ πάλιν ἀγωνισάμενοι γενναίως ἑάλωσαν, αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοσοῦτον περιεπλέκοντο τοῖς σώμασι τῶν ἀνδρῶν ἢ ἀδελφῶν ἢ πατέρων, ὥστε αὐτὰς ἐξαρτωμένας ἀποσπᾶν οἱ πολέμιοι μὴ δυνάμενοι συγκατεφόνευσαν τοῖς ἀνδράσιν, Polyaen. VIII 69. Quam narrationem Oberhummer, *Akarnanien* 145 ad id tempus referendam esse putat, quo Stratus in Aetolorum manus incidit, i. e. c. 252/50.

— De narratione illa fabulosa Hieronis apud Phlegont. π. θαυμ. 2 et Procl. ad Plat. πολιτ. II 115 Kroll relata cf. IG IX 1^2 1 p. XLVII_{45}.

I. ACTIUM

Nomen: Ἄκτιον.

Situs: *Punta.*

Cf. E. Oberhummer, *Akarnanien* 28 ss.; Hirschfeld, *RE* I 1214.

De titulis quibusdam, quos Champoiseau, cum annis 1867 et 1868 Actii foderet, invenerat, M. Collignon, *Gazette archéologique* XI 1886, 237 haec refert: *'Au moment du départ de M. Champoiseau, en 1868, les objets trouvés dans les fouilles furent déposés à Prévesa. Il faut regretter la disparition de quelques pièces importantes, telles qu'un fragment de statue colossale, sans doute celle du sanctuaire romain, et des inscriptions grecques en caractères archaïques, qui formaient un dallage autour du piédestal de cette statue'.*

207 Perditum quoque ducendum est fragmentum tituli cuiusdam gravissimi sane momenti, de quo non nisi haec innotuerunt:

'*Un fragment inédit constate qu'une convention conclue entre la confédération* (= Acarnanum) *et le roi Pyrrhus devait y* (= Actii) *être exposée*'. Le Bas-Foucart II *Explic.* p. 145*a*.

'*Dans une inscription inédite de la ligue acarnanienne, du temps du roi Pyrrhus, on trouve une assemblée appelée*: οἱ χίλιοι'. P. Foucart, *Mém. prés. à l'Acad. des Inscr., première série, tome* VIII 2 (1874) 115[2].

Cf. E. Oberhummer, *Akarnanien* 216. 291. 298; E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 351; H. Swoboda, *Staatsaltert.* 299[6]. 300[1].

Frustra ubique Acarnaniae quaesivi.

Siquidem Acarnania, quae anno 294 in dicionem Pyrrhi venerat (Plut. Pyrrh. 6) sed anno 280 sui iuris erat (Pyrrhus hoc anno mercennarios Acarnanicos secum in Italiam duxit, Dion. Hal. XX 1, 2), probabiliter anno 283 a Lysimacho rege, cum incursionem in Epirum faceret (Paus. I 9, 7), liberata est (Tarn, Antig. Gon. 120), tempus illius foederis inter Acarnaniam et Pyrrhum facti annis 283 et 272 circumscribitur. Verisimillimum autem videtur Pyrrhum hoc foedus a. 281 i. e. ante expeditionem Italicam inisse, nimirum ut regnum suum tutum redderet et facultatem haberet mercennarios conducendi, cf. etiam Tarn, l. c. et *Cambr. Anc. Hist.* VII 96; G. Klaffenbach, Historia IV 1955, 48/9; aliter G. N. Cross, Epirus (1932) 131 cum nota 3 et M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I (1949) 202 (vide iam Oberhummer, l. c. 144).

PROXENIAE.

Adde nr. 588.

208 Tabula marmorea inventa in paeninsula Actiaca *(Punta).* De prioribus editoribus, qui omnes solum titulum *a* praebent, cf. Dittenbergeri lemma ad IG IX 1, 513—515; omnes titulos primus ed. W. M. Leake apud R. Walpole, *Travels in various countries of the East* (1820) 503 (CIG 1793) et *Travels in Northern Greece* IV (1835) 27[1] cum tab. XXXV 168 (Le Bas-Foucart II 1043; *Bezzenb. Beitr.* VII 242 nr. 2; *GDI* 1380; E. Oberhummer, *Akarnanien* 262 nr. 3; IG IX 1, 513—515; tit. *a*: Michel 313; Schwyzer 398); de editione Philitae Πανδώρα XIII 1863, 490 (solius tituli *a*) cf. Oberhummer, l. c. 264 et E. Preuner, *Ath. Mitt.* 46, 1921, 9. Litterae ΑΜΞΣ (Leake). Frustra quaesivi.

med. s. II a.

a
ἐπ' ἱεραπόλου τῶι 'Απόλλωνι τῶι 'Ακτίωι Φιλ[ή]μονος,
προμνάμονος δὲ 'Αγήτα τοῦ Νικία 'Αλυ⟨ζ⟩είου,
συμπρομναμόνων δὲ Ναυσιμάχου τοῦ 'Αριστοκλέ-
ος 'Αστακοῦ, Φιλοξένου τοῦ 'Ηρακλείτου Φοιτιᾶνος,
γραμματέος δὲ τᾶι βουλᾶι Προίτου τοῦ Διοπείθεος
Ματροπολίτα, Κουροτρόπου, ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ
τῶι κοινῶι τῶν 'Ακαρνάνων· προξένους εἶμεν
καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν 'Ακαρνάνων κατὰ
τὸν νόμον 'Αγασίαν 'Ολυμπίωνος Πατρῆ, Πόπλιον,
Λεύκιον τοὺς Ποπλίου 'Ακιλίους 'Ρωμαί-
ους καὶ εἶμεν αὐτοῖς
καὶ ἐκγόνοις ἐν 'Ακαρνανίαι ἀσφάλειαν καὶ αὐτοῖς
καὶ χρήμασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ
πολέμου καὶ εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν
καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς
ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν
'Ακαρνάνων ὑπάρχει.

b
ἐπὶ στρα[ταγοῦ τῶν 'Ακαρνάνων – – – – – – – – – – – – – –]-
ωνος Οἰν[ιάδα, –]-
χου τοῦ [– – – – – – – – – –, (μηνὸς) – – – – – – – – – – – – – –],
ἔδοξε τᾶ[ι βουλᾶι καὶ τῶι κοινῶι τῶν 'Ακαρνάνων· προξέ]-
νους ε[ἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν 'Ακαρ]-
νάνων [κατὰ τὸν νόμον – – – – – – – – – – – – – –]
Παυσαν[ία – – – – καὶ εἶμεν αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις]
ἐν 'Ακαρ[νανίαι ἀσφάλειαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι]
καὶ κατ[ὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ]
εἰράνας [καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ τὰ ἄλλα τί]-
μια καὶ φ[ιλάνθρωπα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ]-
νοις κα[ὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν 'Ακαρ]-
νάνω[ν ὑπάρχει].

c
ἐπ' ἱεραπόλ[ου τῶι 'Απόλλωνι τῶι 'Ακτίωι Φιλήμονος, προμνάμο]-
νος δὲ ['Αγήτα τοῦ Νικία 'Αλυζείου, συμπρομναμόνων δὲ]
Ναυσιμ[άχου τοῦ 'Αριστοκλέος 'Αστακοῦ, Φιλοξένου τοῦ 'Η]-
ρακλείτο[υ Φοιτιᾶνος, γραμματέος δὲ τᾶι βουλᾶι Προίτου τοῦ]
⟨Δ⟩ιοπεί[θεος Ματροπολίτα, (μηνὸς) – –, ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ τῶ]-
ι κοινῶι τ[ῶν 'Ακαρνάνων· προξένους εἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοι]-
νοῦ τ[ῶν 'Ακαρνάνων κατὰ τὸν νόμον – – – – – – – – – – –],
'Εμμε[νίδαν –]
Λεοντί[νους (?) καὶ εἶμεν αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις ἐν 'Ακαρνανί]-
αι ἀσφ[άλειαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ]
θάλα[σσαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγ]-
κτησι[ν καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλ]-
λοις π[ροξένοις καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν 'Ακαρνάνων]
ὑπάρ[χει].

Textus fundamentum est Leakii exemplum et plenissimum et accuratissimum; de diversis lectionibus aliorum editorum vide Boeckhii adnotationem CIG l. c. — Suppl. Boeckh || 2 in vocabulo προμνάμονος duae ultimae litterae supra lineam additae; ΣΕΙΟΥ Leake || 18/9 Γάστρου τοῦ "Ανδρ]|ωνος Oberhummer coll. nr. 209_{17}, quem sequitur Dittenberger; sed hoc supplementum in syllabarum divisione offendit, quae in hoc quidem decreto diligenter observata est, tamen in insequenti habes v. 35/6 τῶ]|ι || 19/20 προμνάμονος δὲ (sic iam Oberhummer) Ναυσιμά]|χου τοῦ ['Αριστοκλέος 'Αστακοῦ Dittenberger coll. v. 3. 33, fortasse recte, siquidem etiam nr. 209*b* συμπρομνάμονες non nominantur; sed potest etiam cogitari de alio quodam magistratu velut hipparcho vel scriba praetoris, cf. nr. 582 || 24 Παυσαν[ίαν edd., sed propter spatium probabilius videtur post hoc nomen nihil nisi ethnicum secutum fuisse, sc. patronymicum exstare || 35 ΛΙΟ Leake || 39 nimirum etiam numerus singularis Λεοντῖ[νον in censum venit.

Quod Dittenberger Oberhummeri argumentis nisus omnes titulos nr. 208 et 209 sicut 588 non solum propter nr. 208_{19} et 209_{17} aetati post a. 189, quo anno Oeniadae in Acarnanum potestatem redierunt (Polyb. XXI 32, 14; Liv. XXXVIII 11, 9; Dion. Hal. I 51), sed etiam quia in nullo titulo inter summos foederis magistratus civis Leucadius comparet, post a. 167, quo anno '*Leucas exempta est Acarnanum concilio*' (Liv. XLV 31, 12) tribuit, id litteratura titulorum 209*a* et 588 prorsus comprobatur, quae med. s. II a. Chr. prodit.

V. 2 Ad προμνάμονα et συμπρομνάμονας cf. Syll.³ 669 not. 3 et W. Schönfelder, *Die städtischen und Bundesbeamten des griechischen Festlandes usw.* (1917), 87.

209 Lapis inventus in paeninsula Actiaca, cuius fragmentum a. 1939 repperit E. Kirsten sinistra portam castelli *Punta* muro immissum; litteras huius fragmenti lineis subscriptis insignivi. Edd. W. Henzen, *Bull. Inst.* 1860, 141 nr. 1. 2 (ex apographo Colnaghii); Le Bas-Foucart II 1041. 1042; Χρ. Φιλήτας, Πανδώρα XIII 1863, 490/1 (E. Oberhummer, *Akarnanien* 265 nr. 4. 268 nr. 5. 300; IG IX 1, 516. 517). Cf. E. Bischoff, *Leipz.Stud.* VII 1884, 366; A. Wilhelm, *Arch. epigr. Mitt. Öst.* XX 1897, 70; R. Pohl, De Graecorum medicis publicis, diss. Berol. 1905, 21. 70; E. Preuner, *Ath. Mitt.* 46, 1921, 7 nr. 17 (SEG I 243); E. Kirsten, *Arch. Anz.* 1941, 107. Litt. alt. *a* et *b* 0,008—0,013, interv. vers. *a* c. 0,008, *b* 0,013; formae *a* et *b* fere eaedem ΑΘΖΜΠΣΩ, *Ect.* fragmenti servati misit Kirsten; contuli.

med. s. II a.

a [ἐπὶ ἱεραπόλου τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Ἀκτίωι – – – – – – τοῦ – – – – – – – *ethnicum*],
[προ]μνάμονος δὲ Εὐρυλόχου τοῦ Ἁγησάρχου Ἀστακηνοῦ, [συμπρομναμόνων δὲ – – – τοῦ – – –]
[Ἀν]ακτοριέος, Φίλωνος τοῦ Ἄρκου Μεδιωνίου, Ἐπαμίωνος [τοῦ – – – *ethnicum*, γραμματέος]
[δὲ τ]ᾶς βουλᾶς Δείνωνος τοῦ Δεινομάχου Ματροπολίτα, μηνὸς Βο[υκατίου, – – – – – – – – –]
[²⁻³] Συνάρχου (?) Μεδιώνιος· ἐπειδὴ Διογένης Διογένους Περγαμηνὸς ἐνδαμήσας εἰς τὰς πόλ[εις]
[τᾶς] Ἀκαρνανίας τάν τε ἐνδαμίαν καὶ ἀναστροφὰν ἐποήσατο ἀξίως μὲν αὐτοσαυτοῦ, ἀξίως δὲ τᾶς
πατρίδος ἔν τε τῶι ἐπιταδεύματι ἀνεστράφη καλῶς καὶ δικαίως εἰς πάντα αὐτοσαυτὸν ἐπι[δι]-
δοὺς ἀπροφασίστως, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ ξένας ἐμ Μακεδονίαι τοῖς ἀποσταλεῖσι πρεσβευταῖς παρ⟨ῆ⟩ς καὶ
προσανέθετο τὰς χρείας τοῖς εἰς ἀρρωστίαν ἐμπεσοῦσιν ἄνευ μισθοῦ δοκιμασίαν ποιούμενος
[τᾶς] αὐτοσαυ[τοῦ ποτὶ τὸ ἔθνος] ἁμῶν εὐνοίας· *v* ὅθεν δεδόχθαι τᾶ[ι βου]λᾶι καὶ τοῖ κοινοῖ τῶν Ἀκαρνά-
[νων· ἐπαινέσαι Διογένη Διογέ]νους *v* Περγαμηνὸν ἐπί τε τᾶι κατὰ [τὸ ἐπι]τάδευμα φιλοπονίαι καὶ τέ-
[χναι καὶ τᾶι ἀναστροφᾶι, ἃν πεπ]οίηται καλῶς καὶ εὐσχημόνως· πρόξ[ενον δ]ὲ εἶμεν Διογένη Διογένους
[Περγαμηνὸν καὶ εὐεργέταν εἰ]ς τὸμ πάντα χρόνον τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκ[αρνάν]ων καὶ ὑπάρχειν αὐτῶι ἐν Ἀ-
[καρνανίαι ἀτέλειαν καὶ ἐντέλει]αν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμ[ου καὶ] εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔν-
[κτησιν καὶ τὰ ἄλλα φιλάνθρ]ωπα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς [λοιποῖς] προξέ[νοις κ]αὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ
[τῶν Ἀκαρνάνων ὑπάρχει].

intervallum unius versus

b ἐπὶ ἱεραπόλου τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Ἀκτίωι Γάστρου τοῦ Ἄνδρωνος Οἰνιάδα, προμνάμονος δὲ
τῶν Ἀκαρνάνων Φιλησίου τοῦ Θράσωνος Ἀλυζείου, γραμματέος δὲ βουλᾶς Νικία
τοῦ Βαθύου Κορονταίου ἔδοξε τῶι κοινῶι τῶν Ἀκαρνάνων· πρόξενον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τῶν Ἀκαρ-
νάνων τὸν πάντα χρόνον Ἐπιγένη Πασίωνος Κορκυραῖον καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους καὶ ὑπάρχειν αὐτῶι καὶ
ἀτέλειαν καὶ ἐντέλειαν καὶ ἀσφάλειαγ καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν
καὶ τὰ ἄλλα τίμια, ὅσα καὶ τοῖς λοιποῖς προξένοις τῶν Ἀκαρνάνων ὑπάρχει.

Ex Lebasii et Philitae exemplaribus, illo quidem admodum accurato, ut comprobat fragmentum servatum (= *a* Lebasii), sed mutilo, hoc vero multo pleniore praeter vs. 10–16 omissos sed magna neglegentia confecto, restituerunt Oberhummer et Dittenberger; utrumque exemplum diligenter repraesentatum habes apud Dittenbergerum, quem adeas || 1 litteris diductioribus videtur exaratus fuisse || 4/5 post Ματροπολίτα Philitas habet [ἔλεξε] Ζηνόκουρος Ὑνάρκου (vel Ὑνάρχου) Μεδιώνιος, quem sequitur Dittenberger praeterquam Συνάρχου scribens, sed Colnaghi ΜΗΝΟΣΙΟ et Le Bas ΜΗΝΟΣΒΟ, unde Oberhummer Bischoffio praeeunte μηνὸς Βο[υκατίου, ἔλεξε] Ζηνόκουρος Ὑ. Μ., Preuner mensis indicium in ipso nomine Ζηνόκουρος male lecto subesse ratus nihil nisi μηνὸς Βου[κατίου aut μηνὸς Κουρο[τρόπου restituit; idem post nomen mensis pro ἔλεξε potius substantivum quoddam suspicatur, quo Synarchi (?) filius inducatur; fragmentum servatum hoc loco mutilum, sed quia Le Bas omnia cetera diligentissime legit, hic quoque eius lectioni utique fides est habenda; ⟨Κ⟩υνάρκου vel ⟨Λ⟩υ⟨κ⟩άρκου praefert A. H. Salonius, De dialectis Epirotarum, Acarnanum etc. (1911) 102 || 8 παροῖς cum nota '(*sic*)' Philitas, qui ipse de παρέστη cogitavit, παρ⟨ῆ⟩ς Dittenberger || 13 med. εἰ]ς ex ectypo add. Kla.

De aetate titulorum cf. ad nr. 208. 2 Ad προμνάμονα et συμπρομνάμονας cf. ad nr. 208_2. 3 De nomine Ἄρκος cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 343; Bechtel, *H. P.* 580. 14. 21 De privilegio ἐντέλεια non satis constat. Quod Hiller (Syll.³ 286 not. 5) 'ius magistratus (τὰ τέλη) petendi' intellegit ('*Bekleidung von Magistratsämtern*' iam W. Larfeld, *Gr. Epigr.*³ (1914) 395, cf. etiam '*full rights*' *GEL* s. v., '*the right to hold magistracies*' M. N. Tod, *Gr. Hist. Inscr.* II (1948) p. 272), suo iure refutat H. Swoboda, *SB Ak. Wien* 199 (1924)

2, 27³. Invenitur hoc privilegium etiam in Epirotarum titulis atque sicut in titulo supra posito ubique cum privilegio ἀτέλεια coniunctum (*GDI* 1336_7. 1339_{11}. *Inschr. Magn.* 32_{46}), ita ut appareat haec privilegia quodammodo se complere. Videtur hac copulatione indicari viro sic honorato nulla alia τέλη nisi civium pendenda esse. Scilicet etiam nr. 391_5. 392_9. 393_8 ἐντέλεια aliis supplementis praeferenda est. 17 De nomine Γάστρος cf. Bechtel, *H. P.* 481. 18 Νικίας Βαθύου· cf. nummum Acarnanicum cum inscriptione Βάθυος Νικ Imhoof-Blumer, *Num. Zschr.* X 28 (R. Münsterberg, *Beamtennamen* 43); nomen Βάθυος etiam Leucade recurrit, cf. IG IX 1, 534_r et de nummis E. Oberhummer, *Akarnanien* 268.

---

210 STATUA. 'Actium'. Ed. Le Bas-Foucart II 1045 (IG IX 1, 520). Litterae ΑΘΠ et ΓΣ (Le Bas). Frustra quaesivi.

οἱ παρ – – – – – – – – – – –
ονεῖς [– – – – – – – – σύμ]-
μαχοι – – – – – – – – – – – –
τὸν πρ[– – – – – – – κατα]-
σταθέ[ντα – – – – – – – –]
ἀρετᾶ[ς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας].

Suppl. Dittenberger.

211 CARMEN. 'Actium'. Ed. Le Bas-Foucart II 1044 (IG IX 1, 519). Litterae ΑΠΣ (Le Bas). Frustra quaesivi.

– – – – – – – – – –
– – – – – πάσας
. . . κλέους ἔργον
[πολ]υόλβου φέρτ[α]-
[τον – – – – – –]

Suppl. Dittenberger; idem 2 in. Εὐρυκλέους e. gr. et 4 fin. ἀνδρός restituit. Sed quoniam ante κλέους non nisi tres litterae perisse videntur, potius de supplemento Ἡρακλέους cogitandum erit, ita ut sensus carminis fortasse longe alius fuerit, atque Dittenberger finxit.

De genere tituli mihi quidem non constat, sc. utrum carmen sit dedicatorium an sepulcrale.

II. ANACTORIUM

Nomen: Fανακτόριον (cf. Fανακτοριεῖς Syll.³ 31_{30}), Ἀνακτόριον, Ἀνακτόρειον (apud Steph. Byz.), Ἀνακτόριος (ibidem).

Situs: *Nea-Kamarina.*

Cf. Hirschfeld, *RE* I 2051.

212 DECRETUM. 'Anactorium'. Ed. Le Bas-Foucart II 1048 (*GDI* 3180; E. Oberhummer, *Akarnanien* 271 nr. 10; IG IX 1, 518). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 351. Litterae ΑΚΜΓΣ (Le Bas). Frustra quaesivi.

s. IV/III a. ἀγαθᾶι τύχαι. ἐπὶ πρυτάνιος ΠΛ . .
ἀρχου τοῦ Φιλίνου, γραμματε[ύ]-
[ον]τος ἁλίας Ἀγάνορος τοῦ ⟨Λα⟩γίσκου,
– – – – – – c. 16 – – – – λου τοῦ Ἀνδρο-
– –

Supplementa quae protulit Oberhummer nihili sunt || 3 fin. ΑΛΓΙΣΚΟΥ Le Bas, quod edd. receperunt; em. Kla. coll. nomine Λαγίσκα Stratt. apud Athen. XIII 592*d* (Bechtel, *H. P.* 590).

Non est cur cum Cousino (*BCH* X 1886, 175), quem solus Oberhummer secutus est, titulum potius oppido Thyrrheo adsignemus, cf. Preuner l. c.

213 DEDICATIO. Fragmentum stelae (?) inventum inter parietinas sacelli cuiusdam, sitas illas prope antiquam viam, quae Anactorio Actium ducebat, loco Ἀράπης. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 51. Frustra quaesivi.

s. III a. Δάσιμος ἀνέθηκε.

Eadem nominis forma exstat in galea Anxiae reperta IG XIV 655 (Δάσιμος Πύρρω); saepius occurrit forma Δάζιμος, velut infra nr. 247. 248. 342, in tabulis Heracleensibus, *GDI* 1789. 1952 al. De hoc nomine Messapio sc. Illyrico eiusque aliis formis (inter eas Δαζίμας, ad quam cf. nr. 481) vide Th. Mommsen, *Unterital. Dial.* 72; P. Kretschmer, *Einl. Gesch. gr. Spr.* 275; H. Krahe, *Lexikon altillyrischer Personennamen* (1929) 39. — Litterarum formae sunt saec. III a. Chr., Rhom.

TITULI SEPULCRALES.

214 Lapis incerto Acarnaniae septentrionalis loco inventus, quem nusquam reperire potui. Litteratura Corinthia saeculi V. Ed. ex apographo quodam L. Ross, *Bull. Inst.* 1840, 28 (F. Th. Welcker, *Rh. Mus.* I 1842, 206 nr. 10; CIG II 1794 *h* (p. 983); Le Bas-Foucart II 1056; IGA 329; Kaibel, Epigr. Gr. 182; E. S. Roberts, *An Introduction to Greek Epigraphy* I 131 nr. 106; *GDI* 3175; E. Cougny, Anth. Pal. III 96 nr. 20; E. Hoffmann, Syll. epigr. Gr. 51; IG IX 1, 521; Schwyzer 140; C. D. Buck, *The Greek Dialects* (1955) 295 nr. 95; P. Friedländer, Epigrammata 64; W. Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 70). Cf. A. R. Rangabé, *Ant. Hell.* I (1842) 380; A. Elter, *Rh. Mus.* 66, 1911, 221; I. Bertels, De pentametro inscriptionum Graecarum (diss. Monast. 1912) 36.

s. V a. Προκλείδας ⟨τ⟩ό⟨δ⟩ε σᾶ⟨μ⟩α κεκλ-
έσε⟨τ⟩αι ἐνγὺς ὁδοῖο,
*h*ὸς περὶ τᾶς αὐτõ γᾶς
θάνε βα⟨ρ⟩νάμενος.

1 ΙΟΛΒ; ΛΛ || 2 Ι || 4 Β apographum.

Ad formam genetivi Προκλείδας cf. E. Schwyzer, *Gr. Gramm.* I 560 β. An revera nominativus intellegendus est? Vide epigramma Coum (W. R. Paton-E. L. Hicks, *The Inscriptions of Cos* 185 nr. 225): μνῆμα Πολυνίκο Ἡρακλείδης· ἐπέστησεν τόδε μήτηρ | Εὐτυχὶς ἀέναον κόσμον ἀποφθιμένου, ubi iniuria edd. adnotant: '*After* Ἡρακλείδης *understand* ἔστησε' et R. Herzog in exemplari suo ad titulum supra positum revocavit. — Titulum, quem Le Bas-Foucart ad Argos Amphilochicum, G. Meyer, *Gr. Gramm.*[3] 10 ad Corcyram rettulerunt, suo iure A. Kirchhoff, *Stud. Gesch. gr. Alphab.*[4] 108 primus Anactorio tribuit, siquidem in septentrionali Acarnania inventus et Corinthiaca litteratura perscriptus est.

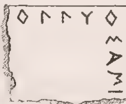
215 Magna stela candidi lapidis calcarii supra et infra mutila, a. 0,59, l. 0,44; exstat terrae immissa in casa quadam arundinea loco Καστρί territorii Anactorii. Titulus exaratus est in fascia leviter excavata, quae per mediam stelam directe ad perpendiculum currit reliqua superficie non laevigata. Litt. alt. 0,08; Α. Exscripsi.

s. V a. – – δα.

Videtur stela saec. V a. Chr. assignanda esse.

216 In oppidi *Vonitsa* parte ea, quae vocatur Μπούχαλη. Ed. W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* IV (1835) tab. XXXIV nr. 166 (CIG II Add. p. 983 nr. 1794 *g*; Le Bas-Foucart II 1049; IGA 330; E. S. Roberts, *Introduction to Greek Epigraphy* I 132 nr. 107; *GDI* 3176; E. Hoffmann, Sylloge epigr. Graec. 50; IG IX 1, 522). Frustra quaesivi.

s. V a. (?)

De variis interpretandi tituli tentaminibus adeas Dittenbergeri commentarium. An [τόδε Π]ολλύο σᾶμα̣? Sed satius duxi nihil nisi Leakii imaginem delineasse.

---

217 Stela simplex extracta 'ἔκ τινος νεωτέρου τοίχου παρὰ τὸ τεῖχος τῆς πόλεως' (Anactorii). Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 240 cum add. p. 138). Frustra quaesivi.

s. IV a. Α⟨ἰ⟩σχρίωνος.

ΑΣ lapis, quod correxit Rhom., retinere vult Crönert (SEG) coll. titulo Chio *Ath. Mitt.* XIII 1888, 178 nr. 28 Ἄσχρος; non probo. — Litterae saec. IV a. Chr., Rhom.

---

218 Tenuis tabula marmorea, a dextra et infra fracta, a. 0,375, l. 0,365, cr. 0,04; inventa in territorio Anactorii loco Καπάσες, nunc in vico Νέα Καμαρῖνα in domo, cuius dominus est Πᾶνος Μιχαλᾶτος, ubi vidit a. 1939 E. Kirsten, qui misit ectypum. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. 0,028—0,03; Α Θ Γ Σ, formae bonae. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 720. Ed. ex apographo meo W. Peek, *Griech. Vers-Inschriften* I 2073. *Ect.*

vac.

s. IV a. – – – – – – – – – – – – Ο – – – – – – – – – – – –
. . .[5]. . ο̣ καὶ δεκάδας τρεῖς κ̣ – – – – – – – – –
λειπούσας ἔτεσιν τρισσοῖς. ὁ δὲ θαι – – – – –
ἔβλεπεν ἤκουέν τε καὶ ὕφαινε̣[ν– – – – – – –].

vac.

Sententiarum connexum equidem coniectura assequi frustra studui; vs. 2/3 indicari videtur defunctum viginti septem annos vixisse. Peek haec temptavit: V. 2 in. [. . . . τ]ο̣; fin. κ̣[υκλοφόρους ἐτέλεσσε (?)] || 3 fin. ὅδε. θαύ̣[ματα δ' – –] || 4 fin. ὕφαινέ[ν τι καὶ αὐτός].

219 'Συντρίμματα μεγάλης ὡραίας στήλης μὲ ὡραῖα ἀνάγλυπτα γράμματα τοῦ Γ' ἢ καὶ Δ' αἰῶνος', inventa ibidem atque nr. 217. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 239). Frustra quaesivi.

s. IV/III a. . . . ος Θε[ογε]ίτον[ος].

Suppl. Rhom.

---

220 Superior pars stelae lapidis calcarii supra cymatio ornatae a. 0,33, l. 0,305—0,32, cr. 0,105—0,115; inventa ibidem atque nr. 217, nunc in vico Νέα Καμαρῖνα in domo, cuius dominus est Πᾶνος Μιχαλᾶτος. Titulus in fascia leviter excavata exaratus est reliqua superficie non laevigata. Litt. alt. 0,032—0,035; Α Σ, formae bonae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 241). Lapidem contuli. *Ect.*

s. III a. Ἡρακλείας.

Litterarum formas, quae Rhomaeo saec. II a. Chr. esse visae sunt, confidenter alteri fere parti saec. III a. Chr. tribuo.

---

221 Stela supra cymatio ornata, infra fracta, a. 0,37, l. 0,25, cr. 0,09; inventa in territorio Anactorii loco Καπάσες. Litt. alt. 0,035; Σ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 50 nr. 4. Frustra quaesivi, sed habui apographum et *ectypum* a Rhomaeo confectum.

s. III a. Καλλιοῦς.

Saec. III a. Chr., ut videtur.

---

222 Stela supra fastigio ornata, infra fracta, a. 0,32, l. 0,27, cr. 0,15; inventa in territorio Anactorii loco Καπάσες. Titulus exstat in fascia levissime excavata. Litt. alt. 0,03 (ο minus); Α Γ, extremae hastae leviter crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 50 nr. 5. Frustra quaesivi, sed habui apographum et *ectypum* a Rhomaeo confectum.

s. III a. [Κρ]ατίππου (?).

Suppl. Rhom. in apographo, [Στρ]ατίππου in editione, quod tamen spatium excedit. An fuit [Πρ]ατίππου?

---

223 Stela lapidis calcarii supra aëtomate et acroteriis, infra cymatio ornata, a. 0,57, l. 0,255—0,33, inaedificata in muro exteriore domus, cuius dominus est Δημοσθένης Μπίκος, in oppido *Vonitsa*. In aëtomate est rosa, cuius ab utroque latere aves; infra aëtoma quattuor triglyphi et tres metopae, quarum in media rosa, in duabus reliquis ovum cernitur; sequitur titulus exaratus in rectiangula tabula marginata et excavata; infra titulum taenia pulchre nexa exsculpta est. Litt. alt. 0,015; Α Μ Σ, formae tenues, apices minuti. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 718.

s. III² a. Μνασαγόρα.

Litterarum formas alteri saec. III a. Chr. parti vindicaverim.

---

224 Stela lapidis calcarii candidi inventa loco Σπαρτάρι, qui unius horae spatium abest Thyrrheum versus ab oppido *Vonitsa*; lapis, quem integrum etiam tunc vidit Rhomaeos, hodie fractus ante domum Χρίστου Μασούρα in suburbio Μπούχαλη exstat, a. 0,27, l. 0,285, cr. 0,15. Titulus litteris elatis in tabula marginata et excavata exsculptus est. Litt. alt. 0,02—0,03; Α Θ, extremae hastae leviter crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 50 nr. 1. Lapidem contuli. [Cf. add. p. 76]

s. III a. Π̲υθολάου̲.

Litterae saec. III a. Chr., ut videtur; quae linea subscripta insignitae sunt, hodie non iam leguntur.

---

225 In aula, cuius dominus est Θωμᾶς Λιάπης, in ea parte oppidi *Vonitsa*, quae appellatur Μπούχαλη. Stela candidi lapidis calcarii supra et infra cymatio ornata, a. 0,67, l. 0,30—0,38, cr. 0,23; titulus litteris elatis in rectiangula tabula marginata et excavata exsculptus. Litt. alt. 0,03; Α Σ Υ, extremae hastae levissime crassatae. Exscripsi.

s. III² a. Στρατύλλας.

Videtur titulus alterius saec. III a. Chr. partis esse.

---

226 Superior pars stelae lapidis calcarii, quae supra cymatio vel fastigio ornata fuisse videtur, a. c. 0,34, l. 0,31, cr. 0,175; in ea parte oppidi *Vonitsa*, quae vocatur Μπούχαλη, inaedificata in inferiore latere sinistro portae domus Δημητρίου Μελάκα. Titulus litteris elatis in rectiangula tabula marginata et excavata scriptus est. Litt. alt. 0,02—0,03; Α Σ, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III a. Σωστράτου.

227 In vico Νέα Καμαρῖνα penes Σπῦρον Νικολαΐδην. Stela lapidis calcarii supra et infra fracta a. 0,39, l. 0,25—0,26, cr. 0,105; superficies non laevigata nisi ubi nomina exstant. Litt. alt. 0,017—0,02; Α Μ Σ, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III a. [Τ]ίμωνο[ς].
Ἄνδρωνο[ς].
Βουβαλίος.
vac.

Suppl. Kla. — Tertium nomen postea demum additum est; ad genetivum -ίος pro -ίδος cf. Σωτηρίος *GDI* 1697_7 al. et E. Schwyzer, *Gr. Gramm.* I 464, 3, ad nomen Βουβαλίς Bechtel, *H. P.* 589.

228 Stela supra cymatio ornata, infra fracta, a. 0,35, l. 0,27; inventa in territorio Anactorii loco Καπάσες. Prior versus tituli in fascia levissime excavata scriptus est. Litt. alt. c. 0,025 (o minus); Σ. Habui apographum et *ectypum* a Rhomaeo confectum; ipse frustra quaesivi.

s. III a. [. . . β]ούλα
. . . ωνος.

Suppl. Kla.

229 Stela supra cymatio ornata a. 0,36, l. 0,28, cr. 0,09; inventa in territorio Anactorii loco Καπάσες. Litt. alt. 0,025—0,034; Α Θ Σ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 50 nr. 6. Frustra quaesivi, sed habui apographum et *ectypum* a Rhomaeo confectum.

s. III/II a. [Μεγ]αλλῆς
[Ζ]ακύνθιος.

Suppl. 1 Kla. coll. Bechtel, *H. P.* 301 || 2 Rhom.

230 Stela aëtomate et acroteriis ornata, infra mutila, a. 0,41, l. 0,27, cr. 0,09; inventa in territorio Anactorii loco Καπάσες. Litt. alt. 0,02—0,025; Α. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 50 nr. 3. Frustra quaesivi, sed habui apographum et *ectypum* a Rhomaeo confectum.

s. III/II a. Φιλλία.

231 Lapis sepulcralis inventus inter rudera Anactorii et delatus in oppidum *Vonitsa*. Litterae Α Θ Γ (Heuzey). Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 491 nr. 70 (IG IX 1, 525). Frustra quaesivi.

s. III/II a. (?) [Χ]αιρίππα
[Ο]ἰνίχου
[Ζ]ακυνθία.

Suppl. 1 Heuzey || 2 Dittenberger. — Ad nomen Οἴνιχος vide Bechtel, *H. P.* 345.

232 In domo privata sita in ea parte oppidi *Vonitsa*, quae vocatur Μπούχαλη. Ed. W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* IV (1835) tab. XXXIV nr. 167 (CIG II Add. p. 983 nr. 1794 *f*; Le Bas-Foucart II 1050; *Bezzenb. Beitr.* VII 245; *GDI* 1388; IG IX 1, 527). Litterae Α Π Σ (Leake). Frustra quaesivi.

s. II/I a. (?) Στίλπας.

233 Stela inventa ibidem atque nr. 217. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 237). Frustra quaesivi.

Καλλίφρων Κορκυραῖος.

De aetate Rhom. nihil adnotat.

234 Stela parva inventa ibidem atque nr. 217. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 242). Frustra quaesivi.

[Κλ]έωνος.

Suppl. Rhom., qui de aetate nihil adnotat.

235 Parva stela simplex inventa ibidem atque nr. 217. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 238). Frustra quaesivi.

Μαστακίς.

De aetate Rhom. nihil adnotat.

236 'Ἐκ τῆς πρὸς δυσμὰς τῆς ἀρχαίας πόλεως (Anactorii) θέσεως τοῦ Τσιορνόκου'. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 50 nr. 2. Frustra quaesivi.

Φίλωνος.

De aetate Rhom. nihil adnotat.

237 ARMILLA argentea sexies circumflexa, supra et infra in anguis caput desinens, diam. 0,068; ex oppido *Vonitsa* in Museum Britannicum delata. Titulus in medio flexu incisus est. Ed. *Arch. Anz.* 1906, 246; F. H. Marshall, *Catalogue of the Jewellery -- British Museum* (1911) 324 nr. 2775.

s. IV/III a. Κλήτιος.

'*The lettering suggests that this armlet may be as early as the* 4th—3rd *cent. B. C.*', Marshall.

III. Θέσις Λέκκα

(cf. *SB Ak. Berl.*. 1935, 718)

Probabiliter Heraclia (Plin. n. h. IV 5), Ἡράκλεια (Steph. Byz.), cf. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 380 ss. (Bölte, *RE* VIII 423 nr. 2). Contra K. A. Rhomaeos, Δελτ. 4, 1918, 115 Ἐχῖνον praefert.

DEDICATIONES.

238 Lapis inventus in colle Ἅγιος Ἠλίας orientem versus ab oppido *Vonitsa*, meridiem versus a promunturio *Gelada* sito, ubi vidit Meletios. Edd. B. de Montfaucon, Diarium Italicum (1702) 425 nr. 13. 431 ex schedis Apostoli Zeni in titulis Corcyraeis; Meletios, Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα (1728) 322 (post alios, quos Dittenberger enumerat, W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* IV 1835, 21[2]; CIG II 1794 *a*; Le Bas-Foucart II 1046 *a*; Kaibel, Epigr. Gr. 830; E. Cougny, Anth. Pal. III 39 nr. 255; *Bezzenb. Beitr.* VII 244/5; *GDI* 1385 *a*; Loewy, *Bildh.* 452 *a*; IG IX 1, 523). Cf. A. Wilhelm, *Öst. Jahresh.* II 1899, 239; J. de Keitz, De Aetolorum et Acarnanum sacris 68. 82. Frustra quaesivi.

Μαχάτας ⟨ἐ⟩πόησε.
τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων
υἱὸς Λασθένεος στῆσεν ἄγαλμα τόδε
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὑτοῦ,
Λαφάνεος, κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

1 ΠΟΗΣΕ Montf., Mel. || 2 in. ΤΟΥ, fin. ΑΕΞΩ Montf. || 5 Λαφάνεως Mel.; ΚΛΗΝΩ Montf.; Λοξείου Mel.

V. 1 Wilhelm l. c. Machatam non statuarium sed poetam fuisse putat, qua de re iam Loewy cogitaverat. Videtur autem coll. nr. 239 haec sententia non esse probanda, cf. iam Oberhummer, *Akarnanien* 254[5] et Lippold, *RE* XIV 153 nr. 4.

239 Titulum coniunctum cum nr. 238 ed. B. de Montfaucon l. c. (post alios W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* IV 1835, 21[2]; CIG 1794 *b*; Le Bas-Foucart II 1046 *b*; *Bezzenb. Beitr.* VII 245; *GDI* 1385 *b*; Loewy, *Bildh.* 452 *b*; IG IX 1, 524). Cf. Kaibel, Epigr. Gr. 830; J. de Keitz, De Aetolorum et Acarnanum sacris 68. 75. Frustra quaesivi.

⟨Λα⟩φάνης Λασθένεος Ἀσκλαπιῷ
ἀνέθηκε. Μαχάτας ἐπόησε.

1 ΩΦΑΝΗΣ Montf. adnotans 'vitium amanuensis' pro Λαφάνης statuendum esse; [Λε]ωφάνης Kaibel, quod Dittenberger iure reicit.

Cum Meletios hunc titulum non habeat et statuarii nomen bis appareat, consentaneum est duos diversos titulos a Montfaucone vel eius auctore in unum confusos esse.

240 STELA SEPULCRALIS. Inventa ibidem ubi nr. 238 et 239. Commemoravit L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 382. Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 351. Frustra quaesivi.

Ἀπέλλιχος.

An potius Ἀπελλίχου? Heuzey nihil dicit nisi: '*J'y lus aussi, sur une stèle, le nom d'Apellichos*'. Ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 61.

IV. THYRRHEUM

Nomen: Θύρρειον, Thyr(r)eum (Θύριον vel Θούριον codd. Polyb.).

Situs: *Hagios Vasilios.*

Cf. Fiehn, *RE* VI A 744 ss. et tabulam apud E. Kirsten, *Die griech. Polis als hist.-geogr. Problem des Mittelmeerraumes* (1956) 59.

241 ROMANORUM ET AETOLORUM PACTUM. Fragmentum stelae lapidis calcarii supra et infra mutilum a. max. 0,50, l. 0,445, cr. 0,17; inventum anno 1949 in colle Soro vici *Hagios Vasilios* nunc asservatur in domo, quam possidet ibidem Γεώργιος Καραγιάννης, ubi viderunt P. M. Fraser et T. Rönne anno 1953. Litt. alt. 0,008—0,015, interv. vers. 0,007; Α Β Μ Π et Γ Σ et Σ. Exscripsi ex *ectypo* et *phot.*, quae misit Fraser, et edidi *SB Ak. Berl.* 1954 nr. 1 cum phot. lapidis et ectypi (SEG XIII 382). Contulit lapidem anno 1955 Chr. Habicht. [Cf. add. p. 77]

a. 210 a.
ΛΙΝΩΝΤΑΙΟ . . . [– – – – – – – – – – – – πο]-
τὶ τούτους πάντας [εὐθὺς τὸν πόλεμον (?) οἱ]
[ἄ]ρχοντες τῶν Αἰτωλῶ[ν πρ]ασ[σόντω]-
σαν, ὥς κα θέλῃ πεπρᾶχθαι. εἰ δέ τινές κα τού-
των τῶν ἐθνῶν οἱ Ῥωμαῖοι πόλεις κατὰ κρά-
τος λάβωντι, ταύτας τὰς πόλεις καὶ τὰς
[χ]ώρας ἕνεκεν τοῦ δάμου τῶν Ῥωμαίων
τῶι δάμωι τῶι τῶν Αἰτωλῶν ἔχειν ἐξέστω·
[ὃ] δέ κα παρὲξ τᾶς πόλιος καὶ τᾶς χώρας Ῥωμαῖ-
οι λάβωντι, Ῥωμαῖοι ἐχόντωσαν. εἰ δέ τινάς κα
ταυτᾶν τᾶμ πολίων Ῥωμαῖοι καὶ Αἰτωλοὶ κοι-
νᾶι λάβωντι, ταύτας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώ-
[ρα]ς ἕνεκεν τοῦ δάμου ⟨τῶν Ῥωμαίων⟩ Αἰτωλοῖς ἔχειν ἐξέ-
[σ]τω· ὃ δέ κα παρὲξ τᾶς πόλιος λάβωντι, κοινᾶ[ι]
[ἀ]μφοτέρ[ω]ν ἔστω. εἰ δέ τινάς κα ταυτᾶν τᾶμ
[πο]λίων ποτὶ Ῥωμαίους ἢ ποτ' Αἰτωλοὺς ποθί-
[στ]ανται ἢ ποτιχωρήσωντι, τούτους τοὺς
[ἀνθ]ρ[ώ]πους καὶ τὰς πόλιας καὶ τὰς χώρας ἕ-
[νεκεν τοῦ δ]άμου τῶν Ῥωμαίων τοῖς Αἰτωλοῖς
[εἰς τὸ αὐτῶν] πολίτευμα ποτιλαμβάνειν
[ἐξέστω . . . . 9 . . . .]αντων αὐτονόμων
[– – – – – c. 17 – – – – – τα]ύτας τοῦ ἀπὸ Ῥρω-
[μαίων – – – c. 16 – –]αι τὰν εἰρήν[αν]
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – ΟΥΤ – – –

Suppl. Kla. || 1 nihil nisi ΙΝΩΝΤΑΙ agnovit Habicht, qui [γ]ίνωνται supplendum esse opinatur; post Ο incerta vestigia trium litterarum || 9 ad supplementum ὅ cf. v. 14 || 12 in. falsam lectionem ἕλωντι (Kla.) corr. e lapide Habicht, cf. v. 6 || 13 τῶν Ῥωμαίων per errorem omissum videtur, cf. v. 7 et 19 || 16/7 ποθί[στ]ανται certa lectio; de hac forma coniunctivi cf. G. Meyer, *Gr.Gramm.*[3] 654 § 581 et E. Schwyzer, *Gr. Gramm.* I 792, 3α || 20 vel εἰς τὸ ἴδιον πολίτευμα || 21 fortasse [ἐόντων δὲ π]άντων αὐτονόμων || 22 fin. ἀπὸ Ρρω[μαίων] cf. A. Wilhelm, *Gött. Anz.* 1898, 207. 235.

Continet hoc fragmentum partem pacti, quod Romani cum Aetolis anno 212 a. Chr. Thyrrhei, ut nunc apparet, inierunt, de quo imprimis a Livio XXVI 24 edocemur. Idem auctor est pactum biennio demum post litteris mandatum fuisse. Ceterum vide, quae E. Täubler, Imperium Romanum I 1913, 210 ss. 430 ss. et ipse loco supra allato exposuimus.

---

242 ROMANORUM ET THYRRHEORUM FOEDUS. Stela lapidis calcarii albi infra et a sinistra mutila, supra cymatio nunc dolato, quod de aëtomate superesse videtur, et denticulo ornata, a. 0,27, l. 0,525; immissa angulo dextro frontis domus, quam possidet Πᾶνος Κυρίακος in vico *Hagios Vasilios.* Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,005—0,01; ΑΞΘΜΠΣΩ, bonae formae diligenter incisae. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 165 nr. 1 (E. Oberhummer, *Akarnanien* 197. 271. 297; P. Viereck, Sermo Graecus 45 nr. XXII; IG IX 1, 483; Syll.[3] 732). Cf. A. N. Skias, Ἐφ. 1893, 34 not. 2; E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 346; C. Cichorius, *Röm. Stud.* 1922, 139; H. Horn, Foederati, diss. Francofurt. 1930, 78; A. Heuss, *Klio* 27, 1934, 249; S. Accame, *Il dominio romano in Grecia dalla guerra acaica ad Augusto* (1946) 89. 215. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (tab. V).

a. 94 a.
συμμαχία *v* ποτὶ Ῥωμαίους.
ἐπὶ ὑπάτων Γαΐου Κοιλίου Κάλδου Γαΐου υἱοῦ,
[Λ]ευκίου Δομετίου Γναίου Αἰνοβάρβου, στρατη-
[γο]ῦντος κατὰ πόλιν Γαΐου Σεντίου Γαΐου υἱοῦ,
[ἐπὶ δ]ὲ τῶν ξένων Λευκίου Γελλίου Λευκίου υἱοῦ πίναξ

[συμμ]αχίας ἀνετέθη κατὰ συγκλήτου δόγμα
[πρεσβε]υσάντων *v v* Δωροθέου τοῦ Ἰάσονος,
[Δαιδάλου] τοῦ Μενάνδρου *v v v* 8 *v v v* τῷ δήμῳ
[τῷ Ῥωμα]ίων [κα]ὶ τῷ δήμῳ τῷ Θυρρεί[ων]
[εἰρήνη καὶ φιλία καὶ συμμαχία ἔστω – – – –]

Litterae linea subscripta insignitae, quas etiamtum Cousin vidit, hodie perierunt. — Suppl. Cousin || 3 Γναίου ⟨υἱοῦ⟩ Dittenberger || 8 in. spatium c. 7 litterarum, quod Oberhummer et Dittenberger nomine Μενάνδρου supplendum proposuerunt coll. nr. 247_9; quia autem spatium non suppetit atque Μένανδρος Δαιδάλου Ἀκαρνὰν ἀπὸ Θυρρείου hoc ipso tempore i. e. primis annis saec. I a. Chr. proxenia Delphica honoratur (*FD* III 3, 338), Preuner potius de huius proxeni patre supplendo cogitat, suo iure ut videtur.

V. 2 C. Coelius C. f. Caldus L. Domitius Cn. f. Aenobarbus consules fuerunt anno 94 a. Chr. 4 De praetore urbano C. Sentio cf. Münzer, *RE* II A 1509 nr. 3. 5 Praetor peregrinus L. Gellius idem (non filius ut voluit Dittenberger) qui anno 72 a. Chr. consul et anno 70 a. Chr. censor fuit, cf. Münzer, *RE* VII 1001 nr. 17. Porro non diversum esse L. Gellium L. f. Tro(mentina) legatum Cn. Pompei Strabonis a. 89 a. Chr. (Dessau 8888) evicit Cichorius l. c.

Patet tituli versus 1—8 non authenticam ineuntem formulam foederis reddere sed a Thyrrheis conceptam (Horn et Accame ll. cc.). Quia autem non nisi initium tituli servatum est, non minus de causa huius foederis prorsus dubii haeremus quam de ratione, quae ei intercesserit cum Acarnanum communi, cf. etiam Accame l. c. 215.

---

243 PROXENIAE DECRETUM. Stela videlicet ex Thyrrheo oriunda, quam Le Bas per errorem in titulos Naupactios rettulit. Litterae Α Ν Π Σ (Le Bas). Ed. Le Bas-Foucart II 1022 (E. Oberhummer, *Akarnanien* 270 nr. 7; IG IX 1, 484). Cf. O. Hoffmann, *Die Makedonen* (1906) 177 s. Frustra quaesivi.

s. III a.

– –
δίων[ος· προξέν]ου⟨ς⟩ εἶ[μεν καὶ εὐεργέτας]
τᾶς πόλιος τῶν Θυρρείων Κλεοφά[νη .$^{c.\,3}$.]-
πητοῦ Χάονα Πευκεστόν, Σωτι[. . .$^{c.\,7}$. . . Ξ]-
ενίας Κασσωπαῖον αὐτοὺς καὶ ἐγγό[νους εἰ]-
ς ἅματα πάντα· εἶμεν δὲ αὐτοῖς [καὶ ἀσφ]-
άλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρ[ήμασι]
[κ]αὶ κατὰ γ[ᾶν καὶ κατὰ θ]άλασσαν . . .$^{c.\,6}$. .
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –κειαν . . .$^{c.\,7}$. . .

Suppl. Oberhummer || 1 in. Kla. (vel Δίων[ος]) || 1 med. Ξ Le Bas, corr. et suppl. Schöll apud Oberhummerum; . . . . . δίων, [. . . . . προξέν]ου[ς] εἶ[μεν] Dittenberger contra dispositionem litterarum, quam exhibet Le Bas || 2/3 Ἀγα]|πητοῦ Schöll, Dttb., sed etiam Ἀλυ]|πήτου in censum venit || 3/4 Χάονα, Πεύκεστον Σωτί[ωνος – –]|ενιας Oberhummer, Χάονα Πευκεστόν (probante Hoffmanno l. c.), Σώτι[μον Ξ]|ενίας Dttb. egregie, praeterquam quod supplementum Σώτι[μον (vel Σωτί[ωνα) Ξ]ενίας brevius est. Quod alterum nomen sine dubio recte suppletum est, apparet prius nomen longius fuisse (velut Σωτιμίδαν) || 5 in. σαματα Oberh., expedivit et supplevit Dttb. collata formula in hoc decretorum genere apud Acarnanas non inusitata (εἰς) τὸν πάντα χρόνον, cf. nr. $209_{13.\,20}$. 393_9.

V. 4 [Ξ]ενίας· de hac forma casus genetivi cf. ad fasc. 1 nr. 31_{120}; adde E. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 560 β. 5 ἅματα πάντα· cf. L. Robert, *Études anatoliennes* 132.

'De aetate tituli recte iudicasse videtur Oberhummer, qui eum tertio a. Chr. n. saeculo tribuit. Naupacti lapidem inventum esse cave credideris Lebasio; immo is hic similem errorem commisisse videtur atque in titulo n. [IG IX 1] 364, cuius de origine Lollingii testimonio plane constat', Dttb.

244 DECRETUM. Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum a. 0,21, l. 0,15, cr. 0,12. Exstat in vico *Hagios Vasilios* in domo, quam possidet Λάμπρος Τσανάκας. Litt. alt. vs. 1 0,015, vs. 2 sqq. 0,008—0,012, interv. vers. 0,003—0,008; Α Μ Ο Σ. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 719. *Ect.* misit P. Fraser.

± 200 a.
[ἀγαθᾶ τ]ύχα.
– – – – – – ανία, γρα[μματε – – –]
– – – – – – ς, μηνὸς Ι – – – – – – –
– – – – – – – έοντος Τ – – – – – – –
[– – – – – Θ]υρρείων – – – – – – – –
[– – – – – – – Θ]υρρε[ι – – – – – –]
– – – – – – – – – – – – – – – – – – – –

Suppl. Kla. || 4 ante primam litteram vestigium litterae Γ aut Τ dispicitur.

Hic de praescriptis decreti cuiusdam Thyrrheorum agi patet. Post mensem autem vix alius recenseri potuit atque praeses comitiorum, ita ut vs. 4 supplementum [προστα]τέοντος in promptu sit, cf. H. Swoboda, *Die griech. Volksbeschlüsse* 172. Itaque ex litterarum versus primi collocatione titulum exempli gratia hunc fere in modum restituerim:

[ἀγαθᾶ τ]ύχα.
[– – – – c. 13 – – – – – Φ]ανία, γρα[μματεύον]-
[τος – – c. 11 – –]ς, μηνὸς – – c. 8 – –
[ἐκκλησίας προστα]τέοντος Τ – – c. 7 – –
[ἔδοξε τᾶι πόλει τῶν Θ]υρρείων· – c. 7 –
[– – – – – – – Θ]υρρε[ι – – – –]

2 πρυτανεύοντος coll. nr. 212_1? στραταγέοντος coll. nr. 245_{11}? || 4 Vel τᾶς ἁλίας.

245 AGRORUM VENDITIO. Duo fragmenta (*a. b*) tabulae lapidis calcarii albi. Fragmentum *a* utrimque inscriptum (*A. B*) non nisi supra et a sinistra parte integrum est, a. 0,385, l. 0,51, cr. 0,11; fragmentum *b* undique ut videtur mutilum et in una tantum planitie (nescitur utra) inscriptum non iam vidit primus editor (Skias) usus apographo Constantini Samii et ipse frustra quaesivi. Inventum est frg. *a* (atque haud dubie etiam *b*) in θέσει Γιανέρι intra antiquum oppidum Thyrrheum, hodie exstat in schola vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. *A* 0,007—0,017 *B* 0,01—0,018, interv. vers. *A* c. 0,01 *B* 0,01; *A* Α Α Θ Κ Μ Π Σ Φ *B* Α Θ Μ Ν Σ. Ed. A. N. Skias, Ἐφ. ἀρχ. 1893, 29 nr. 1. 176 (IG IX 1, 485). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 346. Lapidem (*a*) contuli. *Ect.*

a

A

s. III a.
χῶροι ἐπώληθεν Ἀριστοκράτεο[ς – – – – – – – – – – – – – – –]
τὸν δὲ μὴ καταβαλόντα ἡμιό[λιον – – – – – – – – ὁ ποτὶ τῶι]
δρυμῶι ὁ Φιλομήλου γενόμεν[ος – – – – – – – – – – – – – – – –]
τὰν μακρὰν καὶ εἰς τὰν ε[– – – – – – – – – – – – – – – – τὸν]
δρῦν τὸν ποτὶ τᾶι ὁδῶι –
Λυκολάου τὰ ἐπίλοιπα – – – – – – – – – – – – –
πέντε ἐτέων ΑΡΧ –
καὶ Ἀλκαινέτο[υ –]
[Ἀσ]κλαπιάδι –
– –

B

– – – – – – – – – – – ι ι ια ἄργιλος μνᾶς πλέθρον παντᾶι
[– – – – – – – – – – – – ο]υ καὶ οἱ στραταγοί, ἐτερμάσθη[σα]ν.

intervallum 0,048

[– – – – – – – – – – – – – – σ]υνευδοκούντων ὑπὲρ τὰμ
[πόλιν – – – – – – – – – – προβούλ]ου καὶ συμπροβούλων καὶ τῶν
– Ιτων Εὐκράτεος, Λυκίσκου,
[– – – – – – – – – – – – – – – – – Ἀ]λέξυος, Ἀρίστας, Ἀλκέτα,
– ος, Ἀρίστωνος, Λυκίσκου, Ἀγ[ία],
[– – – – – – – – – – – – – – – – – – – Φι]λήμονος, Μνασικράτ[εος, . . .]
– –

b

— — ματα — —
— — καὶ Εὐα — —
— — χωρησ — —
— — μαχο — —

Litterae linea subscripta insignitae hodie perierunt. Lectiones Preuneri ectypo et apographo P. Sursi nituntur. — Suppl. Skias || 2 ἡμιό[λιον ὀφλεῖν τὰν τιμάν· ἀγρὸς ὁ ποτὶ τῶι] Dittenberger || 3 fin. — — παρὰ τὰν πλευρὰν] idem || 4 fin. Kla. || 6 in. Λυρολάου Skias, Dttb., Λυκολάου Preuner, lapis || 7 fin. Ἀρυ Skias, ἀρυ Dttb., ἀρχ Preuner, lapis; fortasse supplendum est ἄρχει χρόνος vel similiter, Kla. || 8 Ἁδραινέτο[υ] Skias, Dttb., Ἀλκαινέτο[υ] Preuner, lapis || 9 ΛΑΓΙΑΔΙ Skias, suppl. Dttb., ΚΛΑΓΙΑΔ lapis || 10 in. ..ΙΑ Skias adnotans: Τὸ πρὸ τοῦ Α γράμμα εἶνε ἐξ ἅπαντος Ι, τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐξ ἅπαντος δὲν ἦτο Γ, ὅπερ οὐδέποτε ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ ἔχει ἰσομήκη τὰ σκέλη || 10 fin. ἐὰν τᾶι Skias, Dttb., πᾶν τᾶι vel παντᾶι Preuner, lapis || 11 fin. Ἐτεόμα[χος] vel Ἐτεόμα[ς] Skias, Ἐτεόμα[χος] Dttb., ἐτέρμασαν Preuner contra dialectum (ἐτέρμαξαν) et apographum Sursi, quod praebet ΕΡΕΡΜΑΣΘΙ; revera in lapide exstat ΕΤΕΡΜΑΣΘΙΞ . . Ν i. e. ἐτερμάσθη[σα]ν, ita ut non οἱ στραταγοί sed aliud quoddam vocabulum fuerit subiectum, Kla. || 12/13 Dttb. || 13 med. idem || 14 in. ΗΤΩΝ Sursos || 14 med. in nomine Εὐκράτεος Κ ex Υ correctum || 15 in. Λέτυος Skias, Dttb., ΛΕΞΥΟΣ Sursos, lapis, suppl. dubitanter Preuner, sed cf. IG V 1, 817_3 || 16 fin. legit et suppl. idem probante lapide.

V. 5 Notabile est genus masculinum vocabuli δρῦς, cf. *GEL* s. v. 15 De genetivo Ἀρίστας cf. ad nr. 243_4.

'Titulus de agris Aristocratis [*corr.*] cuiusdam, cuius res familiaris publicata fuisse videtur, venum datis, tertio a. Chr. n. saeculo lapidi incisus', Dttb.

---

246 INCERTUM. Fragmentum stelae opisthographae (*A. B*) lapidis calcarii undique mutilum a. 0,18, l. 0,305, cr. 0,10, inventum Thyrrhei prope illud magnum aedificium rotundum, de quo vide *SB Ak. Berl.* 1935, 718; nunc est in vico *Hagios Vasilios* in domo Νικολάου Τσανάκα. Litt. alt. *A* 0,014—0,016, *B* 0,011—0,015, interv. vers. *A* 0,01, *B* c. 0,008; *A* ΑΜΓΣΩ, extremae hastae crassatae, *B* ΑΜΝΓΣΩ. Ed. E. Kirsten, *Arch. Anz.* 1941,, 107[1]. *Ect.* (Kirsteni). *Phot.* (tab. III).

A

s. III a.
[ὀ]γδό[α -] Μ Δ Δ [Δ]
[ἐ]νάτ[α] - Μ Δ Δ Δ
δεκάτα - Μ Δ Δ Δ
ΑΙΔΑΧΛΑΣ *vac.*
πρώτα - ΓCC *vac.?*
[δ]ευτ[έ]ρ[α - — —]

B

— — — — ΟΣΙ — — — — — Ξ
— — ος ἐπὶ τὰγ γωνίαν τ .³. .⁴.
— — Γ - τὸ μετὰ τῶν Λύσιος
— — — νω τῶν Λύσιος περὶ τὸ
[— — μ]ὴ οἰκοδομεῖν, εἴ κα μὴ θέλῃι -
— — — — Λαμίσκου ΜΜΜΔΔ *vac.*
— — — — ες ΜΜΜΓΧΧΧΧ Κλεα-
— — — — — Φαλακρίων Εὐδ .c.3.

Suppl. Kla. correctis lectionibus Kirsteni || 10 ἐπά]νω?

In titulo *A* pensiones solutas recenseri patet. Cuius autem generis fuerint, non patet, quia obscurum versum quartum totis litteris certo lectum, quo pensiones quidem vs. 5 ss. declaratae fuerunt, investigare mihi non contigit (an ab initio αἴδ' separandum est?). Priores vero tres pensiones servatae faciunt singulas minas et tricenos stateres, pensio vs. 5, si integra est, quinque stateres et duos semiobolos (cf. M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 28, 1926—1927, 145). Mireris autem, cur pro duobus semiobolis non obolus plenus (Ο) scriptus sit.

Etiam de titulo *B* dubius haereo. Videtur, etiamsi singula non intelleguntur, fundus quidam describi, itaque Kirsten de locatione cogitat (*'eine Verdingungsurkunde'*), fortasse recte. Notae autem numerales, quae exstant, significant vs. 9 quinque stateres, vs. 12 septem minas et viginti stateres, vs. 13 tres minas et novem chalcos (cf. Tod l. c.).

Quae ratio, si qua est, inter titulos *A* et *B* intercedat, non liquet. Sed probabilius habeo intercedere nullam, certe a diversis manibus exarati sunt.

CATALOGI SACRIFICORUM.

247 Stela lapidis calcarii a. c. 0,46, aëtomate ornata, immissa muro domus privatae in vico *Hagios Vasilios*. Litterae ΑΘΠΣ (Leake). Ed. W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* IV (1835) 21 cum nota 1 et tab. XXXIV nr. 164 (CIG II Add. p. 982

nr. 1793 *b*; Le Bas-Foucart II 1047; *Bezzenb. Beitr.* VII 245; *GDI* 1389; E. Oberhummer, *Akarnanien* 270 nr. 8; IG IX 1, 486; Michel 865; Schwyzer 399). Cf. E. Ziebarth, *Das griech. Vereinswesen* 1896, 63 nr. 11; E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 335. Frustra quaesivi.

s. II a.

πρύτανις·
Πολύευκτος Θεοδότου
ἑστία·
Λυσίας Μενοιτίου
ὑποπρυτάνιες·
Ἐπικράτης Δωριμάχου
Λεωνίδας Λεωνίδα
Ἁγησίστρατος Μνασιστράτου
Μένανδρος Μενάνδρου
Σωτέλης Ἐπιτέλεος
Λαμίσκος Λέοντος
μάντις·
Εὔξενος Δα⟨ζ⟩ίμου
αὐλητάς·
Λέων Λεοντίσκου
ἱεροφόρος· Φίλιππος Πολυεύκτου
μάγειρος· Νίκανδρος Σωκράτεος
διάκονος· Πρῶτος Δημητρίου
ἀρχοινόχους· Κάλλιππος Πολυεύκτου
ἱεροθύτας·
Καλλικράτης Τιμοκράτεος.

3 ἑστία[ρχος]? Böckh, sed Leake nullum lacunae indicium habet || 4 Λυσιάς Fick, quem praeter Oberhummerum reliqui editores secuti sunt; at vide infra || 13 Ξ cum transcriptione Δαξίμου Leake (Böckh, Oberhummer), corr. Fick || 21 Καλλικράτης Καλλικράτεος *GDI* per errorem.

'Apparet recenseri hic omnes, quorum partes aliquae erant in sacris quibusdam peragendis', Dttb., qui recte comparat catalogos eos, quibus sacrorum Olympicorum antistites et ministri perscripti sunt. Nam in hoc quoque titulo non de privato quodam collegio (Ziebarth, Preuner, sane haud sine ulla dubitatione) agitur sed de publicis magistratibus, qui una sacrificium dapemque obtulerunt (cf. ad nr. 451), siquidem πρύτανις et ὑποπρυτάνιες non ita profani quidam magistratus intellegendi sunt, ut nonnulli viri docti putaverunt (cf. apud Preunerum l. c.), neque *'Funktionäre eines Vereins'* (cf. H. Swoboda, *Staatsaltert.* 308[13]), sed ii magistratus, qui faciunt τὰς κοινὰς πάσας (θυσίας), ὅσας μὴ τοῖς ἱερεῦσιν ἀποδίδωσιν ὁ νόμος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κοινῆς ἑστίας ἔχουσι τὴν τιμήν· καλοῦσι δ' οἱ μὲν ἄρχοντας τούτους, οἱ δὲ βασιλεῖς, οἱ δὲ πρυτάνεις (Arist. Pol. 1322 *b* 26 ss.). Neque aliter est interpretandus ὁ πρυτανεύσας *GDI* 4263 (Phoenix Cariae) et πρύτανις IG XII 3, 1 (Syme), quorum uterque principem sacerdotum catalogi locum obtinet, cf. P. M. Fraser-G. E. Bean, *The Rhodian Peraea and Islands* 1954, 124 cum nota 4. Fortasse autem ex illo Aristotelis loco etiam nomen mirum ἑστία explanandum est, quod habet Λυσίας Μενοιτίου (v. 4), quem et ipsum eiusmodi magistratum esse ex eo apparet, quod inter prytanem et hypoprytanes enumeratur. Scite Fick de appellatione honorifica ἑστία admonuit, quae sane seriore aetate invenitur et nonnisi mulieri data est (cf. A. Wilhelm, *Beitr.* 216 nr. 204; K. Hanell, *Megarische Studien* 1934, 153), ideoque et in hoc titulo muliebre nomen, sc. Λυσιάς, exstare putavit, sed nunc e nr. 251_4, ubi Λυσίας, Ἀλκαῖος οἱ Μενοιτίου recensentur, constat eundem virum etiam hic agnoscendum esse. Revera enim eiusdem fere temporis utrumque titulum esse et eo probatur, quod etiam μάντις Εὔξενος Δαζίμου (v. 13) et μάγειρος Νίκανδρος Σωκράτεος (v. 17) in nr. 251 vs. 2 et 13 recurrunt. Quia autem illic Λυσίας Μενοιτίου nondum ἑστία fuisse videtur, probabiliter, nisi forte annuus hic magistratus erat, titulus nr. 251 paulo prior est. Suppar aetate his titulis etiam nr. 248 est, ubi item v. 12 Εὔξενος Δαζίμου haruspicis munere fungitur, vetustior autem nr. 250 (cf. ad titulum). Ceterum omnes saec. II a. Chr. tribuendos esse litterarum formae tit. nr. 248. 249. 250. 251 docent.

Ad sacrorum administros cf. F. Poland, *Gesch. d. griech. Vereinswesens* 1909, 390 ss., ad ἱεροφόρον etiam J. et L. Robert, *Rev. ét. gr.* 1950, 171, ad μάγειρον Latte, *RE* XIV 395_{35}, ad ἱεροθύταν Stengel, *RE* VIII 1590 et *Griech. Kultusaltert.*[3] 50.

---

248 Stela lapidis calcarii, quae tum, cum G. Cousin et P. Sursos eam viderunt, nonnisi supra mutila erat, a. max. 0,355, l. 0,33—0,37, cr. 0,08; nunc etiam a dextra et in duas partes fracta est; asservatur in vico *Hagios Vasilios* in domo, quam possidet Λάμπρος Τσανάκας. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,002—0,003; Α Θ Μ Π Σ. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 175 nr. 2 (E. Oberhummer, *Akarnanien* 271 nr. 9; IG IX 1, 487). Cf. E. Preuner (qui habebat apographum Sursi), *Ath. Mitt.* 27, 1902, 335. 347 s.; F. Poland, *RE* IV A $1076_{17\,ss.}$ Lapidem contuli.

s. II a.

– – – – – – – – – –
Φι[λ]ότ[ιμος – – – – – –]
Δαμασίσ̣[τρατος – – – –]

Σώτων *v* Τε – – – – – –
Δαμίων Νικαι – – – – –
Νικόμαχος Λε – – – – –
συμβιωτα[ί]·
Πολύδωρος Εὐπολ[έμου]
Ἀλκιφῶν Κλεομένε[ο]ς
Εὔαλκος Κλεομένεος
Ἀλκαίνετος Ἀλεξάνδρου
Φαινέλας (?) Σωτίωνος
μάντις· Εὔξενος Δαζίμου
αὐλητάς· Δάζιμος Δαζίμου
μάγειρος· Σωτήριχος
διάκονος· Λύκος
παῖδες·
Λυσίξενος Λέοντος
Κλεομένης, Ἀθανάδας οἱ Εὐάλκου
Κλεομένης Ἀλκιφῶνος
Ἀλέξων *v* Λέοντος.
vac.

Litterae linea subscripta insignitae hodie perierunt. — 1 legit et supplevit Kla., ΦΙ . ΟΙ cum transcriptione Φι[λ]ο[π . . . Cousin || 2 ΔΑΜΑΣΙι cum transcriptione Δαμάσι[ππος Cous., ΔΑΜΑΣΙ∠ Surs., suppl. Kla. || 4 Νικαι[νέτου] Dittenberger, fortasse potius Νικάν[δρου] Kla. || 5 Λέ[οντος?] Kla. || 7 Oberhummer || 11 Φαινέας Cous., Φαινέλας Surs.

'De argumento lubricum est iudicare, quia initium eorum, quorum maximae partes erant, nomina continens intercidit. Id sane manifestum est, haec quoque ad sacra quaedam spectare, sed vix ad eadem ac nr. 247, siquidem illic neque συμβιωταί neque παῖδες sunt, hic praeter prytanes et hypoprytanes, quorum nomina cum superiore tabulae parte periisse suspiceris, etiam ἱεροφόρος, ἀρχοινόχους, ἱεροθύτας desiderantur, eo certe loco, quem in altera tabula obtinent' Dttb. Ceterum de genere huius tituli, qui non catalogum collegii cuiusdam continet (Cousin, Preuner, alii), vide quae ad nr. 451 adnotavimus. Etiam hic ut in titulo nr. 247 de publicis quibusdam sacris agi συμβιωταί vs. 6 ss. commemorati docere videntur, cf. commentarium nr. 434; iam Poland l. c. recte inde, quod ante hos συμβιωτάς alii viri recensentur, conclusit eos non sodales collegii nomine συμβιώσεως esse atque dicit: *'Diese σ. erscheinen fast wie eine Art Kommission'* (vide etiam eiusdem *Gesch. d. griech. Vereinswesens* 72*). De administris sacrorum et aetate tituli cf. ad nr. 247. 8/9 Fratres Ἀλκιφῶν et Εὔαλκος etiam nomina cognata habent, Bechtel, *H. P.* 37; ad Εὔαλκος cf. Εὐάλκης ibid. 36. 11 Φαινέλας· cf. Φαινέλαος, Φαινίλας Bechtel, *H. P.* 437. 12 μάντις Εὔξενος Δαζίμου· idem nr. 247_{13} et 251_{2}; puer est nr. 250_{17}. 13 αὐλητάς Δάζιμος Δαζίμου· idem nr. 250_{9}.

249 Fragmentum crassae stelae opisthographae *(A. B)* lapidis calcarii infra et a dextra mutilum a. 0,25, l. 0,27, cr. 0,195; deest etiam angulus sinister superior. Exstat in vico *Hagios Vasilios* in domo, quam possidet Λάμπρος Τσανάκας. Litt. alt. *A* 0,011—0,022, *B* 0,017—0,02, interv. vers. *A* 0,005—0,01 *B* 0,01—0,03; ΑΞΜ et ΜΣ, extremae hastae crassatae, litterae partis *B* valde evanidae. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 719.

A

s. II a. . . . των *v* Σωτίων[ος]
[Ἄ]ντοχος Νικια
Δάμαρχος *v* Σωτ – –
Σωτίων *v* Δωριμ[άχου]
Σωτίων Ἀνδ[ρ – – – –]
σ υ μ β ι [ω τ α ί]·
Σώσανδ[ρος – – – – – –]
Ἁγήμω[ν – – – – – – –]
[Λ]υκοῦ[ργος – – – – –]
. . ι – – – – – -

B

– – – – – – – – – – Λ – –
– – – – – – – Ἡρακλείδα
– – – – – – – – – – νος
[– – – – – – – – – μ]ενίδα
– – – – – – – – – – – – Τ – –

Suppl. Kla. || 2 Νικία aut Νικιάδα.

Utrum stela unum tantum titulum continuerit an partes *A* et *B* ad duos diversos titulos eiusdem generis ideoque in eadem stela inscriptos referendae sint, dubitaveris. Quod genus videlicet idem est atque nr. 248, ubi vide quae adnotavimus. 9 Videtur notandum esse nomen Λυκοῦργος in Acarnania infrequens in nummo quodam Acarnanum inveniri, qui annis fere 250—167 vindicatur, cf. Münsterberg 43.

250 Stela lapidis calcarii supra et infra mutila a. 0,35, l. 0,40, cr. 0,07; asservatur in vico *Hagios Vasilios* in casa quadam, quam possidet Λάμπρος Τσανάκας. Litt. alt. 0,011—0,02, interv. vers. c. 0,005; ΑΔ et ΔΖΜΠΣ. Exscripsi ex *ectypo*, quod misit P. Fraser.

s. II a. ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ ‒ μ̣άχου
[συμβ]ι̣ωταί·
[Νικόμαχ]ος Πίμφωνος
. . c. 6 . . Μενοιτίου
[Σωτί]ω̣ν Διοφάντου
[μ] ά ν τ ι ς·
[Ἀρι]στόφιλος Ἀρισταίνου
α ὐ λ η τ ά ς·
Δάζιμος Δαζίμου
μάγειρος· Νίκανδρος
διάκονος· Εὔνους
ἱεροθύτας· Ἀγάθων
ἱ ε ρ ο φ ό ρ ο ς·
Ἀπολλώνιος Ἐχετέρμονος
παῖδες· Πίμφων Νικομάχου,
Διόφαντος Σωτίωνος,
Εὔξενος, Ξενόφαντος
οἱ Δαζίμου.

vac.

Suppl. Kla. || 3 cf. v. 15 || 4 e Menoetii filiis (nr. $251_{4.12}$) Λυσίας lacunae accommodatissimus videtur esse, nisi de ignoto quodam agitur || 5 cf. v. 16.

Titulus nimirum eiusdem generis est atque nr. 248 et 249; ceterum vide commentarium nr. 248. Aetatem tituli non multum distare a nr. 247. 248. 251 docent αὐλητὰς Δάζιμος Δαζίμου (v. 9, cf. nr. 248_{13}) et μάγειρος Νίκανδρος (v. 10 sc. Σωκράτεος, cf. nr. 247_{17} et 251_{13}), fortasse etiam [Λυσίας] Μενοιτίου (v. 4, cf. nr. 251_{4}). Sed quod Εὔξενος Δαζίμου, qui nr. 247_{13}. 248_{12}. 251_{2} haruspex, et Ξενόφαντος Δαζίμου, qui nr. 251_{3} tibicen recensetur, hic etiamtum pueri sunt (v. 17/8), apparet illos titulos paulo recentiores esse. 3 Ad nomen Πίμφων cf. *Gnomon* 1953, 460. 14 Nomen Ἐχετέρμων novum videtur.

---

251 Stela lapidis calcarii supra et a sinistra fracta a. 0,45, l. 0,325, inventa in θέσει Σωρῷ intra antiquum oppidum Thyrrheum, nunc inserta scalis ante portam domus Ἐπαμεινώνδα Σπηλιᾶ in vico *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,007—0,012, interv. vers. 0,005—0,02 (non solum versus sed etiam litterae sub finem tituli magis magisque coartatae sunt); **Α Ζ Μ Π Σ** et Σ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 48. Lapidem contuli. *Ect.*

vac.

s. II a. . . c. 5 . . χ̣ος Διογ̣[νή]του.
[μάντις]· Εὔξενος Δαζίμου.
[αὐλητ]άς· Ξενόφαντος Δαζίμου.
. . c. 6 . . · Λυσίας, Ἀλκαῖος οἱ Μενοιτίο[υ],
[. . c. 6 . . Φ]ιλοκλέος, Αὐτόλυκος Καλ-
[λικρά]τεος, Ξενομένης Ξενομ[έ]-
[νεο]ς, Εὐαλκίδας Εὐαλκίδα,
. . καίνετος Ἀνδροτέλεος, Μέναν-
[δρ]ος Λυκίσκου, Ἀδάμαστος Φιλίππου,
[Ξ]ενόφαντος Ξενοφάντου, Νίκανδρο[ς]
Νικάνδρου. ἱεροθύτας· Λύκος Ἀριστέ-
α. ἱεροφόρος· Σώστρατος Μενοιτίου.
μάγειρος· Νίκαν *v v* δρος Σωκράτεος.
διάκονος· Σωσίκιος *v* Διοφ *v* άντου.

vac.

Litterae linea subscripta insignitae hodie interierunt, sed in ectypo Rhomaei adhuc leguntur. — Dispositionem nominum et lacunas earumque ambitum non satis accurate indicavit Rhom., corr. Kla.; singula adnotata non sunt || 1 legit et supplevit Kla., ‒ ‒ ος Διο[δό]του Rhom., quod nec cum vestigiis nec spatio convenit || 2—4 lacunae, quae in initio horum versuum sunt, ad supplenda nomina cum patronymicis non suppetunt, fratres autem, quos nuda nomina suppleta indicarent, vs. 2 et 3 minime apti essent; nam quattuor filii Dazimi miro modo enumerati essent et, quod gravissimum est, in utroque versu articulus οἱ ante Δαζίμου desideraretur (cf. v. 4). Apparet igitur v. 2 propter Euxeni nomen μάντις et v. 3 haud dubie [αὐλητ]άς exstitisse, tum autem v. 4 in. non tertium filium Menoetii sed aliam quandam appellationem supplendam esse, qua viri, qui usque ad v. 10 sequuntur, comprehendantur. Kla. || 5 in. ‒ ‒ ‒ ιλοκλέος Rhom., suppl. Kla. || 5/6 Αὐτόλυκος . . . . . αν| . . . . εος Rhom., legit et suppl. Kla. || 8 in. [Ἀλ]καίνετος Rhom., sed etiam Νικαίνετος vel Δικαίνετος in censum veniunt. Kla. || 11/12 Ἀριστεί|[δου] idem, lectionem corr. Kla. || 13 Σωκράτιος Rhom. (nimirum error typothetae). Propter laesuras lapidis hic et in v. 14 spatia vacua relicta sunt.

Non est 'κατάλογος θρησκευτικοῦ θιάσου' (Rhom.) sed ut tituli praecedentes catalogus sacrificorum quorundam (cf. ad nr. 451). Quia autem appellatio, quae v. 4 ineunte exarata erat, fractura interiit, certe diiudicari nequit, utrum titulus ad sacra publica referendus sit an ad privata. Fortasse vero inde, quod v. 1, qui, ni fallor, etiam primus versus tituli est, nomini nulla appellatio addita fuisse potest, concludendum est de privatis sacris agi. De administris sacrorum et de aetate cf. ad nr. 247. 2 μάντις Εὔξενος Δαζίμου· idem nr. 247_{13} et 248_{12}; puer est nr. 250_{17}. 3 αὐλητὰς Ξενόφαντος Δαζίμου· puer est nr. 250_{17}. 4 Λυσίας Μενοιτίου· idem nr. 247_{4}, ubi ἑστία recensetur. 8 Ἀνδροτέλης· cf. nr. 282. 9 Ἀδάμαστος· nomen aliunde ignotum, ut videtur. 12 ἱεροφόρος Σώ-

στρατος Μενοιτίου· cf. ad nr. 252_{10}. 13 μάγειρος Νίκανδρος Σωκράτεος· idem nr. 247_{17} et 250_{10}. 14 Ad nomen Σωσίκιος cf. Σώσικος IG IX 1, 115_9 (Elateae) et *GDI* 1860_3 (Delphis). An Σωσί⟨β⟩ιος?

252 Stela lapidis calcarii infra fracta, cuius supra desunt anguli dexter et sinister, a. 0,46, l. 0,25, cr. 0,16; asservatur in vico *Hagios Vasilios* in casa quadam, quam possidet Λάμπρος Τσανάκας. Litt. alt. 0,013—0,022 (o minus), interv. vers. 0,008—0,015; A et AMΠΣ et Σ. Exscripsi ex *ectypo*, quod misit P. Fraser. *Phot.* (tab. IV).

s. II a. . . 4 . . PAN . . 4 . .
3—4 πων Δικ . 4—5 .
[κα]ὶ οἱ συνεόν[τες]
Ἀ φ ρ ο δ ί [τ α ι]
καὶ τᾶι πόλει·
Ξένων Σαμιάδα,
Ἐπιχάρης Ἀριστο-
φῶνος Ƨ Δείνων
Δεινία Ƨ Λυσι-
κλῆς Σωστράτου,
Φίλλυρος Πειράου,
Φατνιάδας Πειράου
διάκονος·
Σωτίων Σωσία
μάγειρος· ⟨Σ⟩ίλλων
Γ— — — — —

Suppl. Kla. || 1 an [ἀρχε]ραν[ιστάς]? || 2—6 in rasura; hic illic vestigia priorum litterarum conspiciuntur, velut 4 in. πόλει et 5 in. συνε[ό]ντ[ε]ς || 15 med. ΡΟΣΙΛ || 16 fortasse hic π[αῖδες] secuti sunt.

Hic quoque nonnisi eos recenseri, qui communiter sacrificium, dapem, dedicationem obtulerunt (cf. ad nr. 451), non minus probabile est quam eos privato consilio egisse. De administris sacrorum cf. ad nr. 247. 4 Venus habet cognomen Στραταγίς in titulo nr. 256. 10 Σώστρατος fortasse idem, qui ἱεροφόρου munere fungitur nr. 251_{12}. 11 Φίλλυρος· cf. Bechtel, *H. P.* 453. — Πείραος· cf. Πείραιον, socium Telemachi, (ο 539. ρ 55) et Πέρραιον Pharsali (Bechtel, *H. P.* 367). 12 Φατνιάδας· cf. nomen Φάτνος, Preisigke, *Namenbuch* 457. 15 Σίλλων· cf. Bechtel, *H. P.* 505.

DEDICATIONES.

Cf. etiam nr. 252 et 596 (add.).

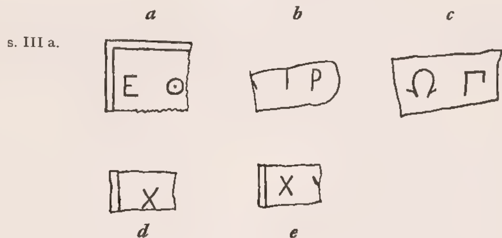
253 Basis lapidis calcarii a tergo tracta et a sinistro latere, ubi tamen pars marginis servata est, a. 0,15, l. 0,475, cr. max. 0,15; in parte superiore excavatio rectiangula exstat; asservatur in schola vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,008 (inter vs. 4 et 5: 0,005); AMΓΣΩ. Ed. K. A. Rhomaeos, Ἐφ. 1912, 267 et Δελτ. II 1916 παρ. 47 cum imag. phot. ectypi. Lapidem contuli. *Ect.*

s. III[1] a. . . . c. 9 . . . Σ ἐγὼ τόδε πρὸς Κύπριν οὐ κακόσιτος
[ἀλλ' ὑπὲρ ἡ]λικίαν βωλοκοπεῖν δυνατός.
vacat intervallum unius versus
[ἔρρ]ωσο, ὦ δαῖμον· τίς δ' ἂν καὶ θύματα ἄγων σοι
[πρ]οσπελάσαι θαρρῶν; πάμπαν ἀγρεῖος ἔφυς.
. . c. 5 . . καντάδας Κρὴς Πανὶ καὶ Πριάπωι.

Suppl. Rhom. adiuvantibus Hillero et Wilamowitzio || 1 [σοὶ χάριν ὤπα]σ' idem. An praeferendum [σοὶ Πρίαπ' ὤπα]σ'? Kla. Sed utrumque supplementum longum videtur esse.

Suo iure Rhom. prius epigramma ad Priapum refert, βωλοκοπεῖν metaphorice dictum ratus, alterum ad Panem, cuius nomen poeta per agnominationem vocabulo πάμπαν indicat ('ἐν τῷ πάμπαν σκοπεῖται λογοπαίγνιον, διότι ἡ ἐπίκλησις ὦ Πάν, Πάν ἦτο συνήθης καὶ γνωστή'), Δελτ. l. c. Revera in verbo βωλοκοπεῖν eadem translatio subesse videtur atque in verbo ἀροῦν; cf. etiam aratri imaginem infra titulum amatorium IG XII 5, 97 (P. Kretschmer, *Öst. Jahresh.* IV 1901, 144).

254 Quinque fragmenta lapidis calcarii leucophaei, quorum unum (*a*) supra et a sinistra, duo (*d. e*) a sinistra tantum, duo (*b. c*) nullum marginem habent; inserta sunt diversis locis fronti domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Δημοσθένης Ι. Κομποτιάτης. Superficies lapidis non laevigata sed angusta fascia polita circumdata erat. Litt. alt. 0,06—0,083; extremae hastae crassatae, formae pulcherrimae. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 719.

Ex habitu apparatuque lapidis nec non litterarum magnitudine apparere videtur haec fragmenta de basi quadam statuaria superesse. Atque si coniecturas adhibere licet, fortasse frg. *a* ἔθ[νος Ἀκαρνάνων] supplendum, frg. *d* et *b* coniungendum et nomen a syllaba Χαιρ incipiens agnoscendum est, frg. *c* ad nomen Ζώπυρος vel nomen quoddam in -ωπος cadens pertinet.

---

255 Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra et a dextro angulo superiore fracta, a. max. 0,43, l. 0,265, cr. 0,16; in parte superiore excavatio rectiangula exstat. Inventa est loco Βρεντζέλια dimidium fere horae septentriones et orientem versus ab antiquo oppido Thyrrheo. Litt. alt. 0,02; ΑΣ. Habui solum apographum, quod satis diligenter confecit Λάμπρος Τσανάκας atque misit P. Fraser.

s. III a. ut videtur

Α ΙΙΙ – – –
– – – – – –
Μέναχμος
εὐχὰν
Ἡρακλεῖ.

V. 3 Μένα⟨ι⟩χμος corrigendum esse putaverim. — De Herculis cultu apud Acarnanes cf. J. de Keitz, De Aetolorum et Acarnanum sacris, diss. Hal. 1911, 82.

---

256 Fragmentum crassae stelae lapidis calcarii, a dextra margo, supra reliquiae cymatii exstant, a. 0,30, l. 0,18, cr. c. 0,13. Asservatur in vico *Hagios Vasilios* in domo, quam possidet Λάμπρος Τσανάκας. Litt. alt. vs. 1—3: 0,015—0,025, vs. 4 sqq.: 0,012—0,02, interv. vers. 0,005—0,01; ΑΣΩ, formae neglegenter exaratae. Exscripsi et commemoravi *SBAk. Berl.* 1935, 719. *Ect. Phot.* (tab. IV).

s. II/I a.

[στ]ραταγοὶ
[Ἀφρ]οδίται
[Στρ]αταγίδι·
. . . ν Διοφάντου
. . . . ων Σωτίωνος
. . . . ν Κλεοστράτο[υ]
. . . . κος Ἀλκίνου
. . . . ας Φρυνίωνος
– – – – – – – – –

Suppl. Kla. || 4 [Λέω]ν? || 5 [. . . τ]ων?, cf. nr. 249_1.

Cognomen Στραταγίς Veneri hic primum inditur; cf. de Venere militari Gruppe, *Gr. Myth.* II 1352[4]; Wilamowitz, *Glaube d. Hell.* II 151/2. — Etiam Cassopaeorum (Epiri) praetores Veneri (Πρακτ. Ἀρχ. Ἑτ. 1952 [1955], 356) et in insula Paro praetores Veneri primo loco (sequuntur tres alii dei) dedicationem offerunt (IG XII 5, 220).

TITULI SEPULCRALES.

257 Pars superior stelae lapidis calcarii albi in multas particulas fracta, a. max. c. 0,40, l. c. 0,44, cr. 0,09; immissa est supra in scalas ante portam domus in vico *Hagios Vasilios*, quam possidet Γεώργιος Ν. Κομποτιάτης. Titulus in rotundata tabula leviter excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,025—0,036; ΑΣ, extremae hastae leviter crassatae. Exscripsit et misit *ectypum* K. A. Rhomaeos; lapidem contuli.

s. III a. Ἄβρωνος.

---

258 Stela lapidis calcarii rubentis a. 0,435, l. 0,315—0,34, inversa positura inserta fronti domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Σταμ. Καλατζής, a sinistra portae. Nomen in rectiangula tabula marginata et excavata litteris incisis scriptum. Litt. alt. vs. 1 0,025, vs. 2 0,022—0,03; ΑΜ, extremae hastae crassatae;

formae bonae, litterae vs. 2 tenuiores. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 13, qui misit etiam apographum. Contuli lapidem.

s. III a. Ἀλκιμένεια
χαῖρε.

Ἀλειμένεια (Δελτ. l. c.) error typothetae.

259 Stela, quam vidit quondam K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, ubi ipse frustra quaesivi. Litt. alt. 0,015—0,021; Α Ϝ, extremae hastae crassatae. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos.

s. III a. Γλαύκα χαῖρε.

260 Stela lapidis calcarii nigricantis; exstat in vico *Hagios Vasilios* in ecclesia Hag. Taxiarchis. Titulus in fascia (tabula?) leviter excavata litteris incisis exaratus. Litt. alt. 0,032—0,036; Α Σ, extremae hastae crassatae, formae crassae sed bonae. Exscripsi ex *ectypo*, quod misit E. Kirsten.

s. III a. Εἰρήνας.

261 Stela lapidis calcarii supra cymatio infra basi prominenti ornata a. 0,615, l. 0,355—0,39, cr. 0,20, inventa ad septentriones versus a vico *Hagios Vasilios* (loco "Αγ. Ἀθανάσιος), ubi nunc ante καφενεῖον asservatur. Infra cymatium regula margaritarum, sub qua rectiangula tabula marginata et excavata cum nomine litteris incisis exarato. Litt. alt. 0,023—0,026 ; Α Ω, formae bonae. Exscripserunt et miserunt *phot.* et *ect.* P. M. Fraser, T. Rönne, N. S. Zaphiropulos.

s. III a. Θέδωρε
χαῖρε.

262 Stela cum cymatio infra et a dextra fracta a. 0,46, l. 0,25, cr. 0,14, quam vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Ι. Μπατζαβίνου, ubi ipse frustra quaesivi. Titulus in fascia leviter excavata litteris incisis scriptus. Litt. alt. 0,011—0,018; Α Π Ω, extremae hastae leviter crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 5, qui misit etiam apographum et *ectypum*.

s. III a. Θώπα χαῖρε.

Ad nomen aliunde ignotum cf. Bechtel, *H. P.* 505.

263 Fragmentum stelae lapidis calcarii rubentis undique, ut videtur, mutilum a. 0,14, l. 0,33, insertum fronti domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Ἐπαμεινώνδας Σπηλιάς, supra inter ambas portas. Litt. alt. 0,015—0,02; Α Ξ, formae bonae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 12, qui misit etiam apographum. Lapidem contuli.

s. III a. Κλέων
Δεξιδάμου.

264 Pars dextra stelae, quam vidit F. Noack anno 1901 in vico *Hagios Vasilios*, ipse frustra quaesivi. Litt. alt. 0,012—0,02; Μ Σ, extremae hastae crassatae. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 346 nr. 23 ex *ectypo*, quod commodavit Noack.

s. III a. [– – – Κ]όσμου (?).

Suppl. Preuner monens etiam de nomine quodam composito cogitari posse, cf. Bechtel, *H. P.* 254.

265 Superior pars stelae lapidis calcarii in formam aediculae redactae a. 0,40, l. 0,435, cr. 0,125; supra cymatium cum quattuor acroteriis, tum regula cum denticulo, sub quo in epistylio titulus exaratus est. Inventa est ad septentriones versus a vico *Hagios Vasilios* (loco "Αγ. Ἀθανάσιος), ubi nunc ante καφενεῖον asservatur. Litt. alt. 0,018—0,023; Α Σ, formae pulchrae. Exscripserunt et miserunt *phot.* et *ect.* P. M. Fraser, T. Rönne, N. S. Zaphiropulos.

s. III a. Λέαινα Λέωνος.

Cf. nr. 266.

266 Superior angulus dexter stelae lapidis calcarii, quae plane eundem apparatum praebet atque stela nr. 265, quacum una inventa est et ante καφενεῖον asservatur, a. 0,37, l. 0,215, cr. 0,10. Litt. alt. c. 0,01; formae eaedem atque nr. 265. Exscripserunt et miserunt *phot.* P. M. Fraser et T. Rönne. [Cf. add. p. 77]

s. III a. – – ος Λέωνος.

Λέων nimirum idem qui nr. 265.

267 Stela, quam vidit K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, ubi ipse frustra quaesivi. Litt. alt. 0,02—0,025; Ϝ Σ, extremae hastae crassatae. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos.

s. III a. Λυκίσκε
χαῖρε.

268 Fragmentum stelae lapidis calcarii a sinistra integrum a. c. 0,55, l. 0,53, cr. c. 0,19, quod vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Παπαροΐδου, equidem in ῥεύματι Τούρκας. Litt. alt. 0,03; Κ Σ, extremae hastae crassatae, formae pulchrae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 122 nr. 1 (SEG I 224). Lapidem contuli.

s. III a. Λυσικλῆς Ξ – –.

Ξ[ένωνος] Rhom.

---

269 Stela lapidis calcarii albi supra et infra cymatio ornata a. 0,54, l. 0,26 – 0,29 (cymatium inferius 0,335, superius laesum), cr. 0,11 – 0,12. Vidit K. A. Rhomaeos in domo quadam privata vici *Hagios Vasilios*, unde postea in scholam transportata est. Litt. alt. 0,019 – 0,025; Α Μ, extremae hastae crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 4. Lapidem contuli. *Ect.* Rhomaei.

s. III a. Μενεκράτεια
χαῖρε.

---

270 Stela lapidis calcarii albi in duas partes fracta, a sinistra et infra mutila, a. c. 0,59, l. 0,55, cr. 0,12; inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi in schola asservatur. Supra cymatium cum regula ovaria exstat, sequitur rectiangula tabula leviter excavata et marginata, in qua nomen litteris elatis scriptum est. A dextra tabulae alata figura humana exsculpta est, quae eam tenere videtur; haud dubie altera et gemina figura a sinistra fuerat. Sub tabula patronymicum litteris incisis exaratum, tum complures regulae cum denticulo; infra aedicula exstat. Litt. alt. 0,023 – 0,03; Μ Ξ Π et Π Σ, extremae hastae crassatae, formae pulchrae. Exscripsi.

s. III a. Μενέπολις
Πολυξένου.

Nomen Μενέπολις recurrit IG IX 2, 267 (Cierium), ubi muliebre est, sed potest nimirum etiam viro inditum esse, cf. Bechtel, *H. P.* 375/6.

---

271 Stela cum aëtomate a. 0,64, l. 0,31, cr. 0,11, quam viderunt A. N. Skias et K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Κωνστ. Λιαροστάθη, nunc Εὐσταθίου Κ. Λιαροστάθη, ubi ipse frustra quaesivi. Litt. alt. 0,015 (o minus); Α Κ Σ, extremae hastae crassatae. Ed. A. N. Skias, Ἐφ. ἀρχ. 1893, 34 nr. 2 (IG IX 1, 493). Habui etiam apographum et *ectypum* Rhomaei.

s. III a. Νικάσιος
Κασάνδρου.

V. 1 littera ο ex ε correcta, scilicet lapicidam primo Νικάσιε scripsisse, tum in Νικάσιος mutasse. Νικασίς Skias (Dittenberger) et Rhom., hic quidem adnotans: 'τὸ προτελευταῖον χάραγμα ἔγινε βέβαια κατὰ λάθος'. Ad nomen Νικάσιος cf. Bechtel, *H. P.* 330.

---

272 Pars superior stelae lapidis calcarii albi cum aëtomate acroteriis ornato, supra fracto, a. c. 0,325, l. 0,35, cr. 0,11; inserta scalis ante portam domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Κωνσταντῖνος Ζαφειρούλης. Infra aëtoma frons murtea cum nodo, sub qua in rectiangula tabula leviter excavata nomen litteris elatis exsculptum est. Litt. alt. 0,023 – 0,04; Κ Ν Π, extremae hastae leviter crassatae. Exscripsit et misit apographum K. A. Rhomaeos. Lapidem contuli.

s. III a. Νικόπολι
[χαῖρε].

Suppl. Kla. Stela sub ipsa tabula fracta est.

---

273 Stela lapidis calcarii cum cymatio a. 0,44, l. 0,31 – 0,33, cr. 0,115 – 0,125, quam equidem integram anno 1934 inversa positura inaedificatam sub stela nr. 242 repperi, quae nunc autem '*forms the immediately corresponding corner-stone to the Roman alliance*' (P. Fraser a. 1953) et a superiore angulo dextro fracta est. Titulus in rectiangula tabula excavata et marginata litteris incisis scriptus, supra et infra quam linea incisa est. Litt. alt. 0,022; Κ Ω, extremae hastae crassatae. Ed. A. N. Skias, Ἐφ. ἀρχ. 1893, 34 nr. 4 (IG IX 1, 495). Lapidem contuli. *Phot.* Fraseri.

s. III a. Νικώ.

Littera ultima nunc fractura periit. Skias legit ΝΙΚ.Σ., quod Dittenberger supplevit Νικ[α]σ[ώ]. Sed errorem subesse apparet; nam quin de uno eodemque titulo agatur, e Skiasii verbis dubitari nequit: 'Μικρὸς λίθος ἐντετοιχισμένος ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Γεωργίου [nunc Πάνου] Κυριάκου, ἔνθα καὶ ἡ ὑπὸ Cousin ἐκδοθεῖσα συμμαχία ποτὶ Ῥωμαίους'.

---

274 Sinister angulus superior stelae lapidis calcarii albi cymatio laeso ornatae a. 0,24, l. 0,25, cr. c. 0,11; insertus scalis domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Γεώργιος Σῶζος. Nomen in recti-

angula tabula marginata et leviter excavata litteris incisis exaratum. Litt. alt. vs. 1: 0,02—0,025, vs. 2: 0,02; ΑΓΩ, formae pulchrae, vs. 2 tenuiores. Exscripsi.

s. III a. Πολυδω[ρ --]
χαῖρε.

---

275 Duo fragmenta (*a. b*) inter se contigua stelae lapidis calcarii cineracei supra et infra desecta, a. *a* 0,39 *b* 0,43, l. (coniuncta) 0,73, cr. 0,175, alterum alteri angulo domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Γεώργιος Σῶζος, insertum. Titulus in rectiangula tabula leviter excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,038—0,048; Π, formae pulcherrimae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 15, qui misit etiam apographum. Lapidem contuli.

a *b*
s. III a. Πύρ | ρου.

---

276 Stela a. 0,37, l. 0,25, cr. 0,11. Vidit K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, ubi ipse frustra quaesivi. Supra quondam aëtoma fuisse videtur, nam superior pars ectypi praebet denticulum cum regula margaritarum; nomen defunctae in rectiangula tabula marginata et leviter excavata litteris incisis exaratum est. Litt. alt. vs. 1: 0,012—0,018, vs. 2: c. 0,015; ΑΣΩ, extremae hastae crassatae, formae bonae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 2, qui misit apographum et *ectypum*.

s. III a. Σωστράτα
χαῖρε.

---

277 Stela lapidis calcarii cum aëtomate dolato a. c. 0,92, l. c. 0,50, cr. 0,085; in media stela magnum foramen, nam usurpata erat, ut sedes esset in latrina scholae vici *Hagios Vasilios*, ubi repperi; nunc eam inde se removisse et in scholam ipsam transportasse nuntiavit custos Λάμπρος Τσανάκας. Titulus in rectiangula tabula marginata et excavata litteris incisis exaratus. Litt. alt. 0,025—0,028; ΑΣΩ, formae bonae. Ed. Le Bas-Foucart II 1052 Anactorio tribuens, cf. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 175 (IG IX 1, 530). Lapidem contuli.

s. III a. Σωτίων χαῖρε.

---

278 Stela lapidis calcarii cum aëtomate et acroteriis a dextra et infra fracta, a. 0,36, l. 0,24, cr. 0,13; exstat in vico *Hagios Vasilios* in ῥεύματι Τούρκας. Brevi intervallo infra aëtoma est regula cum denticulo, sub quo titulus. Litt. alt. 0,02—0,023; Σ, Ω. Exscripsi.

s. III a. Σωτίω[ν --].
vac.

---

279 Stela lapidis calcarii cum cymatio infra et a superiore angulo dextro mutila, nunc in septem partes fracta, a. 0,225, l. 0,205, cr. 0,07; exstat in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Παπαροΐδου. Supra titulum linea est incisa. Litt. alt. 0,02; ΑΣ, extremae hastae crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 122 nr. 3 (SEG I 226). Lapidem contuli.

s. III a. Φιλίσκε
χαῖρε.

---

280 Stela lapidis calcarii albi a. 0,54, l. c. 0,39, cr. 0,115—0,13; inserta scalis domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Ἰωάννης Λ. Κομποτιάτης. Litt. alt. 0,018—0,024; ΑΝ, extremae hastae crassatae, formae neglegenter incisae. Exscripsi.

s. III a. [Φι]λ[ο]ναύτα χαῖρε.

Suppl. Kla. Ultima littera linea subscripta insignita occultata est.

---

281 Stela cum cymatio infra fracta, a. 0,49, l. 0,25, quam vidit K. A. Rhomaeos in domo quadam vici *Hagios Vasilios*, ipse frustra quaesivi. Titulus in rectiangula tabula marginata litteris incisis exaratus est. Litt. alt. 0,014—0,02; ΑΣ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 8, qui misit etiam apographum et *ectypum*.

s. III a. [Χ]υτρὶς χαῖρε.

Suppl. Rhom., cf. nr. 555.

---

282 Stela lapidis calcarii albi undique mutila praeter sinistrum latus a. 0,365, l. 0,28, cr. 0,175. Inserta est angulo receptaculi domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Παντελῆς Ζαφειρούλης. Nomen in rectiangula tabula excavata et marginata litteris incisis exaratum. Litt. alt. 0,015—0,025; ΑΣ, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III² a. Ἀνδροτέλης
χαῖρε.

Fortasse idem atque pater . . καινέτου nr. 251_8.

283 Stela lapidis calcarii albi infra fracta, supra, ut videtur, desecta; inserta angulo supremo domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Κωνσταντῖνος Μπροῦμος, ita ut dimetiri non potui (a. c. 0,22, l. c. 0,25). Titulus in rotundata tabula excavata litteris incisis scriptus; infra titulum superior pars magnae excavationis rectiangulae. Litt. alt. c. 0,02; ΑΘ, extremae hastae crassatae. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 180 nr. 10 (IG IX 1, 501). Lapidem contuli.

s. III² a. Γνάθαινα χαῖρε.

284 Fragmentum stelae lapidis calcarii, quod a sinistra fortasse marginem praebet, insertum fronti domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Θωμᾶς Στράτος, a dextra portae; quoad dimetiri potui, a. 0,16, l. 0,18. Litt. alt. 0,028—0,03; Α, formae tenues. Exscripsi.

s. III² a. Ἡρακλ – –

Cf. ad nr. 352.

285 Stela lapidis calcarii rubentis a dextra (et sinistra?) desecta, cuius pars inferior inserta est fronti domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Εὐστάθιος Χ. Τσόλης, a dextra portae, a. x + 0,27, l. 0,175, cr. 0,103. Supra titulum linea est incisa. Litt. alt. 0,02; ΑΓ. Ed. ex G. Doubleti apographo *BCH* 17, 1893, 632 nr. 3 (IG IX 1, 491). Lapidem contuli.

s. III² a. Κλεὼ
Διοφάντ̲[ου].
vac.

Littera linea subscripta insignita, quam Doubleti apographum habet, hodie non iam exstat.

286 Stela lapidis calcarii cum aëtomate tribus acroteriis ornato infra fracta a. 0,515, l. 0,51—0,53 (aëtoma 0,56); inaedificata in fronte domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Ἰωάννης Λ. Κομποτιάτης, a dextra portae. Infra aëtoma regula ovaria et denticulus, deinde fascia fronde murtea intermixtis bacis et duplici nodo ornata, tum rectiangula tabula marginata et excavata, in qua titulus litteris elatis exsculptus est. Litt. alt. 0,015—0,03; ΑΣ, extremae hastae crassatae. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 180 nr. 8 (IG IX 1, 509). Cf. P. Jacobsthal, Χάριτες *F. Leo dargebracht* 1911, 461. Lapidem contuli. *Ect. Phot.* (tab. V).

s. III² a. Νικόστρατε χαῖρε.

287 Pars superior stelae lapidis calcarii albi cum aëtomate et acroteriis, supra a dextra laesa, a. 0,33, l. 0,225—0,245, cr. 0,105—0,115. Vidit K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, unde in scholam transportata est. Supra titulum linea est incisa. Litt. alt. 0,02; ΑΣ, extremae hastae crassatae, litterae vs. 2 diductiores. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos. Lapidem contuli.

s. III² a. Σωκράτεια̲
χ α ῖ ρ ε.

Ultima littera vs. 1, linea subscripta insignita, hodie non iam legitur.

288 Stela lapidis calcarii supra fracta a. 0,635, l. 0,33—0,40, cr. c. 0,12; baseos columnae ligneae vice fungitur in interiore parte domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Λάμπρος Κομποτιάτης. Supra titulum linea incisa est. Litt. alt. 0,02—0,025; ΑΣ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 1, qui misit etiam apographum et *ectypum*. Lapidem contuli.

s. III² a. Τελέσαρχε
χαῖρε.

289 Fragmentum stelae lapidis calcarii rubentis undique mutilum praeter superiorem partem, ubi cymatium nunc dolatum exstat; insertum scalis domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Ἰωάννης Λ. Κομποτιάτης; quoad dimetiri potui, a. 0,30, l. 0,375, cr. 0,11. Sub cymatio frons quernea cum glandibus et nodo exsculpta, infra quam titulus incisus est. Litt. alt. 0,03—0,033; Α, extremae hastae crassatae, formae bonae. Exscripsi.

fin. s. III a. Εὔδοτε χα[ῖρε].

Ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 141.

290 Stela lapidis calcarii supra et infra desecta a. 0,325, l. 0,435, cr. 0,16, inaedificata in muro exteriore casae furnariae domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Ἰωάννης Λ. Κομποτιάτης, infra a sinistra portae. Titulus in rotundata tabula excavata litteris incisis exaratus; supra tabulam linea exstat. Litt. alt. 0,018—0,02; ΑΚ, extremae hastae crassatae. Edd. G. Cousin, *BCH*, 10, 1886, 180 nr. 6 (IG IX 1, 503) et K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 24. Lapidem contuli.

fin. s. III a. Ἡράκλεια χαῖρε.

291 Pars superior stelae lapidis calcarii albi cum aëtomate acroteriis nunc mutilis ornato a. 0,51, l. 0,395 (aëtoma 0,43), cr. 0,095; sub aëtomate regula exstat. Vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Θεμ. Στράτου, unde postea in scholam transportata est. Litt. alt. 0,017—0,02; Α, extremae hastae crassatae et leviter curvatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 11, qui misit etiam apographum. Lapidem contuli.

fin. s. III a. Λαμιάδα *v* χαῖρε.

292 Pars superior stelae lapidis calcarii albi aëtomate et tribus acroteriis ornatae, a. 0,38, l. 0,315—0,32 (aëtoma 0,33), cr. 0,10. Vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Θεμ. Στράτου, unde in scholam transportata est. Litt. alt. 0,015—0,019; Α et ΑΚΝΣ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 10. Lapidem contuli.

fin. s. III a. Νικοστράτα
χαῖρε.

293 Stela lapidis calcarii albi supra et infra cymatio laeso ornata a. 0,50, l. 0,225, cr. 0,12. Vidit K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, unde in scholam transportata est. Litt. alt. vs. 1: 0,017—0,022, vs. 2: 0,016—0,02; ΑΣ et Σ. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos. Lapidem contuli.

fin. s. III a. [Σ]ωσίχα
Ὑβρίσ̣τας.

Suppl. Rhom. Ὑβρίστας probabiliter genetivus i. e. pater intellegendus est, cf. Ἀρίστας nr. 245_{15}.

294 Stela lapidis calcarii albi cum aëtomate laeso a. 0,50, l. 0,29—0,32, cr. 0,09—0,10. Vidit K. A. Rhomaeos in domo quadam vici *Hagios Vasilios*, unde postea stela in scholam transportata est. Litt. alt. 0,011—0,015; ΑΜ. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos; lapidem contuli.

± 200 a. Ἀμύντα χαῖρε.

295 Stela lapidis calcarii albi cum aëtomate acroteriis nunc mutilis ornato in aediculae formam redacta, infra fracta, a. 0,44, l. infra aëtoma 0,503 (aëtoma 0,545), cr. 0,11. Vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Εὐστ. Χ. Τσόλη, unde postea in scholam transportata est. Titulus in epistylio exaratus. Litt. alt. 0,023—0,029; ΑΠ, formae bonae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 21, qui misit etiam apographum. Lapidem contuli.

± 200 a. Ἐπικράτη χαῖρε.

296 Stela lapidis calcarii supra et infra resecta a. 0,145, l. 0,39, cr. 0,14, inserta limini casae furnariae domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Ἰωάννης Λ. Κομποτιάτης. Litt. alt. 0,015—0,02; ΑΠΣ, extremae hastae crassatae. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 180 nr. 7 (IG IX 1, 511). Lapidem contuli.

± 200 a. Σώσιππε χαῖρε.

Litterae linea subscripta insignitae hodie occultatae sunt.

297 Stela lapidis calcarii in tres partes inter se contiguas fracta supra cymatio ornata, infra mutila, a. 0,23, l. 0,38 (cymatium 0,39), cr. 0,04; inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi in domo custodis Λάμπρου Τσανάκα asservatur. Litt. alt. 0,013—0,018; ΑΞ et ΕΣ. Exscripsi.

c. 200 a. Σώστρατε *v* Κλεώ *v* Μέλισσα
χαίρε[τ]ε.

298 'Κυβικὸς ὀγκόλιθος εἰς τὸ ῥεῦμα Τούρκας ἀνατολικῶς τῆς ἐκκλησίας (Κοίμησις Θεοτόκου)' in vico *Hagios Vasilios*. Lapidem, quem a. 1934 frustra quaesivi, etiam a. 1953 nondum repertum fuisse auctor est P. Fraser. Habeo apographum, quod magna ut patet cum cura minusculis litteris confecit ὁ δημοδιδάσκαλος Δημήτριος Π. Καραγιάννης et quod edidi *SB Ak. Berl.* 1935, 719 (P. Friedländer, *Am. Journ. Phil.* 63, 1942, 78; W. Peek, *Griech. Vers-Inschr.* I 749).

s. III a. (?) Τὸμ Μούσαις, ὦ ξεῖνε, τετιμένον ἐνθάδε κρύπτει
Τιμόκριτον κόλπωι κυδιάνειρα κόνις·
Αἰτωλῶν γὰρ παισὶ πάτρας ὕπερ εἰς ἔριν ἐλθὼν
ὡγαθὸς ἢ νικᾶν ἤθελε ἢ τεθνάναι.
πίπτει δ' ἐμ προμάχοισι λιπὼμ πατρὶ μυρίον ἄλγος,
ἀλλὰ τὰ παιδείας οὐκ ἀπέκρυπτε καλά·
Τυρταίου δὲ Λάκαιναν ἐνὶ στέρνοισι φυλάσσων
ῥῆσιν τὰν ἀρετὰν εἵλετο πρόσθε βίου.

V. 4 ἤθελε⟨ν⟩ Peek.

De aetate tituli non prius certo iudicari potest, quam lapide reperto litterarum formae innotuerint. Videtur autem mihi quidem potissimum saec. III a. Chr. in censum venire. Cui opinioni accessit Friedländer, qui Damagetum carminis auctorem fuisse probare studet. Contra de Posidippo cogitat W. Peek, *RE* XXII 438, id quod minus probabile putaverim. — Carminis dictionem diligenter perscrutatus est Friedländer l. c., cf. etiam W. Jaegerum, Anth. lyr. Gr.³ 1 p. 11. 18 ad Tyrt. 6, 1 et Tyrt. 11 et quae ipse l. c. not. 2 adnotavi.

---

299 Lapis magnus ruber inaedificatus in pariete domus privatae in vico *Hagios Vasilios*, ubi frustra quaesivi. Litterae ΑΣ (Cousin). Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 180 nr. 5 (IG IX 1, 494).

s. III a. (?) ΑΡΙΣΤΗ

Ἀρίστη [χαῖρε] Cousin, Ἀρίστη Dittenberger, uterque vix recte. Fortasse restituendum est nomen velut Ἀριστέας, Ἀριστείδας sim. aut Ἀρίστρατος.

---

300 Sinister angulus superior stelae lapidis calcarii rubentis aëtomate ornatae a. 0,31, l. 0,25, cr. 0,165; asservatur in aula domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Ἰωάννης Λ. Κομποτιάτης. Sub aëtomate regula exstat, infra quam titulus *a* inscriptus est; postea inter aëtoma et regulam titulus *b* additus est. Litt. alt. *a* 0,027, *b* 0,035—0,04; *a* Ξ Ο, *b* Α Ε C, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

a
s. III a. (?) [Κ]λεοξ[εν – – –].

b
aet. imp. Καλιστ–– χαῖρε.

---

301 Stela lapidis calcarii rubentis cum cymatio a superiore angulo sinistro mutila, a. 0,37, l. 0,205—0,24, cr. 0,095—0,105; asservatur in schola vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,015; Α Σ, formae tenues et neglegenter incisae. Exscripsi.

s. III a. (?) Φιλίστα χαῖρε.

Utrum vocativus nominis virilis Φιλίστας an nomen muliebre Φιλίστα sit, non liquet.

---

302 Superior angulus dexter stelae lapidis calcarii cum cymatio a. 0,24, l. 0,505, insertus fronti domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Ἐπαμεινώνδας Σπηλιάς, inter ambas portas. Infra cymatium fascia excavata et non laevigata, in qua titulus litteris elatis et subter frons murtea cum bacis et nodo exsculpta est. Litt. alt. 0,025; Α, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III a. (?) [. . ἄν]δρα χαῖρε.

---

303 Superior pars stelae lapidis calcarii albi inaedificata ante domum vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Παντελῆς Γερούλης, a dextra scalarum, ita ut dimidia fere latitudo stelae occultata sit, a. 0,54, cr. 0,16. Supra cernuntur vestigia cymatii cum regula ovaria, deinde sequitur pura regula cum denticulo, tum rectiangula tabula marginata et leviter excavata, in qua titulus litteris elatis exsculptus est. Litt. alt. 0,035; Α, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III a. (?) – – ε ƨ χαῖρε.

---

304 Stela lapidis calcarii albi cum aëtomate a sinistra et infra mutila, a. 0,57, l. 0,44, cr. 0,115—0,125; exstat in vico *Hagios Vasilios* in ῥεύματι Τούρκας. Brevi intervallo infra aëtoma est regula cum denticulo, tum rectiangula tabula marginata et excavata, in qua titulus litteris incisis exaratus est. Litt. alt. 0,02; Α. Exscripsi.

s. III a. (?) – – ει̣[. . . χ]αῖρε.

---

305 Stela lapidis calcarii infra fracta, supra, ubi vestigia cymatii exstant, et a sinistra laesa, a. 0,35, l. 0,40, cr. c. 0,10; inserta infra fronti domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Βασίλειος Μπροῦμος. Nomina mortuorum recentiore ut videtur

tempore consulto deleta sunt. Litt. alt. 0,018; A, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III a. (?) | . Λ̣ – – – – *vac. c. 0,10* χαίρετ̣-
ε. |

Stela quondam pictura ornata erat, cui titulus accommodatus est, cf. nr. 334 et 335.

---

306 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Παπαροΐδου, ubi frustra quaesivi. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 122 nr. 2 (SEG I 225).

s. III/II a. Ἀριστόνικ[ε χαῖρε].

Suppl. Rhom. adnotans titulum saeculi III vel. II a. Chr. esse. An fuit Ἀριστονίκα?

---

307 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Στάθη Λάκκος, ubi frustra quaesivi. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 122 (SEG I 223).

s. III/II a. Μνασικράτη χαῖρε.

---

308 Columella lapidis calcarii, in qua corona murtea exsculpta est et in cuius planitie inferiore rectiangulum foramen exstat, a. 0,84, dm. 0,27; iacet prope ecclesiam τῆς Κοιμήσεως vici *Hagios Vasilios*. Infra coronam incisus erat titulus, qui hodie non iam legi potest, quia pueri eum deleverunt volventes atque revolventes columnam, ut narravit mihi custos Λάμπρος Τσανάκας. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 122 (SEG I 222).

s. III/II a. Σωσθέν[ης] Σωστρά[του].

Suppl. Rhom. adnotans titulum saeculi III vel II a. Chr. esse.

---

309 Stela infra fracta a. 0,55, l. 0,31, quam vidit K. A. Rhomaeos in domo quadam vici *Hagios Vasilios*, ipse frustra quaesivi. Litt. alt. c. 0,03. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 9, qui misit etiam apographum et *ectypum* (malum).

s. III/II a. Φιλία
χαῖρε.

---

310 Pars superior stelae lapidis calcarii cum cymatio a. 0,34, l. 0,45, cr. 0,165; inaedificata infra a dextra in porta, quae est in aula domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Ἰωάννης Λ. Κομποτιάτης. Tota superficies recentiore tempore lima polita est, ut nonnisi in fine tituli vestigia litterarum appareant. Exscripsi.

s. III/II a. – – – χαῖρ[ε].

---

311 Stela mutilata cum aëtomate, infra quod ramus myrti anaglypho expressus et sub eo cymatium, a. max. 0,35, l. 0,45. Vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Π. Ζαφειρούλη et misit apographum, ipse frustra quaesivi. 'Τὰ γράμματα προέχουσιν ἀναγεγλυμμένα ἐντὸς κοίλης ταινίας' (Skias). Ed. A. N. Skias, Ἐφ. ἀρχ. 1893, 35 nr. 6 (IG IX 1, 496).

s. III/II a. (?) Ἀλκέτα
χαῖρε.

Cum Skias titulum uno versu exaratum exhibeat, in Rhomaei apographo verbum χαῖρε infra nomen positum est, probabiliter litteris incisis, cf. nr. 326.

---

312 Lapis calcarius a. 0,61, l. 0,905, cr. 0,54; in parte superiore a dextra et sinistra foramen unco destinatum. Exstat in vico *Hagios Vasilios* in horto, quem possidet Γεώργιος Κομποτιάτης. Uterque titulus (*a*. *b*) ad dextram partem lateris adversi non laevigati praeter locum tituli *a* exaratus et titulus *b* linea tabulam ansatam efficiente circumdatus est. Litt. alt. *a* 0,01–0,015 *b* 0,045–0,07, interv. vers. *a* 0,005 *b* 0,01–0,02; *a* Α Μ Ξ Π et Π Σ *b* Α Ε Ш C Ꞷ. Edd. post priores editiones, quas diligentissime enumeravit E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 348[1], titulum *a* G. Kaibel, *Rh. Mus.* 34, 1879, 187 nr. 481 *b* usus apographo Phinticlis; titulos *a* et *b* G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 178 nr. 3 (E. Oberhummer, *Akarnanien* 272 nr. 11; IG IX 1, 489. 490). Cf. S. N. Dragumis, Ἐφ. 1890, 158; E. Preuner, l. c. 348. Lapidem contuli. *Ect.*

aet. imp. ***b*** Δ α μ ο κ ρ ά τ η ς
Δ ι ο ν υ σ ί ο υ
ἐ τ ῶ ν ι α'
χ α ῖ ρ ε.

intervallum 0,02

s. II a. *a*

πατρὶς μὲν Κασσώπα, πατὴρ δέ μοι ἦν Μενέδαμος,
μάτηρ δὲ ἐξετέκνωσεν Ἀριστοκράτει’ Ἐχενίκαν.
δισσὰ δὲ τέκνα λιποῦσαν ὁ παντοβαρὴς λάβε μ’ Ἅιδης
ἄκριτον ἀστόργου θηρὸς ἔχων κραδίην.
[ἄν]δρὶ δὲ τέκνα ἔλιπον Λυσιξένῳ ἠδὲ γονεῦσιν
ὀρφανὰ ταῦτα τρέφειν ματρὸς ἔρημα νέας.
ἁμετέραν δὲ ἀρετὰν οὐ φθένξομαι· ἁ γὰρ ἀτέρμων
πᾶσά τοι Ἠπείρου γαῖα φέροπλος ἐρεῖ.

a 1 Μενέδημος Cous., corr. Preuner ex ectypo || 5 in. ///ΑΡΙΔΕ Cous. (ἄρ’ ἴδε), corr. Schöll (apud Oberhummerum) et Dragumis per coniecturam, Preuner ex ectypo || 5 med. λίπον Cous., corr. Preuner ex ectypo.

De aetate tituli *a* Cousin haec adnotat: ‘*l’épithète de* φέροπλος *semble indiquer qu’à ce moment, l’Epire était encore indépendante. Notre inscription serait donc d’une époque relativement bonne, et la forme des lettres ne s’oppose pas à cette hypothèse*’. Revera litterarum formae saec. II a. Chr. indicant, cui etiam Dittenberger titulum vindicavit. — V. *a* 2 propter nomina propria hexametrum pro pentametro positum esse recte monuerunt Kaibel et Cousin.

---

313 Lapis calcarius a. 0,25, l. 0,77, cr. c. 0,10, quem a. 1901 F. Noack etiamtum integrum vidit, equidem a. 1934 in tres partes fractum et supra laesum in schola vici *Hagios Vasilios* repperi. Litt. alt. 0,008—0,02, interv. vers. 0,006—0,012; Α Α Α Ε Ξ Μ Μ Π Σ Σ Ω. Edd. ex apographo Tsimikalis G. Konstantinidis, Ἁρμονία I 1900, 352 (*Ath. Mitt.* 25, 1900, 113) et 464; ex ectypo et apographo P. Sursi E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 349; ex ectypo etiam W. Peek, *Gr. Vers.-Inschr.* I 1822. Cf. S. N. Dragumis, Ἁρμονία l. c. 584 et G. Konstantinidis, ibid. 631. Lapidem contuli. *Ect.*

s. II a.

οὔ με πατήρ, ὦ ξεῖνοι, ὁ δύσμορος οὐδέ με μάτηρ
νυμφιδίων θαλάμων ἔδρακον ἁπτόμενον,
ἀλλὰ πάρος διὰ νύκτα κατὰ πτόλιν Ἄρεϊ λυγρῶι
φωτὸς ὑπὸ στυγερᾶς οὐλόμενον παλάμας·
εἰκοσιπενταέτης δὲ γόνος πινυτοῖο Ξένωνος
Νίκαρχος μύσταις ἄμμιγα ναιετάω
οὐδὲ γονεῦσιν ἑοῖς ἀποδοὺς χάριν· ὦ μέγας Ἅιδα,
τόν με κατακτείναντ’ αἶψα καταστορέσαις.

Litterae linea subscripta insignitae hodie fractura haustae sunt. — De priorum lectionibus vide Preunerum, l. c. || 7 ἑοῖς iure suo defendit Preuner, cf. E. Schwyzer *Gr. Gramm.* II 192. 204, 7 || 8 κατακτείναντα αἶψα Konst., Preuner, κατακτείναντ’ αἶψα Sursos, lapis.

‘*Nach dem durchgeführten Dorismus, Buchstabenformen und Orthographie wird man die Inschrift dem II.-I. Jahrhundert v. Chr. zuweisen dürfen*’ (Preuner); equidem confidenter saeculum alterum praefero.

Ceterum recte se habet, quod Preuner adnotat titulum sepulcralem nr. 357 non in hoc lapide inscriptum fuisse.

---

314 Duo lapides calcarii (*a. b*) inter se contigui, uterque a. 0,525, cr. 0,50, l. *a* 1,20, *b* 0,67, quos vidit a. 1901 F. Noack in vico *Hagios Vasilios*. Repperi solum lapidem *a* in θέσει Παπαροΐδου (haud procul septentriones versus a vico), qui ab inferiore angulo sinistro fractus in parte superiore dextra et sinistra foramina uncis destinata et a dextra prope marginem anticum etiam foramen fibulae ferreae destinatum (‘*Dübelloch*’) praebet; superficies lateris adversi non nisi ubi titulus exstat laevigata est. Litt. alt. vs. 1 0,045—0,065, vs. 2 sqq. 0,01—0,015, interv. vers. 0,005—0,007; Α Ζ Μ Π Σ. Edd. ex ectypo et apographo P. Sursi E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 339 nr. 21; ex ectypo etiam W. Peek, *Griech. Vers.-Inschr.* I 750. Cf. A. Wilhelm, *Gött. Anz.* 1903, 796; P. Friedländer, *Am. Journ. Phil* 63, 1942, 82[6]. Lapidem *a* contuli. *Ect.*

a — b

s. II a. [Φιλον]αύτα | Λέων|ος

καὶ λόγον αὐξήσαντα καὶ ἐν λιγυαχέσι Μούσαις
κεκριμένον κρύπτει Σώπολιν ἅδε κόνις,
Θυρρείου ναετῆρα, μεγαυχήτοιο Λέοντος
κοῦρον, ἀμωμήτου σωφροσύνης κανόνα·
ὃν πᾶς μὲν φιλέεσκεν, ὑπερφιάλων δὲ πρὸς ἐχθρῶν
[ὤ]λετο φοινίξας ἀπροτίοπτον Ἄρη·
[ἀ]λλ᾽ εἰ καὶ νέος ἦλθεν ὑπὸ ζόφον, οὐ μὲν ἀσάμως
[τὰν] ἀρετὰν λε̣ί̣π̣ει ζῶσαν ὑπ᾽ ἀελίωι.

Suppl. Preuner || 1 Kla. coll. nr. 280 ([– – ν]αύτα iam Preuner). — V. 7 Rectam interpretationem vocabulorum ἀπροτίοπτον Ἄρη dedit Wilhelm l. c., scilicet Sopolin ab hostibus per insidias necatum esse.

Etiam pluribus e lapidibus hoc monumentum compositum fuisse apparet. Mira autem est, si nomina propria vs. 1 ([Φιλον]αύτα, Λέωνος) respicis, collocatio carminis servati. Quod non aliter esse intellegendum videtur, nisi sumimus carmen postea demum additum esse, certe non multo, quia haud dubie recte Preuner propter litterarum formas putat de una eademque familia agi et nomen Λέωνος (v. 1) patrem Sopolis (v. 4) indicare. Incertum igitur est, num plura quoque carmina in monumento inscripta fuerint, siquidem nullum infra Λέωνος nomen fuit neque contra Preuneri opinionem video, ubinam infra [Φιλον]αύτα nomen alterum carmen exaratum fuisse potuerit.

---

315 Fragmentum stelae lapidis calcarii albi insertum scalis domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Βασίλειος Μπροῦμος; quoad potui dimetiri, a. 0,205, l. 0,285, cr. 0,13. Titulus in rectiangula tabula excavata et marginata litteris incisis scriptus. Litt. alt. 0,013—0,021; ΑΣ, formae neglegenter exaratae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 22, qui misit etiam apographum. Lapidem contuli.

s. II a. Ἀριστόλα χαῖρε.

Litteras linea subscripta insignitas, quas exhibet Rhomaeos, non iam vidi.

---

316 Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata a. 0,81, l. 0,44—0,47, cr. 0,10—0,11. Vidit Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo B. Ἀρβανιτάκη, unde postea in scholam transportata est. Litt. alt. 0,01—0,017; Α et ΑΣ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 7, qui misit etiam apographum et *ectypum*. Contuli lapidem.

s. II a. Ἀρίστων, Εὐφρόσυνον, Ἀριστόνεικε.

Ἀριστόνικε per errorem Rhom. Δελτ. l. c. — Ad nomen Εὐφρόσυνον cf. titulos Corcyraeos IG IX 1, 936. 937.

317 Stela lapidis calcarii a. 0,63, l. infra 0,38, cr. infra 0,25, inaedificata in fronte domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Δημήτριος Κ. Κομποτιάτης, infra a dextra scalarum. Titulus in rotundata tabula excavata litteris incisis exaratus. Litt. alt. 0,02; ΑΣ. Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 490 nr. 66 (*Bezzenb. Beitr.* VII 245; *GDI* 1390; IG IX 1, 499). Contuli lapidem.

s. II a. Ἀριστώνεια χαῖρε.

Prima nominis littera nunc contecta est.

---

318 Stela lapidis arenacei rubentis nunc decurtata a. 0,215, l. 0,325, inaedificata in vico *Hagios Vasilios* in maceria horti ecclesiae, iuxta portam ab exteriore et dextra parte. Superficies lapidis non nisi, ubi titulus exstat, laevigata est. Litt. alt. 0,025; ΑΞΡ, bonae formae. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 180 nr. 12 (IG IX 1, 500). Lapidem contuli.

s. II a. Ἀρχέλα χαῖρε.

---

319 Stela lapidis calcarii infra mutila, supra aëtomate cum acroteriis ornata (dextrum acroterium fractum), a. 0,745, l. 0,405—0,445, cr. 0,07. Vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo

I. Τσόλη, unde postea in scholam transportata est. Litt. alt. 0,01—0,015; ΑΞΜΣ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 19, qui misit etiam apographum. Lapidem contuli.

s. II a. Δημήτριε, Λυκίσκα *v* χαίρετε.

Δυκίσκα (Δελτ. l. c.) error typothetae.

---

320 Stela, quam vidit quondam K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, ubi ipse frustra quaesivi. Lapis bis in usum vocatus est, atque ita quidem, ut duo primi versus recentioris tituli (*b*) super vetustiorem (*a*) exarati sint. Litt. alt. *a* 0,011—0,016, *b* 0,017—0,02; *a* ΑΠ, *b* ΑΠΣ, extremae hastae crassatae. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos.

a

s. II a. — — μένα, Πα $\stackrel{3-4}{\ldots}$ πία
χαίρετε.

b

s. II a. [Διο]νύσιε, Εὐρώπα,
Ἀρτεμίδωρε
χαίρετε.

---

321 Magnus lapis calcarius a sinistra fractus a. 0,53, l. 0,87, qui exstat in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Παπαροΐδου affixus in terra; superficies non nisi, ubi titulus exaratus est, laevigata est. Litt. alt. 0,035—0,06; ΑΜ, formae non diligenter incisae. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 719[1].

s. II a. [. . . ., Δι]όφαντε ἐμὶν
χαίρετε.

Cum ex positura verbi χαίρετε appareat in versu priore ante litteram o sex litteras fractura haustas esse, nonnisi nomen Διόφαντος suppleri potest, ut alteri nomini locus satis idoneus relinquatur.

---

322 Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata a. (quoad dimetiri potui) 0,23, l. 0,205—0,215, cr. 0,085—0,09, inaedificata in fronte domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Σταμ. Καλατζής, a sinistra fenestrae sinistrae. Litt. alt. 0,02; ΑΣΩ, extremae hastae crassatae, formae neglegenter incisae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 14, qui misit etiam apographum. Lapidem contuli.

s. II a. Δωρὶς
χαῖρε.

---

323 Stela cymatio ornata a. 0,55, l. 0,28, cr. 0,08, quam vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo I. Μπατζαβίνου, ubi ipse frustra quaesivi. Litt. alt. 0,02—0,025; ΑΝΠ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 6, qui misit etiam apographum et *ectypum*.

s. II a. Ἐπίγονε
χαῖρε.

---

324 Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra mutila, a. 0,495, l. 0,375 (cymatium 0,38), cr. 0,085—0,105; asservatur in schola vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,023—0,025; ΑΞΜΣ. Exscripsi.

s. II a. Θρασύμαχε χαῖρε.

---

325 Stela lapidis calcarii rubentis supra mutila a. 0,675, l. 0,35—0,37, cr. 0,10, quam vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Κ. Λιαροστάθη, unde postea in scholam transportata est. Litt. alt. 0,019—0,029; ΑΚ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 3, qui misit etiam apographum et *ectypum*. Lapidem contuli.

s. II a. Κλεαγόρα χαῖρε.

Per errorem verbum χαῖρε omisit Rhom. Δελτ. l. c. — Utrum nomen muliebre Κλεαγόρα an virile Κλεαγόρας agnoscendum sit, non liquet.

---

326 Stela lapidis calcarii cum cymatio infra et a sinistra fracta a. 0,36, l. 0,33, cr. c. 0,06; asservatur in vico *Hagios Vasilios* in domo, quam possidet Λάμπρος Τσανάκας. Infra cymatium exstat denticulus, deinde fascia fronde murtea intermixtis bacis et duplici nodo ornata, tum rectiangula tabula marginata, in qua nomina litteris elatis exsculpta sunt et sub qua [χαί]ρετε litteris incisis exaratum est. Litt. alt. vs. 1: 0,03—0,034, vs. 2: 0,028—0,03; vs. 1 ΑΚΣ, extremae hastae crassatae, vs. 2 Ξ. Exscripsi. *Phot.*, quod miserunt P. M. Fraser et T. Rönne.

s. II a. . $\stackrel{c.\,5}{\ldots}$. ων, Λυκίσχα
[χαί]ρετε.

---

327 Stela lapidis calcarii nigricantis cum cymatio undique fracta praeter superiorem partem a. 0,185, l. 0,27, cr. 0,18; inventa ibidem ubi nr. 246, asservatur in domo Νικολάου Τσανάκα. Litt. alt. 0,019—0,03; ΑΜΡΣ, extremae hastae crassatae. Exscripsi ex *ectypo* E. Kirsteni.

s. II a. Μόσχιον
[Ἀ]ντικράτε[ος].

328 Fragmentum stelae lapidis calcarii undique praeter dextram partem desectum a. 0,28, l. 0,425, cr. 0,13, insertum angulo sinistro frontis domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Δημήτριος Χρ. Καλατζῆς. Supra agnoscitur denticulus, sub quo frons murtea cum bacis et nodo exsculpta est. Litt. alt. 0,035; ΑΕΠ. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 180 nr. 11 (IG IX 1, 507). Habui etiam apographum K. A. Rhomaei. Lapidem contuli.

s. II a. Νικίππα χαῖρε.

Littera quarta ex κ, quinta ex ι correcta, scilicet lapicidam primo Νικκι scripsisse, tum correxisse.

---

329 Pars superior stelae lapidis calcarii, nunc ut videtur undique resecta, a. 0,355, l. 0,46; inserta fronti domus, quam in vico *Hagios Vasilios* possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, a dextra portae. Infra marginem superiorem prominet regula, sub qua titulus in rectiangula tabula excavata litteris incisis scriptus exstat. Litt. alt. 0,015—0,02; ΑΣ. Edd. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 180 nr. 9 (IG IX 1, 508); ex G. Doubleti apographo *BCH* 17, 1893, 632. Lapidem contuli.

s. II a. Νικοκλῆς χαῖρε.

---

330 Stela lapidis calcarii rubentis supra dolata, sed vestigia cymatii etiamnunc apparent, a. 0,47, l. 0,26—0,285, cr. 0,08—0,105. Vidit K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, unde in scholam transportata est. Litt. alt. 0,015—0,018; ΑΚΣ. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos. Lapidem contuli.

s. II a. Σιμάκα χαῖρε.

Cf. nr. 531.

---

331 Stela lapidis calcarii rubentis infra fracta, supra dolata, sed vestigia cymatii etiamnunc apparent, a. 0,50, l. 0,32—0,35, cr. 0,10—0,125; asservatur in schola vici *Hagios Vasilios*. Titulus intra duas lineas incisus est. Litt. alt. 0,017—0,025; ΑΕΣ. Exscripsi.

s. II a. Στρατόνικε χαῖρε.

---

332 Stela lapidis calcarii albi cum cymatio ab inferiore angulo dextro fracta, a. 0,945, l. 0,54 —0,56, cr. c. 0,10; asservatur in schola vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,013—0,018; ΑΚΜΣ, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. II a. Τιμόστρατε, Κλεολαΐ, Λυκία χαίρετ[ε].

Infra titulum incerta vestigia vetustioris tituli erasi cernuntur. — Nomen Κλεολαΐς haud dubie restituendum est etiam in titulo *I. Délos* 2230, ubi [-- καὶ τῆς γυναικὸς] Κλευλλίδος lectum est.

---

333 Stela, quam vidit quondam K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, ubi ipse frustra quaesivi. Supra titulum linea incisa est. Litt. alt. 0,023—0,027; ΑΕΝ. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos.

s. II a. [Φ]ιλαινὶ χαῖρε.

Suppl. Rhom.

---

334 Stela lapidis calcarii cum cymatio infra mutila a. 0,325, l. 0,27, cr. 0,08—0,09, quam vidit K. A. Rhomaeos in aula domus vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Εὐστάθιος Κ. Λιαροστάθης; hodie nonnisi dextra pars (l. 0,23) servata est inaedificata in fenestra eiusdem domus. Litt. alt. 0,015; ΑΣ. Exscripsit Rhomaeos, qui etiam *ectypum* misit. Lapidem contuli.

s. II a. Φ̣ιλέ | *v v v v* στα
χαῖρε.

Apparet in stela quondam picturam fuisse, cui titulus accommodatus est, cf. nr. 305 et 335. Ad nomen Φιλέστα aut Φιλέστας (cf. ad nr. 301) pro Φιλίστα(ς) conferenda videntur nomina Φιλέτις IG V 1, 1341_6 (*'zu einem männlichen Namen* Φιλέτας', Bechtel, *H. P.* 451), Φιλετώ SEG III 746 et Φιλίτας.

---

335 Stela lapidis calcarii rubentis aëtomate laeso cum denticulo ornata, infra et a sinistra fracta, a. 0,33, l. 0,345; inserta fronti domus vici *Hagios Vasilios*, quam possidet Γεώργιος Σπηλιάς, inter ambas portas. Litt. alt. 0,017—0,028; Α (hastis leviter curvatis) Ε et Ε, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. II a. -- λα,
-- ίων *0,08* χαίρετε.

Scilicet etiam in hac stela (cf. nr. 305 et 334) quondam picturam fuisse, cui titulus accommodatus est.

336 Superior angulus dexter stelae lapidis calcarii rubentis aëtomate ornatae a. 0,175, l. 0,18, cr. 0,05; asservatur in schola vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,04; Σ. Exscripsi.

s. II a. [– – πο]λ̣ις.

337 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi frustra quaesivi. Litterae ΑΣ (Heuzey). Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 490 nr. 68 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1391; IG IX 1, 502). Cf. C. Bursian, *Rh. Mus.* 16, 1861, 435.

s. II a. (?) Ϝρῶσις (?) χαῖρε.

ϜΡΩΣΙΣ Heuzey, interpretatus Ἔρωσις, item Fick et Dittenberger, qui adnotat: 'Nomen mirum neque erroris suspicione carens. Conieceris Ἐρω[τ]ίς aut [Π]ρω[τ]ίς in lapide esse. Utique de digammo in titulo illarum regionum Ionica litteratura exarato cogitare non licet'. Hoc enim voluit Bursian ratus nomen Ῥῶσις agnoscendum esse, fortasse recte, cf. nr. 602_{10}. Ceterum de digammo in titulis illarum regionum Ionica litteratura exaratis vide e. gr. *GDI* 1346_5. 1356_5.

338 Parva stela cum cymatio a. c. 0,40, l. c. 0,18, cr. c. 0,04, inaedificata in stabulo, quod est in θέσει Λαγγαδέρια vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. c. 0,015; ΑΕΣ. Communicavit mecum custos Λάμπρος Τσανάκας, ipse lapidem non vidi.

s. II a. (?) Σωκράτης
χαῖρε.

339 Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum a. 0,15, l. 0,20, cr. 0,14; exstat in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Παπαροΐδου. Titulus in tabula marginata litteris elatis exsculptus est, supra quam reliquiae frondis querneae cum glandibus cernuntur. Litt. alt. 0,035; ΑΡ, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. II a. (?) – – – χαῖρ[ε].

340 Lapis calcarius a parte postica ut videtur laesus a. 0,605, l. 0,79, cr. 0,55; in parte superiore dextra et sinistra foramen unco destinatum. Exstat in vico *Hagios Vasilios* in horto Georgii Kompotiatis. Superficies lateris adversi non nisi ubi titulus exaratus est laevigata est. Litt. alt. 0,012 — 0,022, interv. vers. 0,005 — 0,01; ΑΜΝΞΠΣ et Σ. Edd. ex ectypo et apographo P. Sursi E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 341 nr. 22; ex ectypo etiam W. Peek, *Griech. Vers-Inschr.* I 1122. Lapidem contuli. *Ect.*

s. II/I a.
πένθεα καὶ στοναχὰς λείπω, ξένε, πατρὶ Φιλίσκωι
ματρί τε δυστάνοι βὰς Ἀΐδαο δόμους,
ἄρκου ὑπὸ στυγερᾶς ὀλέσας βίον, ἅ με βιαίως
ὤλεσε σαρκὸς ἐμᾶς δραξαμένα γένυσιν.
θνάσκω δ' ἐννεάδεσσιν ἐτῶν τρισί· Μοῖρα γὰρ οὕτως
ἄγέ με δύστανον βάμεναι εἰς Ἀΐδαν.
χηρεύει θάλαμός μοι, ἐγὼ δ' ὑπὸ νέρτερα γαίας
ναίω τὸν σκοτερὸν δερκόμενος θάλαμον,
ἔνθα μοι οὔτ' ἄλοχος παρακλείνεται οὔτε πατρός μου,
οὐ ματρὸς φωνὰν δέρκομαι εἰς ἀκοάς·
ἀλλ' Ἀΐδα σκότιον Τιμέλαν νέφος ἀμφικαλύπτει·
δύσμορος εἰς οἵαν μοῖραν ἔκυρσα βίου.

Littera Ε in vocibus λείπω (v. 1) et εἰς (v. 6) supra lineam addita || 2 δυστάν⟨ω⟩ι Preuner sed nihil mutandum, cf. M. Lejeune, *Observations sur la langue des actes d'affranchissement delphiques* (1939) 132 adnot. 259. V. 3 ἄρκου ὑπὸ στυγερᾶς· de genere feminino et forma vocis ἄρκος cf. Preuner, l. c. 342/3 et L. Robert, Hell. V 88/9. 11 De nomine Τιμέλας cf. Preuner, l. c. 344 et Bechtel, *H. P.* 428.
Carmen satis inconditum Preuner imprimis propter orthographiam priori fere parti saec. I a. Chr. vindicat, fortasse recte.

341 Stela l. c. 0,30, quam vidit quondam K. A. Rhomaeos in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Ἀναστάσιος Κ. Λιαροστάθης, ubi ipse frustra quaesivi. Superficies lapidis non est laevigata. Litt. alt. 0,013 — 0,017; ΑΖΠ. Exscripsit et misit *ectypum* Rhomaeos.

s. II/I a. Ἀγαθέα, Ζώπυρε, Νικόστρατε
χαίρετε.

De nominibus et in -έας et in -ίας cadentibus cf. A. Wilhelm, *Att. Urk.* V 138.

342 Stela lapidis calcarii rubentis infra fracta, supra cymatio ornata, a. 0,25, l. infra cymatium 0,245 (cymatium 0,26), cr. 0,11. Exstat in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Παπαροΐδου. Litt. alt. 0,023—0,03; ΑϵϹ, formae neglegenter exaratae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 17, qui misit etiam apographum. Contuli lapidem.

s. I a. Δάζιμος
χαῖρε.

343 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi frustra quaesivi. Litterae ΑΜφ (Heuzey). Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 490 nr. 67 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1394; IG IX 1, 497).

s. I a. (?) Ἀμφιλαΐδα χαῖρε.

344 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi frustra quaesivi. Litterae ΑΘΣ (Leake). Ed. W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* IV (1835) tab. XXXIV nr. 165 (CIG II Add. p. 983 nr. 1794 *e*; Le Bas-Foucart II 1054; *Bezzenb. Beitr.* VII 245; *GDI* 1393; IG IX 1, 498).

s. I a. (?) Ἀνθὶς χαῖρε.

345 Stela, quam in vico *Hagios Vasilios* quondam vidit K. A. Rhomaeos, ipse frustra quaesivi. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 23.

Εὔδοξε χαῖρε.

Rhom. titulum inter eos affert, quos saeculis III—I a. Chr. tribuit. An idem atque nr. 289?

346 Stelae fragmentum, quod vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Εὐστ. Χ. Τσόλη, ubi frustra quaesivi. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 20, qui misit etiam apographum.

Λεωνὶ
χαῖρε.

Rhom. titulum inter eos affert, quos saeculis III—I a. Chr. tribuit.

347 Stela fracta inventa in vico *Hagios Vasilios* prope stelam nr. 342; frustra quaesivi. Titulus 'ἐπὶ τοῦ ἐπιστυλίου στήλης εἰς πολλὰ τεμάχια ὑπὸ τοῦ τυμβωρύχου τεθραυσμένης' (Rhom.). Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 18, qui misit etiam apographum.

Μελίτα χαῖρε.

Rhom. titulum inter eos affert, quos saeculis III—I a. Chr. tribuit.

348 Stelae fragmentum, quod vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Τ. Σώζου. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 16, qui misit etiam apographum. Frustra quaesivi.

Σωτίων
χαῖρε.

Rhom. titulum inter eos affert, quos saeculis III—I a. Chr. tribuit.

349 Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum praeter partem superiorem, ubi margo est, a. 0,26, l. 0,39, cr. 0,10. Exstat in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Παπαροΐδου. Titulus in tabula leviter excavata incisus. Litt. alt. 0,02—0,025; ΑΕΛ, formae non diligenter exaratae. Exscripsi.

s. I a./I p. Ἀγέλαε̣ [χαῖρε].

350 Stela lapidis calcarii cum aëtomate acroteriis ornato a. max. 0,76, l. 0,41—0,46, cr. 0,13—0,14, quam in vico *Hagios Vasilios* Λάμπρος Τσανάκας etiamtum integram vidit; ipse non nisi fragmentum infra et supra mutilum in domo, quam possidet Σταμ. Καλατζῆς, repperi. Infra aëtoma delineatio, quam confecit Τσανάκας, praebet fasciam fronde laurea intermixtis bacis et duplici nodo ornatam, sub titulo brevis termes hederaceus cum tribus foliis exsculptus est. Litt. alt. 0,04—0,05; ΑϵΩ, formae neglegenter exaratae. Praeter fragmentum, quod exscripsi, praesto fuit apographum Τσανάκα.

aet. imp. Ἄταλος
ἐτῶν [ξ']
χαῖρε.

Apographum Τσανάκα est hoc: Ἄταλος|ἐτῶν|ἑξήκοντα|χαῖρε. Quod sic esse corrigendum, ut supra posui, docent litterae fragmenti, quas lineis subscriptis insignivi. Fortasse etiam Ἄτταλος restituendum.

351 Columella lapidis calcarii a sinistra et infra mutila a. max. 0,33, diam. 0,235; 'προέρχεται ἀπὸ τὴν θέσιν Βρωμονέρια τῆς περιφερείας Θυρρείου', Λάμπρος Τσανάκας, in cuius domo vici *Hagios Vasilios* nunc asservatur. Litt. alt. c. 0,025; ΕΗΣΦ.

Exscripserunt P. M. Fraser et T. Rönne, qui miserunt etiam *phot.* (tab. II).

aet. imp. – – – φείνιος
– – – στος
– – – τήριον
[– – –θ]εος
– – – τος

Suppl. Kla. || 1 nomen Romanum velut [Ῥου]φείνιος || 3 nomen muliebre potius quam [κοιμη]τήριον.

352 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi vidit Meletios. Edd. B. de Montfaucon, Diarium Italicum (1702) 424 nr. 9 ex schedis Apostoli Zeni in titulis Corcyraeis; Meletios, Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα (1728) 322 (L. A. Muratori, Novus thesaurus III 1656 nr. 4 ex Montf.; CIG II 1794*d*; Le Bas-Foucart II 1053; IG IX 1, 529). Frustra quaesivi.

aet. imp. (?) Ἡράκλειτος Τυανεὺς ἐτῶν ο' χαῖρε.

ΧΑΙΡΑΙ Montf. — Vix putandum est titulum uno versu exaratum fuisse.

Cave huc referas nr. 284, siquidem hic titulus tertio a. Chr. n. saeculo, supra positus probabiliter aetati imperatoriae tribuendus est.

353 Stela in duas partes fracta, infra mutila, a. 0,30, l. 0,35, quam in vico *Hagios Vasilios* in domo Κωνστ. Λιαροστάθη vidit Skias, ipse frustra quaesivi. Titulus in fascia excavata litteris incisis exaratus. Ed. A. N. Skias, Ἐφ. ἀρχ. 1893, 34 nr. 3 (IG IX 1, 504).

Καλλοῖ
χαῖρε.

354 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi frustra quaesivi. Littera Α (Heuzey). Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 490 nr. 69 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1392; IG IX 1, 505).

[Κ]λειοῖ
χαῖρε.

355 Stela, quam vidit quondam G. Doublet in vico *Hagios Vasilios* in domo Themistoclis Strati, nunc Georgii Th. Strati, ubi frustra quaesivi. Ex G. Doubleti apographo ed. *BCH* 17, 1893, 632 nr. 4 (IG IX 1, 506).

Λέων χαῖρε.

356 Stela, quam vidit quondam G. Doublet in vico *Hagios Vasilios* in domo Themistoclis Strati, nunc Georgii Th. Strati, ubi frustra quaesivi. Ex G. Doubleti apographo ed. *BCH* 17, 1893, 632 nr. 1 (IG IX 1, 492).

Λυκίσκος
Φαλακρίωνος.

357 Stela, quam vidit K. A. Rhomaeos in vico *Hagios Vasilios* in domo Σταμ. Καλατζῆ, ipse frustra quaesivi. Edd. ex apographo Tsimikalis G. Konstantinidis, Ἁρμονία I 1900, 464 (cf. 632) et ex apographo P. Sursi E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 350. Habui etiam apographum Rhomaei.

Μόσχιον χαῖρε.

358 Stela cum aëtomate a. (sine aëtomate) 0,60, l. 0,46, inventa in vico *Hagios Vasilios* in θέσει Ἀνθουλα Γροσιά (in colle Soro). Ed. E. Kirsten, *Arch. Anz.* 1941, 107[3].

Νικόλαε
χαῖρε.

Titulum duobus versibus exaratum esse nuntiavit ed.; de tempore nihil adnotavit.

359 Stela, quam G. Doublet vidit in domo vici *Hagios Vasilios*, quam nunc possidet Γεώργιος Θ. Στράτος; ipse frustra quaesivi. Ed. ex Doubleti apographo *BCH* 17, 1893, 632 nr. 2 (IG IX 1, 510).

Σώσανδρε
χαῖρε.

360 Stela inventa in vico *Hagios Vasilios*, ubi vidit Meletios. Edd. B. de Montfaucon, Diarium Italicum (1702) 425 nr. 15 ex schedis Apostoli Zeni in titulis Corcyraeis; Meletios, Γεωγραφία παλαιὰ καὶ νέα (1728) 322 (L. A. Muratori, Novus thesaurus III 1479 nr. 10 ex Montf.; CIG II 1794*c*; Le Bas-Foucart II 1051; *Bezzenb. Beitr.* VII 245; *GDI* 1386; IG IX 1, 528). Frustra quaesivi.

Τελλίας Πυθίωνος.

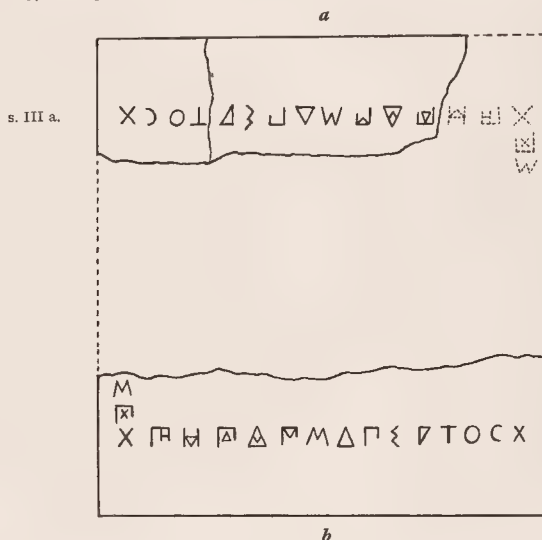
ΤΙΛΛΙΑΣ ΠΕΙΘΙΩΝΟΣ Montf.

361 Stela supra et infra mutila l. 0,56, quam vidit A. N. Skias in vico *Hagios Vasilios* in aula domus Ἀποστόλη Σαββατοπούλου, quam nunc possidet vidua Γεωργίου Σαββατοπούλου, ubi frustra quaesivi. Ed. A. N. Skias, Ἐφ. ἀρχ. 1893, 35 nr. 5 (IG IX 1, 512).

– – ος Σωτίωνος χαῖρε.

ABACI.

362 Duo fragmenta (*a. b*) inter se non contigua magnae tabulae lapidis calcarii albi, quae K. A. Rhomaeos viderat in diversis domibus vici *Hagios Vasilios* et quae nunc ibidem in schola asservantur. Frg. *a* supra et a sinistra marginem praebens, in duas partes fractum, a. 0,43, l. 0,67, cr. 0,12, *b* supra tantum mutilum, a. 0,265, l. 0,79, cr. 0,12. Litt. alt. 0,017—0,028. Ed. K. A. Rhomaeos Δελτ. II 1916 παρ. 48 cum imag. phot. ectypi fragmenti *b* et delineatione totius tabulae (commemoraverat iam 'Εφ. 1912, 268); misit etiam apographum et *ectypum* fragmenti *b*. Cf. M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 28, 1926—1927, 144 nr. 26; 37, 1936—1937, 247 nr. 37. Fragmenta contuli.

Delineationem, quam dedit Rhom. l. c., e lapide in his correxi: fragmentum *a* a dextra marginem non habet sed hic quoque mutilum est atque ita, ut non tredecim litterae servatae sint sed tantum duodecim, et littera undecima est Δ, non Δ. Revera autem in editione Rhomaei nonnisi errores subesse demonstrat apographum eius, quod plane cum lapide consentit.

Haec duo fragmenta ad unam eandemque tabulam pertinuisse certum est non solum ex indicio eius, qui tabulam integram operculi sepulcri vice fungentem invenit eamque se consulto confregisse confessus est, sed etiam e lapidis natura et litterarum forma, quae prorsus eaedem sunt. De significatione singularum litterarum numeralium cf. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 28 l. c. et de eiusmodi tabulis calculatoriis vide, quae A. Nagl, *SB Ak. Wien* 177, 5 (1914) et *RE Suppl.* III (1918) 10 disseruit.

---

363 Lapis calcarius a dextra fractus, qui gradus vice fungitur in scalis domus Δημητρίου Κ. Κομποτιάτη in vico *Hagios Vasilios*, a. x + 0,33, l. 0,30, cr. 0,12. Litt. alt. 0,028. Ed. G. Cousin, *BCH* 10, 1886, 179 nr. 4 (IG IX 1, 488). Cf. J. Woisin, De Graecorum notis numeralibus (diss. Lipsiensis, Kiliae 1886) 4[5]; A. Wilhelm, *Arch.-epigr. Mitt. Öst.* 20, 1897, 91 nr. 24; W. Kubitschek, *Wien. Num. Zschr.* 31, 1899, 398; M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 18, 1911—1912, 112 nr. 26 *b*, cf. 28, 1926—1927, 144 nr. 26; A. Nagl, *SB Ak. Wien* 177, 5 (1914), 20; K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 48. Lapidem contuli.

s. III a. Μ [X] X [H] H [Δ] — — —

Tertia littera linea subscripta insignita, quam etiamtum Cousin vidit, hodie non iam legitur. Quarta

littera est non ΓΗ (Cous.) sed ΓΗ, quinta quamvis deleta certe non H (Cous.) sed probabiliter Η.

Lapidem in hodiernum usum scilicet resectum fragmentum non rationum quarundam publicarum (Cousin, Dittenberger) sed tabulae calculatoriae esse primus vidit Woisin. Notandum autem est seriem quidem litterarum numeralium eandem esse atque in nr. 362, dispositionem autem paulo diversam.

---

364 Tabula lapidis calcarii albi undique mutila a. 0,55, l. 0,54, cr. c. 0,14; asservatur in schola vici *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,04. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 719. Cf. M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 37, 1936—1937, 247 nr. 37. *Ect.* Kirsteni.

s. III a.

Paenultima et ultima littera scilicet ΓΤ sunt, cf. nr. 362.

365 Fragmentum tabulae lapidis calcarii albi undique mutilum praeter supra, ubi margo est, a. 0,28, l. 0,29, cr. 0,10; asservatur in domo custodis antiquitatum Λάμπρου Τσανάκα in vico *Hagios Vasilios*. Litt. alt. 0,043—0,045. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 719. Cf. M. N. Tod, *Ann. Brit. Sch.* 37, 1936—1937, 247 nr. 37.

s. III a.

---

366 TEGULA. Fragmentum tegulae fictilis undique mutilum a. max. 0,053, l. max. 0,055, cr. 0,017, quod vidit in vico *Hagios Vasilios* K. A. Rhomaeos, qui misit delineationem; ipse frustra quaesivi. Litterae (sinistrorsum) forma expressae, a. 0,02.

←
[Θ]υρρε̣[ίων].

Suppl. Rhom., qui adnotat: 'Κατὰ τὰς περιγραφὰς τῶν χωρικῶν τοῦ 'Αγ. Βασιλείου εὑρίσκονται συχνάκις κεραμίδες μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς: Θυρρείων'.

V. *RUGA* (ET *PALIAMBELO*)

Probabiliter 'Εχῖνεος (IG IV² 1, 95_{17}), Echinus (Plin. n. h. IV 5), 'Εχῖνος vel 'Εχινοῦς (Steph. Byz.), cf. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 379 s. (Philippson, *RE* V 1921 nr. 1). Contra K. A. Rhomaeos, Δελτ. 4, 1918, 115 'Ηράκλειαν praefert.

TITULI SEPULCRALES.

367 Stela rudis lapidis calcarii a dextra et fortasse supra quoque fracta, a. c. 0,42, l. c. 0,27, cr. 0,13; in vico *Paliambelo* in domo, cuius dominus est Βασίλειος Ζήσης, ante furnum solo immissa. Litt. alt. 0,065—0,07; ΑΔΡΚ. Exscripsi.

s. VI/V a. 'Ανδρο̣ – –

---

368 Stela lapidis calcarii in duas partes fracta, supra mutila, sed agnoscitur etiam nunc cymatium, a. 0,79, l. 0,27—0,38, cr. 0,085—0,11; gradus vicibus fungitur in vico *Paliambelo* ante portam domus Σπύρου Σουλιώτη. Litt. alt. 0,015—0,02; ΑΣ, extremae hastae leviter crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 232). Lapidem contuli.

s. III a. Γλαυκῖνος.

369 Stela lapidis calcarii albi ab inferiore angulo dextro mutila, aëtomate et acroteriis ornata, a. 0,73, l. 0,334—0,38, cr. 0,135; iuxta eandem καλύβην, ubi nr. 374 et 376, in clivo septentrionali. Supra titulum linea incisa est. Litt. alt. 0,02; ΑΓΣ. Exscripsi.

s. III² a. Πυστάκα
χαῖρε.

Ad nomen Πυστάκα cf. Πύστακος *GDI* 1969_{22} (Daulidis), Πυστακίς IG IX 1, 628_5 (Cephalleniae; Πιστακίς error Dittenbergeri), Πυστακίων *GDI* 1580_8 (Dodonae). *BCH* 29, 1905, 163 nr. 1 (Ithacae).

---

370 'Μεγάλης στήλης τὸ ἄνω μέρος μὲ ἀέτωμα (nunc decussum). Ζῳοφόρος κοσμουμένη μὲ κλάδους δρυὸς συμπλεκομένους'; a. 0,22, l. 0,62, cr. 0,09. Lapis 'ἐκ τῶν νεκροταφείων τῆς 'Ρούγας', ubi ex-

scripsit Rhomaeos, transportatus in vicum *Paliambelo* inaedificatus est inversa positura in pila, quae sustinet Maenianum domus Ἀποστόλου Κατσαροῦ. Titulus infra frondem querneam in fascia excavata elatis litteris exaratus est. Litt. alt. 0,04; ΑΕ, formae pulcherrimae cum extremis hastis crassatis. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 122 (SEG I 228). Lapidem contuli.

s. III a. (?) Λ̲ύκε χαῖρ̲ε̲.

Litterae linea subscripta insignitae hodie non leguntur. Cum vero Rhom. litterarum formas saec. II vel I a. Chr. tribuat, mihi quidem saec. I non videtur in censum venire, immo de saeculo tertio a. Chr. cogitaverim. — In eadem pila inclusam latere alteram quandam inscriptionem affirmavit dominus supra nominatus.

371 Stela lapidis calcarii albi in duas partes fracta, supra cymatio ornata, a. 0,625, l. 0,24—0,29; in vico *Paliambelo* immissa pavimento ante portam domus, cuius dominus est Σπῦρος Σουλιώτης. Litt. alt. 0,015—0,028; Α Θ Ρ, formae neglegenter incisae. Exscripsi.

s. II a. Ἀγάθων
χαῖρε.

372 Aëtoma stelae lapidis calcarii cum acroteriis a. 0,24, l. 0,475; in vico *Paliambelo* inaedificata supra portam domus Μιλτ. Δράκου. Litt. alt. 0,013—0,02; Α Ξ Π, extremae hastae crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 236). Lapidem contuli.

s. II a. Ἀναξίπολι *v* χαῖρε.

Titulus intra aëtoma scriptus est.

373 Pars superior stelae lapidis calcarii, infra et ab utroque latere desecta, fastigio ornata, infra quod frons quernea cum glandibus et nodo exsculpta est, a. 0,315, l. 0,37; inaedificata in vico *Paliambelo* in scalis domus Ἀθανασίου Καλιακώστα. Litt. alt. 0,015—0,03; Α Π, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. II a. [Ἀ]πολλώνιε χαῖρ[ε].

374 Stela lapidis calcarii albi, a partibus inferiore et superiore desecta, a. 0,47, l. 0,48, cr. c. 0,15; supra fuit cymatium, infra quod proximus sequitur titulus in fascia excavata litteris incisis scriptus. ''Ἐκ τῶν νεκροταφείων τῆς 'Ρούγας, ἐντειχισμένη εἰς παρακειμένην καλύβην', cuius dominus est Κωνσταντῖνος Σουλιώτης ἢ Κανάγιας; inaedificata est dextra portam. Litt. alt. 0,016—0,022; Α Μ Ξ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 230). Lapidem contuli.

s. II a. Δαμόξενε *v* χαῖρε.

375 Superior pars stelae lapidis calcarii albi olim cymatio ornatae, a. 0,38, l. 0,455—0,475, cr. 0,09; in vico *Paliambelo* inserta scalis domus Μιλτ. Δράκου. Litt. alt. 0,02—0,028; Α Ε Μ Σ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1908, 123 (SEG I 235 cum add. p. 138). Lapidem contuli.

s. II a. Μναίστρια, Λακράτη
χαῖρετε.

1 . . . μναιστρα Rhom., sed a sinistra, ubi margo exstat, nihil suppleri potest atque alterum iota certum est. Notandum est litteras στρ per compendium (non e correctura ortum, ut suspicatur Rhom.) scriptas esse. Ad nomen Μναίστρια cf. Μναστήρ Bechtel, *H. P.* 322; prius iota scilicet per epenthesin, quae dicitur, ex altero natum, cf. *SB Ak. Berl.* 1937, 158, sed vide etiam E. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 273 *Zusatz* 1. — Formae litterarum priorem saec. II a. Chr. partem produnt.

376 Stela lapidis calcarii albi supra et infra, ut videtur, olim cymatio ornata, a. 0,84, l. 0,42, cr. 0,205; inaedificata eodem loco atque nr. 374 sed sinistra portam et inversa positura. Litt. alt. 0,02—0,023; Α Ε. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 231). Lapidem contuli.

s. II a. Μυρτι *v* χαῖρε.

'Sive Μύρτι sive Μυρτί (hoc feminae, illud viri nomen)' SEG. — Litteraturam alteri saec. II a. Chr. parti attribuerim.

377 'Στήλη ἀκεραία μὲ ἀέτωμα', quam 'ἐν τοῖς νεκροταφείοις τῆς 'Ρούγας' exscripsit Rhomaeos, ipse frustra quaesivi. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 122 (SEG I 227).

s. II a. Σατύρα χαῖρε.

'Χαρακτῆρες Β' αἰῶνος π. Χ.', Rhom.

378 Stela lapidis calcarii supra, ut videtur, fracta, a. 0,495, l. 0,28 + x, cr. 0,08; in vico *Paliambelo* latere dextro inserta scalis domus Μιλτ. Δράκου. Litt. alt. 0,016—0,024; Α Μ Σ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 234). Lapidem contuli.

s. II a. Σίμα, Ἀρίστων
χαίρετε.

---

379 'Στήλη ὑψηλὴ 0,95 τεθραυσμένη εἰς τεμάχια', quam Rhomaeos 'ἐν τοῖς νεκροταφείοις τῆς Ῥούγας' exscripsit, ipse frustra quaesivi. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 229).

Ἡρα[κλείδα χαῖρε (?)].
magnum intervallum
[Μ]αῖα Παλαιραία
[Ἡ]ρακλείδαι δῶρον.

Suppl. Rhom. — Spatium vacuum fortasse ad picturam recipiendam destinatum fuit, idem. Ad formam ethnici cf. SEG IX 2_{35}. De stelae aetate Rhom. nihil adnotat, E. Kirsten, *RE* XVIII 1, 2456 '*aus dem 2./1. Jhdt.*', temere, ut quidem videtur.

---

380 Fragmentum stelae lapidis calcarii in rectagonum sectum, a. c. 0,24, l. c. 0,20; in vico *Paliambelo* inaedificatum supra portam domus, cuius dominus est Δημήτριος Παχῆς. Litt. alt. 0,03; Α Ε Ξ Σ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 233). Lapidem contuli.

s. I/II p. Σωτη[ρὶς (?)]
ἐτῶ[ν]
ξγʹ χα[ῖρε].

1 suppl. Kla.; Σωτη[ρώ] Rhom. An fuit Σωτηρία, Σωτήριε sim.?

VI. *LYKONIKO*

De ruinis in loco *Lykoniko* prope hodiernum vicum *Monastiraki* sitis cf. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 404 s.; K. A. Rhomaeos, Δελτ. 4, 1918, 122; *SB Ak. Berl.* 1935, 720. De antiquo nomine ne coniecturam quidem facere audeo.

TITULI SEPULCRALES.

381 Stela lapidis calcarii infra mutila, supra cum cymatio dolato, a. 0,40, l. x + 0,265, cr. 0,10—0,11; inserta scalis domus vici *Monastiraki*, quam possidet Ἰωάννης Θ. Στραβοκέφαλος, atque ita quidem, ut dextrum latus lateat, oriunda ex ruinis, quae exstant in loco *Lykoniko*. Litt. alt. 0,02—0,033; Μ Ω, extremae hastae crassatae. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 720.

s. III² a. Ἰθμονικῶ.

Ad formam nominis cf. Ἰθμονίκα Πελλανίς IG IV² 1, 121_{10} (Bechtel, *H. P.* 333); ceterum vide Syll.³ 36⁴.

---

382 Stela lapidis calcarii aëtomate superata a. c. 0,44, l. 0,285—0,30, inaedificata in superiore angulo sinistro frontis domus vici *Monastiraki*, quam possidet Στράτος Καπότης, oriunda indidem atque nr. 381. Litt. alt. 0,013—0,02; Α Σ, formae neglegenter exaratae; de apicibus qui dicuntur non constat, quia stela multa calce oblita est. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 720.

s. II a. Στρατόνικε χαῖρε.

383 INCERTUM. Quattuor titulorum fragmenta F. Noack a. 1901 in vico *Monastiraki* vidit atque ectypa fecit, quae commemorat E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 352. Quos titulos quia reperire nequivi, mihi quoque nonnisi haec *ectypa* satis mala praesto erant, quae ut potui exscripsi. Videtur autem ex toto genere scripturae et formis litterarum de titulis serae, probabiliter Byzantinae aetatis agi.

a ΟΙ
CṆ
ΝΙΔỌ
CVPỌ
ΒΙẠΙΟC̣
ΛΗCΗ
ΙṆΑЄΓ
ḄỌΝΘ̣Ο
Ṇ̣ΑΙ *vac*

b – – ẠΒΟΝΤΟΑΙ – –

c – – ΟΝΛΣΤΗ̣ – –

d – – ΣΕ̣ₒC – –

a 5 fortasse nomen proprium Βίαιος; iam Preuner de catalogo nominum cogitavit. — *b* ἐλ]άβοντο vel ἔλ]αβον τό? — *c* μ]ονα̣στή[ριον? Quod supplementum, si rectum est, optime cum hodierno nomine vici *Monastiraki* congruit.

VII. *KOMBOTI*

De antiqui oppidi vestigiis prope vicum hodiernum *Komboti* sitis cf. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 350 ss. et *SB Ak. Berl.* 1935, 722. Fortasse hic Τορύβεια (IG IV^2 1, 95_{18}) collocanda est, cf. E. Kirsten, *Arch. Anz.* 1941, 108 cum nota 3. Τύρβειον (Ἀκαρνὰν ἐκ Τυρβείου *FD* III 3, 203_5) aliam nominis formam eiusdem oppidi cum B. Haussoulliero (*Rev. Phil.* 1894, 155 ss.) et M. Fraenkelio (IG IV p. 357) putaverim, cum Ioh. Pomtow (Syll.^{3} 417^{12}) improbabiliter de oppido Θύρρειον cogitaverit et G. Daux (*FD* l. c.) nomen neque ad illud neque ad hoc sed tertium quoddam oppidum referat.

TITULI SEPULCRALES.

384 '*Stelenfragment mit Giebel und dorischem Gebälk über jonischen Pilastern. Die Inschrift auf dem Architrav. Breite im Architrav 0,865 m, Höhe des Architravs 0,07, des Triglyphon 0,075, der horizontalen Geisonleiste 0,043, des Giebels (mit ergänztem Rahmen) 0,234 m. Auf den 0,13 m breiten Seitenflächen war das Volutenkapitell der Pilaster wiederholt*' (F. Noack in libro manu scripto inedito, de quo cf. *SB Ak. Berl.* 1935, 723^2). Vidit Noack in ruinis antiqui oppidi prope vicum *Komboti* sitis, ubi ipse frustra quaesivi. Litt. alt. c. 0,045; AΜΣ. Ed. ex ectypo Noackii E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 351 nr. 24. *Ect.*

s. IV a. Ἁγήμονος.

385 Stela sepulcralis inventa in ruinis oppidi antiqui prope vicum *Komboti* sitis, de qua me huius vici incola Ἀνδρέας Πετίνης certiorem fecit; eodem auctore littera α formam A praebet. Frustra quaesivi.

s. III/II a. Ἀγάμεμνον χαῖρε.

386 Stela lapidis calcarii albi undique mutila praeter superiorem partem, ubi cymatium cum magno denticulo exstat, a. 0,225, l. 0,43, cr. c. 0,12; inventa in sepulcreto septentrionali oppidi antiqui prope vicum *Komboti* siti nunc intra muros prope portam septentrionalem asservatur. Litt. alt. 0,016—0,035; AΠΣ. Exscripsi.

s. II a. [Ν]ικόπολι,
[Ἀ]ριστόδα[με]
χαίρετ[ε].

Suppl. Kla.

VIII. MEDION

Nomen: Μεδεών (Thuc. III 106), Μεδιών (IG IV^2 1, 95_{13}; Steph. Byz. ex Polybio), Medion (Liv. 36, 11. 12).
Situs: *Katuna.*
Cf. Kroll, *RE* XV 102.

387 Stela sepulcralis asservata in domo advocati Chr. Sturnarae in vico *Katuna.* Ed. E. Kirsten, *Arch. Anz.* 1941, 108^1.

Λυκίσ[κ – –].

De aetate tituli editor nihil adnotat.

388 *Megaris.* DECRETUM MEDIONIORUM DE FERIIS A MEGARENSIBUS DIANAE SOTIRAE INSTITUTIS. IG VII 16 *a* 8—20. Cf. L. Robert, *Ét. épigr. et philol.* 70 nr. 11 cum imag. phot. ectypi in tab. VI (SEG XIII 283). Contuli *ectypum,* quod misit rogatu meo Museum Britannicum.

fin. saec. III a. [Μ]εδιωνίων.

intervallum unius versus

[παραγενομένων π]ρεσβευτᾶγ κ[αὶ θεωρῶν παρὰ τᾶς πό]-
[λιος τᾶς Μεγαρέ]ων Οἰνοπίωνος, [Διονυσᾶ, – – νθοδήμου]

[ἐπαγγελλόντων] τ̣ὰς θυσίας καὶ [τὸν ἀγῶνα, ὃν τίθεντι]
[τᾶι Ἀρτέμιδι, καὶ] διαλεγομένου [τοῦ ἀρχιθεώρου καὶ]
[παρακαλέοντος δέ]χεσθαι τὰν ἐκε[χειρίαν καὶ τὰς θυ]-
[σίας τᾶς Ἀρτέμιδ]ος καὶ ἀνανεώσ[ασθαι τὰν ἐξ ἀρχᾶς]
[φιλίαν, δέχεσθαι] δὲ καὶ τὰν χώρα[ν καὶ τὰν πόλιν ὑπ]-
[άρχειν ἱερὰν αὐ]τῶν καὶ ἄσυλο̣ν – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – c. 15 – – – – NTIKOIN – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – c. 15 – – – – OYMEN – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – c. 16 – – – – – TETΩ̄ – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – c. 18 – – – – – – – T – – – – – – – – – – – – – – – – – –

Suppl. Dittenberger || 2 fin. Holleaux, *Études d'épigraphie et d'histoire grecques* I 215 || 3 in. L. Robert || 4 Kla. || 5 in. Kla, fin. Robert || 6 in. Robert, fin. Kla. || 7/8 Kla.

Sagaciter L. Robert l. c. demonstravit in titulo IG VII 16 non exstare reliquias decretorum Megarensium sed quattuor exterarum civitatium, quae rogatu Megarensium sacra cum certamine ab illis Dianae Sotirae instituta receperunt, atque vs. 8—10 fragmenti *a* superesse de decreto Medioniorum. De aetate nonnisi ex litterarum formis iudicandum est, quae Roberto tempus '*vers la fin du III*[e] *siècle ou le début du II*[e]' indicare videntur. Equidem tertium saeculum ad finem vergens praetulerim, cf. etiam M. Feyel, *Polybe et l'histoire de Béotie au III*[e] *siècle avant notre ère* (1942) 261[6].

IX. PHOETIAE

Nomen: Φυτία (Thuc. III 106), Φοιτίαι (IG IV² 1, 95_{11}; *BCH* 1921, 23 Col. IV_{63}; Polyb. IV 63, 7. 10; Steph. Byz.), Φοίτιον (Steph. Byz.).

Situs: *Porta*.

Cf. E. Kirsten, *RE* XX 436 ss.

389 TITULUS SEPULCRALIS. In ruderibus Phoetiarum. Edd. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 490 nr. 65 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1401); G. Cousin, *BCH* X 1886, 182 (IG IX 1, 454). Litterae AΣ (Heuzey, Cousin).

s. III fin. a. (?) Αἰθρίας
τᾶς χρηστᾶς.

De nomine cf. Bechtel, *H. P.* 531.

X. STRATUS

Nomen: Στράτος, Στράτιον (nr. 417_{10}), Στράτος et Στράτιον Steph. Byz., Stratus.

Situs: *Surovigli*.

Cf. Zschietzschmann, *RE* IV A 331 nr. 3.

PROXENIAE.

390 Tabula aënea a. 0,107, l. 0,181, cr. 0,001; inventa Strati ad eum Iovis templi angulum, qui spectat inter septentriones et orientem solem, nunc Athenis in museo nationali (nr. inv. 10760). In mediis marginibus superiore, dextro, inferiore foramen clavo destinatum servatum est. Litt. alt. 0,005—0,009, interv. vers. 0,003—0,004; de formis litterarum incisarum vide tab. phot. Edd. A. Joubin, *BCH* 17, 1893, 445 nr. 1 (F. Bechtel, *Hermes* 31, 1896, 318; IG IX 1, 442); [Homolle] *BCH* 19, 1895, 549 (IG IX 1, 442 add. p.

211; Michel 310; Syll.[3] 121; Schwyzer 394). Cf. C. Radinger, Philol. 54, 1895, 79; W. Vollgraff, *BCH* 25, 1901, 223; F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 107. Contuli. *Phot.* (tab. II).

fin. s. V a. ἔδοξε τᾶι πόλι τῶν Στρατί-
ων· Λυσίαι τῶι Καλλία τῶι Με-
γαρεῖ καὶ Ἀριστίωνι τῶι Λυσί-
α καὶ Καλλίπωι (!) τῶι Λυσία πρ-
οξενίαν δόμεν καὶ προνο-
μίαν καὶ προπραξίαν αὐτοῖ-
ς καὶ γενεᾶι. προένγυοι· Γρότ-
τος, Βρ[ύ]σων, Τείσανδρος.
καὶ ἀτέλειαν. βόλαρχος ἐς Σπί-
νθαρος Σιτύλο *h*υιὸς Φοιτιάς.

7/8 Homollii lectio Γρόττος certissima || 8 ex supplementis propositis Βρέσων, Βιοσῶν, Βρύσων solum hoc, cuius auctor est Homolle (dubitanter sane etiam Bechtel), et vestigiis et lacunae, cuius ambitus nullam aliam litteram nisi Ι aut Υ recipit, respondet.

'Titulus insignis cum aliis rebus tum litteratura, quae numero quidem et significatione litterarum tota Ionica est praeter signa Η pro aspirationis nota et Ε pro vocali ē producta usurpata; quod contra formae litterarum haud paucae ex antiquiore illius regionis scriptura servatae sunt. Qua ex re iure meritoque colligas eo ipso tempore, quo Ionica scriptura Stratii uti inciperent, haec exarata esse' Dittenberger, IG l. c. Sed cum idem v. d. titulum initio quarti a. Chr. n. saeculi tribuat (alii c. a 400), equidem propter litterarum formas ultima decennia saeculi quinti praeferenda esse censeo, de quibus iam primus editor recte monuit (l. c. 447: '*Dès le début de la guerre du Péloponnèse, l'Acarnanie était soumise à l'influence d'Athènes. C'est donc à cette époque, c'est à dire à la fin du V*[e] *siècle au plus tôt, qu'il faut faire remonter cette inscription*'). Athenis quoque iam ante Euclidis annum saepe Ionicam litteraturam adhibitam esse inter omnes notum est. Ad Attici sermonis vim etiam dativi τῶι, Καλλίππωι videntur referendi esse (Bechtel). 5 προνομία· vox multum disputata, cf. J. et L. Robert, *Rev. ét. gr.* 64, 1951, 139/40. Mihi hoc quidem loco de '*privilège en général*' agi videtur, vide *GEL* s. v. I et Preisigke, *Wörterbuch* s. v. 6 προπραξία· potius 'ius ante ceteros cum magistratibus ac populo agendi' (Schwyzer l. c. p. 449; cf. Dittenberger Syll.) quam '*das* ‹ *Recht, mit einer* πρᾶξις = εἴσπραξις *anderen vorzugehen*' (Br. Keil, Anonym. Arg. 312[9]). 7 προένγυοι· cf. J. Partsch, *Gr. Bürgschaftsrecht* 116/7 (adde Milet I 3, 138_{39}). — Ad nomen Γρόττος, quod in Πρόττος mutare voluit Dittenberger, apte nomen Γρύττος (Arist. Equ. 877) confert Wilamowitz (in adnotatione relicta). 9 καὶ ἀτέλειαν· 'Huius privilegii mentionem supra incuria omissam hic supplevit sculptor' Syll. l. c. nota 7. — βόλαρχος κτλ.· 'Phoetias oppidum Acarnanicum huius decreti aetate non sui iuris fuisse, sed partem civitatis Stratiorum, hinc apparet. Nam cum privilegium ab hoc populo tribuatur, magistratus qui subscribitur nullo modo communis Acarnanum esse potest, sed Stratiorum', Dittenberger, Syll. l. c. nota 10; cf. etiam H. Swoboda, *Staatsaltert.* 307 cum nota 7; W. Schönfelder, *Die städtischen und Bundesbeamten usw.* (1917), 89. Equidem de sympolitia quadam inter haec oppida intercedente potius cogitaverim, id quod probari videtur titulo Delphico *BCH* 1942/3, 86 $II_{15\,ss.}$ Nam ibi coniuncti Φοιτιεῖς καὶ Στράτιοι offerunt vere anni 361 a. Chr. (ἄ. Ἀντιχάρευς, cf. G. Daux, *Chron. delph.* 12 C 1 et J. Pouilloux, *BCH* 1949, 193) ἐπαρχήν ad novum Apollinis templum ab Amphictyonibus exstruendum atque ita quidem, ut suum utrumque oppidum mittat legatum. Ceterum de hac quaestione cf. Vollgraff l. c.; E. Kirsten, *RE* XX 436; J. Bousquet, *BCH* 1942/3, 92; de sympolitia duorum quorundam oppidorum novissime egit L. Robert, *Villes d'Asie Mineure* 54 ss. 10 Ad nomen Σιτύλος cf. Bechtel, *H. P.* 401. — Φοιτιάς· Ad hanc formam cf. Bechtel, *Gr. Dial.* II 75 § 5 (ceterum in titulo Syll.[3] 523 [Kirsten l. c.] revera Φοιτιᾶνος legendum est, Daux, *BCH* 1939, 157); Φοιτιεύς exstat in titulo Delphico supra commemorato II 15. 22 neque ergo vituperandus est hac quidem in causa Stephanus Byzantius, cf. Syll.[3] 121[10].

---

391 Stela lapidis calcarii a dextra mutila a. 0,60, l. 0,27, cr. 0,08, fracta in duas partes, quarum altera effossa est Strati in angulo septentrionali et orientali Iovis templi, altera in ara magna, quae fuit ante idem templum. Ed. A. Joubin, *BCH* 17, 1893, 448 nr. 2 (IG IX 1, 443). Cf. A. Wilhelm, *Öst. Jahresh.* 4, 1901, 72; F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 107 s. Frustra quaesivi. [Cf. add. p. 78]

K

s. III[1] a. ἔδοξε τῆι πό[λει τῶν Στρατίων]·
Πεδιεῖ Ἱπποκλ[έους Εὐβοεῖ ἐκ Καρύ]-
στου· πρόξενο[ν εἶναι Στρατίων]
αὐτὸν καὶ ἐγγόν[ους· καὶ ἔδωκαν αὐτ]-
ῶι ἀτέλειαν πάν[των καὶ ἐντέλειαν]

καὶ πολιτείαν [καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀ]-
σφάλειαν καὶ κα[τὰ γῆν καὶ κατὰ θά]-
λασσαν καὶ αὐτῶ[ι καὶ χρήμασιν· ἐπ]-
ὶ μνάμονος Λύσο[υ, γραμματέος δὲ]
τᾶ βουλᾶι Πιθάκου.

Suppl. Joubin || 3 fin. καί add. idem, omisit Dittenberger || 4 καὶ εἶναι Joub., Ditt., ἔδωκαν Kla. coll. nr. 392_7 || 5 fin. προδικίαν Joub., ἰσοτέλειαν Ditt., ἐντέλειαν Kla. coll. nr. 209_{21} || 9 fin. γραμματεύοντος Ditt. sed cf. nr. 208_5.

Litterarum formae saec. III a. Chr. produnt (Joubin). Eiusdem saeculi etiam tituli nr. 392 et 393 sunt. Insignes autem sunt hi tres tituli eodem Attici sermonis usu, ita ut per se pateat omnes non multum tempore inter se distare. Itaque quod e nr. 393 colligitur hoc quidem decretum factum esse, priusquam Stratiorum oppidum in Aetolorum dicionem redigeretur, sc. ante annos fere 252/50, idem etiam de reliquis duobus titulis sumendum erit, i. e. hos et ipsos priori saec. III parti tribuendos esse. 'Illa vero aetate antiquam dialectum nondum exstinctam fuisse apud Acarnanes certum est. Restat igitur, ut sermonis usum ad eorum, qui proxeniae honore afficiebantur, patrias referamus', Dttb.

Compendium, quod supra titulum scriptum est, scilicet Carystiorum nomen indicat (Joubin et Wilhelm l. c.). 2 'Dativus nullo modo in enuntiati quod sequitur structuram quadrat. Quare hunc quasi quendam argumenti indicem existimo, quales Atticis praecipue plebiscitis haud raro praemittuntur', Dttb. 5 De privilegio ἐντέλεια cf. ad nr. 209_{14}. 9 De μνάμονος magistratu cf. W. Schönfelder, *Die städtischen und Bundesbeamten usw.* 1917, 89, sed revera nihil compertum habemus.

---

392 Pars dextra stelae lapidis calcarii aëtomate superatae infra et supra a dextra fracta a. max. 0,32, l. max. 0,235, cr. 0,08; inventa in vicinia Strati (in θέσει Φτιλιά, orientem versus a vico *Lepenu*), nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ servata. Litt. alt. 0,01—0,017, interv. vers. 0,005—0,008; ΑΠΣ, extremae hastae leviter crassatae. Edd. H. G. Lolling, *Ath. Mitt.* IV 1879, 223 nr. 2 (E. Oberhummer, *Akarnanien* 269 nr. 6; IG IX 1, 444; Michel 311); F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 108 cum imag. phot. ectypi fig. 65 (SEG III 447). Lapidem contuli.

s. III¹ a. [θ]εοί.
[ἔδοξε]ν τῆι πόλει τῶν Στ-
[ρατίω]ν· Ἀρίστιππον Ἀρι-
[στοκρ]άτους Καρύστιον
[πρόξε]νον εἶναι καὶ εὐερ-
[γέτην] Στρατίων αὐτὸγ κ-
[αὶ ἐκγ]όνους· καὶ ἔδωκα-
[ν αὐτῶ]ι ἀτέλειαν πάντω-
[ν καὶ ἐν]τέλειαν καὶ πολι-
[τείαν καὶ] γ[ῆ]ς ἔγκτησιγ κ-
[αὶ ἀσφάλειαν καὶ κ]ατὰ γ-
[ῆν καὶ κατὰ θάλασσ]αγ κ-
[αὶ ------------]

Suppl. Lolling || 7/8 ἐδώκα[μεν αὐτῶ]ι idem, Oberhummer, Michel (quod spatium superat), corr. Dittenberger || 9 ἀσφά]λειαν Loll. contra lapidem, ἰσοτ]έλειαν Dttb., Courby-Picard, SEG, ἐντ]έλειαν Oberhummer, Michel, cf. ad nr. 209_{14} || 10 supplementum καί hic et vs. 9 del. Courby-Picard, SEG, sed spatia suppetunt || 11/12 [αὶ ἀσυλίαν κ]ατὰ γ[ῆν κτλ. SEG ([αὶ οἰκίας --] priores), corr. propter spatium Kla. [Cf. add. p. 78]

De tempore tituli cf. ad nr. 391.

---

393 Fragmentum stelae (?), cuius in superiore parte margo exstat; vidit anno 1876 H. G. Lolling apud Ph. D. Moschum in vico *Surovigli* sito prope parietinas Strati veteris. Ed. idem, *Ath. Mitt.* IV 1879, 223 nr. 1 (E. Oberhummer, *Akarnanien* 260 nr. 1; IG IX 1, 445). Cf. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 108. Frustra quaesivi.

s. III¹ a. ...$^{c. 8}$...ν πρόξενον εἶναι τῶν [Ἀκαρ]-
⟨νάνων⟩ [καὶ εὐεργ]έτην καὶ πολιτείαν εἶ[ναι]
[αὐτῶι τῆς Ἀ]καρνανίας ἐν ὁποία[ι ἂν]
[βούληται π]όλει καὶ ἔγκτησιν κα[ὶ]
[γῆς καὶ οἰκ]ίας καὶ ἀτέλειαν καὶ [ἐν]-
[τέλειαν καὶ] ἀσφάλειαν καὶ ἀσυ[λί]-
[αν καὶ αὐτῶι] καὶ χρήμασι καὶ [πο]-
[λέμου καὶ εἰρ]ήνης καὶ κατὰ [γῆν]
[καὶ κατὰ θάλασσ]αν τὸν πάντ[α χρό]-
[νον καὶ αὐτῶι κ]αὶ ἐκγόνοις ..$^{c. 5}$..
------------- ωνος Φοι[τι .$^{c. 4}$.]
---------------ίππου ..$^{c. 7}$...
-------------- INONT ..$^{c. 6}$..

Suppl. Lolling, qui tamen versus aliter distinxit || 1/2 sane supplementum necessarium Ἀκαρνάνων spatium excedit; itaque Dittenberger sumens ante de civitatibus Acarnaniae dictum fuisse πόλεων (et ipsum longum) supplevit, quod suo iure H. Swoboda, *SB Ak. Wien* 199, 2 (1924), 26² refutavit. Videtur error lapicidae subesse, qui vocabuli divisione inductus in initio alterius versus duas syllabas extremas exarare

oblitus est || 3 in. τῆς propter spatium add. Dttb. || 5/6 προδικίαν Loll., Dttb., ἐντέλειαν Oberhummer, cf. ad nr. 209_{14} || 7/8 εἶναι post ἀσυλίαν et ὄντος post πολέμου propter spatia add. Dttb., tamen ni fallor praeter necessitatem || 10/11 γραμματεύοντος βουλῆς Dttb., nomina proxeniae praedum (ἔγγυοι τῆς προξενίας) hic exstare putant Loll. et Oberhummer.

Litterarum formas fere easdem esse atque nr. 392 adnotat Lolling; ceterum de aetate tituli cf. ad nr. 391. 'Non Stratiorum, sed communis Acarnanum concilii hoc esse decretum apparet', Dttb., cf. etiam H. Swoboda, *Klio* X 1910, 405 cum nota 2. Videlicet hic posteriorem tantum decreti partem servatam esse. Quod autem Lolling dicit superiorem marginem exstare, aut stela, cum in alium usum vocaretur, supra desecta est, id quod Lollingium fefellit, aut non de stelae fragmento sed lapidis aedificii cuiusdam agitur, in quo a sinistra huius tituli altera columna exarata erat initium decreti amplexa.

394 MANUMISSIONES. Magnus lapis calcarius ad alteram ex duabus basibus pertinens, quae Strati inter frontem Iovis templi et aram erectae erant, ubi lapidem anno 1910 Courby et Picard etiamtum viderunt sed sequenti anno concisum reppererunt; exstabant a. 1934 duo fragmenta loco commemorato, tria in domo Nicolai Mosii in vicino vico *Surovigli* (litteras servatas lineis subscriptis insignivi). Litt. alt. 0,012—0,015, interv. vers. 0,005—0,01; Α Μ Π Σ Ω. Ed. A. Joubin, *BCH* 17, 1893, 451 nr. 4 (IG IX 1, 447/8). Cf. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 13. Fragmenta omnia contuli.

a

s. II a. . . . . . .^c. 12^. . . . . Υ – – – – – – – – –
. . . . . .^c 12^. . . . . ΠΡ – – – – – – – – –
[. . . ἀ]πέδοτο Διονύσιος [Δ]ιονυσίου
Στράτιος τῶι Διὶ ἐπ'[ἐλευθερίαι σ]ῶμα
ἀνδρεῖον, ὧι ὄνομα Υνοξ . .^c. 5^. . ς, τὸ
[γέν]ος Φρύγα τιμᾶς ἀργ(υρίου) Μ. παραμεινάτω
δὲ [πα]ρὰ Διονύσιον, ἕω[ς] κα ζῆ Διονύ-
σιος· εἰ δὲ μὴ παραμήναι, ἀτελὴς ἁ
ὠνὰ ἔστω. βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον
[Σ]ωκράτης Σωτέλεος Στράτιος.
τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι Σωτέλης
Σωκράτεος, Σώτακος Σωτέ[α] Στρά-
τιοι. μάρτυροι Σώσανδρος . ΛΙΙΩΝΟΣ,
['Ε]π̣ί̣γνητος Αἰσχρίωνος, 'Απολλώνιος,
[Λάμ]ιος Ξένωνος, Πολύξεινος Λοχάγου,
[Πρω]τόμαχος Λαφρίου, 'Αντ[ίγον]ο[ς] 'Αντι{ι}-
vac.

b

– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – – – – – – – – –
Ν[– – – – – – ἀπέδοτο Διονύσι]-
ος [Διονυσίου Στράτιος τῶι Διὶ]
[ἐπ'] ἐ[λευθερίαι σῶμ]α ἀ[νδρεῖον],
[ὧι] ὄνομα [. .^c. 5^. ., τὸ γένος – – –]
τ̣[ιμᾶς ἀργυρίου – –. παρα]μεινάτω
[δ]ὲ̣ [. .^c. 5^. . παρὰ Διονύσιον, ἕως κα ζῆ]
Διονύσιος· [εἰ δ]ὲ μὴ παραμ[ήναι], ἀτε-
λὴς ἁ ὠνὰ [ἔσ]τω. [βεβαιωτὴρ] κατὰ τὸν
νόμον Σ – – – – – – – – – – – – –

Exaratae fuerunt minimum tres columnae, quarum altera (*b*) finem prioris et initium posterioris tituli, tertia finem posterioris continebat. — Suppl. *a* Joubin || 3 legerunt et suppleverunt Courby-Picard || 12 suppl. Dittenberger || 13 [Σωτ]ίωνος (?) Joubin, Dttb. || 14 . . ΗΓΝΗΤΟΣ Joubin, suppl. Kla. coll. IG IX 2, 6 a_3, ubi exstat 'Επίγνητος 'Αγελάου Στράτιος || 15 in. Kla. coll. eodem loco Ξένων Λαμίου Στράτιος (post a. 167 a. Chr., sc. pater aut filius) || 16 in. idem. — Suppl. *b* Dttb. et Kla. || 21 in. Γ Joubin || 22 in. [.]Τ idem.

V. 14 Epigneti frater fortasse Φάλαρις Αἰσχρίωνος Στράτιος in tit. sepulcrali Leucade invento et ipso saec. II a. (IG IX 1, 594).

395 STIPUM CATALOGUS. Stela lapidis calcarii undique mutila praeter latus sinistrum a. 0,27, l. 0,25, cr. 0,10; inventa Strati in eo angulo Iovis templi, qui spectat inter septentriones et orientem solem. Litterae στοιχηδόν exaratae, Ο et Ω minores. Ed. A. Joubin, *BCH* 17, 1893, 449 nr. 3 (IG IX 1, 446). Cf. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 87. 109. Frustra quaesivi.

fin. s. IV a. . . . . ις Τ – – – – – –
. . . σοίτα[ς – – – – –]
[Π]ρωίας Μυστ̣ – – –

Φιλλίας Τηλα[ύγεος – –]
Μνασείας Δαμοκ – – – –
M M
Σῖμος Πετάλου |ΔΙ Δ
M
Θεοκλῆς Θέωνος Δ
Τείσανδρος Μενεκρ[άτεος – –]
Θυιωνίδας Ἡρακλεο[δώρου – –]
M
Λέων Περικλέος Δ
Φρύνων Περικλέος – –
Σίμαιθος Περικλέ[ος – –]
M
Ξέννυς Σίρωνος Δ
Θρασύμαχος Φιλο[ξένου – –]
Νέαιθος Φιλοξένο[υ – –]
[.]νίοπος Φιλοξένο[υ – –]
. . . . . . [12] . . . . . φίλ[ου – –]

Suppl. Dittenberger || 3 Bechtel, *H. P.* 386 || 13 Ξένν⟨ι⟩ς Dttb., sed cf. Ξέννυς IG II/III² 2174_5 || 16 An [Ἀ]ν⟨τ⟩ίοπος? Cf. nomen muliebre Ἀντιόπη. Kla.

E litterarum formis Joubin titulum exeunti saeculo IV a. Chr. tribuit, 'ut quidem videtur tertio a. Chr. n. saeculo' exaratum censet Dttb. Pecunias, quae inter decem et sexaginta minas variant, fortasse in Iovis templi aedificationem collatas fuisse putant Courby-Picard l. c. 9 Ad nomen Θυιωνίδας cf. Bechtel, *H. P.* 524; idem nomen *I. Délos* 87 (Joub.), forma Θυωνίδας IG IX 1, 375_{13} (etiam Bacchi cognomen Rhodi, Hesych. s. v., cf. *RE* V 1029_{25}). 12 Σίμαιθος· cf. Bechtel, *H. P.* 25; idem nomen nr. 528.

396 DEDICATIO. Cippus lapidis calcarii supra regula ornatus, quondam basi immissus, a. 0,67, l. 0,32—0,345, cr. 0,18—0,21; in superiore parte quattuor foramina exstant scilicet donario cuidam destinata. Inventus est occidentem versus a foro veteris Strati insertus in murum nostrae aetatis probabiliter eundem, in quo a. 1934 iacentem vidi. Litt. alt. 0,027—0,03; M, extremae hastae leviter crassatae. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 109 nr. I cum delineatione (SEG III 439). Contuli.

s. III a. Ἀρτέμιτι.

397 STATUARUM BASIS. Basis lapidis calcarii, cuius sinister angulus posticus fractus est, a. 0,36, l. 0,80, cr. 0,78; in superiore parte quattuor pedum vestigia cernuntur. Exstat prope turrim sitam in angulo meridionali et occidentali acropolis veteris Strati atque videtur eadem esse, quam hoc loco F. Courby et Ch. Picard (*Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 94 s.) viderunt, quamquam contendunt hanc inscriptam non esse; profecto litterae plane fere evanidae et difficillimae lectu sunt. Litt. alt. 0,035—0,04. Exscripsi.

s. III a. Λυκῖνο[ς – – – – – –]
[3–4] . . . τιρ – – – – – –

TITULI SEPULCRALES.

398 Tria fragmenta lapidis calcarii, duo inter se contigua, tertium *'nicht anpassend, weiter rechts unten'*, quae rudem tabulam oblongam efficiunt (margines superior et inferior huius tabulae exstare videntur, utrumque latus fractum est), a. max. c. 0,50, l. max. c. 0,54; inventa Strati in θέσει Βαγένια, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ servata. In tertio fragmento nulla fere litterarum vestigia agnosci possunt. Litt. alt. 0,02—0,03. Commemoravit E. Kirsten, *N. Jahrb. f. Antike u. dt. Bildung* 1940, 304 cum imag. phot. tab. 12, 16 (sine tertio fragmento) et *Arch. Anz.* 1941, 102. 115. Delineavi ex *ectypo* et *imag. phot.* (tabula II) a Kirsteno missis.

s. VI a.

Haec vocabula vel syllabas agnosse mihi videor:

vacat

← – – δ̣ας⋮. . . . τὸν ἄθυμ[ον? – –
→ – – σεν ἐμαῖς τ̣ὸν ὀπα[δὸν? – –
← – – ἀνδ?]ρεῖοι *h*[έν]εκα (?) – –
→ – – – Θεμιστιο (?) – – – – – – – –
← – – – όμενος δυ – – – – – – – – – –
→ – – – – – – πλαθ – – – – – – – – – –
← – – – – – – αἴτιος̣ (aut ν̣) – – – – – –
→ – – σ?]ᾶμα (aut σ]άμα[τ]ι) – –
← –
→ –

vacare videtur

Videntur decem versus fuisse litteratura Corinthia saec. VI et ordine qui dicitur '*Schlangenschrift*' (cf. E. Zinn, *Arch. Anz.* 1950/1, 1 ss.) exarati i. e. ita, ut litterae alterius cuiusque versus in contrarium directae et inversa positura collocatae sint. De argumento autem statuendum est non decretum exstare, ut Kirsten dubitanter sane opinatus est, sed carmen sepulcrale dactylicis numeris compositum atque fortasse in honorem Themistii cuiusdam factum vel potius eius filii, si recte in initio primi versus nomen proprium in -δας desinens et distinctionis nota separatum agnoscendum est sc. mortui.

---

399 Fragmentum ut videtur lapidis rudis calcarii, inventum Strati in θέσει Βαγένια, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ servatum. Litt. alt. 0,06—0,108. Commemoravit P. A. Papachristos apud E. Kirsten, *Arch. Anz.* 1941, 115. Delineavi ex *ectypo* Kirsteni.

s. VI a.

Κορδ̣ί̣ρας (?).

Scilicet titulus est sepulcralis. Mirum sane nomen, sed lectio satis certa videtur.

---

400 Stela lapidis calcarii aëtomate acroterio mediano ornato superata, infra mutila, supra ab utroque latere laesa, a. 0,36, l. 0,405 (infra aëtoma)—0,42, cr. c. 0,10; infra aëtoma denticulus exstat. Fuit a. 1911 in vico *Surovigli* in domo Georgii Critici, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ asservatur. Litt. alt. 0,02—0,03; ΑΣ, extremae hastae crassatae. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 111 nr. V cum imag. phot. fig. 68 (SEG III 443). Lapidem contuli.

s. III^1 a. Ἀνταῖος
Σίννου.

Adhuc sola forma Σίννας nota erat.

---

401 Stela lapidis calcarii, quam Doublet in vico *Surovigli* etiamtum integram videtur vidisse; a. 1934 ibidem in domo Nicolai Mosii non nisi superiorem angulum sinistrum (a. 0,23, l. 0,145, cr. 0,105) repperi. Litt. alt. 0,045; Α, extremae hastae crassatae, formae pulchrae. Ed. ex G. Doubleti apographo *BCH* 17, 1893, 632 (IG IX 1, 450). Lapidem contuli.

s. III a. Ἡρα̲κ̲λ̲ε̲ί̲ο̲υ̲.

Litterae linea subscripta insignitae hodie interierunt.

---

402 Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum a. 0,105, l. 0,265, cr. 0,09, inventum in ruderibus veteris Strati meridiem versus ab ecclesia S. Nicolai; vidi a. 1934 in domo Nicolai Mosii in vico *Surovigli*. Litt. alt. 0,025—0,04; Α, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III a. – – άνδρου.

---

403 Superior angulus dexter stelae lapidis calcarii a. max. 0,25, l. max. 0,185, cr. c. 0,08, inventus in ruderibus Strati veteris, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ servatus. Litt. alt. 0,025—0,035; Ν. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 112 Nr. VIII. Lapidem contuli.

s. III a. – – ίνου.
rasura

---

404 Superior pars stelae lapidis calcarii albi superata aëtomate acroteriis ornato, quorum medianum et vestigium dextri angularis servatum est, nunc in duas partes fracta, a. 0,56, l. infra aëtoma 0,535, cr. c. 0,10. In aëtomate discus regula circumdatus (patera?), infra aëtoma denticulus et fascia fronde quernea intermixtis glandibus et duplici nodo ornata; titulus ipse regula rectiangula inclusus. Fuit a. 1911 in vico *Surovigli* in domo Georgii Critici, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ asservatur. Litt. alt. 0,017—0,025; ΑΕΞ, extremae hastae crassatae. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 112 nr. VI cum imag. phot. fig. 69 (SEG III 444). Lapidem contuli.

s. III^2 a. [Ἀλ]έξανδρε χαῖρε.

---

405 Stela lapidis calcarii albi infra mutila, supra laesa, a. max. 0,45, l. 0,42, cr. 0,16; inventa in θέσει Κούτσι, meridiem et occidentem versus a ruderibus veteris Strati, a. 1934 in domo Nicolai

Mosii in vico *Surovigli* erat. Uterque tituli versus in rasura exstat. Litt. alt. v. 1 0,03—0,035, v. 2 0,028—0,03, interv. vers. c. 0,065; **ΑΚΓΙΣ**, formae pulchrae. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 112 nr. IX cum delineatione fig. 71 (SEG III 446; IG IX 1^2 206). Lapidem contuli.

c. 200 a. Δορκίνα[ς]
Καλλιπολίτας.

'Litteratura tempus c. a. 200 a. Chr. indicare videtur, ut de bularcho cognomini (nr. 136_{10}) cogitare liceat' IG l. c.

---

406 Lapis sepulcralis, quem in vico *Lepenu* sito prope rudera Strati veteris Leake et Heuzey viderunt. Litterae vs. 1 elatae, vs. 2 incisae sunt; ΑΣ (Leake) Σ (Heuzey). Edd. W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* I (1835) tab. I nr. 2 (CIG II Add. p. 983 nr. 1794 *i*; Le Bas-Foucart II 1038); L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* (1860), 340 et 490 nr. 64 (C. Bursian, *Ber. Sächs. Ges.* 1860, 211; *Bezzenb. Beitr.* VII 244; *GDI* 1381; IG IX 1, 449; Schwyzer 401). Cf. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121. Non vidi.

s. III a. (?) Δικκὼ
Λάμπωνος.

---

407 Stela sepulcralis a sinistra et infra fracta, superata aëtomate acroteriis ornato, quorum medianum et dextrum servatum est, a. 0,52, l. 0,28, cr. 0,13; infra aëtoma fascia fronde oleaginea ornata. Inventa est stela Strati a. 1935 παρὰ τὸ κτῆμα Κωστ. Μίνα νοτίως τῆς κυρίας πύλης τῆς πόλεως, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ asservatur. Litt. alt. 0,023—0,03. Communicaverunt Nicolaos Mosios cum delineatione et P. Fraser cum *imagine phot.* minus clara.

s. III/II a. – – ίλα χαῖρε.

---

408 Stela lapidis calcarii candidi supra et infra mutila a. max. 0,345, l. 0,225—0,23, cr. 0,05—0,055; inventa in alveo Acheloi prope vicum *Ochthia* meridiem versus a Strato situm, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ asservata. Titulus exstat 0,21 infra superiorem marginem hodie servatum. Litt. alt. 0,005—0,007, interv. vers. 0,005; ΑΞΙΜΝΣΩ. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 110 nr. III cum imag. phot. ectypi fig. 66; K. A. Rhomaeos, Δελτ. IX 1924/5 (1927) παρ. 11 cum delineatione εἰκ. 7 (SEG III 441). Cf. W. Vollgraff, *Mnem.* 56, 1928, 222; P. Roussel, *Rev. ét. gr.* 41, 1928, 372. Lapidem contuli. *Ect.*

s. II a. [κ]αὶ φθιμένων ἀρετᾶς λάμπε[ι] κ̣λέος, οἷσ[ι] δ̣ι' ἔργων
[μ]υρί' ἀνικάτου μίμνει ἄεθλα δορός·
οὐ ψευδὴς μύθων κέχυται φάτις, ἀλλ[ὰ] τυπωθεὶς
χαλκὸς ἀρίγνωτος· [Π]α[νταλέω]ν̣ Ἀγέμ[ου].
Σωσάνδρου δώρημα, τ̣ὸ [θ]ήκ[ατο] Πανταλέ[ωνι]
ἀρχεύσας ἐρατῆς γυμν[άδο]ς ἠιθέων.
τῶι καί, δαῖμον, ἄεξε—τὸ γὰρ [θ]έμις—[ο]ὔνομα κλῄζω̣[ν]
ἀνέρα καὶ βιότου πείρατα κεδνὰ πόροις.

Suppl. 1 Courby-Picard, ὅ[ψεσι]ν ἔργων Rhomaeos || 2 Courb.-Pic., Rhom. || 3 in. [κ]οὐ Courb.-Pic., neque tamen dispositio litterarum dubium relinquit nullam litteram ante οὐ suppleri posse || 4 A. Wilhelm apud Rhom., [π]ά[γχυ δάμ]αξε μ[όρον] E. Bourguet apud Courb.-Pic. || 5 [τ]ὸ [θῆκεν] Πανταλέ[οντι] Bourguet adnotans supplementum fortasse brevius videri; revera post [θ]ηκ tres litterae evanuerunt, itaque [θ]ήκ[ατο] suppl. W. Peek per colloquium; Πανταλέ[ωνι] propter spatium corr. Kla.; [γέραρε δὲ] Πα[ν]ταλέ[ωνα] Wilh. || 6 Vollgraff, Roussel, Wilh., [. υ . . . . .] Courb.-Pic., γύμν[ης Ἀρ]σινοέων Rhom. || 7 fin. G. Crönert (SEG), id quod lapis probat, κλῄζ[ει] Courb.-Pic., κλῄζ[ειν] Rhom.

V. 4 Ἄγεμος· Ad nomen cf. Ἄγεμος Λύσωνος Ναυπάκτιος IG IV² 1, 95_{54} al. (SEG). 6 γυμνάς = γυμνάσιον, cf. *GEL* s. v. III.

Quaeritur, ubinam τυπωθεὶς χαλκός (vs. 3/4) fuerit. Haud improbabilis est opinio Rhomaei spatio vacuo, quod est supra titulum, imaginem Pantaleonis aere caelatam affixam fuisse, quamquam sane affixionis nulla exstant vestigia.

409 Pars superior stelae marmoreae superata aëtomate tribus acroteriis ornato, nunc in quinque partes inter se contiguas fracta, a. 0,90, l. 0,795 (infra aëtoma) —0,805, cr. 0,11. Infra aëtoma denticulus et fascia fronde quernea intermixtis glandibus et duplici nodo ornata exstant; titulus ipse regula rectiangula inclusus et elatis litteris exsculptus est. Fuit a. 1911 *'à côté d'une tombe, à cinquante mètres environ en avant du rempart de la vieille ville, du côté Nord-Est, près du chemin de Lépénou'*. Litt. alt. 0,037; Α. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 112 nr. VII cum imag. phot. fig. 70 (SEG III 445). Frustra quaesivi.

s. II a. Ξενοκράτη χαῖρε.

Certe non cum editoribus (cf. fig. 70) femina Ξενοκράτη intellegenda est sed nota illa forma vocativi nominis virilis Ξενοκράτης, de qua cf. W. Schulze, *Kl. Schrift.* 87 ss. (Ξενοκράτης etiam SEG in indice). Ξενοκράτης quidam Στράτιος fuit hieromnemo Aetolorum ultimis saec. III a. Chr. n. annis (Syll.³ 564_4) et Ξενοκράτης Ξενοκράτεος Στράτιος μάρτυς manumissionis Delphis a. 154/3 (*GDI* 1908_{14}). Plura dicere non ausim.

---

410 Duo fragmenta stelae sepulcralis lapidis calcarii inter se contigua, a reliquis partibus mutila, a. 0,28, l. 0,37, cr. 0,06; inventa Strati septentriones versus a Iovis templo (θέοις Βοϊβόντα), nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ servata. Litt. alt. 0,02—0,034; Α, extremae hastae crassatae, formae neglegenter incisae. Exscripsi. *Ect.* Kirsteni.

s. II a. \ΕΟΝΝ
ΧΑΙΡΕ

In supplendo nomine haereo, utrum [Κ]λέονν[ι] (cf. Paus. IV 7, 4 ss.) fuerit an Λεόνν[ατε]. Si locum vocis χαῖρε respicis, fortasse supplementum [Κ]λέονν[ις] accommodatissimum est.

---

411 Tabula fracta, a sinistra in obliquum desecta, a. 0,23, l. 0,12, cr. 0,10; fuit a. 1911 *'dans une maison, sur les remparts de Stratos, près du chemin de Lépénou'*. Litt. alt. 0,038, interv. vers. 0,01; parvi apices. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 111 nr. IV (SEG III 442). Frustra quaesivi.

s. II a. (?) Ἱεροκλ – – –
Μι – – – –

1 Ἱεροκλ[ῆς?] Courb.-Pic., SEG.

412 Stela sepulcralis (?), quam viderunt Colnaghi et Heuzey in muro domus privatae in vico *Surovigli*. Edd. W. Henzen, *Bull. Inst.* 1860, 142 nr. 3 ex Colnaghii apographo; L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* (1860) 340 et 490 nr. 63 (ex hoc *Bezzenb. Beitr.* VII 244; *GDI* 1382; ex utroque IG IX 1, 451). Cf. C. Bursian, *Rh. Mus.* 16, 1861, 433. ΑΘΠΣ (Heuzey). Frustra quaesivi.

s. II/I a. (?) Σαρπ[ηδών],
Κλέαν[δρος?],
Σώσιλλ[α?],
Ἀνθία (?).

Suppl. Dittenberger Heuzeyi exemplum secutus || 1 ΣΑΤΙ Coln. || 3 ΣΩΙΣΙΑΛΛ idem, Σωσιάδ[ας] Heuzey, Σωσίλα[ς] Bursian l. c. (utrumque nomen Fick *Bezz. Beitr.*), Σώσιλλα Fick *GDI* || 4 ΑΝΘΙΑ Coln., ΑΝΘΙΛ Heuzey, qui suppl. Ἄνθι[μος], Ἀνθίδ[ος] Fick (utroque l. c.) coll. nr. 344 sumens ubique potius genetivos restituendos esse, fortasse recte.

---

413 Magnus lapis calcarius quadrangulus ab omnibus partibus integer praeter inferiorem angulum dextrum a. 1,38, l. 0,71, cr. 0,28; in parte superiore duo foramina fibulis ferreis destinata *('Dübellöcher')*. Exstat ante domum Georgii Pangii in vico *Ochthia* sito meridiem versus a Strato vetere, quo ex ruderibus templi alicuius in vicinia siti allatus esse dicitur. Litt. alt. *a* 0,045—0,055, *b* 0,05—0,075; Ζ Σ, formae tituli *b* neglegenter incisae. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 182 (IG IX 1, 452/3). Lapidem contuli.

aet. imp. *a* [– – – ἐτῶν] με·
[– – – ἐτῶν] μζ· Κό(ϊντος) Φάβιος – – *b* ἐτ[ῶν . .]

Suppl. Cousin || *a* 1 Λ idem, Ⅎ lapis || *b* 1 ΚΟ̄ || *b* 2 ΕΤ, fortasse igitur abbreviatio ἐτ(ῶν) intellegenda. Apparet tertium epitaphium (*b*) postea demum additum fuisse. De natura huius monumenti non satis constat.

---

414 Strati. Ed. Cyriacus (Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam 1654) p. V nr. 40 (CIG 1795 *a. b*, ubi commemorantur priores editiones, quae et ipsae e Cyriaco fluxerunt; Le Bas-Foucart II 1055 *a. b*; *Bezzenb. Beitr.* VII 247; *GDI* 1406; IG IX 1, 531/2). Cf. R. Weil, *Beiträge — August Wilmanns gewidmet* 1903, 350. 352. Frustra quaesivi.

a Κέφαλος
Πραΰχου.

b Ἀνδρόνικος
Τέλωνος
χαῖρε.

De horum titulorum origine cum priores editores propter nimis obscura Cyriaci indicia alius aliam sententiam protulerint, primus Dittenberger verum vidit, qui in nomine inaudito *Gerovilia* corruptelam latere et vicum *Surovigli* in loco veteris Strati situm indicari opinatus est, id quod Weil l. c. 350 confirmavit. Scilicet duos titulos in stelis sepulcralibus exaratos fuisse, non in moenibus oppidi utrimque a porta quadam, ut Cyriacus in imagine sua descripsit, cuius rei rectam explicationem item Weil l. c. 352 dedit, cf. etiam ad nr. 424.

415 TERMINUS. Tabula calcaria formae inaequalis (potius quam undique mutila), in duas partes fracta, a. max. 0,73, l. max. 0,52, cr. 0,05; inventa Strati in parietinis aedificii antiqui, quae sunt in primo orientem versus a Iovis templo colle, nunc Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ asservata. Litt. alt. 0,075—0,12; ΜΝΩ, extremae hastae crassatae, formae non accurate incisae. Edd. F. Courby-Ch. Picard, *Recherches archéol. à Stratos d'Acarnanie* 1924, 109 nr. II (SEG III 440). Lapidem contuli.

s. III a. (?) τέρ-
μων.
vac.

Quae fuerit quondam condicio huius termini, mera coniectura continetur. Editores litteraturam serae aetati vindicant, sine dubio iniuria; nam formae litterarum, etiamsi neglegenter exaratae sunt, multo vetustiorem aetatem produnt, mea quidem sententia saeculum a. Chr. n. tertium.

416 TEGULAE FICTILES. Agrinii in Δημοτικῷ Σχολείῳ haec fragmenta tegularum fictilium servantur, quae omnia litteras forma expressas atque saec. III vel II a. Chr. tribuendas praebent:

1. a. 0,13, l. 0,12, cr. c. 0,02. Litt. alt. 0,018—0,025; Α. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. V 1919 παρ. 41. Contuli.

Στρατ[ίων].

2. a. 0,11, l. 0,13, cr. 0,02. Litt. alt. c. 0,015; Α. Exscripsi.

[Σ]τρατί[ων].

3. In duas partes fractum, a. 0,10, l. 0,11, cr. 0,022. Litt. alt. 0,027—0,04; Α, formae sinistrorsum versae. Exscripsi.

←
[Σ]τρα(τίων).

4. a. 0,11, l. 0,115, cr. c. 0,02. Litt. alt. c. 0,025; Α. Exscripsi.

[Στ]ρα(τίων).

5. a. 0,08, l. 0,08, cr. c. 0,02. Litt. alt. 0,02; Ν. Exscripsi.

[Στρατίω]ν.

6. a. 0,08, l. 0,14. Litt. alt. 0,02; C. Communicavit Nicolaos Mosios.

Στρα(τίων).

417 *Didymis.* STRATIORUM DECRETUM IN HONOREM MILESIORUM EORUMQUE ARBITRORUM FACTUM. A. Rehm, *Inschr. von Didyma* nr. 487.

c. 200 a. –
. . . α συγγενῆ τῶν [– – – – – – – – 28–30 – – – – – – – – ἄνδρας κα]-
λοὺς κἀγαθοὺς χειροτονήσας δ[ικαστὰς τᾶι πόλι], ὁμοίως δὲ τ[οὺς]
δικαστάς, διότι τάν τε ἐνδαμίαν ἐποιήσαντο ἀξίως τοῦ ἐξαποσ-
τείλαντος δάμου καὶ αὐτοσαυτῶν καὶ τᾶς πόλιος τῶν Στρατίων,
καὶ δεδόσθαι αὐτοῖς ἀρετᾶς ἕνεκε *v v* καὶ δικαιοσύνας προξενίαν καὶ
πολιτείαν καὶ αὐτοῖς καὶ ἐγγόνοις κατὰ τὸν νόμον καὶ γᾶς ἔνκτησιν
καὶ οἰκίας καὶ ἀτέλειαν· ὑπάρχειν δὲ καὶ τὰ λοιπὰ τίμια, ὅσα τοῖς λοιποῖς
προξένοις καὶ εὐεργέταις τᾶς πόλιος τῶν Στρατίων, ἐχόντοις ἀσφά-
λειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρημάτοις καὶ πολέμου καὶ εἰράν[ας]
τὰ ἀπὸ Στρατίων καὶ τῶν ἐν Στρατίωι κατοικεόντων. ὅπως δὲ ἁ π[ρο]-
[ξ]ενία ἀναγραφῆ καὶ τὸ ψάφισμα ἐν τῶι ἐμφανεῖ, καθ' ὅν κα τρόπον [φαί]-
[ν]ηται ἐπιτάδειον εἶμεν, ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τοὺς ἐνάρχο[υς]
ἄρχοντας· δόμεν δὲ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοῦ ψαφίσματος τ[ού]-

του ἀντίγραφον τοῖς δικασταῖς καὶ τὸν δᾶμον τὸν Μιλησίων ἀξ[ιωμέ]-
νον εἶμεν ἀπὸ τᾶς πόλιος τῶν Στρατίων, ὅπως ἀναγράψῃ α[ὐτὸ ἔν]
τε τῶι τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερῶι καὶ ἐν τῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ [Διδυ]-
μέως.

Suppl. Rehm || 1 '*die* πόλις τῶν Στρατίων *belobigt den* δᾶμος τῶν Μιλησίων *wegen der Entsendung der Richter und nennt ihn* συγγενής' idem; fortasse igitur supplendum: ἐπαινέσαι τὸν δᾶμον τὸν Μιλησίων (cf. v. 14) | ὄντ]α συγγενῆ τῶν [Στρατίων, διότι προθύμως ὑπήκουσεν (vel ἀξιωθεὶς ἀπέστειλεν) κτλ. Kla. || 3 τε post τάν ex imag. phot. add. Kla. || 5 med. '*vermutlich zwei Buchstaben getilgt*' Rehm || 16 '*fehlt* τοῦ Δελφινίου *vor* ἱερῶι, *was gemeint ist*' idem.

V. 1 Notatu dignum est, quod hic de cognatione, quae sit Milesiis cum Stratiis (aliud supplementum improbaverim), verba fiunt, de qua aliunde non constat; ceterum cf. L. Robert, Hellenica VIII 1950, 90/1. 8 Certe nemo est, quin participium ἐχόντοις primo aspectu cum τοῖς λοιποῖς προξένοις καὶ εὐεργέταις coniungere velit. At primum post vocabula τὰ λοιπὰ τίμια numquam, quod sciam, haec privilegia enumerari solent, deinde nimirum etiam plura erant quam duo commemorata, tum non solum proxeni et euergetae Stratiorum, qui inde ab annis fere 252/0 in Aetolorum dicione erant, ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν habebant sed ex convento Aetolorum et Milesiorum *SB Ak. Berl.* 1937, 156 *omnes* Milesii. Itaque participium ἐχόντοις illud conventum respicere, i. e. potius cum vocabulo αὐτοῖς, quod post ὑπάρχειν δέ subaudiendum est, coniungendum esse persuasum habeo. 10 Memorabilis est forma nominis oppidi Στράτιον adhuc non nota nisi ex Steph. Byz. s. v. ('*précieux pour les noms de villes*' L. Robert, *Ét. anat.* 75[0]).

De aetate tituli editor peritissimus litteraturae Milesiae dubitat, utrum exeunti saec. III ('*noch ins 3. Jh.*') an iam saec. II tribuendus sit, sed ad hoc eius sententia magis inclinat. Quod autem de accuratiore tempore definiendo profert, plane incertum est. Id tantum constare puto tempus tituli post conventum Aetolorum et Milesiorum supra commemoratum, quod est alterius saec. III partis, statuendum esse.

XI. *PALEO-MANINA*

De ruinis prope vicum hodiernum *Paleo-Manina* sitis cf. W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* III 1835, 523 ss. et L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 429 ss. Probabiliter hic Σαυρία collocanda est, cf. E. Oberhummer, *Akarnanien* 34. 137[2]; K. A. Rhomaeos, Δελτ. 4, 1918, 110. Contra E. Kirsten hic Μητρόπολιν sitam fuisse pro certo affirmat (*Arch. Anz.* 1941, 102, cf. *RE* XVII 2209 et XVIII 1, 2365/6), quod oppidum haud dubie ruinis prope vicum *Rigani* sitis tribuendum est, cf. E. Oberhummer l. c. 39; K. A. Rhomaeos l. c. 109. 112 s.

418 Lapis fundae inventus '*am Hang der Acheloosrandhöhen, unmittelbar nordöstlich von Palaiomanina*'. Ed. E. Kirsten, *Arch. Anz.* 1941, 103.

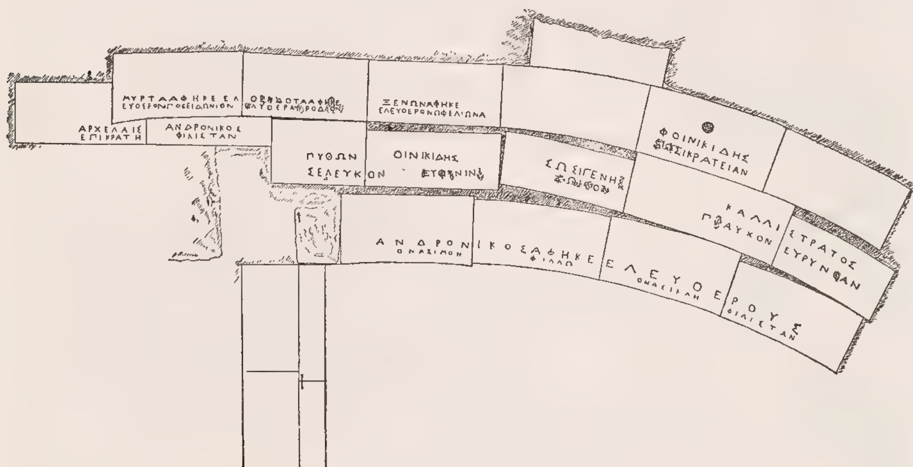
ΔΗ

Siquidem longe plurimae glandes missiles genetivum seu nominis proprii sc. ducis cuiusdam exercitus seu ethnici alicuius habent (cf. Dittenberger ad IG IX 1, 833 et D. M. Robinson, *Excavations at Olynthus* X (1941) 418 ss.), probabiliter hic quoque vel initium nominis sicut Δημητρίου intellegendum est vel explicandum Δη(ριέων), de quibus vide supra p. XIX $_{18\,ss.}$, atque haec Acarnanum tribus potius hoc loco collocanda. Habebant sane magnum in funditoribus nomen Acarnanes, cf. Poll. I 149. De glandibus in ruinis Palaeri inventis cf. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acàrnanie* 395.

XII. OENIADAE

Nomen: Οἰν(ε)ιάδαι, Oeniadae, Οἰνίαι (schol. Soph. Trach. 509 [Papag.]).
Situs: *Trikardokastro.*
Cf. E. Kirsten, *RE* XVII 2204 nr. 1.

419 MANUMISSIONES (s. IIIa.). Oeniadis in theatro. Sedilia primorum trium ordinum extremae caveae occidentalis inscripta sunt titulis, de quorum dispositione vide delineationem Powellii infra expressam. Ed. B. Powell, *Am. Journ. Arch.* VIII 1904, 181 (E. Fiechter, *Die Theater von Oiniadai und Neupleuron* 1931, 15). Haec sedilia nunc rursus terra cooperta non omnia purgare mihi contigit; quas litteras conferre non potui, lineis subductis insignivi.

1. Per quattuor lapides primi ordinis scriptus. Litt. alt. v. 1: 0,04—0,07, v. 2: 0,03—0,04; ΑΜΣ et Σ, extremae hastae crassatae.

Ἀνδρόνικος <u>ἀ φ ῆ κ ε ἐ λ ε υ θ έ ρ ο υ ς</u>
Ὀνάσιμον, <u>Φιλλώ</u>, <u>Ὀνασικλῆ</u>, <u>Φιλίσταν</u>.

2. In primo lapide ordinis secundi. Litt. alt. 0,045—0,06; ΑΠΣ, extremae hastae non omnes crassatae.

Ἀρχελαΐς
Ἐπικράτη.

3. In altero lapide ordinis secundi. Litt. alt. 0,045—0,075; ΑΣ, extremae hastae crassatae.

Ἀνδρόνικος
Φιλίσταν.

4. In tertio (et quarto, ubi duae extremae versus alterius litterae exstant) lapide ordinis secundi. Litt. alt. 0,055—0,075; ΠΣ, formae neglegenter scriptae, extremae hastae non omnes crassatae.

Πύθων
Σέλευκον.

5. In quarto lapide ordinis secundi. Litt. alt. 0,06—0,095; Σ, formae neglegenter scriptae, extremae hastae non omnes crassatae.

Οἰνικίδης
Εὔθυνίν. Εὔθινιν Fiechter per errorem.

6. In quinto lapide ordinis secundi. Litt. alt. 0,04—0,09; ΙΣΩ.

Σωσιγένης
Ζωΐλον.

7. In sexto et septimo lapide ordinis secundi. Litt. alt. 0,07; ΑΣ (Powell).

Καλλίστρατος
Π[ρ]αύχον, Εὐρυν[ό]αν.

8. In primo lapide ordinis tertii. Litt. alt. 0,025 —0,055; ΑΘΜΝϹΦ, extremae hastae non omnes crassatae.

Μύρτα ἀφῆκε ἐλ-
εύθερον Ποσειδώνιον.

9. In altero lapide ordinis tertii. Litt. alt. 0,04 —0,05; ΑΘ, extremae hastae, ut videtur, crassatae; titulus difficillimus lectu.

Θευδότα ἀφῆ[κ]ε
[ἐ]λ⟨ε⟩υθέραν Ῥόδ[ι]ον. ΛΥ lapis.

10. In tertio lapide ordinis tertii. Litt. alt. 0,035 —0,055; ΑΘΝΞΦ, extremae hastae non omnes crassatae.

Ξένων ἀφῆκε
ἐλεύθερον Ὠφελίωνα.

11. In quinto lapide ordinis tertii. Litt. alt. 0,05 —0,09; ΑΣ, formae neglegenter scriptae.

Φοινικίδης
Σωσικράτειαν.

De more in theatro manumittendi cf. A. Calderini, *La Manomissione* 129. 3. Ἀνδρόνικος videtur idem manumissor esse atque nr. 1, sed num etiam corpus manumissum idem sit, vix certo diiudicandum est, siquidem acc. Φιλίσταν et ad nomen Φιλίστα et Φιλίστας referre possumus. Si idem est, '*we may suppose this inscription to be slightly older; when Andronicus freed other slaves he had Philista's name inscribed also among them*' (Powell). 5. Οἰνικίδης est nomen aliunde ignotum. An voluit quadratarius ⟨Φ⟩οινικίδης, cf. 11? Etiam nomen Εὐθυνίς novum est. Videtur conferendum esse cum nomine Εὔθυνος vel mutandum in Εὐθυ⟨μ⟩ίν (CIG 1981). 8. Ad nomen Μύρτα cf. Bechtel, *H. P.* 596.

Cum Powell titulos '*in the latter part of the third or at the beginning of the second century B. C.*' incisos esse putet, equidem saec. III a. Chr. praetulerim. Quod H. Bulle, *Untersuchungen an Griech. Theatern* (*Abh. Ak. München* 33, 1928) 96 putat his manumissionibus simul locum unicuique liberto reservatum indicari, id dispositio quidem titulorum (cf. nr. 1 et 7) suadere videtur, tamen tuo iure mireris tam praecipua loca illis concessa fuisse quasi proëdria donatis.

420 DEDICATIO. Epistylium porinum ionici generis a sinistra fractum, a. 0,41, l. 1,40, cr. 0,58; inventum Oeniadis in parodo occidentali theatri, ubi et Fiechter et ego frustra quaesivimus. Titulus in fascia altera incisus est. Litt. alt. 0,05; de formis vide infra. Ed. B. Powell, *Am. Journ. Arch.* VIII 1904, 196 cum delineatione (E. Fiechter, *Die Theater von Oiniadai und Neupleuron* 11[4]. 12, cf. tab. 2 et 3).

s. III a. — — τ|ὴ]ν ὀρχήστ|[ραν — —

'*This block was probably the middle one of the three forming the front of the western parascenium, since it was fitted squarely to another block at each end*' Powell. Idem haec de formis litterarum adnotat: '*Their straight strokes end in broadened apices, the* Ο *is much less in height than the other letters, the* Σ *has widely flaring upper and lower strokes, and the* Χ *is greater in width than in height, peculiarities of cutting from which we may date the inscription in the third century B. C.*'.

Aliud quoque fragmentum epistylii proscenii, quod angulum sinistrum parascenii orientalis tenebat atque nunc in parodo orientali iacet, ubi vidi, inscriptum est sed unam modo litteram eiusdem altitudinis, sc. 0,05 (Ν) praebet, quae, cum a sinistra usque ad marginem 1 m spatium vacuum exstat, prima littera nominis eius ut videtur, qui proscenium et orchestram dedicavit, intellegenda est, cf. Fiechter l. c. et tab. 2 (vestigium incertum alterius litterae, quod Fiechter post litteram Ν se vidisse indicat, agnoscere nequivi).

TITULI SEPULCRALES.

421 Stela lapidis calcarii supra et infra cymatio ornata, ab inferiore dextro angulo mutila, a. 0,79, l. 0,36—0,41; inaedificata in vico *Katochi* in pariete externo apsidis veteris ecclesiae Ἁγ. Παντελεήμονος, quae nunc in Δεύτερον Δημοτικὸν Σχολεῖον commutata est. Infra superius cymatium denticulus, deinde rectiangula tabula marginata et excavata cum priore nomine litteris elatis exarato, tum alterum nomen incisis litteris scriptum. Litt. alt. v. 1: 0,015—0,02, v. 2: 0,013—0,022; ΑΞΓΣ, v. 1 cum extremis hastis crassatis, v. 2 cum apicibus. Edd. Le Bas-Foucart II 1035/6 (*GDI* 1408; IG IX 1, 436/7); K. Bursian, *Ber. Sächs. Gesellsch.* 1860, 211 (E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 330; Schwyzer 402, 2. 3). Cf. A. H. Salonius, De dialectis Epirotarum, Acarnanum etc., Helsingforsiae 1911, 138; K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121. Lapidem contuli.

s. III a. Ξενίας
Ἐπιτέλεος.

Scilicet Ξενίας non genetivus (Salonius) sed nominativus est et stela ad unum virum, Xeniam Epitelis f., pertinet (Bursian, Rhomaeos). Quae fuit Preuneri quoque vera sententia, cf. P. Jacobsthal, Χάριτες *F. Leo dargebracht* 1911, 460[2].

422 Stela lapidis calcarii supra et infra cymatio ornata, a. 0,82, l. 0,36—0,43, cr. c. 0,18; in vico *Katochi* in aula Πρώτου Δημοτικοῦ Σχολείου. Litt. alt. 0,015—0,04; ΑΚΜΣ, extremae hastae crassatae. Exscripsi. *Phot.*(tab. II).

s. III[2] a. Σωτίων
Δαμονίκου
χαῖρε.

Propter litterarum formas titulus alteri saec. III a. Chr. parti vindicandus est.

423 Lapis quondam immissus arae in ecclesia S. Panteleemonis vici *Katochi*, de qua vide lemma nr. 421; hodie perisse videtur, cum ubique frustra quaesiverim. Ed. W. M. Leake, *Travels in Northern Greece* III 556. IV tab. XXXIV 163 (CIG II Add. p. 983 nr. 1796 *b*; Le Bas-Foucart II 1034; *Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1405; IG IX 1, 438; Schwyzer 402, 4). Litterae ΜΣ (Leake), '*characters of the best Hellenic times*'.

s. III a. ut videtur. Φορμίων
Θυίωνος.

Ad nomen Θυίων cf. Bechtel, *H. P.* 524.

424 Oeniadis. Ed. Cyriacus (Epigrammata reperta per Illyricum a Cyriaco Anconitano apud Liburniam 1654) p. V nr. 41 (CIG 1796; Le Bas-Foucart II 1037; *Bezzenb. Beitr.* VII 247; *GDI* 1407; IG IX 1, 435; Schwyzer 402, 1). Cf. R. Weil, *Beiträge -- August Wilmanns gewidmet* 1903, 352; B. Powell, *Am. Journ. Arch.* VIII 1904, 164[1]. Frustra quaesivi.

Ἀριστίδας.

Cum Cyriacus hunc titulum imagini moenium Oeniadarum, quae l. c. praebetur, inscripserit, vulgo creditur eum in his moenibus exaratum fuisse atque est, qui revera partem litterarum ibidem agnovisse sibi visus sit. Nam Powell l. c. haec nuntiat: '*Mr. D. M. Robinson -- examined the surface of the natural rock which forms the southern wall of the ship-sheds. He found letters at a distance of about 9 m. from the rear wall of the ship-sheds, and about 1,50 m. down from the top of the native rock. The letters are about 0,17 m. in height, and extend over a space of 1,50 m. Remains of five letters can be made out: first* Ρ, *then* Ι, *some of the strokes of* Σ, *an upright stroke forming* Ι *or part of* Τ, *and finally, clearest of all, an equilateral* Δ. *These letters (of the fourth century B. C. or later) were roughly cut, and the traces are now so faint that no exact measurements can be taken*'. Neque tamen mihi diutissime et diligentissime hunc locum perscrutanti contigit ne levissimum quidem vestigium vel unius litterae detegere. Immo persuasum habeo et illum virum doctum fissuris lapidis deceptum esse et Weilium iam pridem verum vidisse, cum l. c. dicit: '*Die Inschrift* ΑΡΙΣΤΙΔΑΣ *wird schwerlich in den Fels eingegraben sein, es war wohl nur der horror vacui, der den Reisenden dazu veranlaßt hat, sie in seiner Skizze -- einzutragen, ebenso wie er die beiden Grabschriften von Stratos* [cf. nr. 414] *auf Blöcke der Stadtmauer eingezeichnet hat*'.

425 ANSA. '*A stamped jug-handle*', inventa in navalibus Oeniadarum. Longitudo signi 0,05, litt. alt. 0,007; ΑϹ (Sears). Ed. J. M. Sears, *Am. Journ. Arch.* VIII 1904, 236 cum delineatione. Non vidi.

Ἀριστίων.

426 TEGULAE FICTILES NOTIS INSIGNITAE. Oeniadis inventae; non vidi.

1. Duo fragmenta in navalibus inventa. Litt. alt. 0,0175; Μ (Sears). Ed. J. M. Sears, *Am. Journ. Arch.* VIII 1904, 235 cum delin.

a Ὁμίλου. *b* [Ὁ]μ̣ίλου.

Litterae editori antiquiores nr. 4 videntur.

2. Duo fragmenta, quorum alterum *(a)* inventum est in turri magna, quae tenet angulum inter meridiem et ortum solis spectantem munitionis portus, alterum *(b)* in navalibus sed probabiliter ad eandem turrim pertinens. Litt. alt. 0,02; Π (Powell), '*of the third century B. C.*' Ed. B. Powell, *Am. Journ. Arch.* VIII 1904, 170 cum delin.

a Φιλίπ[που]. *b* Φιλίπ[που].

Quia Polyb. IV 65, 11 auctor est regem Philippum anno 219 Oeniadis captis praeter arcem etiam portum

et navalia muro munivisse, editor haud inepte has tegulas ad illum refert sumens eas in tecto turris fuisse; ceterum cf. E. Kirsten, *RE* XVII 2219/20. 2225/6.

3. Duo fragmenta inventa in balneis Graecis; utrumque signum litteras sinistrorsum conversas praebet. Litt. alt. c. 0,015, Y maius; '*from the end of the third century B. C.*' (Sears). Ed. J. M. Sears l. c. 225 cum delin.

a Φιλ[-- *b* --]κου.

Si de uno eodemque nomine agitur, id quod sane verisimillimum est, Φιλ[ίσ]κου supplendum erit.

4. Duo fragmenta in navalibus inventa. Litt. alt. c. 0,015; Σ (Sears), '*broadened apices to the straight strokes. The* ο *is much smaller than the other letters*'. Ed. J. M. Sears l. c. 235 cum delin.

a Φίλωνος. *b* [Φίλω]νος.

5. Fragmentum in navalibus inventum. Litt. alt. 0,015; Α (Sears), '*broad letters; the* ο *is much reduced in size*'. Ed. J. M. Sears l. c. 236 cum delin.

[᾿Ακ]αρνᾶνο[ς].

[τοῦ δεῖνος ᾿Ακ]αρνᾶνο[ς] Sears, vix recte; potius nihil nisi nomen proprium ut in ceteris tegulis videtur intellegendum esse, velut compluribus Thasiorum theoris nomen ᾿Ακαρνάν fuit, cf. IG XII 8 p. 181 s. v.

6. Fragmentum curvatum in navalibus inventum, '*which evidently formed part of the neck of a pipe*'. Signum a. 0,01, l. 0,03; alt. litt. 0,005. Ed. J. M. Sears l. c. 236 cum delin.

ZOILS

'*The curious letters are evidently Roman and give the Latin form Zoil(u)s of the Greek name,* Ζωΐλος' Sears.

7. Duo fragmenta inventa in ruinis aedificii prope arcem. Litt. alt. 0,0365. Ed. B. Powell l. c. 213 cum delin.

a Α *b* Δ

XIII. CORONTA

Nomen: Κόροντα (n. pl. Thuc. II 102; Steph. Byz.), Κορόνται (IG IV² 1, 95_{12}).
Situs: *Chrysovitsa*.
Cf. Geiger, *RE* XI 1435.

TITULI SEPULCRALES.

(De sepulcris Corontis inventis cf. E. Herkenrath, *Ath. Mitt.* 31, 1906, 97)

427 Stela lapidis calcarii albi infra fracta, a. 0,46, l. 0,60, cr. 0,09; inventa στὸ Κάστρο sc. in ruinis antiqui oppidi Corontorum, nunc in vico *Chrysovitsa* inaedificata in hypogaeo (intus, sub dextra fenestra) domus, cuius dominus est Νικόλαος Χρόνης. Titulus exaratus est in fascia laevigata. Litt. alt. 0,03—0,032; Π, formae bonae. Ed. E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 31, 1906, 94 nr. 2. Lapidem contuli.

s. III a. Κυδίππου.

---

428 Stela lapidis calcarii albi quondam non nisi infra fracta, supra aëtomate superata, a. 0,49, l. 0,555, cr. 0,07, hodie etiam supra et a sinistra mutila, ita ut solum fragmentum a. 0,39, l. 0,38 supersit; exstat in vico *Chrysovitsa* penes ᾿Αθανάσιον Τσόμπον. Litt. alt. 0,025—0,032, interv. vers. 0,01—0,018; ΑΜΠΣ, extremae hastae leviter crassatae. Edd. G. Cousin, *BCH* X 1886, 182 (IG IX 1, 441); E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 31, 1906, 95. Litteras servatas (linea insignitas) contuli.

s. III² a. Πολέμων
Φασείδα.

Litterarum formae alteram saec. III a. Chr. partem produnt. Ad nomen Φασείδας cf. Bechtel, *H. P.* 443.

---

429 Lapis calcarius undique mutilus praeter sinistram partem, ubi margo exstat, supra in fronte et in latere sinistro denticulo ornatus, a. 0,355, l. 0,30, cr. 0,18; inaedificatus est in vico *Chrysovitsa* a dextra portae hypogaei lateris orientalis domus, cuius dominus est Νικόλαος Γκόλιας. Titulus

exaratus est litteris elatis in duabus tabulis excavatis, quarum superior rectiangula et marginata, inferior rotundata est. Litt. alt. v. 1: 0,04—0,043, v. 2: 0,033; Α, extremae hastae crassatae. Ed. E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 31, 1906, 94 nr. 1. Cf. A. Wilhelm, *Att. Urk.* II 28. Lapidem contuli.

s. III² a. Φιλίạ
Χρέμα.

1 Φιλιạ́[δας] Nachm., Φιλίạ Wilh., quae restitutio propter posituram nominis Χρέμα haud dubie praeferenda est.

Ad nomen Χρέμας cf. Bechtel, *H. P.* 588. — Litterarum formae alteram saec. III a. partem indicant.

430 Fragmentum stelae sepulcralis lapidis calcarii a. 0,27, l. 0,22, cr. 0,14; a dextra margo est servatus; vidit E. Nachmanson in vico *Chrysovitsa* apud Ἀθανάσιον Τσόμπον, ipse ibidem frustra quaesivi. Litt. alt. c. 0,03, interv. vers. 0,01; apices parvae. Ed. E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 31, 1906, 95 nr. 3.

s. III a. (?) – – φων
– – χρου.

431 Duo fragmenta lapidis, quae quondam in vico *Prodromos* in impluvio scholae exstabant, nunc videntur deleta esse; cf. E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 31, 1906, 96 (ipse quoque frustra quaesivi). Litterae ΑΜΠΣ (Cousin). Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 183 (IG IX 1, 440; W. Peek, *Gr. Vers-Inschr.* I 308).

s. II/I a. [τετράκ]ις ἑπταέτη με Κάπ̣[ρον] κλαύσ[αντες ἑταῖροι]
[θ]ῆκαν ἐρημαίη⟨ι π⟩ρ̣[ῶτ]ον ὑπὸ ψ̣[αμάθωι]·
. . ^c. 6^ . . ος αὖ γενέτας . . ^c. 5^ . . πικροτο – – – – – – – –
[τοῦτ]ό νυ θρεψαμένα [πατρ]⟨ὶ⟩ς ἔχει μ[ε φίλα].

Suppl. Dittenberger || 2 ΠΙΗ . . . ΟΝ Cousin, ἐρημαίη̣ [νεκρ]όν Dttb., ἐρημαίη̣ι̣ π̣ρ̣[ῶτ]ον Peek || 3 [νῦν Κάπρ]ος αὖ γενέτας [τύμβωι] πικρῶ̣ι̣ θ̣[έτο μ' ὧδε] Peek || 4 ΜΕΝΛ . . . . . ΩΣ Cousin, [ἅ τ]ẹ́ νυ θρεψαμένα [σκῆν]ọς ἔχει μ[ε πατρίς] Peek.

'Sententia ea esse videtur, adulescentem quendam cum peregre, fortasse in navigatione, decessisset, in praesentia quidem a sodalibus, qui una iter faciebant, in littore arenoso sepultum esse, sed patrem certiorem factum corpus illinc repetivisse et patriae humo reddidisse', Dttb.

432 Stela sepulcralis e ruinis oppidi Corontorum oriunda, de qua in vico *Chrysovitsa* Δημήτριος Κ. Ταπραντζῆς me certiorem fecit; lapidem ipsum reperire nequivimus. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 723.

Ἡρακλείδα
Θεονίδα.
Φίλιστος.
Σωστράτα.
5 Φίλιστος.

V. 1 in tabula rectiangula marginata sed litteris incisis scriptum esse affirmavit auctor meus. 2 Haud dubie corrigendum in Θεωνίδα, cf. Bechtel, *H. P.* 207. — Scilicet nomina non uno eodemque tempore exarata sunt; vetustissimum esse nomen Ἡρακλείδα apparet, quod fortasse in Ἡρακλείδας emendandum et cum Θεονίδα coniungendum est. De tempore tituli non constat.

433 INCERTUM. Fragmentum triangulare lapidis calcarii undique mutilum a. 0,29, l. 0,14, cr. 0,15, quod in muro orientali oppidi Corontorum (prope angulum, qui inter meridiem et ortum solis spectat) inventum et in vico *Chrysovitsa* apud Ἀθανάσιον Τσόμπον depositum est, ubi frustra quaesivi. Litt. alt. 0,03 (ο paulo minus), interv. vers. aut nullum (inter vs. 1 et 2) aut 0,003—0,004; formae pulchrae saec. IV a. Chr. (fortasse vetustiores). Ed. E. Nachmanson, *Ath. Mitt.* 31, 1906, 95 nr. 4.

s. IV a. (vel antea) – – ενο – –
– – ηει – –
– – ζα – –
– – ΛΝ̣ – –

Supra v. 1 nihil scriptum fuisse videtur, Nachm.

XIV. ASTACUS

Nomen: Ἀστακός (Ἄστακος), Ἀστακοί (IG IV² 1, 95_{14}; VII 12_{8}).

Situs: *Dragamesto.*

Cf. Oberhummer, *RE* II 1774 nr. 1; K. A. Rhomaeos, Δελτ. 4, 1918, 117 ss.

DEDICATIONES.

434 Basis lapidis calcarii a dextra fracta, a. 0,62, l. 0,90, cr. 0,37; in latere superiore foramen oblongum donario immittendo destinatum. Lapis est impolitus praeter sinistram lateris antici partem ad titulum recipiendum leviter excavatam et regula circumdatam. Exstat in ruderibus antiqui oppidi in fundo Χρ. Τζούρου, qui lapidem ibidem effodit. Litt. alt. 0,01—0,02 (v.9 0,025—0,03, v. 15 c.0,025) interv. vers. aut nullum aut 0,005; A et AE et ĘΖΜΠΣ et Σ, extremae hastae interdum leviter crassatae; hic illic propter laesam superficiem lapidis spatium vacuum relictum. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 117 cum imag. phot. partis tituli (SEG I 213). Lapidem contuli. *Ect.*

s. II a.

ἱεραπόλοι Διὸς Καραοῦ·
Ἡρακλείδας Λύκωνος
Λύκων Ἡρακλείδα
Κράτιππος Ἀθαναίου
Ἀντίγονος Πτολεμαίου
Νέαρχος Σιμία
Δεξίθεος Καλλικράτεος
Καλλιγένης Λεσφίνα
συνέσται·
Λύκιος Πολυμνάστου
Σωτίων Ἑσπερίωνος
Σωτίων Λέοντος
Διοκλῆς Νικοδίκου
Ἄνδρων Φιλήμονος
παῖδες·
Λέων Σωτίωνος
Νικόδικος Διοκλέος
μάγιρος·
Βάβος Δελμάτα
παῖδες· Σωτηρίδας, Λυσίστρατος,
Ἀμύντας, Δαναός, Ἀζάμιος,
Χρήσιμος, Ὠφελίων.

22 Χρήπαμος Rhom. deceptus laesura lapidis, Χρήσιμος Kla.

Basis prope ruinas templi quarti a. Chr. saeculi inventa est; dominus scilicet erat Ζεὺς Καραός (vel Καραιός), de quo deo cf. Rhom. l. c. et A. Plassart, *BCH* 50, 1926, 400. Hanc non esse dedicationem thiasi cuiusdam sed potius eorum, qui coniunctim sacrificium et dapem fecerant (cf. F. Poland, *Gesch. d. griech. Vereinswesens* 1909, 70 ss. et ad nr. 451), suo iure adnotat Rhom. Ἱεραπόλοι nimirum publici magistratus sunt et συνέστας A. D. Nock (*The Harvard Theological Review* 37, 1944, 152) rectius puto quam *'a gild'* interpretatur *'an official group comparable with the parasitoi'*, qui ipsi sunt *'specific groups meeting on stated occasions for sacrifice and eating as a sacred duty and in fact a civic obligation'* (Nock l. c. cum nota 39; L. Ziehen, *RE* XVIII 2, 1377; aliter sed non recte de συνέσταις iudicare videntur J. et L. Robert, *Rev. ét. gr.* 63, 1955, 253). Comparantur ab eodem viro docto etiam συνήθεις Herculis et συμποσιασταί Aesculapii; ad συμβιωτάς nr. 248 iam Rhom. revocavit; addendi sunt etiam σύγκλινοι, συγκλῖται (cf. L. Robert, *Coll. Froehner* I p. 5), συμπόται (Mitsos, *Hesperia* 1949, 75), alii. Quae vocabula in inscriptionibus huius quidem generis non necessitudinem, quae est inter homines ipsos, sed quae eis est cum deo, indicant, i. e. dei cuiusdam παράσιτοι, συμβιωταί etc. nominantur ut sacro officio fungentes. Utrum autem nova vox συνέσται a verbo σύνειμι an συνεσθίω derivanda sit, non liquet. Rhom. verbum συνεσθίω praefert propter τοὺς σιτηθέντας Spartanorum (cf. Poland l. c. 71) et συσσίτους et συμποσιαστάς, fortasse haud iniuria, dummodo in titulo Thebano *BCH* 1926, 399 nr. 17 vs. 1/2 recte suppleverit: τοὶ σύ̣σ[σιτ]οι Δι̣ὶ Καραιοῖ ἀνέθεαν Plassart, qui et ipse ad συνέστας tituli supra positi relegat. 8 Λεσφίνας· mirum nomen. An voluit scriba Λεσχίνας (Bechtel, *H. P.* 278)? 18 μάγιρος· cf. Latte, *RE* XIV 395_{28} ss. 19 Βάβος Δελμάτα· nomina Illyrica, ut Δελμάτας = Δαλμάτας probare videtur. 20 Vocabulum παῖδες hoc loco aliter atque v. 15 servos significat. 21 Ἀζάμιος· similia nomina servorum habes apud M. Lambertz, *Die griech. Sklavennamen* 1907, 49 ss.; Χρήσιμος (v. 22) ibid. 53.

435 Tabula lapidis calcarii ab angulis superiore dextro et inferiore sinistro fracta, a. 0,63, l. 0,555—0,59, cr. c. 0,15; fungitur nunc vicibus mensae

sacrae in ecclesia Ἁγ. Ἀποστόλων vici *Dragamesto*, quo sine dubio ex vicinis ruinis antiqui Astaci transportata est. Litt. alt. 0,015—0,03, interv. vers. c. 0,005; ΑΞΘΜ et ΜΞΠΣ. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 120 (SEG I 214). Cf. F. Poland, *RE* IV A 1410. Lapidem contuli.

s. II a. Ἀρτέμ[ι]τι Ἀγροτέρᾳ·
Θεογένης Πεισιθέου
Καλλιφῶν Θεογένεος
Σώτων Φαιδρία
Φόξος Σωτίωνος
Φίλων Σωτίωνος
Πράϋχος Πεισιθέου
Λάμιος Σωτύλου
Σωτίων Ταύρωνος
Σώτων Σώτωνος
Σωτίων Σωτίωνος
Ἡράκλειτος Λεοντίσχου
Νίκων Ἱππάρχου
Σωτίων Κλέωνος
συγκυναγοί·
Σώτων Ἁγησάρχου
Δημῶναξ Αἰσχύλου
Σωτίων Λευκίου
Νικόμαχος Ἄνδρωνος
[Ν]εοπτόλεμος Παυσανία
. . . .στρατος Φαλακρίωνος.

21 [Λυσί]στρατος Rhom.

De dedicatione collegii venatorum, i. e. 13 κυναγῶν (hoc nomen etiamsi non ipsum exstat, tamen vox συγκυναγοί v. 15 probat) et 6 συγκυναγῶν, agi recte vidit Rhom. atque ex appellatione deae, de qua cf. Wernicke, *RE* II 1344 et 1378, satis apparet, quamquam Poland l. c. dubitat. De eiusmodi collegiis cf. Ziebarth, *RE* XI 2528; distinguendi sunt venatores arenae, qui eodem quoque nomine κυνηγοί appellantur, cf. L. Robert, *Les Gladiateurs dans l'Orient grec* (1940), 321 ss. Formae litterarum saec. II a. Chr. indicant; itaque fortasse Σώτων Ἁγησάρχου (v. 16) frater Εὐρυλόχου τοῦ Ἁγησάρχου Ἀστακηνοῦ (nr. 209_2) et Νικόμαχος Ἄνδρωνος (v. 19) filius Ἄνδρωνος τοῦ Φιλήμονος (nr. 434_{14}) est. 5 Ad nomen Φόξος cf. Bechtel, *H. P.* 490. 12 Λεοντίσχου i. e. Λεοντίσκου.

---

436 '*Astakos*'. Fragmentum undique mutilum. Litt. alt. 0,038 (o minus), interv. vers. 0,016; ΑΣ. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 330 nr. 1. Frustra quaesivi. *Ect.* contuli.

s. III a. Ο
Ε̣ΝΟ
ι Α Σ
Διον]ύσιος *vac.*?

Suppl. Preuner, qui hoc ex nominum catalogo superesse putat.

---

437 CARMEN. '*Astakos, Kirche oben im Kastro.*' Fragmentum undique ut videtur mutilum. Litt. alt. c. 0,025, interv. vers. 0,009; ΑΣ, formae male scriptae. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331 nr. 2. Frustra quaesivi. *Ect.* contuli.

s. II/I a. – – – – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – – – εν νε[ο]χμεῖν
– – – – Ο. . .Τ̣. σιον εὐνομίας.
vac.

Suppl. Preuner in schedis.

In ruinis antiqui oppidi Astaci *(Kastro)* duae ecclesiae dirutae exstant, maior et minor, quarum in neutra titulum repperi.

TITULI SEPULCRALES.

438 Stela lapidis calcarii cum aëtomate, a sinistra et infra mutila, a. 0,88, l. 0,55, cr. c. 0,19; exstat in ruinis antiqui oppidi ad fontem clivi septentrionalis Κάστρου. Titulus in rectiangula tabula marginata et excavata elatis litteris exaratus est. Litt. alt. 0,03—0,033; ΕΩ, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III^2 a. [Ἱ]έρων.

Nomen certum est, siquidem ex adornatione tituli colligitur a sinistra unam modo litteram eamque angustissimam suppleri posse. — Alteram saec. III a. Chr. partem formae litterarum indicant.

---

439 Stela lapidis calcarii candidi supra cymatio et denticulo ornata, a sinistra et infra fracta, a. 0,33, l. 0,44, cr. c. 0,12; exstat in ruinis antiqui oppidi eodem loco ubi nr. 438. Prior tituli versus in rotundata tabula marginata incisis litteris scriptus est. Litt. alt. 0,018—0,03; ΑΜΓΣ et Σ, formae haud ita diligenter scriptae. Exscripsi.

s. III/II a. – – ς Δ̣α̣μοπείθ̣ε[ο]ς
– – έα χαῖρε.

2 ante primam litteram fortasse vestigium litterae Τ. [γυνὰ – –]έα? An ethnicum? Vix avus.

Nisi duo diversi tituli distinguendi sunt, id quod mihi quidem haudquaquam probabile visum est, titulum ita interpretandum esse puto, ut aut vs. 1 nomen muliebre (– – ί]ς) et vs. 2 nomen mariti ([γυνὰ – –]έα) supplendum sit aut illic nomen virile et hic nomen avi ([τοῦ – –]έα).

440 ''Ἐξ Ἀστακοῦ'. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121 (SEG I 216). Frustra quaesivi.

[Π]ολέμωνος.

De aetate tituli Rhom. nihil adnotat.

441 Stela sepulcralis ornata denticulis et foliis laureis, in ruinis antiqui oppidi. Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 420. 491 nr. 78 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1402; IG IX 1, 439). Littera Σ (Heuzey). Frustra quaesivi.

Σωτίωνος.

442 ''Ἐξ Ἀστακοῦ.' Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121 (SEG I 215). Frustra quaesivi.

[Χα]ιρέα.

Suppl. Rhom., qui de aetate tituli nihil adnotat.

443 TEGULA. Fragmentum tegulae inventum in ruinis antiqui oppidi, deinde transportatum εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον, ubi a. 1934 frustra quaesivi. Litterae forma expressae; ΑΚ (Rhom.). Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 117 cum delin. (SEG I 217).

s. III/II a. [Ἀσ]ṭακῶν ωχ

'Τὰ δύο τελευταῖα γράμματα εἶναι φανερόν, ὅτι ἀπετέλεσαν νεωτέραν προσθήκην εἰς τὴν σφραγῖδα καὶ σημαίνουν μονογράφημα ἄγνωστον ποῖον' Rhom.

XV. ALYZIA

Nomen: Ἀλύζεια, Ἀλυζία, Ἀλυζέα (Πρακτ. Ἀρχ. Ἑταιρ. 1952 [1955] 300 nr. 3; IG IV² 1, 95_{19}).

Situs: *Kandila.*

Cf. Hirschfeld, *RE* I 1712.

DEDICATIONES.

444 Marmor inventum in horto quodam vici *Kandila.* Ex apographo Colnaghii ed. W. Henzen, *Bull. Inst.* 1860, 143 nr. 7 (IG IX 1, 455). Cf. J. de Keitz, De Aetolorum et Acarnanum sacris, diss. Hal. 1911, 70. Frustra quaesivi.

s. IV a. Κλέων Μενέτο ἀνέθηκε
Ἀρτέμιδι εὔχ[άν].

Suppl. Dittenberger, qui v. 2 praebet ΕΥ/////// atque adnotat supplementum non plane certum esse, quia etiam cognomen deae ibi fuisse possit (de cognomine Εὔπλοία cogitat Keitz l. c.). Sed Colnaghii apographum exhibet ΕΥ\; itaque de supplemento εὐχάν dubitari non licet.

'Titulum quarti a. Chr. n. saeculi esse indicat Ο pro ΟΥ in genetivi terminatione scriptum (vs. 1)', Dttb. Ad nomen Μένετος cf. Bechtel, *H. P.* 307.

445 Basis marmoris nigri inaedificata in vico *Kandila* in muro domus, cuius dominus est Ἰωάννης Δ. Ἀποστολάκης, sinistra fenestram, a. 0,215, l. 0,485. Litt. alt. 0,013—0,03; Α Μ Ν Ο Π Σ, formae bonae. Edd. W. Henzen, *Bull. Inst.* 1860, 143 nr. 8 (ex apographo Colnaghii); L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* (1860), 410 et 491 nr. 77 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1400; IG IX 1, 456; Schwyzer ad nr. 402). Cf. J. de Keitz, De Aetolorum et Acarnanum sacris 75. Lapidem contuli.

c. a. 200 a. Ὑγιείαι
Ἱππονίκα
Μεννείας.

1 ΥΓΙΕΑΙ Colnaghi, ΥΓΙΕΙΑΙ Heuzey, lapis.

'Probabile est hic duos haberi homines dedicantes, Hipponicam mulierem et Menneam virum; sed fieri etiam potest, ut donum deo ab una Hipponica obla-

tum sit, Μεννείας vero genetivus sit [cf. fasc. 1 ad nr. 31_{120}] paternam originem significans' Dttb. Eadem forma nominis (Μεννείας) legitur in duobus nummis Acarnanicis, Imhoof-Blumer, *Num. Zschr.* X 1878, 29 s.; recurrit et alibi velut IG IX 2, 174 (Macedo) et *BCH* 79, 1955, 444 nr. 1 B_{30} (Thessalus).

TITULI SEPULCRALES.

446 Stelae duae quondam inaedificatae in vico *Kandila* ab utraque parte portae ecclesiae Panagiae; hodie non nisi altera (*b*) atque ea resecta (a. 0,46, l. 0,39, cr. 0,205) et inversa positura muro coemeterii sinistra portam inserta exstat. Litterae stelae *b* versuum 1 et 2 a. 0,04—0,048; Α Ξ Σ, magnis apicibus ornatae; litterae utriusque stelae versuum 3 et 4 minores atque serae aetatis (Α et Α Ε Μ Π C Heuzey). Edd. W. Henzen, *Bull. Inst.* 1860, 143 nr. 10 (ex apographo Colnaghii); plenius et accuratius L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 410. 492 nr. 79 (antiquiores titulos: *Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1403; omnes: IG IX 1, 458—461). Contuli litteras servatas stelae *b*, quas lineis subscriptis insignivi.

	a	*b*
c. s. I a.	[Λα]δάνασσα (?)	Ἀριστομένης
	[Λε]οντέος.	Μεννέα.
s. IV p. vel postea	†ὑπὲρ εὐχῖς [Ἐλ]ε[υ]θερί-	†καὶ ὑπὲρ μνήμης τῆς γυν[αικὸς]
	ου (?) ἀναγ[νώστου].	αὐτοῦ Ἀγάπης.

Suppl. *a* 1. 2 Fick; potest etiam [Εὐ]άνασσα. Kla., cf. Bechtel, *H. P.* 46 || *a b* 3. 4 Heuzey, sed eius apographum praebet *a* 4 in. C · · Y.

Quando stelis sepulcralibus eiusdem ut videtur aetatis atque probabiliter primi a. Chr. n. saeculi tituli Christiani additi sint, plane est incertum ('vix ante quartum p. Chr. n. saeculum' Dttb.).

447 Stela lapidis calcarii a dextra et ab inferiore parte fracta, a sinistra laesa, supra cymatio, denticulo, regula ovaria, floribus ornata, a. 0,49, l. 0,265, cr. c. 0,13; asservatur in vico *Kandila* in aula, cuius dominus est Γεώργιος Π. Λύτρας. Hodie non nisi versus 1 et 2 exstant, quorum ille in tabula marginata et excavata, hic in fascia minus excavata litteris incisis scriptus est. Litt. alt. 0,02; Α Ε Μ. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 463). Contuli vs. 1 et 2.

aet. imp. Γέμελλα ❧ ἐτ[ῶν . .]
χαῖρε ❧
Πωλλίων ἐτῶ[ν . .]
χαῖρε.

Procul dubio etiam alterum nomen incisum erat in tabula marginata.

448 In vico *Kandila*. Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 410. 492 nr. 80 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1404; IG IX 1, 462). Litterae Α Ε Ξ Φ (Heuzey). Frustra quaesivi.

aet. imp. (?) Φρύνιχ[ος?]
Ἀλεξ – – – –.

Suppl. Heuzey; idem vs. 2 propter spatia Ἀλεξ[ίου], sed potest vs. 1 etiam Φρυνιχίδης fuisse, ergo vs. 2 Ἀλεξ[άνδρου].

TEGULAE.

449 Duo fragmenta inter se contigua tegulae fictilis magnae undique mutilae, a. 0,23, l. 0,28, cr. 0,025 —0,03, quae asservantur in vico *Kandila* in domo, cuius dominus est Φώτιος Μπούρας. Titulus in fascia leviter excavata litteris elatis expressus; litt. alt. 0,015—0,018; Α Μ Σ Ω. Exscripsi et commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 722.

s. II a. [ἐπὶ] δαμιο[ρ]γούν[των – – μ]-
[ν]ήστου, Σωσινίκο[υ, – – – –].

Suppl. Kla. — Videntur tres demiurgi nominati fuisse.

450 Fragmentum tegulae fictilis ex vico *Kandila* in Museum Britannicum transportatum. Edd. W. Henzen ex apographo Colnaghii *Bull. Inst.* 1860, 143, nr. 9 (IG IX 1, 457); H. B. Walters, *Catalogue of the terracottas in the Brit. Mus.* 450, E 185.

ΑΛΥΖΕΙΩΝ Ἀλυζείων.

'*Sunk panel with stamp in raised letters*' Walters.

XVI. PALAERUS ET VICINIA

Nomen: Πάλαιρος.

Situs: *Kechropula* (qui vicus non iam exstat).

Cf. E. Kirsten, *RE* XVIII 1, 2455 ss.; 2, 2484 ss.

451 CATALOGUS SACRIFICORUM. Magna stela lapidis calcarii in complures partes fracta, e quibus sex Preuner vidit, hodie una tantum eaque infima et maxima (inde a vs. 12; a. 0,89, l. 0,52—0,56, cr. 0,22) servata est; exstat Palaeri extra murum occidentalem humo immissa haud procul a turri, quae inter septentriones et occasum solis spectat. Fragmentum undique mutilum, quod continet vs. 1—3, supra partem cymatii praebet (Preuner). Litt. alt. 0,02—0,03, interv. vers. 0,005—0,01; ΑΑΑΕΞΜΠΣΣ. Quoniam quadratarius laboraverit, ut, quoad fieri posset, singula nomina totam stelae latitudinem occuparent, singuli versus plus minus diductis litteris exarati sunt. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 333 nr. 8. Cf. E. Ziebarth, *Burs. Jahresber.* 189 (1921. III) 10. Servatum fragmentum, cuius litteras linea subscripta insignivi, contuli. *Ect.* omnium fragmentorum.

s. II a.

[Φι]λόξεν[ος]
[Κλ]έωνο[ς],
$^{2-3}$... ε̣υ . . ιερ – –
Ἀρ̣τε̣μ – –,
Ἀντίπατ[ρος]
Ὀφελάνδ[ρου],
Λύκος
Μενίππ[ου],
. . . έας
. . . οκ̣λ̣έο[ς],
[Λ]έων
[Ἀ]γελ[ά]ου,
[Ν]ικίας
[Κ]ριτολάου,
[Δ]ορκ̣ύλος
[Ἀ]λ̣έξωνος,
Μ̣νασίλοχος
Λέωνος,
Εὔνικος
Ἀρκολέωνος.
μά⟨γ⟩ειρος· Λέων.
διάκονος· Σωτηρίδας.
οἰνοχόος· Ἐπικράτης.

Suppl. Preuner || 3 neque Σπευσίερος (Preuner) neque Σπευσίεργος (Br. Keil, cf. Bechtel, *H. P.* 162) in censum veniunt, siquidem in medio nomine non una tantum sed duae litterae interierunt; insuper de prima littera dubito, quam in ectypo non Ε sed Σ legere mihi videor || 4 non ab omni parte constat hunc versum secutum esse versum tertium; fieri potest ut inter hos versus lacuna statuenda sit, vide Preun. l. c.; Ἀρ̣τε̣μᾶ vel Ἀρ̣τε̣μοῦ idem, dubitans de supplemento Ἀρτέμωνος propter spatium, quod tamen mihi suppetere videtur || 21 Ε || 22/3 nomina propria ab alia manu scripta sunt.

Stelam catalogum thiasi cuiusdam privati continere putat Preuner collatis nr. 247 et 248, probabilius autem Poland, *Gesch. d. griech. Vereinswesens* 1909, 70 ss. iudicat eiusmodi catalogis non iusti thiasi sodales recenseri sed eos, qui communiter sacrificium quoddam et dapem peregerunt, sive de sacris publicis ut nr. 247. 248. 249. 250. 434 aut privatis ut haud dubie in titulo supra posito, nr. 252, IG IX 1, 976 (Corcyrae), fortasse etiam nr. 251 agitur. Ad sacrorum administros vs. 21 ss. cf. Poland l. c. 391 ss. (eosdem habes etiam apud Athen. X 420*e*), ad μάγειρον praeterea Preuner l. c. 335 et Latte, *RE* XIV 395$_{20\ ss.}$ 15 Δορκύλος· cf. Bechtel, *H. P.* 121. 20 Ἀρκολέων· cf. Preuner l. c. 343, Bechtel, *H. P.* 74.

DEDICATIONES.

452 ''Αναθηματική στήλη ἐπιγεγραμμένη μὲ καλοὺς χαρακτῆρας τοῦ 4^{ου} αἰῶνος'; Palaeri extra murum occidentalem, ubi duo sacella e vestigiis agnoscuntur, 'τὸ ἓν κατὰ τὴν πρὸς νότον βλέπουσαν πλευράν, τὸ ἄλλο κατὰ τὴν πρὸς βορρᾶν μικρὰν χαράδραν', prope illud sacellum inventa. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παράρτ. 49. Frustra quaesivi.

s. IV a. Μιλήτα ἀνέθηκε.

De sacelli domino nihil compertum est; inventae sunt praeter parvas figuras fictiles duae femineae statuae truncatae et anguis e saxo exsculptus, cf. Rhom. l. c.

453 Pila lapidis calcarii albi infra fracta, supra cymatio ornata, a. 0,47, l. 0,20—0,207, cr. 0,15; inventa Palaeri in sacello 'κατὰ τὴν πρὸς βορρᾶν μικρὰν χαράδραν' (cf. lemma nr. 452), nunc in sepulcreto clivi meridionalis. In latere superiore sulci (a. 0,01, l. 0,01—0,015) ad donarium immittendum destinati infissi; titulus 0,065 infra cymatium. Litt. alt. 0,01—0,018, interv. vers. c. 0,006; ΑΘΠΣ, extremae hastae hic illic crassatae. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 336 nr. 10 (J. de Keitz, De Aet. et Acarn. sacris 70). Lapidem contuli. *Ect.*

s. IV a. Πολυεύχης
ἀνέθηκε.

E statuarum fictilium fragmentis ibidem effossis, de quibus conferas Preuner l. c. 332, concludendum videtur hoc sacellum Dianae sacrum fuisse (Preuner, de Keitz); cf. etiam E. Kirsten, *RE* XVIII 1, 2457. 2465, XVIII 2, 2484.

---

454 Basis marmorea supra et infra cymatio ornata, supra in latere antico et ab angulo dextro fracta, a. 0,41, l. 0,895, cr. 0,855; inventa Palaeri in eodem sacello atque nr. 453, ubi etiam nunc exstat. In latere superiore excavatio non alta donario destinata. Litt. alt. 0,02—0,028; ΑΞΠΣ, formae pulchrae, extremae hastae crassatae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παράρτ. 49 cum imag. phot. Lapidem contuli.

s. III a. ἐπὶ Ἀλεξίππας ἱεραπολούσας ἀνετ[έθη].

Cf. nr. 455 et ad nr. 453.

---

455 Magna basis lapidis calcarii in duas partes fracta, supra et infra cymatio ornata, a. 0,45, l. 0,885, cr. 0,70; inventa Palaeri eodem loco atque nr. 454, ubi etiam Rhomaeos vidit, ego frustra quaesivi. In latere superiore excavatio ovata a. 0,05 donario destinata. Litt. alt. 0,025; ΑΘΝΠΣ, formae bonae. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 335 nr. 9 (J. de Keitz, De Aet. et Acarn. sacris 70); K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παράρτ. 49 cum imag. phot. *Ect.*

s. III a. ἐπὶ Καλλίδος ἱεραπολούσας ἀνεθέθη (!).

Cf. nr. 454 et ad nr. 453. — ἀνεθέθη· Cf. G. Meyer, *Gr. Gramm.*[3] 282; E. Schwyzer, *Gr. Gramm.* I 257.

456 'Myrtunte'. Ed. Le Bas-Foucart II 1039 (IG IX 1, 465; J. de Keitz, De Aet. et Acarn. sacris 57). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 339. Litterae ΑΣ (Le Bas). Frustra quaesivi.

s. III a. (?) ⟨Διὶ⟩ Ταφιάδας [ἀνέθηκε] (?).

Corr. et suppl. Dittenberger, ΛΟ Le Bas; Λοταφιάδας Oberhummer, *Akarnanien* 319. De nomine Ταφιάδας a Τάφιος derivando vide commentarium Dittenbergeri (Bechtel, *H. P.* 547).

Nomen Myrtuntium ruinis Palaeri a lacu adiacente impositum ad Leakium referendum esse monet Preuner l. c.

---

457 Parva statua feminae marmorea cum basi, in qua titulus exstat; statua a. (sine basi) 0,538, basis a. 0,05, l. 0,21, cr. 0,16. Inventa '*d'après des renseignements dignes de foi dans des ruines antiques près du village de Zaberda*', a. 1913 Bruxellas transportata est. Litterae ΑΣ. Ed. F. Cumont, *Rev. arch.* 1919 II 273 cum imag. phot. tab. V. Non vidi.

± 300 a. Ἁγησαρέτα.

Cum vestigia probent feminam duas faces manibus tenuisse, statua probabiliter sacerdotem repraesentat, quam in aedicula monumenti sepulcralis olim positam fuisse suspicatur ed. Idem in opere conficiendo Praxitelis artem plurimum valuisse demonstravit.

TITULI SEPULCRALES.

Collis, in quo ruinae Palaeri sitae sunt, et in clivo septentrionali (A) et in meridionali (B) magnum sepulcretum habet. Titulos, quos in uno vel altero exscripsi, in lemmate nota A vel B insignivi.

458 In sepulcreto meridionali (B). Fragmentum lapidis calcarii leucophaei undique mutilum, valde corrosum, a. 0,38, l. 0,30, cr. 0,12. Fortasse pars marginis sinistri servata est. Litt. alt. 0,05. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 333 nr. 4. Frustra quaesivi. *Ect.*

s. VI a. ΥΜΑΜ — —ς σᾶμ[α? Preuner.

---

459 Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum, a. 0,14, l. 0,315, cr. 0,05; inventum in sepulcreto meridionali (B), nunc Athenis in museo nationali (EM 203). Litt. alt. 0,05. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 333 nr. 3. Lapidem contuli. *Ect.*

s. VI a. ᾿ΜΕΜ

Preuner recte adnotat: '*Der Strich links wird eher zu einem korinthischen Λ als zu einem M gehören*'.

460 A. Stela lapidis calcarii crystallini leucophaei supra cymatio ornata, a. 0,645, l. 0,325—0,35, cr. 0,185—0,21. Litt. alt. 0,028—0,03; ΑΝΞ, formae crassae, haud ita diligenter scriptae. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 338 nr. 19. Lapidem contuli. *Ect.*

s. IV a. Ξενοφάντο.

461 A. Superior angulus dexter (in duas partes fractus) stelae lapidis calcarii albi, a. 0,13, l. 0,175, cr. 0,05. Titulus in rectiangula tabula leviter excavata litteris incisis scriptus. Litt. alt. c. 0,02; ΜΣ, formae non ita diligenter exaratae.

fin. s. IV a. – – μένης.

462 Duo fragmenta *(a. b)* lapidis calcarii albi; frgm. *a* a. 0,18, l. 0,48, cr. c. 0,30, a sinistra margo, frgm. *b* a. 0,18, l. 0,50, cr. 0,295, a dextra margo. Invenit Palaeri a. 1939 in saepto lapidibus exstructo (μάνδρα) infra murum meridionalem antiqui oppidi E. Kirsten, qui misit ectypa. Litt. alt. 0,02—0,028, interv. vers. c. 0,016; ΑΜΞΠΣΧ, extremae hastae leviter crassatae, formae pulchrae. Commemoravit Kirsten, *Arch. Anz.* 1941, 107 not. 2. Exscripsi ex *ectypis*. Ed. W. Peek, *Griech. Vers-Inschriften* I 1458.

± 300 a. ἀκμαῖόν σε Ἀΐδη[ς ὑπεδέ]ξατο, κοῦρε Λεάρχου
Δεινία, Αἰτωλῶ̣ν̣ [ὕβριν] ἀ̣μυνόμενον
οὐθ' εἵλου τὸ ζῆν βί̣[ον ἀσφαλῆ ἀ]λλὰ πρὸ μοίρης
ὤλεο πατρώιη[ν γῆν ἀπολυό]μ̣ε̣ν̣ος (?).

Suppl. Kla. || 3 ἀκλεῆ Peek || 4 δόξαν ἀειρά]μενος vel γῆν, φίλε, ῥυό]μενος idem.

Perpetua fere proelia inter Aetolos Acarnanesque fuisse notum est; itaque satis magnae est audaciae de certo quodam proelio cogitare. Tamen cum litterarum formae tempus fere ± a. 300 a. Chr. indicare videantur, fortasse hoc monumentum (nam de basi quadam, non de stela agi crassitudo lapidum docet) ad a. 314 referendum est, quo anno Aetoli πόλεμον ὅμορον πρὸς Ἀκαρνᾶνας habebant, Diod. XIX 67, 3.

463 A. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,60, l. 0,22—0,24, cr. 0,11—0,14. Litt. alt. 0,017—0,022; ΠΣ, formae tenues.

s. IV fin./III in. a. Ἐντπεδοκλέος.

464 A. Stela lapidis calcarii albi infra rudis relicta, a. 0,44, l. 0,205—0,225, cr. 0,08. Titulus in rectiangula tabula excavata litteris incisis scriptus. Litt. alt. 0,025; ΑΠΣ, formae non ita diligenter exaratae.

s. IV fin./III in. a. Περικλείδας.

465 Stela a Palaero oriunda a. 0,62, l. 0,355, cr. 0,12, quondam inaedificata in muro domus Georgii Tsakalis in vico *Zaverda*, postea ibidem penes Aristidem Tsakalem, ubi vidit Preuner, ego frustra quaesivi. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 473). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. 338. Litterae Α (Cousin) Ξ (Preuner).

s. IV a. (?) Ἀξιόχου.

466 A. Stela lapidis calcarii albi a. 0,715, l. 0,33—0,355, cr. 0,08; infima pars rudis relicta. Superficies non nisi ubi titulus exstat laevigata. Litt. alt. 0,022—0,03; ΑΜΝΣ, formae bonae.

s. III[1] a. Ἀμύντας.

467 Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra et a superiore angulo sinistro fracta, a. 0,175, l. 0,303, cr. 0,145; inventa Palaeri, nunc in vico *Zaverda* penes Γεώργιον Δ. Γαρίδαν. Litt. alt. 0,02—0,024; ΑΞΣ. Titulus non litteris elatis (Rhom.) sed incisis scriptus est. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121 (SEG I 219). Lapidem contuli.

s. III[1] a. Δεξικρατείας.

468 A. Stela lapidis calcarii albi aëtomate ornata, infra rudis relicta, a dextro angulo superiore fracta, a. 0,575, l. 0,195—0,205, cr. 0,06—0,075. Litt. alt. 0,018—0,02; ΑΚ.

s. III[1] a. [Λ]αοδίκα[ς].

469 A. Pars superior stelae lapidis calcarii albi cymatio ornata, a. 0,15, l. 0,265, cr. 0,11. Litt. alt. 0,017—0,022; ΑΜΣ, formae pulchrae. Ed. S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931—1932, 241

nr. 2 cum imag. phot. (lapidem integrum vidisse videtur: a. 0,62, l. 0,26—0,28). Lapidem contuli.

s. III[1] a. Μνασικράτεος.

470 B. Stela lapidis calcarii albi supra et infra cymatio ornata, a. 0,595, l. 0,31—0,37, cr. 0,16—0,20. Litt. alt. 0,017—0,023; ΑΣ. *Ect.*

s. III[1] a. Ξενοῦς Κορκυραίας.

Vidit etiam E. Kirsten a. 1939, qui ectypum praebuit.

471 B. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra mutila, a. 0,345, l. 0,255—0,27, cr. c. 0,11. Litt. alt. 0,01—0,02; ΑΟΠΣ.

s. III[1] a. Πολ[υ]στ[ρ]άτας.

472 A. Stela lapidis calcarii albi infra rudis relicta, a. 0,54, l. 0,238—0,283, cr. 0,055. Titulus in rectiangula tabula leviter excavata litteris incisis exaratus. Litt. alt. 0,015—0,018; ΑΜΣ.

s. III[1] a. Τιμαρίστας.

De nomine cf. Bechtel, *H. P.* 72. 426.

473 Stela lapidis calcarii supra aëtomate et in fronte et in utroque latere ornata, infra cymatio, a. 0,50, l. 0,215—0,255, cr. 0,14—0,16; in vico *Zaverda* penes Μιχ. Γ. Φεγγάρην. Litt. alt. 0,017—0,025; Σ, formae tenues. Exscripsi.

s. III[1] a. Φίλωνος.

474 B. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra et a sinistra fracta, a. 0,355, l. 0,29, cr. c. 0,08. Litt. alt. 0,015—0,025; Σ Ω, formae tenues.

s. III[1] a. Φιλωτίδος.

475 Palaeri. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 5 cum imag. phot. Litterae ΑΝΣ, extremae hastae leviter crassatae. Frustra quaesivi.

s. III a. Ἀντιλαΐδας.

Ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 281 (Ἀντιλείδης).

476 Stela lapidis calcarii supra cymatio nunc dolato ornata, infra rudis relicta, a. 0,73, l. 0,27—0,30, cr. 0,105—0,13; in vico *Zaverda* penes Σταῦρον Κοντόσην. Litt. alt. 0,014—0,02; Σ. Exscripsi.

s. III a. [Ἀ]ριστίωνος.

477 Stela lapidis calcarii in duas partes fracta, supra cymatio ornata, a. 0,51, l. 0,26—0,285, cr. 0,165—0,18; inventa in sepulcreto meridionali (B), ubi frustra quaesivi. Titulus infra ipsum cymatium in rectiangula tabula excavata litteris elatis scriptus est. Litt. alt. 0,024; ΑΘ = ο Σ. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 333 nr. 6. *Ect.*

s. III a. Ἀριστοτέλεος.

478 Palaeri. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 337 nr. 15. Litt. alt. 0,02; ΑΣ, formae bonae, extremae hastae leviter crassatae. Frustra quaesivi. *Ect.*

s. III a. Ἀρίστωννος (!).

479 Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra fracta, a. 0,325, l. 0,366, cr. 0,13, quam E. Kirsten a. 1939 in sepulcreto meridionali (B) prope nr. 470 invenit. Titulus in rectiangula tabula marginata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,036; ΜΣ. Exscripsit atque *ectypum* fecit Kirsten.

s. III a. Δαμίας.

480 Stela lapidis calcarii albi in duas partes fracta, supra cymatio ornata, a. 0,555, l. 0,23—0,275, cr. 0,13; inventa in sepulcreto meridionali (B), ubi frustra quaesivi. Litt. alt. 0,022; ΑΜΣΩ. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 333 nr. 5. *Ect.*

s. III a. Δάμωνος.

481 Stela lapidis calcarii, infra mutila, supra cymatio ornata, a. 0,335, l. 0,225—0,25, cr. 0,09—0,095; in vico *Zaverda* penes Σταῦρον Κοντόσην. Litt. alt. 0,022; ΑΣ. Exscripsi.

s. III a. Δασίμας.

Incertum est, utrum nominativus sc. nomen virile intellegendus sit an genetivus sc. nomen muliebre; hoc praetulerim. De utroque nomine cf. ad nr. 213.

482 Stela lapidis calcarii aëtomate superata, a. 0,70, l. 0,23—0,27, cr. 0,09; inventa in sepulcreto septentrionali (A). Ed. S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931—1932, 241 nr. 1 cum imag. phot. Non vidi.

s. III a. Δείνωνος.

483 Stela lapidis calcarii leucophaei l. 0,16, cr. 0,10; inventa in sepulcreto septentrionali (A). '*The letters were written between triglyphs*'. Ed. S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931—1932, 243 nr. 7. Non vidi.

s. III a. Δε ξί ας.

484 Stela lapidis calcarii supra et infra cymatio ornata, a. 0,49, l. 0,19—0,25, cr. 0,085—0,11; in vico *Zaverda* penes Γεώργιον Α. Τσακάλην. Litt. alt. 0,01—0,013; ΑΜΞΣ. Exscripsi.

s. III a. Δεξιμάχας.

485 A. Stela lapidis calcarii albi infra rudis relicta, a. 0,44, l. 0,165—0,175, cr. 0,05—0,07. Litt. alt. 0,016; ΑΣ.

s. III a. [Ε]ὐκλείας.

486 Stela lapidis calcarii a. 0,66, l. 0,26—0,28, cr. 0,07; inventa in sepulcreto septentrionali (A). Ed. S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931—1932, 242 nr. 5 cum delineatione. Non vidi.

s. III a. Εὐκλέος.

487 A. Stela lapidis calcarii infra rudis relicta, a. 0,53, l. 0,23—0,25, cr. 0,075—0,08. Litt. alt. 0,011—0,015; ΑΣ.

s. III a. Θ̣εοφα[ν]ίσχου.

Sc. Θεοφανίσκου, cf. Kühner-Blass I 1, 265 § 63, 1 et fasc. 1 nr. 31_{86}. 98_9 Αἰσκρίων, 60 II_{19} Μοσκίων al.

488 Palaeri. Titulus litteris elatis scriptus. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121 (SEG I 218). Frustra quaesivi.

s. III a. Καλλικράτεος.

489 A. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra rudis relicta, ab utroque angulo superiore mutila, a. 0,665, l. 0,26—0,28, cr. 0,06—0,08. Litt. alt. 0,014—0,022; ΚΟ, extremae hastae leviter crassatae. Ed. S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931—1932, 242 nr. 4 cum delin. Lapidem contuli.

s. III a. Κλεονίκα[ς].

Sic supplendum esse docet spatium; dubitat Benton.

490 A. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra et a sinistro angulo superiore fracta, a. 0,27, l. 0,285, cr. 0,125. Litt. alt. 0,02—0,03; ΚΝΟ.

s. III a. Κλεονίκου.

491 Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra rudis relicta; deest angulus dexter superior. Litterae ΕΩ. Invenit a. 1953 in sepulcreto septentrionali (A) P. Fraser, qui misit *phot.*

s. III a. Λεύκωνο[ς].

492 A. Stela lapidis calcarii supra cymatio (nunc laeso) ornata, infra a sinistra et compluribus locis tergi fracta, a. 0,49, l. 0,223, cr. c. 0,16. Titulus in fascia leviter excavata litteris elatis scriptus. Litt. alt. 0,025; ΑΜΣ, extremae hastae crassatae.

s. III a. Λυσιμάχας.

493 A. Stela lapidis calcarii in tres partes fracta, infra rudis relicta, a. 0,48, l. 0,235—0,24, cr. 0,08. Titulus in rectiangula tabula litteris incisis scriptus. Litt. alt. 0,014—0,017; ΑΜΣ. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 337 nr. 16. Lapidem contuli. *Ect.*

s. III a. Μ[ε]λιβοίας.

De nomine cf. Bechtel, *Att. Frauennamen* 79 (Preuner).

494 A. Sinister angulus superior stelae lapidis calcarii albi a. 0,15, l. 0,145, cr. 0,055—0,065. Litt. alt. 0,025—0,035; Μ.

s. III a. Μυρ – –.

495 A. Stela lapidis calcarii leucophaei infra mutila, a. 0,31, l. 0,17—0,18, cr. 0,09—0,11. Litt. alt. 0,012—0,017; ΑΜΣΩ. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 721[2].

s. III a. Μωτέας.

Nomen Μώτης in nummo Attico Mionnet, *Suppl.* III 559 nr. 163 (Pape-Benseler) per errorem lectum est.

496 B. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio (nunc laeso) ornata, infra et a superiore angulo dextro mutila, a. 0,335, l. 0,305—0,31,

cr. 0,20—0,215. Titulus in rectiangula tabula marginata et excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,025—0,03; Φ.

s. III a. Νεόφρονο[ς].

497 Palaeri. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 337 nr. 17. Titulus in rectiangula tabula litteris incisis scriptus. Litt. alt. 0,03; ΑΣ. Frustra quaesivi. *Ect.*

s. III a. Νικαγόρας.

Dubitaveris, utrum sit nominativus (vir) an genetivus (femina).

498 A. Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,49, l. c. 0,18, cr. 0,085—0,11. Titulus in rectiangula tabula leviter excavata litteris elatis scriptus. Litt. alt. 0,02—0,03; extremae hastae leviter crassatae.

s. III a. ΝΙΞ ου.

In nomine supplendo haereo, cum neque Νίκου neque Νίνου mihi probetur.

499 A. Stela lapidis calcarii albi in duas partes fracta, supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,655, l. 0,28—0,305, cr. 0,11—0,16; deest superior angulus dexter. Litt. alt. 0,028—0,032; Ω, formae tenues.

s. III a. Νικῶ.

500 Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, a. 0,51, l. 0,235—0,25, cr. 0,093—0,105; in vico *Zaverda* penes Γεώργιον Δ. Γαρίδαν. Litt. alt. 0,025—0,032; ΞΠ. Exscripsi.

s. III a. Περιξένου.

501 Stela lapidis calcarii albi infra fracta, a reliquis partibus laesa, olim supra cymatio ornata, a. c. 0,20. Littera Μ. Invenit a. 1953 in sepulcreto septentrionali (A) P. Fraser, qui misit *phot.*

s. III a. Πολέμωνο[ς].

502 A. Stela lapidis calcarii infra rudis relicta, a. 0,475, l. 0,22—0,27, cr. 0,07—0,105. Litt. alt. 0,02; ΑΜΣ.

s. III a. Σαμίας.

503 B. Stela lapidis calcarii leucophaei supra et infra cymatio ornata, infra et a superiore angulo dextro mutila, a. 0,57, l. 0,30—0,32, cr. 0,15—0,17. Litt. alt. v. 1 0,035, v. 2 0,02—0,025; v. 1 ΑΣ, extremae hastae crassatae, v. 2 ΑΜ. V. 2 in fascia leviter excavata scriptus. Commemoravi *SB Ak. Berl.* 1935, 721[2].

s. III a. Σανδάλα.
c. 200 a. Δαμοκράτεο[ς].

Ante lapidem notavi probabiliter de duobus titulis diversis agi. Nomen prioris tituli mihi quidem videtur nomen Thracium Σαδάλας (cf. L. et J. Robert, *La Carie* II 79) ad similitudinem vocis σάνδαλον mutatum. Nomen Σαδάλας nunc etiam Bostris Arabiae innotuit (M. Dunand, *Archiv Orientalni* 18, I/II, 1950, 144 ss. nr. 324).

504 Stela sepulcralis lapidis calcarii leucophaei in duas inter se contiguas partes fracta et aëtomate tribusque acroteriis, quorum sinistrum deest, ornata, a. 1,195, l. max. 0,705, cr. 0,10—0,125; inventa a. 1911 in vico *Zaverda* ἐν τῷ κτήματι Ἰ. Ῥάγκου, nunc Constantinopoli in museo (inv. nr. 2451). Infra aëtoma primum 6 triglyphi et 5 metopae, in quibus bucrania, deinde regula cum denticulo, tum duae sirenes exsculptae sunt, quae inter se rotundatam tabulam marginatam tenent, in qua litteris elatis nomen mortui exstat; infra tabulam χαῖρε litteris incisis scriptum est. Litt. alt. vs. 1:0,036, vs. 2:0,028; ΑΣ. Edd. Φ. Βερσάκης, Ἀρχ. Ἐφ. 1911, 191 cum imag. phot.; G. Mendel, *Musées impériaux ottomans. Catalogue des sculptures grecques, romaines et byzantines* III (1914) 307 nr. 1073 cum delineatione; imagines phot. exhibent etiam A. Wilhelm, *N. Beitr.* III (1913) tab. IV; M. Schede, *Meisterwerke d. türk. Museen zu Konstantinopel* I (1928) tab. 13*b*; E. Buschor, *Die Musen des Jenseits* (1944) tab. 58; Hesperia 22, 1953 tab. 4*c*. Non vidi.

s. III a. Σασάμα
χαῖρε.

Cf. Σεισάμης CIG 8489. Aesch. Pers. 322, Σησάμας CIG III add. p. 1116 nr. 4212 [TAM II 1, 63]. Aesch. Pers. 983 (Βερσ.). De sirenibus exsculptis vide Buschor l. c. 76f.

505 Stela lapidis calcarii supra cymatio nunc dolato ornata, infra mutila, a. 0,29, l. 0,24, cr. 0,11; inaedificata gradus vicibus fungens ante portam

domus Σταύρου Κοντόση in vico *Zaverda*. Litt. alt. 0,013—0,02; ΑΣΩ. Exscripsi.

s. III a. Σωταιρίδος.

Cf. nomina virilia Σώταιρος (Preisigke, *Namenbuch* 401; M. Launey, *Armées hellénistiques* II 1133) et Σωταιρίδας (Lindos II nr. 22. 262).

506 "Εντὸς ἀγροῦ ἐπὶ τῆς πρὸς Ν τῆς πόλεως κοιλάδος (Β) περικλειομένου δι' ἀρχαίων τοίχων. Στήλη κοσμουμένη ἄνω διὰ μικροῦ κυματίου καὶ ταινίας. Γράμματα ἀνάγλυπτα, ἔδαφος τραχύ', Rhomaeos in apographo; ipse frustra quaesivi. Litterae ΑΣ (Rhom.).

s. III a. Τελεσίας.

507 Palaeri. Titulus litteris elatis scriptus. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121 (SEG I 220). Frustra quaesivi.

s. III a. Τιμοθέας.

508 Stela lapidis calcarii in duas partes fracta, supra mutila, infra rudis relicta, a. 0,64, l. 0,30 + x, cr. 0,09—0,12; inaedificata eodem loco atque nr. 523 in vico *Zaverda*. Litt. alt. 0,03; Α, formae tenues, haud ita diligenter exaratae. Exscripsi.

s. III a. Φανιάδα̣.

509 A. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio (nunc laeso) ornata, a. 0,51, l. 0,29—0,30, cr. 0,17—0,18. Titulus in fascia leviter excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,025—0,035; ΟΦ, extremae hastae crassatae.

s. III a. Φιλίνου̣.

510 A. Superior pars stelae lapidis calcarii leucophaei cymatio ornata, a. 0,28, l. 0,275, cr. 0,11; Preuner a. 1901 etiam inferiorem partem contiguam vidit, quae nunc perisse videtur (fuit tota altitudo 0,67). Litt. alt. 0,025—0,028; ΑΣ, extremae hastae crassatae. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 337 nr. 12. Lapidem contuli. *Ect.*

s. III a. Φιλίστας.

Aut nominativus sc. nomen virile aut genetivus sc. nomen muliebre est.

511 A. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, a. 0,495, l. 0,26—0,295, cr. 0,165—0,19. Titulus in rectiangula tabula excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,022—0,03; Σ.

s. III a. Φιλιστίος.

Nomen Φιλίστιος habes e. gr. Preisigke, *Namenbuch* 463, sed praeferendum videtur nomen muliebre Φιλιστίς, cf. IG IX 1, 589_1 (Corcyrae).

512 Stela a Palaero oriunda in domo I. Χασακῆ in vico *Zaverda*. 'Τὸ πρῶτον ὄνομα εἶναι ἀνάγλυπτον, τὸ δὲ ἀκόλουθον ἐγχάρακτον'. Litterae ΑΜΣ, formae pulchrae. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. IV 1918, 121 cum imag. phot. (SEG I 221). Frustra quaesivi.

s. III a. Φιλόμμα
Βουχέτιος.

'Τὸ πρῶτον ἄρα ὄνομα εἶναι ἀρσενικόν. 'Ο Φίλομμα οὗτος κατήγετο ἐκ Βουχέτων τῆς 'Ηπείρου. —— 'Ο Φίλομμα οὗτος εἶναι βέβαια ὑποκοριστικὸν παρὰ τὸ Φιλόμηλος ἤ τι ἄλλο. 'Εντεῦθεν ὁ διπλασιασμὸς τοῦ συμφώνου', Rhom. Cf. patronymicum Thessalicum Φιλόμμειος, IG IX 2, 459_{13}. $414a_1$. De forma nominativi Φιλόμμα vide E. Schwyzer, *Gr. Gramm.* I 560β.

513 Palaeri. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 337 nr. 13. Litt. alt. 0,025; ΣΩ, formae pulchrae. Frustra quaesivi. *Ect.*

s. III a. 'Ωφελίωνος.

514 B. Dexter angulus superior stelae lapidis calcarii albi supra cymatio ornatae, a. 0,17, l. 0,15, cr. 0,14. Litt. alt. 0,017 -0,025; ΑΟΣ.

s. III a. – – γόρας.

515 B. Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra mutila, a. 0,28, l. 0,19—0,20, cr. 0,135. Litt. alt. 0,012—0,02; ΑΣ.

s. III a. . ιασιος.

Cf. nomen Χιᾶσις Preisigke, *Namenbuch*, 476. An corrigendum [Θ]⟨ρ⟩άσιος, sc. aut nominativus aut genetivus (nominis Θράσις)?

516 B. Stela lapidis calcarii supra cymatio (nunc laeso) ornata, a sinistra et infra mutila, a. 0,28, l. 0,22, cr. 0,185. Titulus in fascia excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,027—0,03; ΑΣ.

s. III a. – – οκρατείας.

517 B. Stela lapidis calcarii undique praeter partem superiorem laesa, a. 0,55, l. 0,255—0,28, cr. 0,125. Titulus in fascia leviter excavata litteris elatis scriptus. Litt. alt. 0,023—0,03; Σ. *Ect.*

s. III a. $^{2-3}$ σιβίο[υ].

Siquidem prius iota mediam stelam occupat, ante primam litteram servatam duo vel tres litterae evanuisse videntur. Itaque supplendum est nomen velut Κτησίβιος, Ὀνασίβιος, Σωσίβιος. — Vidit E. Kirsten a. 1939 eodem loco atque nr. 479, cui ectypum debetur.

518 Duo fragmenta inter se contigua stelae lapidis calcarii l. 0,16; inventa in sepulcreto septentrionali (A). '*The sides appear to be complete. The letters are spaced curiously far apart*'. Ed. S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931—1932, 242 nr. 6 cum delineatione. Non vidi.

s. III a. ΜΥΜΝΟ

In delineatione tertio loco nihil conspicitur nisi Λ. Diffido lectioni. Fortasse Μύννο[υ] (cf. nr. 603) aut [Σι]μυλ[ί]νο[υ] (cf. Bechtel, *H. P.* 491) legendum est.

519 Stelae sepulcrales puerorum infantium, saec. III a. Commemoravi et explicavi *SB Ak. Berl.* 1935, 721[2].

1. A. Infra mutila, a. 0,24, l. 0,20—0,22, cr. 0,09. Litt. alt. 0,045.

2. B. Infra rudis relicta, a. 0,41, l. 0,16—0,175, cr. 0,075—0,095. Litt. alt. 0,045.

3. B. Supra cymatio (nunc laeso) ornata, infra et a sinistra fracta, a. 0,23, l. 0,155, cr. 0,085 (lapidis calcarii albi). Litt. alt. α 0,038, π (a sinistra mutila) 0,05 + x.

4. B. Supra cymatio ornata, infra et ab utroque angulo superiore fracta, a. 0,15, l. 0,125—0,13, cr. 0,075 (lapidis calcarii albi). Litterae in quadrato excavato elatae exsculptae. Litt. alt. α 0,035, π 0,05; extremae hastae crassatae.

5. B. Supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,385, l. 0,143—0,158, cr. 0,062—0,07 (lapidis calcarii albi). Litt. alt. α 0,045, π 0,062.

520 B. Stela lapidis calcarii albi, supra et infra cymatio ornata, a. 0,61, l. 0,313—0,39, cr. 0,21—0,26. Titulus in rectiangula tabula marginata et excavata litteris incisis scriptus. Litt. alt. 0,022—0,025; ΑΜ.

s. III[2] a. Ἀγεμάχου.

521 A. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio ornata, a. 0,52, l. 0,25—0,29, cr. ? (humo immissa). Titulus in rectiangula tabula excavata litteris elatis exaratus. Litt. alt. 0,028; ΑΠΣ, formae pulchrae, extremae hastae crassatae.

s. III[2] a. Ἀπίας.

Ad nomen Ἀπία cf. A. Wilhelm, *Beitr.* 111 (Bechtel, *H. P.* 551). An est potius nominativus intellegendus? De nomine Ἀπιάς vide F. Preisigke, *Namenbuch* 39.

522 A. Stela lapidis calcarii leucophaei supra in fastigium exiens, infra rudis relicta, a sinistra (supra et infra) mutila, a. 0,47, l. 0,175, cr. 0,105. Litt. alt. 0,017—0,022; ΑΣ. Edd. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 3 cum imag. phot.; S. Benton, *Ann. Brit. Sch.* 32, 1931—1932, 241 nr. 3 cum imag. phot. Lapidem contuli.

s. III[2] a. Δινδύλας.

Nomen aliunde ignotum Benton a voce δίδυμος repetere studet, quod equidem addubito. Immo Illyricam originem suspicor, cf. Dindari, Dindius, Dindarius (H. Krahe, *Die alten balkanillyrischen geographischen Namen* 87; *Lexikon altillyrischer Personennamen* 43).

523 Stela lapidis calcarii supra et infra mutila, a. 0,545, l. 0,385, cr. 0,08—0,09; inaedificata in scalis domus Κωνσταντίνου Ι. Τσαντιότη in vico *Zaverda.* Titulus in rectiangula tabula excavata litteris elatis scriptus. Litt. alt. 0,025—0,03; ΑΘ, extremae hastae crassatae. Exscripsi.

s. III[2] a. Θαλε $^{2-3}$

Cum littera E mediam stelam teneat, videtur aut nomen virile Θαλέας nominativo positum aut muliebre Θάλεια genetivo positum supplendum esse.

---

524 B. Stela lapidis calcarii in duas partes fracta, supra et infra cymatio ornata, ab utroque angulo inferiore mutila, a. 0,56, l. c. 0,32, cr. c. 0,11. Titulus in rectiangula tabula marginata et excavata litteris incisis exaratus. Litt. alt. 0,018—0,025; ΑΠΣ, extremae hastae crassatae.

s. III² a. Θερσίππας.

---

525 B. Stela lapidis calcarii leucophaei supra et infra mutila, infra olim cymatio ornata, a. 0,54, l. 0,33, cr. 0,20. Litt. alt. 0,02—0,025; ΑΚ, extremae hastae crassatae.

s. III² a. Κλέωνο[ς].
Φαλάκρου.
᾿Αθανάδα.
vac.

---

526 B. Superior pars stelae lapidis calcarii leucophaei cymatio ornata, a. 0,325, l. 0,27—0,275, cr. 0,12. Titulus in rectiangula tabula leviter excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,035; ΑΜΣ, extremae hastae crassatae.

s. III² a. Λαμίας.

Praetulerim genetivum nominis Λαμία intellegere quam nominativum nominis Λαμιάς, cf. nr. 545.

---

527 Stela lapidis calcarii albi supra et infra cymatio ornata, a. 0,74, l. 0,325—0,41, cr. 0,185—0,225; olim Palaeri, nunc in vico *Zaverda* penes Εὐδοκίαν Χ. Μάχαν. Titulus in rectiangula tabula excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,03—0,035; ΑΜΣ, extremae hastae crassatae. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 338 nr. 20. Lapidem contuli. *Ect.*

s. III² a. Σιμάδος.

Ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 490/1 et Preuner l. c.

---

528 A. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio (nunc laeso) ornata, infra mutila, a. 0,36, l. 0,23—0,25, cr. 0,085—0,12. Litt. alt. 0,013—0,022; ΑΜΣ, extremae hastae crassatae.

s. III² a. Σίμαιθος.

Cf. Bechtel, *H. P.* 25; idem nomen nr. 395_{12}.

---

529 B. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio ornata, infra et supra a sinistra fracta, a. 0,35, l. 0,33, cr. 0,07—0,09. Titulus in rectiangula tabula excavata litteris elatis exaratus. Litt. alt. 0,02—0,03; ΑΣ, extremae hastae crassatae.

s. III² a. Τεισάνδρου.

---

530 B. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,63, l. 0,255—0,278, cr. 0,078—0,11. Litt. alt. 0,025—0,03; ΑΜΣ.

s. III fin. a. Μυρίλλας.

De nomine virili Μύριλλα cf. Pape-Benseler s. v. neque tamen hic quidem genet. masc. (de hac forma cf. ad nr. 214) sed genet. fem. agnoscere praetulerim.

---

531 A. Stela lapidis calcarii leucophaei infra rudis relicta, ab utroque angulo superiore fracta, a. 0,73, l. 0,315—0,335, cr. 0,07—0,09. Superficies non nisi ubi titulus exstat laevigata. Litt. alt. 0,025—0,028; ΑΜΣ.

s. III fin. a. Σιμάκας.

Cf. nomen virile Σίμακος (Bechtel, *H. P.* 491); nomen muliebre etiam Thyrrhei (nr. 330).

---

532 Stela lapidis calcarii albi supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,51, l. 0,22—0,27, cr. 0,06—0,08; in vico *Zaverda* penes Γεώργιον Δ. Γαρίδαν. Litt. alt. 0,02—0,025; ΑΣ. Exscripsi.

s. III fin. a. Στρατίου.

---

533 Stela lapidis calcarii albi supra cymatio (nunc laeso) ornata, a. 0,19 + x, l. 0,18, cr. 0,105; terrae infixa in coemeterio vici *Zaverda*. Litt. alt. 0,016—0,023; ΑΣΩ. Exscripsi.

s. III fin. a. Σωφρόνα.

De nomine cf. Bechtel, *H. P.* 616.

---

534 B. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio ornata, infra mutila, a. 0,77, l. 0,33—0,335, cr. 0,20. Nomen mortuae in rectiangula tabula excavata litteris incisis scriptum. Litt. alt. 0,016—0,03; Α et ΑΠΣ.

s. III fin. a. Τ ε ι σ ί π π α
Νίκωνος χαῖρε.

535 A. Stela lapidis calcarii supra cymatio (nunc laeso) ornata, infra et supra a dextra fracta, a. 0,46, l. 0,25, cr. 0,14. Litt. alt. 0,023—0,025; Φ, extremae hastae crassatae.

s. III fin. a. Φυλε $^{c. 2}$

Cum litterae ΛΕ mediam stelam occupent, a dextra ± 2 litterae fractura interisse videntur; itaque in censum veniunt genetivi Φυλέα, Φυλείδα, Φυλέος aut nominativi Φυλέας, Φυλεύς.

536 A. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio ornata, infra et supra a sinistra fracta, a. 0,165, l. 0,22, cr. 0,075. Litt. alt. 0,02—0,025; Σ.

s. III fin. a. ΝΟΚΙΕΙΛΟΣ

Lectio non satis certa; littera secunda fortasse Ω, quarta Ε vel Κ, sexta potius Λ quam Δ. Itaque nec Δόκιμος nec Λοκρίδος legi posse videntur.

537 B. Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra et a dextra fracta, a margine sinistro laesa, a. 0,43, l. 0,235, cr. c. 0,14. Titulus in rectiangula tabula marginata et excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,018—0,03; ΑΘΜ, extremae hastae crassatae.

± 200 a. Εὐθυμαχ – –

538 B. Stela lapidis calcarii leucophaei supra cymatio (nunc laeso) ornata, infra et a superiore angulo dextro fracta, a. 0,315, l. 0,24, cr. 0,06. Litt. alt. 0,013—0,022; ΑΘΣ, formae tenues.

c. 200 a. [Π]υθιάδος.

539 Palaeri. Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 395. 491 nr. 73 (C. Bursian, *Ber. Sächs. Ges.* 1860, 211; *Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1396; IG IX 1, 467). Titulus litteris elatis exsculptus; ΑΣ (Heuzey). Frustra quaesivi.

s. III a. (?) Δικαίας.

Cf. ad nr. 561. — Nomen virile subesse putat E. Schwyzer, *Griech. Gramm.* I 560 β, non recte; nam etiam Φίλων Δικαίας tituli *GDI* 1732_{12} a matris nomine appellatur, cf. G. Daux, *Delphes au IIe et au Ier siècle* 454.

540 Palaeri. Edd. W. M. Leake ex apographo Lyonsii *Transact. royal soc. of literature* 1847, 236 nr. XXIII; L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 491 nr. 71, cf. 395 (*Bezzenb. Beitr.* VII 245; *GDI* 1387; IG IX 1, 526). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 338. Litterae ΑΣ (Heuzey). Frustra quaesivi.

s. III a. ut videtur. Καλλαίσχρου.

Sic Heuzey, ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΥ Lyons, sed cf. Bechtel, *H. P.* 229.

541 Stela lapidis calcarii parvo aëtomate et in fronte et in utroque latere ornata, a. 0,85, l. 0,33, cr. 0,15; inventa in sepulcreto septentrionali (A). Litt. alt. 0,021; ΑΠ (Preuner). Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 336 nr. 11. Frustra quaesivi.

s. III a. (?) Κάπρου (?).

Lectionem ΧΑΠΙΟΙ sic interpretatus est Preuner.

542 Palaeri. Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 491 nr. 74, cf. 395 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1397; IG IX 1, 471). Litterae versus alterius paulo maiores quam prioris, ΜΠ (Heuzey). Frustra quaesivi.

s. III a. (?) Κλευμένη[ς]
[Σ]τίλπωνο[ς].

1 ΚΛΕΥΜΕΙΙ. Η Heuzey, qui Κλευμείνη Στίλπωνος interpretatur; corr. Fick.

Ex diversa litterarum magnitudine duorum versuum fortasse concludendum est priorem in tabula excavata scriptum fuisse. Ceterum cf. ad nr. 561.

543 Lapis a Palaero oriundus inaedificatus in muro domus quondam Georgii Tsakalis, nunc Theodori Chaïdakis in vico *Zaverda*. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 482). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. Litterae ΑΞΠ (Cousin). Frustra quaesivi.

s. III a. (?) Πολυξένα.

544 B (eodem loco atque nr. 506). 'Στήλη κοσμουμένη ἄνω διὰ μικροῦ κυματίου καὶ ταινίας', Rhomaeos in scheda; ipse frustra quaesivi. Littera Α (Rhom.).

s. III a. (?) – – οκράτεο[ς].

545 Stela a Palaero oriunda quondam inaedificata in muro domus Georgii Tsakalis in vico *Zaverda*, postea ibidem penes Aristidem Tsakalem, ubi vidit Preuner, ego frustra quaesivi. Titulus in rectian-

gula tabula excavata litteris elatis exsculptus. Litt. alt. 0,03; A (Cousin). Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 476). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. 338.

s. III² a. (?) Λαμιάδος.

Tres postremas litteras non vidit Cousin, quia gypso occultatae erant, sed indicavit Georgius Tsakalis. Quas num Preuner legerit, non liquet.

---

546 Palaeri. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 337 nr. 14. Litt. alt. 0,03, interv. vers. c. 0,015; AM. Frustra quaesivi. *Ect.*

s. III/II a. Αἰχμία
χαῖρε.

Ad nomen Αἰχμίας cf. Bechtel, *H. P.* 31.

---

547 In ecclesia quadam deserta vici *Kechropula* i. e. in sepulcreto meridionali (B), ubi tamen hodie nulla vestigia ecclesiae reperiuntur. Litterae non incisae sed anaglypho expressae. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 468). Frustra quaesivi.

s. III/II a. [Δ]ιονυσίου.

---

548 Palaeri. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 6. Frustra quaesivi.

s. III/II a. Διοπείθεος.

---

549 Palaeri. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 1. Frustra quaesivi.

s. III/II a. Ἱέρωνος.

---

550 B. Stela lapidis calcarii albi infra rudis relicta, ab utroque angulo superiore fracta, a. 0,425, l. 0,16, cr. 0,06 0,07. Litt. alt. 0,012—0,018; NΩ.

s. III/II a. [Ξ]ένων[ος].

Minus probabile supplementum [Μ]ένων[ος] videtur.

---

551 B (eodem loco atque nr. 506). 'Στήλη κοσμουμένη ἄνω διὰ μικροῦ κυματίου καὶ ταινίας', Rhomaeos in scheda. Ed. idem, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 7. Frustra quaesivi.

s. III/II a. Τίμωνος.

552 Palaeri. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 2. Frustra quaesivi.

s. III/II a. Φείδιος.

Cum ed., qui scribit Φειδίος, de nomine muliebri Φιδίς (Anth. gr. VII 429) cogitasse videatur, equidem nomen virile Φεῖδις coll. Bechtel, *H. P.* 444, ubi pro *Arkesine* corrigas *Aigiale*, praefero.

---

553 Palaeri. Ed. K. A. Rhomaeos, Δελτ. II 1916 παρ. 49 nr. 4. Frustra quaesivi.

s. III/II a. Χαρίγνητος.

Ad nomen cf. Bechtel, *H. P.* 109.

---

554 B (eodem loco atque nr. 547). Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 469). Littera A (Cousin). Frustra quaesivi.

s. III/II a. (?) Φαινα⟨ρ⟩έτας.

NAI, corr. Cousin.

---

555 Stela a. 0,39, l. 0,35, cr. 0,13; inventa in vico *Kechropula* i. e. in sepulcreto meridionali (B) et translata in vicum *Zaverda* in horreum Georgii Karpusis, ubi vidit Preuner, ego frustra quaesivi. Titulus exstat in tabula. Litt. alt. 0,027. Ed. ex G. Doubleti apographo *BCH* 17, 1893, 632 (IG IX 1, 472). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 338. Littera A (Doublet).

s. III/II a. (?) Χυτρὶ χαῖρε.

---

556 A. Stela lapidis calcarii supra et infra cymatio ornata, a dextra ab angulis superiore et inferiore fracta, a. 0,54, l. 0,285—0,33, cr. 0,16—0,17. Versus prior in fascia leviter excavata litteris incisis scriptus. Litt. alt. 0,025—0,03; AM.

in. s. II a. Λαμία
χαῖρε.

---

557 A. Stela lapidis calcarii supra cymatio (nunc laeso) ornata, infra rudis relicta, a. 0,73, l. 0,22—0,28, cr. 0,09—0,15. Deest superior angulus dexter. Litt. alt. 0,017—0,027; A, formae neglegenter exaratae.

s. II a. Σ̣τρατοβούλο[υ].

558 Palaeri. Ex ectypo Noackii ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 337 nr. 18. Litt. alt. 0,03; ΑΣ, extremae hastae, ut videtur, crassatae. Frustra quaesivi. *Ect.*

s. II a. Φυσάλα
χαῖρε.

'*Vgl.* Φύσαλος [IG IX 1, 359_{10}] *aus Naupaktos; wie* Βάτραχος, Φρύνη', Preuner; cf. Bechtel, *H. P.* 587.

---

559 Stela a Palaero oriunda in domo quondam Δημητρίου Κοντόση, nunc Σταύρου Κοντόση in vico *Zaverda*, ubi vidit Preuner (qui dicit lapidem liminis vicibus fungi), ego frustra quaesivi, a. 0,58, l. 0,24, cr. 0,10. Edd. ex G. Doubleti apographo *BCH* 17, 1893, 632 (IG IX 1, 480); E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 338, cf. 331.

s. II a. (?) ⟨Ξ⟩ένωνος (?).

ΙΕΝΩΝΟΣ Doublet, corr. Dittenberger; ΓΓ..Ω.ΟΣ Preuner, supplens Γέ[λ]ω[ν]ος? ('*Das* Γ *zu Anfang schien mir sicher*'). Sed quod Preuner, ut ipse indicat, lapidem valde detritum cerei modo luce vidit, Doubleti apographo maior fides habenda erit.

---

560 B. Stela lapidis calcarii albi aëtomate et in fronte et in latere ornata, infra et a sinistra fracta, a. 0,205, l. 0,175, cr. 0,11. Litt. alt. 0,025—0,04; Α et Α, formae neglegenter exaratae.

s. II/I a. [᾿Αν]δράγα-
[θε] χαῖρε.

Suppl. Kla.; aëtoma docet litteras ΔΡ versus prioris (et ΧΑ versus alterius) mediam stelam tenuisse.

---

561 Palaeri. Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 491 nr. 75 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1398; IG IX 1, 466). Litterae ΑΘ (Heuzey). Frustra quaesivi.

[᾿Α]θανάδ̣[α(ς)].

Suppl. Fick; cf. nr. 525_3. — Ex eis, quae Heuzey l. c. 394/5 refert, apparet eum et hunc titulum sepulcralem et reliquos in sepulcreto meridionali (B) exscripsisse.

---

562 Lapis a Palaero oriundus inaedificatus in muro domus quondam Georgii Tsakalis, nunc Theodori Chaïdakis in vico *Zaverda*. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 481). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. Littera Α (Cousin). Frustra quaesivi.

[᾿Α]κτιὰς χαῖρε.

Suppl. Cousin. An plura interierunt, ut in hoc quoque titulo velut in titulo Arsinoensi (Aetoliae) *SB Ak. Berl.* 1936, 362 nr. 4 ᾿Ακτιάς non nomen proprium sed ethnicum sit?

---

563 Lapis a Palaero oriundus inaedificatus in muro domus quondam Georgii Tsakalis, nunc Theodori Chaïdakis in vico *Zaverda*. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 474). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. Frustra quaesivi.

Εὔφρονος.

---

564 Lapis a Palaero oriundus inaedificatus in muro domus quondam Georgii Tsakalis, nunc Theodori Chaïdakis in vico *Zaverda*. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 475). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. Littera Α (Cousin). Frustra quaesivi.

Κρεομάχας.

Hoc nomen idem atque Κλεομάχας esse recte adnotat Dittenberger; frustra, si quid video, oblocutus est A. H. Salonius, De dialectis Epirotarum, Acarnanum etc. 101.

---

565 Palaeri. Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 395. 491 nr. 76 (*Bezzenb. Beitr.* VII 246; *GDI* 1399; IG IX 1, 470). Littera Α (Heuzey). Frustra quaesivi.

Κριτοβούλα.

Cf. ad nr. 561.

---

566 Lapis a Palaero oriundus inaedificatus in muro domus quondam Georgii Tsakalis, nunc Theodori Chaïdakis in vico *Zaverda*. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 477). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. Frustra quaesivi.

Μυρμιδόνος.

Cf. cognominem Atheniensem, ducem Ptolemaei I, Kirchner, PA 10479.

---

567 Lapis a Palaero oriundus inaedificatus in muro domus quondam Georgii Tsakalis, nunc Theodori Chaïdakis in vico *Zaverda*. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 478). Cf. E. Preuner, *Ath.*

Mitt. 27, 1902, 331. Littera Α (Cousin). Frustra quaesivi.

[Ξ]εναρχίδο[ς].

[Ξ]εναρχίδο[υ] Cousin, corr. Dittenberger.

---

568 Lapis a Palaero oriundus inaedificatus in muro domus quondam Georgii Tsakalis, nunc Theodori Chaïdakis in vico *Zaverda*. Ed. G. Cousin, *BCH* X 1886, 181 (IG IX 1, 479). Cf. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 331. Littera Ξ (Cousin). Frustra quaesivi.

Ξενοτίμου.

---

569 In sepulcreto septentrionali (A) has stelas se vidisse mihi affirmavit Δημήτριος Παλαιογιάννης, incola vici Πλαγιά; ipse frustra quaesivi. Neque tamen eas omittendas esse duxi.

1. Ἀριστώνυμος.
2. Νικόλαος.
3. Πολέμαρχε χαῖρε *(sic! uno versu scriptum)*
4. Φιλοκράτης.

Num revera omnia nomina titulorum 1. 2. 4 casu nominativo posita fuerint, iure dubites.

---

570 TERMINUS. Palaeri in tabula grandi (*'plaque grise, mal taillée'*). Ed. L. Heuzey, *Le mont Olympe et l'Acarnanie* 491 nr. 72, cf. 395 (P. Foucart, *BCH* II 1878, 515, 4; *GDI* 1395; IG IX 1, 464; Michel 769; J. de Keitz, De Aet. et Acarn. sacris 57. 58; Schwyzer 400). Litterae Α◇ = θ≶ (*'l'inscription - - tracée grossièrement, en grands caractères plutôt négligés qu'archaïques'*, Heuzey). Frustra quaesivi.

s. V/IV a. Ἀθάνας,
Διός.

Non dedicatio (Schwyzer) sed terminus, ut recte iam Heuzey adnotavit.

---

571 INCERTUM. Palaeri. *'Auf dem natürlichen Felsboden unweit des Nordwest-Turmes, etwa 20 m von der Innenseite der West-Mauer entfernt.'* Litt. alt. 0,05—0,075; ΜΟΣ, extremae hastae ut videtur crassatae. Ed. E. Preuner, *Ath. Mitt.* 27, 1902, 333 nr. 7. Titulum contuli. *Ect.*

s. III a. Μόκω-
νος.

De titulo interpretando non minus dubius haereo quam editor; cf. etiam E. Kirsten, *RE* XVIII 2, 2484.

---

572 TEGULA. Fragmentum tegulae fictilis undique mutilum, quod E. Kirsten, qui nunc possidet, a. 1939 in clivo meridionali Palaeri invenit; crassum c. 0,03. Litterae forma expressae; Μ. Commemoravit Kirsten, *RE* XVIII 2, 2484. [Cf. add. p. 78]

s. III a. δα]μό[σιος.

Suppl. Kirsten.

XVII. TITULI ORIGINIS INCERTAE

573 ACARNANUM DE ANTIMACHO QUODAM DECRETUM. Lamina aënea in duas inter se contiguas partes fracta, cuius pars marginis supra et ab utroque latere servata est, a. max. 0,23, l. max. 0,14; quo loco Acarnaniae inventa sit, non constat, fuit in collectione Froehneri, nunc Parisiis in Bibliotheca Nationali (*Cabinet des Médailles*) asservatur. Litt. alt. c. 0,006, interv. vers. 0,004; ΑΕΜΠΣ, formae punctis impressae. Ed. L. Robert, *Collection Froehner I: Inscriptions Grecques* (1936) 39 nr. 35 cum imag. phot. tab. XV. Cf. G. Klaffenbach, *Dt. Lit.-Ztg.* 1937, 1683; A. Wilhelm, *Gr. Inschriften rechtlichen Inhalts* (Πραγματεῖαι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τόμος 17, 1 [1951]) 26, at cf. J. et L. Robert, *Rev. ét. gr.* 66, 1953, 142, 97 (SEG XIII 383). Non vidi.

fin. s. IV a. . . . . c. 20 . . . . ΙΑΚΑΡΝΕΣΙ̣ . .
. . . . c. 19 . . . . ων Ἀκαρνᾶνας̣
[. . . . . . . c. 17 . . . . τ]ᾶ̣ς Ἀκαρνίας (!) πολι-
[. . . . . . . c. 17 . . . . . . .Ἀ]ν̣τίμαχον ἐκ τᾶς
[Ἀκ]α̣ρνανί̣α̣[ς, τὸν ἐπιτ]υ̣γχάνοντα συλᾶ-

[ν] κ̣αὶ τὰν π̣[όλιν, ἐ]ξ ἇς [κ]α ἄγηται· εἰ δὲ μὴ σ-
υ̣λῶι, ἁ μὲ[ν πό]λ̣ις ἀποτεισάτω ἑκατὸν μν-
ᾶς ἱερὰς τῶι Ἀπόλλωνι̣ τῶι Μετθαπίωι καὶ ὁ
[ἔ]τ̣α̣ς ὁ ἐπιτυχών, εἰ μὴ συλῶι, δέκα μν[ᾶς ἱερ]-
[ὰς κ]ὰτ ταὐτά· τὸν δὲ συλάσαντα κα̣[ὶ ἔταν κ]-
[αὶ π]όλιμ μὴ ὑ̣π *v v* ἔχειν δίκαν̣ . . . . c. 10 . . . .
3–4 Α̣ΝΛ̣ΕΟΝΤ̣ . . . ΟΙΟΙΝ . ΛΤΟΣΑ . . . . c. 11 . . . .
– – – – – – – – – – – – – – – – – – ΟΝΕΙΜ̣ . . . . c. 11 . . . .

Suppl. Robert; v. 9 in. et 10 fin./11 in. Kla. || 1 – – ι̣α Ἀκαρνέσι̣ . . . Robert || 3 [εἶναι αὐτὸν πόλεως ἇς κα βούληται τ]ᾶς Ἀκαρνανίας πολί[ταν] idem, non nisi sententiam significans || 4 [εἰ δέ τις ἄγηι Ἀν]τίμαχον idem coll. v. 6. Fortasse v. 1—4 hoc fere modo restituendi: [Ἀντιμάχωι τοῦ δεῖνος *ethn.*]ι Ἀκαρ⟨νᾶ⟩νες π̣[ολ|ιτείαν ἔδωκαν ἀντὶ] ὧν Ἀκαρνᾶνας | [εὖ πεποίηκεν, ἐν ἇι κα τᾶν τ]ᾶς Ἀκαρ⟨να⟩νίας πολί|[ων θέληι· εἰ δέ τις ἄγοι Ἀ]ντίμαχον κτλ. Kla. || 5 [τὸμ μὲν ἐπιτ]υγχάνοντα Robert, quod supplementum spatium excedit || 12 in. . . . . α̣ν Λέοντ̣ – – idem. An potius Ἀκαρν]ᾶνα ἐόντ[α? Kla.

Ex litterarum formis Robert titulum saec. III a. Chr. n. tribuit, equidem fin. saec. IV praetulerim. Apparet de decreto concilii Acarnanum agi, quo Antimacho civitas confertur. Cuius incolumitati quia magna cum cura consulitur, verisimile est eum propter studium erga Acarnanes e patria sua in Acarnaniam fugisse ideoque insidias popularium suorum metuisse, id quod imprimis in Aetolum cadere cum Roberto puto. V. 6. 9 συλῶι· Ad hanc formam optativi etiam apud Platonem obviam (Kühner-Blass I 2, 72) cf. Alcm. frg. 78 D. Verbum συλᾶν hic notionem ab aliquo vindicandi sicut in manumissionibus Delphicis habere recte adnotat Robert. 7 De periculo, quod etiam oppidum in se recipit, cf. Syll.[3] 399_{21} (Robert). 8 Ἀπόλλων Μετθάπιος· Huius dei adhuc plane ignoti communem omnium Acarnanum cultum fuisse iure Robert conclusit. Quae vero ratio inter eum atque Apollinem Actium, cuius fanum postea (cf. ad nr. 583_{51}) commune foederis Acarnanici factum est, intercesserit, non liquet. Id tamen mihi quidem certum videtur hoc Apollinis cognomen in vestigiis Illyricis ducendum sc. cum Roberto annectendum esse Messapiis, quorum nomen compluries in Graecia invenitur (cf. M. Mayer, *RE* XV 1170); imprimis conferendus est Laconicus Ζεὺς Μεσσαπεύς (Steph. Byz. s. v. Μεσσαπέαι et Paus. III 20, 3).

TITULI SEPULCRALES.

574 Stela lapidis calcarii cineracei supra et infra mutila, a duobus lateribus laesa, a. 0,665, l. 0,516, cr. 0,08; fuit quondam Venetiis in Museo Naniano origine non indicata, asservatur nunc Aquinci (*Budapest*) in museo. In superiore parte stelae fascia cum figuris plantarum (*Palmetten*), tum brevi intervallo interposito altera fascia fronde quernea et duplici nodo ornata, infra quam titulus in rectiangula tabula marginata et excavata litteris elatis exsculptus est. Litterarum formae Α Ρ Ω. Ed. P. Jacobsthal, Χάριτες *F. Leo dargebracht* (1911) 460 cum imag. phot. tab. V. Non vidi. [Cf. add. p. 78]

s. III a. Εὔδωρε χαῖρε.

Probabiliter ed. hanc stelam ex Acarnania oriundam esse putat.

575 Stela sepulcralis lapidis calcarii albi a. 0,82, l. 0,44—0,48, cr. 0,08, de cuius origine non constat; asservatur Bruxellis in museo *du Cinquantenaire* (A 1545). '*Couronnée d'un fronton et posée sur une plinthe saillante; elle est dépourvue d'encadrement et coupée seulement par deux moulures rondes parallèles. Entre celles-ci deux sirènes, corps de femme et pattes d'oiseau, avec de grandes ailes et une queue en éventail, sont debout des deux côtés d'un cartouche ovale, qu'elles soutiennent d'une main, tandis que de l'autre elles s'arrachent les cheveux en signe de deuil.*' Litt. alt. 0,024; Α Ξ Σ. Ed. F. Cumont, *Catalogue des sculptures et inscriptions antiques des Musées royaux du Cinquantenaire*[2] 85 nr. 66 cum imag. phot.; imag. phot. etiam A. Wilhelm, *N. Beitr.* III (1913) tab. III exhibet. Non vidi.

s. III a. Ξενίας
Ἴωνος.

'*Le nom du père* (*au-dessous du cartouche*) *paraît avoir été gravé après coup, en lettres moins profondes, mais leur forme est semblable à celles de la première ligne*' (Cumont). Immo simul exaratum est, cf. nr. 421. — Stelam, quae ab Asiae ora oriunda esse dicebatur, potius Acarnanicam esse iure contendit Wilhelm l. c. 37 collata simillima stela nr. 504; fortasse igitur et ipsa Palaero tribuenda est.

576 VAS. Cyathus argenteus (longus 0,263), cuius manubrium in parte aversa titulum exhibet. Inventus esse dicitur in Acarnania, nunc est in America in possessione privata. Ed. M. Crosby, *Am. Journ. Arch.* 47, 1943, 209 cum imag. phot. (fig. 3 *A*) et delineatione (fig. 3 *B*). Non vidi.

s. IV/III a. Ἀρχιφάω κύαθος.

Cyathum ed. alteri saec. IV a. Chr. parti vel ineunti saec. III tribuit, id quod litterarum formae parum stabiles (*graffito*) probare videntur. — De origine Acarnanica dubito. Nam si ita esset, nominis forma nominativi Ἀρχίφαος esset. Quae tamen non invenitur, immo eiusmodi nomina in -φάης cadunt (Bechtel, *H. P.* 435). Itaque mihi quidem haec forma genetivi potius Eretriensem originem prodere videtur, cf. P. Kretschmer, *Zschr. vergl. Sprachf.* 33, 569.

XVIII.
TITULI ACARNANUM EXTRA ACARNANIAM INVENTI

Adde nr. 388 et 417.

577 *In insula Anaphe.* STELA SEPULCRALIS. IG XII 3, 304.

s. III/II a. Ποσειδώνιος
Φιλήμονος
Ἀκαρνάν.

---

578 *Athenis.* STELA SEPULCRALIS. IG II/III^2 7997.

med. s. III a. Δωρόθεος
Δώρου
Ἀκαρνάν.

---

579 *Coi.* CARMEN SEPULCRALE. Marmor album supra et a dextra fractum a. 0,25, l. 0,36, cr. 0,08; inventum in domo oppidi hodierni, quam possidet Mustafa Semersis, nunc asservatur in museo. Litt. alt. 0,008—0,015, interv. vers. 0,003—0,006; Α Μ Ξ Γ Σ, formae bonae. Ed. W. Peek, *Griech. Versinschr.* I 426. Contuli *ectypum* Herzogii.

s. III a. – – – – – – – – – – – – – – – – –
λιπὼν ὅδ' ἔπαινον Α[. .^c.5^. . τῶι]-
δε τάφωι χρώμενο[ς εὐλογίαι]·
θάψαν δέ οἱ πάντες [τιμὴν]
αὔξοντες ἑταῖροι μνη̣[μόσυ]-
νον τοῖς πᾶσιν Ἀκαρνᾶ[να]
[ὄ]ντ' ἀπ' Ἐχίνου. *vac.*

Suppl. Peek, qui initium carminis sic restituit: [κεῖται ἀγήρατον πάτραι προ]λιπὼν κτλ. || 1 nomen fuit velut Ἄ[νδρων]. Λ[ύσων]? Peek; sed A certum est. V. 6 Ἐχῖνος probabiliter portus oppidi Thyrrhei fuit; vide supra ad V. — Peek titulum saec. IV/III vindicat, equidem sine ulla dubitatione saec. III.

---

580 *Eretriae.* STELA SEPULCRALIS. IG XII 9, 788.

s. III a. Ἁγησίστρατος
Ἁγησίππου
Ἀκαρνάν.

Hagesistratum ex mercennariis praesidii Macedonum fuisse putat M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 1949, 204.

---

581 *Eretriae.* STELA SEPULCRALIS. IG XII 9, 804. Contuli ectypum.

s. II a. Ἡγήμων
Μόσχου̣
Ἀκαρνά[ν].

Hunc quoque Acarnanem ex mercennariis praesidii Macedonici fuisse putat M. Launey, cf. ad nr. 580.

---

582 *Magnesiae ad Maeandrum.* DECRETUM ACARNANUM DE LEUCOPHRYENIS. *Inschr. Magn.* 31. Contuli lapidem.

207 a. [στραταγ]οῦντος [τῶν Ἀ]καρνά[ν]ων Νικαίου τοῦ Ἐχε-
[. . .5. . Κ]ορονταίου, ἱππάρχα Κλεωνύμου τοῦ Λαμίσ-
[κου . . . .]ου, γραμματέος στραταγῶι Χέρσυος τοῦ
. . . .8. . . . Μεδιωνίου, συνεδρίου γραμματέος Ἀν-

. . . .^{8}. . . . τοῦ Ἡρακλείτου Ἀνακτοριέος, προμνάμο[νος δὲ Ν]ικάνδρου τοῦ Λύκου Θυρρείου, μηνὸς Πα[νάμου ἕκτ]αι ἐπ' εἰκάδι· παραγενομένων πρεσβευτᾶν [παρὰ Μαγ]νήτων τῶν ἐπὶ Μαιάνδρου Ἀριστοδάμου [τοῦ Διοκ]λέος, Ἀριστέα τοῦ Γοργάσου, Ἀντάνορος τοῦ [Κωλω]τίωνος καὶ διαλεγομένων περὶ τᾶς οἰκειό[τατ]ος τᾶς ὑπαρχούσας τοῖς Μάγνησιν ποτὶ τοὺς [Ἀκ]αρνᾶνας, ἔτι δὲ καὶ τὰν φιλίαν ἀ[ν]ανεουμέ[ν]ων καὶ τὰς εὐεργεσίας ἀπολογιζομένων, ἃς πεποίηνται τὸ κοινὸν τῶν Μαγνήτων ἐς τοὺς Ἕλλανας, *v* ἀποδόντων δὲ καὶ τὸ ψάφισμα, καθ' ὃ παρεκάλουν δέχεσθαι τὰν ἐκεχειρίαν χρήσαντος τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς λώϊον [εἶμ]εν καὶ ἄμεινον [τ]οῖς σεβομένοις Ἄρτεμιν Λευκοφρυηνὰν καὶ τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄσυλον εἶ[μ]εν, διὸ καὶ τὸν δᾶμον ἐψαφίσθαι τᾶι εὐεργέτιδι τᾶς πόλιος Ἀρτέμιδι Λευκοφρυηνᾶι διὰ πέντε ἐτέων θυσίας καὶ πανάγυριν καὶ ἀγῶνα στεφανίταν ἰσοπύθιον μουσικόν τε καὶ γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ποιεῖν δικαίαν ἀποδιδόντας χάριν τᾶι εὐεργέτιδι, παρακαλούντ[ων αὐ]τῶν, ὅπως οἱ οἰκεῖοί τε καὶ φίλοι μετέχοντι (!) τᾶν θυσιᾶν τᾶν συντελουμενᾶν ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἐμφανιζόντων τὰν ἐπιφάνειαν τᾶς θεοῦ *vv* δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι τῶν Ἀκαρνάνων καὶ τοῖς χιλίοις· τάν τε θυσίαν καὶ ἐκεχειρίαν καὶ τὸν ἀγῶνα ποτιδέχεσθαι στεφανίταν ἰσοπύθιον ταῖ[ς] τιμαῖς· εἶμεν δὲ αὐτῶν τάν τε πόλιν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄσυλον· ἀποστέλλε[ι]ν δὲ καὶ θεωροὺς τοὺς ⟨σ⟩υνθύσοντας τὰν θυσίαν καὶ θεαροδόκους καταστᾶσαι ἑκάσταν πόλιν τᾶν Ἀκαρνανίδων τοὺς ὑποδεξομένους ἀεὶ τοὺς παραγινομένους θεωροὺς παρὰ τῶν Μαγνήτων· δόμεν δὲ Ἵππαρχον τὸν ταμίαν εἰς ἀπαρχὰν τᾶι θεῶι εἰς τὰν θυσίαν ἀργυρίω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα· *v* ἀνανεώσασθαι δὲ καὶ τὰν φι[λία]ν καὶ τὰν οἰκειότατα, καθὼς παρεκάλουν· ὅπως [δὲ] μεί[ν]ηι εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἀναγράψαι δὲ τὰ [δεδ]ογμένα εἰς στάλαν λιθίναν Ἵππαρχον τὸν ταμί[αν] καὶ ἀναθέμεν ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ [Ἀκτ]ίου· εἶμεν δὲ προξένους καὶ εὐεργέτας τοῦ κοι[νοῦ] τῶν Ἀκαρνάνων κατὰ τὸν νόμον *v* Ἀριστόδα[μον] Διοκλέο⟨ς⟩, Ἀριστέα Γοργάσου, Ἀντάνορα Κωλωτί[ωνος].

κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐψηφίσαντο·

Θυρρεῖς	Μεδιώνιο[ι]
Λευκάδιοι	Παλαιρεῖς
Ἀνακτόριοι	[Φ]οκρεῖς
Ἀλυζεῖς	. . . λε[ῖς ?]

Suppl. Kern || 31 Ι || 43 ΚΛΕΟΑΡ || 48 col. II suppl. Habicht coll. nr. $583_{4.64}$ || 49 col. II litterae ab editore notatae hodie in lapide non iam agnosci possunt.

De tempore tituli, probabiliter aestate anni 207 a. Chr., cf. H. van Effenterre, *BCH* 77, 1953, 176. — V. 3 De nominibus propriis in -υς exeuntibus cf. J. Bingen, *BCH* l. c. 623 s. 5 Ad προμνάμονα et συμπρομνάμονας

cf. ad nr. 208_2. 27 Concilium Acarnanum etiam priore parte saec. III a. Chr. οἱ χίλιοι appellatur (nr. 207), postea appellatio τὸ κοινόν in usum venit; ceterum vide Busolt-Swoboda, *Gr. Staatskunde* II 1465. 1466[1]. 1468. 38 ἀναγράψαι δέ· particulam iniuria delevit Kern; est δὲ ἀποδοτικόν, de quo cf. E. Nachmanson, *Beiträge zur Kenntnis d. altgriech. Volkssprache*, Uppsala 1910, 70ff. nr. 8.

---

583 *Olympiae.* DECRETUM ACARNANUM DE APOLLINIS ACTII FANO. Duo fragmenta inter se contigua magnae stelae lapidis calcarii leucophaei supra aëtomate prominenti cum acroteriis laesis ornatae annis 1954 et 1955 Olympiae diversis locis inventa, nunc ibidem in museo asservata; utrumque fragmentum a sinistro angulo inferiore fractum; tota stela a. cum aëtomate (a. 0,24) 1,495, l. 0,518—0,57, cr. 0,095—0,137, infra titulum spatium a. 0,27 vacuum. Litt. alt. 0,009, interv. vers. 0,004; ΑΙΜ et ΜΞΠ et ΠΣ et Σ. Ed. Chr. Habicht, *Hermes* 85, 1957, 86ss. Contuli *ect.* et *phot.*, quae misit Habicht.

a, 216 a. (?) ἀγαθᾶι τύχαι. ἐπὶ στραταγοῦ τῶν Ἀκαρνάνων Διογένεος τοῦ Λ̣έοντος, ἱππάρχου δὲ Ἐχεδάμου τοῦ Μνασιλόχου, ναυ̣άρχου δὲ Ἀθηνογένεος τοῦ Διογένεος Λευκαδίων, γραμματέων δὲ τᾶι μὲν βουλᾶι Σίμωνος τοῦ Εὐάρχου Φοκρεᾶνος, τοῖς δὲ ἄρχουσι Φαίακος τοῦ Ἐχεμένεος Λευκαδίου, προμνάμονος δὲ Νικία τοῦ Μνάσωνος Κορονταίου· *v* ἐπειδὴ ποτιπορευθέντων Διογένεός τε τοῦ στραταγοῦ καὶ τῶν συναρχόντων καὶ ἀπολογιζομένων, ὅτι συμβ̣αίνει τ̣ὰμ μὲμ πόλιν τῶν Ἀνακτοριέων ἐξαδυνατεῖν τοῦ προτιθέμεν τὰς Ἀκτιάδας παρὰ τὸ γεγενῆσθαι κατὰ τοὺς πρότερον χρόνους ἐν δυσχερεῖ διαθέσει μεγάλων περιστάντων τὰν Ἀκαρνανίαν πολέμω̣ν, συμφέρον δ' ἐστὶ καὶ τελέως ἔνδοξον τῶι ἔθνει παραγεγονότων εἰς τὰμ βελτίσταν κατάστασιν τῶμ̣ πραγμάτων τάν τε ποτὶ τὸ θεῖον ὁσιότατα πολλῶι μᾶλλον συναύξειν καὶ σκέπτεσθαι, δι' οὗ τρόπου κοινοῦ γενομένου τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀκτίου συντελεσθησεῖται τῶι θεῶι πάντα τὰ τίμια, ἐφάνη τοῖς Ἀκαρνᾶσι πρεσβευτὰς ἀποστεῖλαι ποτὶ τὰμ πόλιν τῶν Ἀνακτοριέων περὶ τοῦ Ἀκτίου τούς τε κοινοὺς ἄρχοντας καὶ μετὰ τ̣ο̣ύτων Σωτίωνα Ἀλεξάνδρου, Ἀγαπάνορα Πυρρίχου, Αἰσχρίωνα Κλεων̣ύμ̣[ου], Χαροπίδα̣ν Νικάνδρου, Γλαυκῖνον Διοφάντου Θυρρείους, Ἐπίστρατον Φιλίστου, Βιάνορα Θάλωνος Λευκαδίους, Μνασίθ̣ε̣ον Ἱππία, Χρέμαν Δράκοντος, Αἰσχίναν Τελέστα Μεδιωνί̣ους, Ἀρισ̣[το]μ̣έ̣ν̣η Μεννεία Ἀλύζειον· ὧγ καὶ παρακαλούντων τοὺς Ἀνακτο[ριεῖς] κ̣α̣τὰ τὰς δοθείσας αὐτοῖς ἐντολὰς ἐπιχωρῆσαι τοῦ κ̣ο[ινὸν] εἶμεν τὸ ἱερὸν πάντων τῶν Ἀκαρνάνων, ὅπως τυγχάνῃ τᾶς ποθ̣ηκούσας ἐπιμελείας διεξαγομένων τῶν τε ἀγώνων καὶ τᾶς παναγύριος κατὰ τὰ πάτρια, συνεχώρησαν οἱ Ἀνακτοριεῖς ἐπὶ τοῖσδε, ὥστε ἐπισκευάζειν τοὺς Ἀκαρνᾶνας τὸ ἱερὸν καὶ ἀναλίσκειν, ὅσα κα δῆ, εἴς τε τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας καὶ εἰς τὰμ πανάγυριν μηθὲν καταδεέστερον ποιοῦντας τῶμ πρότερον ὑπὸ τᾶς πόλιος διο̣ι̣κουμένων· περὶ δὲ τᾶς μισθώσιος τῶν αὐλητᾶν γίνεσθαι, καθώς κα τοῖς Ἀκαρνᾶσι δόξῃ· τᾶς δὲ πεντηκοστᾶς καὶ τῶν λοιπῶν τελέων ἁπάντων [τ]ῶγ γινομένων ἐν τᾶι παναγύρει καὶ τῶν ἄλλων τῶμ πιπτόντων ἐκ τᾶς [τ]ῶν σωμάτων πωλήσιος τὰ μὲν ἥμισα τῶν Ἀκαρνάνων εἶμεν, τὰ δὲ ἥμισα [τᾶ]ς̣ πόλιος τῶν Ἀνακτοριέων· πεντηκοστολόγους δὲ παρ' ἑκατέρων εἶμεν [τέσ]σ̣αρας καὶ γραμματεῖς τοὺς ἴσους, ἀγορανόμους δὲ παρ̣ὰ μὲν τῶν Ἀκαρνάνων [ἕνα, παρὰ δὲ] τᾶς πόλιος ἕνα· ὅσα δὲ κέκτηνται οἱ Ἀνακτοριεῖς ἱερὰ χρήματα τοῦ Ἀπόλλω[νος τοῦ Ἀκτίου] ἢ ἀναθέματα πρ[ὸ] τ̣οῦ τ̣ὰν ὁμολογίαν γραφῆμεν, ὑπ̣άρχειν αὐτοῖς ἴδια, τὰ δὲ [ἐν τῶι μετὰ ταῦτα χρόνωι] ἀ̣ν̣α̣τ̣εθέντα τῶν̣ Ἀκαρνάνω̣ν εἶμεν· τὸ̣ δὲ̣ Ἑλένειον κα[ὶ] [τὰ . . . c. 9 . . .]οντα ἐν τ̣[ῶι ἄ]λ̣σει κατεσκευασμένα τᾶς πό⟨λ⟩ιος τῶν Ἀνα-

[κτοριέων εἶμ]εν καὶ τὰς παρεμβολὰς τᾶν τε πολίων καὶ τῶν [ἐ]θνέων μένε[ι]ν
[καθότι καὶ ἐξ ἀ]ρχᾶς· πομπεύειν δὲ πρῶτομ μὲν τὰν . . . . c. 15 . . . . . ον
. . . . . c. 13 . . . . . Ἀνακτορίου καὶ το[ὺς . . .]ίους, ⟨κ⟩α[θ]ώς κα ὁ ἱ[ε]ραπόλος τάξῃ, φορεῖν τὸν
. . . . . c. 13 . . . . . οἱ Ἀνακτοριε[ῖς 2—3]ν καὶ τὰγ κόμαν τρέφειν· κυρίους δὲ εἶμεν τοὺς
[Ἀνακτοριεῖς τῶ]ν τε λιμέ[ν]ων καὶ τᾶν λοιπᾶν πο[θ]όδων ἁπασᾶν πλὰν τῶν ἐν
[αὐτᾶι τᾶι παναγύρε]ι πιπτόντων τελέων ἐκ τᾶς Ἀκτιάδος· τιθέμεν δὲ τὸ κοι-
[νὸν τῶν Ἀκαρνά]νων τοὺς ἀγῶνας ἐπ' Ἀκτίωι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν, εἴ κα μή τι
[διὰ πόλεμο]ν ἢ διὰ στρατόπεδον φίλιον ἀδύνατον γένηται· εἰ δέ τι συμβαίη τούτων
[ἢ καὶ] ἄλλως πως μὴ δυνατὸν εἶμεν δοκοῖ βουλευομένοις τοῖς τε Ἀκαρνᾶσι καὶ
τᾶι πόλει τῶν Ἀνακτοριέων, συντελεῖσθαι τὰμ πανάγυριν ἐν Ἀνακτορίωι, καθὼς καὶ
οἱ Ἀνακτοριεῖς ἄγοσαν· μὴ ἐπιτελούντων δὲ τῶν Ἀκαρνάνων, [ὃ]ν τρόπον γέ-
γραπται, τᾶς πόλιος τῶν Ἀνακτοριέων τὸ ἱερὸν εἶμεν καθότι καὶ τὸ ἐξ ἀρχᾶς
καὶ τὰ ἀνατεθέντα χρήματα τῶι θεῶι διαμένειν· ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι
κοινῶι τῶν Ἀκαρνάνων· τάν τε πόλιν τῶν Ἀνακτοριέων ἐπαινέσαι καὶ συναύ-
ξειν τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀκτίου, καθὼς οἵ τε ἄρχοντες παρεκάλουν
καὶ ἁ πόλις ἐπεχώρησε, χαριστήρια ἀποδιδόντας τῶγ γεγονότων εὐαμε-
ρημάτων τῶι ἔθνει, ὅπως φαίνηται τὸ πλῆθος τῶν Ἀκαρνάνων παρὰ πᾶν τὸγ
χρόνον εὐσεβῶς μὲν τὰ ποτὶ τοὺς θεοὺς διεξάγειν, καλῶς [δ]ὲ [κ]αὶ τῶμ προγό-
νων καταξίως ποτὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους πολιτεύειν· [ἃ δ]ὲ [ο]ἱ [Ἀ]καρνᾶν[ε]ς θε[ῖ]-
εν χρήματα εἰς τὰν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἱεροῦ, μὴ καταναλίσκειν τοὺς ταμί-
ας μηδὲ τοὺς ἄρχοντας εἰς ἄλλο μηθὲν ἀλλ' εἰς ἐπισκευὰν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀ-
ναθέματα τῶι θεῶι· ἀναγραφῆμεν δὲ καὶ εἰστάλας τό τε ψάφισμα καὶ τὰ ⟨κατα⟩κεχω-
ρισμένα ἐν αὐτῶι ὁμόλογα συνθεμένων τῶν αἱρεθέντων παρὰ μὲν τῶν Ἀκαρ-
νάνων Διογένεος, Ἐχεδάμου, Ἀθηνογένεος, Φαίακος, Ἐπιστράτου Λευκαδίων, Σί-
μωνος Φοκρεᾶνος, Σωτίωνος, Εὐάλκου, Γλαυκίνου Θυρρείων, Ἀριστομένεος Ἀλυ-
ζείου, παρὰ δὲ τᾶς πόλιος τῶν Ἀνακτοριέων Ἵππωνος, Εὐδάμου, Πτολεμ[α]ίου,
Ἑ[λ]λαν⟨ί⟩κου{ς}, Σωτίωνος καὶ ἀνατεθῆμεν τὰμ μὲν μίαν στάλαν ἐπ' Ἀκτίωι,
τὰν δὲ ἄλλαν ἐν Ὀλυμπίαι· τὸ δὲ ἀνάλωμα εἰς ταῦτα ἐκ τοῦ κοινοῦ δοθῆ-
μεν· ποτὶ δὲ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰμ πανάγυριν καὶ τὸ καθόλου περ[ὶ] τῶγ κατὰ
τὰς Ἀκτιάδας χρῆσθαι τοὺς Ἀκαρνᾶνας τοῖς ἱεροῖς νόμοις, οὓς εἷλε ἁ
πόλις τῶν Ἀνακτοριέων, καθὼς διώρθωσαν οἱ παρ' ἑκατέρων· κύρι-
α δὲ εἶμεν τὰ κατακεχωρισμένα ἐν τᾶι στάλαι καὶ μήτε νόμωι μήτε ψα-
φ[ί]σματι λύεσθαι τῶν ἀναγεγραμμένων μηθέν· εἰ δέ τις ψάφισμά τι ἢ [νό]-
μ[ο]ν γράψαι ἢ ἄλλως πως ἐπιχειροῖ διακόψαι τὰ συνκείμενα, εἰ μὲμ πόλις, ἀπο-
τεισάτω μνᾶς πεντακοσίας, εἰ δὲ ἔτας, ἀποθνασκέτω κριθεὶς ἐν τῶι
δ[ι]καστηρίωι καὶ ὁ νόμος καὶ τὸ ψάφισμα ἀτελὲς ἔστω· *v* τοὺς δὲ ἱε[ρο]ὺς
νόμους ἐξέστω διορθοῖν, ἐπεί κα νομοθεσία καθίκῃ, μηθὲν ὑπεναντίον
τοῖς ἐν τᾶι στάλαι καταγράφοντας τ___

Exscr. et suppl. Habicht, quem in nonnullis locis legendis adiuverunt L. Robert et Kla. || 23 fin. Kla. || 39 fin. ΠΟΔΙΟΣ || 41 in. Kla., ad supplendum τὸ ἐξ ἀρχᾶς (v. 51) spatium non suppetit || 41 fin. [βουλάν, ἔπειτα δὲ τ]ὸν A-Hab., A non dispicit Kla. || 42 in. [– – ἀπὸ (?)] Ἀνακτορίου Hab. || 42 med. Kla., ΙΟΥΣΛ . ΩΣ in lapide || 43 in. Kla., – 12 – ΣΘΑ . ΝΑ . . . Ε'Γ. Α . _ . . Ν Hab. || 51 med. τῶν Ἀνακτοριέων· litterae ΝΑΝΑΚ in rasura || 58 fin. Kla. lectione non certa, [ἃ] δὲ Μ . ΝΑΞΙΑ . ⁻⌒' Hab., qui etiam de supplemento [ἃ] δὲ [ἐξαίρετα] θε[ῖ]εν cogitat || 61 fin. Kla. coll. etiam v. 71, τὰ κεχωρισμένα lapis, quod Hab. defendere conatur || 66 in. Ε . ΛΑΝΚΟΥΣ || 76 med. ⟨ἁ⟩ ante νομοθεσία add. Hab.

Continet titulus decretum Acarnanum de fano Apollinis Actii factum; insertum est pactum, quod foedus Acarnanicum cum oppido Anactorio iniit (vs. 26—52). De definiendo tempore tituli editor diligentissime et uberrime egit. Formae litterarum vel exiens a. Chr. n. saec. III vel iniens saec. II produnt atque id certissimum est titulum ante annum 167 a. Chr. incisum esse, quo anno *Leucas exempta est Acarnanum concilio* (Liv. 45, 31, 12). Sin autem quaerimus, quando intra hoc temporis intervallum Acarnaniae res εἰς τὰμ βελ-

τίσταν κατάστασιν venerint (v. 12), cogitari quidem potest de annis 217 et 196, fortasse etiam 189 (de singulis annis cf. supra fastos Acarnanicos), sed quia in aliis annis haud dubie Romanorum mentio facta esset, probanda esse videtur sententia editoris, qui putat de pace Naupactia agi et titulum brevi recentiorem (a. 216) habendum esse. Quod autem ad homines in hoc titulo commemoratos attinet, ne unus quidem certa ratione aliunde notus est; nam recurrit quidem Alyziae Aristomenes quidam, Menneae filius (cf. v. 21/2), sed in titulo multo recentiore (nr. 446 *b*).

V. 2 ναύαρχος hic primum neque usquam alibi apparet. Scilicet hunc magistratum non antea, quam Leucas Acarnanum facta est (a. 283), institutum esse (cf. Oberhummer, *Akarnanien* 223), sed utrum tum statim an postea demum, i. e. cum novum Acarnanum foedus constitutum est (a. 230), id quod praetulerim, certo diiudicari nequit. 3/4 γραμματέων δὲ τᾶι μὲν βουλᾶι – – τοῖς δὲ ἄρχουσι· hos duos scribas in novo demum foedere Acarnanico institutos esse colligitur e titulo fasc. 1 nr. 3 A_{25} (a. 263 vel 262), ubi unus tantum scriba sine ullo additamento exstat. Nimirum scriba senatus (τᾶι βουλᾶι ut hic vel τᾶς βουλᾶς vel συνεδρίου) auctoritate gravior erat; itaque saepius commemoratur (vide indices), alter autem scriba semel tantum recurrit, sc. in nr. 582_3, ubi γραμματεὺς στραταγῶι appellatur. 4 (et 64) Φοκρεᾶνος· ethnicum adhuc ignotum, quod nunc etiam in nr. 582 restituendum est (Hab.). Ad formam Φοκρεύς, quae ibi legitur, confer e. gr. oppidi Phoetiarum formas ethnici Φοιτιάς et Φοιτιεύς. 5 Ad προμνάμονα cf. ad nr. 208_2. 8 (et 23) Ad infinitivos τοῦ προτιθέμεν et τοῦ εἶμεν cf. E. Schwyzer, *Griech. Gramm.* II 372, 8. 15 συντελεσθησεῖται· cf. E. Schwyzer l. c. I 763, 3c. 30 Ad αὐλητάς cf. L. Robert, *BCH* 60, 1936, 189 et *Études épigr. et philol.* 34/5 (Hab.). 38 τὸ Ἑλένειον· '*vielleicht wie das Leonidaion zu Olympia ein Haus für Ehrengäste oder für die Beamten des Bundes*', Hab. 40 τὰς παρεμβολὰς ('*Lagerplätze*') τᾶν τε πολίων καὶ τῶν ἐθνέων· recte adnotat L. Robert apud Hab.: '*on oppose les cités et, comme en Aitolie, les tribus* (ἔθνη), *qui ne forment pas une cité*'. 42 ὁ ἱεραπόλος· sc. Apollinis Actii, summus Acarnanum sacerdos, qui etiam eponymi vice fungitur in titulis nr. 208 *a. c.* 209 *b.* 588. 44 τῶν λιμένων· i. e. τᾶς πεντηκοστᾶς (v. 31), cf. J. H. Thiel, *Klio* 20, 1926, 62 ss. 47 Ad στρατόπεδον φίλιον cf. IG II/III² 1241_{15} (Hab.). 51 Cum adhuc vulgaris esset opinio Apollinis Actii fanum iam satis veteribus temporibus foederis Acarnanici fuisse (Oberhummer, *Akarnanien* 226/7; J. de Keitz, De Aetolorum et Acarnanum sacris, diss. Hal. 1911, 67; Busolt-Swoboda, *Griech. Staatsk.* II 1466), nunc apparet hoc fanum usque ad huius tituli annum potius Anactorii fuisse. Iam antea quidem principale fanum erat (cf. fasc. 1 nr. $3A_{14}$), sed tum demum commune omnium Acarnanum factum est. 56 Ad formam accusativi πᾶν pro πάντα usurpatam cf. Dittenberger ad IG IX 1, 39_3, et E. Mayser, *Gramm. d. griech. Papyri aus d. Ptolemäerzeit* I 2², 32 b, α. 62 ss. Scilicet altera Acarnanum legatio est, quae, postquam prior de Anactoriorum condicionibus renuntiavit, paciscendi causa missa est. Uno autem excepto, Eualco Thyrrheo (v. 64), ex eisdem viris, qui iam prioris legationis participes fuerunt, electa est. Nam verba συνθεμένων τῶν αἱρεθέντων κτλ. sane laxa quadam compositione (pro τὰ συγκείμενα ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων κτλ.) ad τὰ ὁμόλογα referenda sunt. 67 ἐκ τοῦ κοινοῦ· i. e. ex aerario foederis (Hab.). 76 Non statam νομοθεσίαν, quam articulus additus (Hab.) indicaret, hic respici puto, sed 'si qua νομοθεσία fit', cf. e. gr. IG IX 1, 694_{137}: εἰ δέ κα διόρθωσις τῶν νόμων γίνηται.

Ceterum adeas editoris commentaria copiosissima.

---

584 *Pagasis.* STELA SEPULCRALIS. A. S. Arvanitopullos, Θεσσαλικὰ μνημεῖα 1909, 410 nr. 160.

c. 300 a. Ἄνδρων
Καλλίου
Ἀκαρνάν.

'Οἱ χρόνοι τῆς στήλης κεῖνται περὶ τὸ 300 π. Χ.', ed. Andronem e mercennariis fuisse praesidii Macedonum, quod Demetriade erat, putat M. Launey, *Recherches sur les armées hellénistiques* I 1949, 204.

585 *Pagasis.* STELA SEPULCRALIS. A. S. Arvanitopullos, Θεσσαλικὰ μνημεῖα 1909, 462 nr. 216.

c. 300 a. Νικίππη Νίκωνος
Ἀ κ α ρ ν α ν ί ς.

'Οἱ χρόνοι τῆς στήλης κεῖνται περὶ τὸ 300 π. Χ.', ed.

586 *Piraei.* STELA SEPULCRALIS. IG II/III² 7996.

s. IV a. Δημοκλῆς
Ἀκαρνάν.

587 *Piraei.* STELA SEPULCRALIS. IG II/III^2 7998. Cf. L. Robert, Hellenica I 1940, 106 ss.

s. IV a.
Θεαρίδης
Ἀκαρνὰν
Ὑπωρεά(της).

Oppidum Ὑπώρειαι, quod ex hoc titulo apparet Acarnanicum fuisse, commemoratur in thearodocorum catalogo Epidaurio IG IV^2 1, 95$_{35}$, unde colligitur id in Acarnania orientali situm fuisse.

---

588 *Spartae.* DECRETUM ACARNANUM DE PROXENIA TRIBUS LACEDAEMONIIS TRIBUENDA. IG V 1, 29 (Syll.^{3} 669; Schwyzer 397). Contuli ectypum.

med. s. II a.
ἐπὶ ἱεραπόλου τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Ἀ-
κτίοι Θευδότου τοῦ Σώτωνος Ἀνα-
κτοριέος, γραμματέος δὲ τᾶι βου-
λᾶι Κλεάνδρου τοῦ Λυκίσκου Ἀνα-
κτοριέος, προμνάμονος δὲ Σωπά-
τρου τοῦ Σωτίωνος Ἀνακτοριέος
καὶ συμπρομναμόνων Ἀριστάν-
δρου τοῦ Ἀρχεστράτου ⟨Θ⟩υρρείου,
Ἀλεξιμάχου τοῦ Καρδαμίωνος Λι-
μναίου, Φιλιστίωνος τοῦ Δεξάν-
δ⟨ρ⟩ου Ματροπολίτα, μηνὸς Κουρο-
τρόπου *vvvvv* ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ
τοῖ κοινοῖ τῶν Ἀκαρνάνων· προξένους
εἶμεγ καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ
τῶν Ἀκαρνάνωγ κατὰ τὸν νόμον Γόρ-
γιν Ἀλκαμένεος, Δαμαισίδαν Ἀν-
δροβόλου, Λαχάρη Ἐπηράτου Λακε-
δαιμονίους αὐτοὺς καὶ ἐκγόνους
καὶ εἶμεν αὐτοῖς ἀσφάλειαγ καὶ ἀ-
συλίαγ καὶ πολέμου καὶ εἰράνας
καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ
τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάν-
τα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις
καὶ εὐεργέταις τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀ-
καρνάνων ὑπάρχει.

8 fin. ΟΥΡΡΕΙΟΥ || 11 in. ΔΙΟΥ.
De aetate cf. ad nr. 208. 5 Ad προμνάμονα et συμπρομνάμονας cf. ad nr. 208$_2$. 9 De nomine Καρδαμίων cf. Bechtel, *H. P.* 593.

ADDENDA ET CORRIGENDA

II. ANACTORIUM.

589 (ante nr. 220). Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,67, l. 0,26, cr. 0,10; 'εὑρίσκεται εἰς Βόνιτσαν'. Litt. alt. 0,027—0,032; Α Σ, formae pulchrae. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Διοκλείας.

---

590 (ante nr. 220). Pars superior stelae lapidis calcarii cum cymatio a. 0,26, l. 0,33, cr. 0,09; 'εὑρίσκεται εἰς Βόνιτσαν'. Litt. alt. 0,016—0,022; Π Σ, bonae formae tenues. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. ΗΣΠΕ̣ΡΟΥ Ἑσπέρο̣υ.

Quarta littera in apographo Zaphiropuli Η, sed in ectypo Ε ex Η ut videtur correctum. Ad scripturam Η pro ἑ cf. fasc. 1 p. 82 add. ad nr. 2_{11}, ad nomen Ἕσπερος Bechtel, *H. P.* 564; Ἑσπερίων exstat nr. 434_{11}.

---

591 (post nr. 220). Stela lapidis calcarii supra cymatio ornata, infra rudis relicta, a. 0,69, l. 0,28, cr. 0,08; 'εὑρίσκεται εἰς Βόνιτσαν'. Litt. alt. 0,018—0,028; Α Ω, bonae formae tenues. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Θεανὼ
χαῖρε.

---

592 (post nr. 222). Stela lapidis calcarii cum cymatio a. 0,62, l. 0,28, cr. 0,21; 'εὑρίσκεται εἰς Βόνιτσαν'. Litt. alt. 0,027—0,032; Α Σ, formae tenues. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Λυσίας.

---

224 Quia a N. S. Zaphiropulo docti sumus locum Σπαρτάρι proxime collem Μαγούλα (cf. *SB Ak. Berl.* 1935, 718) situm esse, praestat hunc titulum potius capiti III (Θέσις Λέκκα) post nr. 240 tribuere.

---

593 (post nr. 225). Stela lapidis calcarii cymatio ornata a. 0,595, l. 0,27, cr. 0,14; 'εὑρίσκεται εἰς Βόνιτσαν'. Litt. alt. 0,019—0,025; Α Σ, formae tenues. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Συρί⟨λ⟩λα
χαῖρε.

1 Tertia littera (Ρ) ex alia ut videtur correcta (probabiliter Ε); quinta littera est Α. — Ad nomen cf. IG II/III^{2} 10434 Σύριλλος et IG III 3, 8_4, ubi Σύριλλα exstare videtur.

---

594 (post nr. 228). Stela lapidis calcarii cymatio ornata a. 0,67, l. 0,26, cr. 0,125; 'εὑρίσκεται εἰς Βόνιτσαν'. Litt. alt. 0,026; Α Σ, formae tenues et fere evanidae. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

	Zaphiropulos	*Kla.*	
s. III a. (?).	Α̣Λ̣ΚΙ[ΔΑ	ΑΛ̣ΚΙΔ.Σ̣	Ἀλ̣κίδ[α]ς̣.
	[Χ̣ΑΙΡΕ]	*vac.*	

III. ΘΕΣΙΣ ΛΕΚΚΑ.

595 (post nr. 240). Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum praeter dextrum latus a. 0,26, l. 0,23; inventum loco Σπαρτάρι, de quo videas nr. 224 add., 'εὑρίσκεται εἰς Βόνιτσαν'. Litt. alt. 0,018—0,029; Σ Ω. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. [Σ]ω̣τίω[ν]
.υ̣στρίωνο̣ς.

Suppl. Kla. || 2 e positura vestigii litterae, quod est ante Σ, satis certa ratione colligitur hanc litteram Υ esse. An [Δ]υστρίωνος?

IV. THYRRHEUM.

241 Cf. R. Stiehl, *Wiss. Zschr. Universität Leipzig* V 1955/56, *Ges. und sprachw. Reihe, Heft* 3, 289 ss. et A. H. McDonald, *Journ. Rom. stud.* 46, 1956, 153 ss., qui vs. 21 ss. 'exempli gratia' sic restituit:

[ἐξέστω· ἐόντων δὲ π]άντ̣ω̣ν αὐτονόμων
[οἵ κα κατὰ τὰς συνθήκας τα]ύτας τοῦ ἀπὸ Ῥρώ-
[μης δόγματος ἕνεκεν δέχωντ]αι τὰν εἰρήν[αν]
[καὶ εἰς Ῥωμαίων πίστιν ἔλθωντι, τ]ούτ[ους]
[εἰς τὰν φιλίαν Ῥωμαῖοι ποτιλαβέτωσαν].

Quae supplementa, quoad intellegere possum, mea quidem sententia et cum sermone et cum eis, quae antecedunt, pugnant. Idem vir doctus vs. 2 κατὰ γῆν πόλεμον supplere praefert et pactum potius anno 211 vindicat. — Vide nunc etiam I. Calabi, *Riv. fil.* 84 (*N. S.* 34), 1956, 389 ss. et A. Deman, Latomus XVI 1957, 388 s., qui vs. 2 τὸν πόλεμον reicit et vs. 21 de supplemento [βουλευσ]άντων cogitat.

---

596 (post nr. 252). COLLEGIUM SYNTHYTARUM. Fragmentum stelae lapidis calcarii rubentis undique mutilum praeter partem superiorem, ut quidem ex ectypo videtur, a. 0,26, l. 0,18, cr. 0,105; 'εὑρίσκεται εἰς Θύρρειον'. Litt. alt. 0,011—0,013; ΑΚΠΣΩ, litterae vs. 4 et 6 ss. diductiores reliquis. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. [Σφο]δρίων Ἡρακλε[-- τῶι δεῖνι]
[κ]αὶ τοῖς συνθύτ[αις ---------]
[ἐ]πὶ προστάτα Να[υ------- τοῦ]
[Σ]φοδρίων[ος ---------------]
[ἐ]πιμελητᾶ Σωτ[--- τοῦ δεῖνος]·
[Ἀ]νδρονί[κωι τοῦ δεῖνος]
[Τ]ιμοκ[ρ-- τοῦ δεῖνος]
[Ζ]ωπύ[ρωι τοῦ δεῖνος]
. λατ̣[-- τοῦ δεῖνος]
. ν[--- τοῦ δεῖνος]

Suppl. Kla. || 1 in initio tres litterae interierunt, ergo non fuit [Ἀν]δρίων; in fine probabiliter nomen dei vel deae alicuius || 2 fin. ἀνέθηκεν? || 4 fin. fortasse τὸ δεῖνα (sc. id, quod dedicatum est) διά || 5 Η ex Ε correctum || 9 [Π]λάτ[ωνι?

Ex eo, quod v. 3 προστάτης, de quo vide F. Poland, *Gesch. d. griech. Vereinswesens* 363 ss., et fortasse etiam quod v. 5 ἐπιμελητής, de quo vide l. c. 405 ss., commemorantur, apparet hic de iusto quodam collegio synthytarum (cf. Poland, *RE* IV A 1462) agi. Quorum catalogus procul dubio dedicationis formulam (vs. 1—5) secutus est. — Ad nomen Σφοδρίων (vs. 1. 4) cf. Bechtel, *H. P.* 413.

597 (post nr. 257). Quattuor fragmenta stelae lapidis calcarii rubri, quae 'ἐκοσμεῖτο διὰ κλάδου δρυός'; 'εὑρίσκεται εἰς Θύρρειον' inventa septentriones versus a vico. Litt. alt. 0,042—0,044; litterae elatae: ΑΚ, extremae hastae crassatae, formae bonae. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Ἁγία Νικάν[δρ]ου χαῖ[ρε].

Suppl. Zaph.

---

598 (ante nr. 265). Stela lapidis calcarii aëtomate ornata, quae 'κοσμεῖται διὰ *Rundstab*' cum denticulo, a. 0,66, l. 0,35, cr. 0,17; inventa eodem loco, quo nr. 265, 'εὑρίσκεται εἰς Θύρρειον'. Nomen prius (i. e. defuncti) in rectiangula tabula marginata et leviter excavata litteris incisis exaratum est. Litt. alt. 0,019—0,023 (o minus); ΑΣΩ. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Ἀνδροτέλης
Λέωνος.

Nimirum hic titulus sicut nr. 265. 266 et 599. 600 ad eandem familiam pertinet.

---

599 (post nr. 265). Pars superior stelae lapidis calcarii aëtomate ornatae, quae 'κοσμεῖται διὰ κλάδου δρυός', a. 0,47, l. 0,40, cr. 0,155; inventa ibidem, ubi nr. 265, 'εὑρίσκεται εἰς Θύρρειον'. Litt. alt. 0,04—0,044; litterae elatae: ΕΩ, formae bonae. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Λέων Λέ[ωνος].

Suppl. Zaph. — Cf. ad nr. 598.

---

600 (post nr. 265). Pars superior stelae lapidis calcarii cum cymatio, quae 'κοσμεῖται διὰ *Rundstab*', a. 0,385, l. 0,425, cr. 0,165; inventa eodem loco, ubi nr. 265, 'εὑρίσκεται εἰς Θύρρειον'. Litt. alt. 0,023—0,027; formae plane eaedem atque nr. 265 praeter Ω. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Λεωνίδας Λέωνος.

Cf. ad nr. 598.

---

266 Titulum perisse nuntiavit N. S. Zaphiropulos per epistulam.

601 (post nr. 270). Stela lapidis calcarii aëtomate instructa a. 1, 10, l. 0,47, cr. 0,145; inventa una cum titulis familiae Leonis 'εὑρίσκεται εἰς Θύρρειον'. Litt. alt. 0,035—0,039; ΑΜΠΣ, extremae hastae crassatae, formae pulchrae. Exscripsit N. S. Zaphiropulos et misit *ect.*

s. III a. Μενίππας.

IX. PHOETIAE.

602 (ante nr. 389). NOMINUM CATALOGUS. Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum a. 0,33, l. 0,28; inventum in vico Παμπίνι 'προέρχεται ἀπὸ Φοιτίας', nunc 'εὑρίσκεται εἰς Ἀγρίνιον'. Litt. alt. 0,017; ΑΜΠΣ, valde detritae. Exscripsit N. S. Zaphiropulos, qui misit *phot.* et *ect.*

s. IV a.

--ίο[υ] ▬ ΒΙΛ . Ν--
-- ▬ Γηρέας Ἡρακ[λε--
--ο]ς ▬ Ἀγαπάνωρ Λ--
-- ▬ Δάμιππος Στ--
--ο]ς ▬ Γλαυκίας Εὐαν--
--ος ▬ Λυκομήδης Ε--
--άνδρου ▬ Βάτων Κι--
-- ▬ Ὀλυμπιόδωρος ΣϹ--
-- ▬ Ἀρχέδαμος Γλαυ[κ-- ▬ --
--νεος ▬ Ϝοινίδας Βια--
--ο . ▬ Πύρριχος--
-- ▬ Ξέννυ[ς .]Λ--
-- ▬ Ἀλεξίδ[αμος--
--ο]υ ▬ . . . . Τ--

Suppl. Kla., qui etiam lectiones Zaphiropuli vel correxit vel auxit, sed sic quoque propter lapidis malam condicionem sunt, quae non sine ulla dubitatione lecta sint || 10 an Ϝοινι⟨ά⟩δας restituendum? V. 2 Nomen Γηρέας aliunde ignotum. 12 Ad nomen Ξέννυς cf. nr. 395_{13}.

X. STRATUS.

391 Vs. 2/3 potius supplendum esse Κρητὶ ἐχ Φαι]|στοῦ probabiliter censet J. Bousquet, *BCH* 80, 1956, 595. Apte enim atque idonee admonet plane idem compendium, quod supra titulum exstat, reperiri in titulo IG IX 1^2, 17_{88}, ubi viro cuidam Κρητὶ ἐξ Ἐλευθέρνας in margine ascriptum est.

392 Vs. 11/12 nuper item restituit J. Bousquet, *BCH* 80, 1956, 595[1] collato nr. 391_{78}.

XIII. CORONTA.

603 (post nr. 432). Stela lapidis calcarii a. 0,30, l. 0,45, cr. 0,20; inventa meridiem versus a vico *Chrysovitsa* asservatur ibidem in schola. Litt. alt. 0,03—0,04. Exscripsit ὁ δημοδιδάσκαλος Π. Παπατρέχας, cuius apographum misit N. S. Zaphiropulos.

Πολέμαρχος
Αἰσχρίωνος.
Μύννος
Πολεμάρχου.

Si litterarum formis, quas praebet apographum, fides haberi potest, stela saec. III/II a. Chr. tribuenda esse videtur. — V. 3 Nomen Μύννος exstat IG IX 1^2 98_5 (ubi videas). 111_3, fortasse etiam supra nr. 518.

604 (post nr. 432). Stela lapidis calcarii inventa meridiem versus a vico *Chrysovitsa*, quae asservatur ibidem in schola. Misit N. S. Zaphiropulos apographum ex memoria confectum.

Σίναβρος
Ὑβρία.

V. 1 Mirum nomen; diffido Zaphiropuli memoriae. — De aetate tituli Z. nihil adnotavit.

XVI. PALAERUS ET VICINIA.

572 Tegulam Lipsiae anno 1943 deletam esse nuntiat E. Kirsten.

XVII. TITULI ORIGINIS INCERTAE.

574 Ed. etiam A. Hekler, *Die Sammlung antiker Skulpturen* (*in Budapest*) 1929, 41 f. cum imag. phot. fig. 29, qui ipse duos priores editiones affert et stelam c. a. 300 a. Chr. factam esse putat, non recte.

INDICES

COMPENDIA POTISSIMA

Locorum notae:

Act.	=	Actium
Alyz.	=	Alyzia
Anact.	=	Anactorium
Ast.	=	Astacus
Cor.	=	Coronta
Ech.	=	Echinus
Heracl.	=	Heraclea
Med.	=	Medion
Oen.	=	Oeniadae
Pal.	=	Palaerus
Phoet.	=	Phoetiae
Strat.	=	Stratus
Thyrr.	=	Thyrrheum

Aliae notae:

al.	=	alias
comm.	=	commentarius
f	=	filius (filia) eius, cuius nomen antecedit
p	=	poetice
sim.	=	similia
||	=	distinguuntur homines diversi

I. VIRI ET MULIERES

Α.ͅ.ͅ.5.ͅ. Ἀκαρνὰν ἀπ' Ἐχίνου *p* 579 1
Ἅβρων *Thyrr.* 257
Ἀγαθέας *Thyrr.* 341 1
Ἀγάθων *Acarn.* (*Ech.*?) 371 1 || *Thyrr.* 250 12
Ἀγαμέμνων *Acarn.* (*Komboti*) 385
Ἀγάνωρ Λαγίσκου *Anact.*, γραμματεύων ἁλίας 212 3
Ἀγαπάνωρ Πυρρίχου Θύρρειος 583 18
Ἀγαπάνωρ Λ – – *Phoet.* 602 3
Ἀγάπη *Alyz.* 446*b* 4
Ἀγασίας Ὀλυμπίωνος Πατρεύς 208 9
Ἀγέλαος *Thyrr.* 349
Ἀγέλαος *f*: Λέων *Pal.* 451 12
Ἀγέλαος *f*: Ἐπίγνητος Στράτιος p. XXX 30
Ἀγέμαχος *Pal.* 520
Ἄγεμος *f*: Πανταλέων *Strat.* *p* 408 4
Ἁγήμων *Acarn.* (*Komboti*) 384 || *Thyrr.* 249 8
Ἁγησαρέτα *Pal.* 457
Ἁγήσαρχος *f*: Εὐρύλοχος Ἀστακηνός 209 2 *Idem fortasse*:
Ἁγήσαρχος *f*: Σώτων *Ast.* 435 16
Ἁγήσιππος *f*: Ἁγησίστρατος Ἀκαρνάν 580 2
Ἁγησίστρατος Ἁγησίππου Ἀκαρνάν 580 1
Ἁγησίστρατος Μνασιστράτου *Thyrr.* 247 8
Ἁγήτας Νικία Ἀλύζειος, προμνάμων 208 2
Ἀγ[ίας] *Thyrr.* 245 16
Ἀγίας Νικάνδρου *Thyrr.* 597
Ἀδάμαστος Φιλίππου *Thyrr.* 251 9
Ἀζάμιος *servus* 434 21
Ἀθανάδας Εὐάλκου *Thyrr.* 248 18
Ἀθανάδας *Pal.* 525 || *Pal.* 561
Ἀθάναιος *f*: Κράτιππος *Ast.* 434 4
Ἀθηνογένης Διογένεος Λευκάδιος, ναύαρχος 583 2. 63
Αἰθρία *Phoet.* 389 1
Αἰνόβαρβος *cf.* Δομέτιος
Αἰσχίνης Ἀκαρνάν p. XIV 95
Αἰσχίνας Τελέστα Μεδιώνιος 583 21
Αἰσχρίων *Acarn.* p. XXIX 21 || *Anact.* 217
Αἰσχρίων Κλεωνύμου Θύρρειος 583 18
Αἰσχρίων *f*: Πολέμαρχος *Cor.* 603 2
Αἰσχρίων *f*: Ἐπίγνητος *Strat.* 394 14
Αἰσχύλος *Acarn.* (?) p. XVI 64
Αἰσχύλος *f*: Δημῶναξ *Ast.* 435 17
Αἰχμίας *Pal.* 546 1
Ἀκαρνάν *Oen.* 426, 5
Πόπλιος Ἀκίλιος Ῥωμαῖος *f*: Λεύκιος, Πόπλιος 208 10
Λεύκιος Ποπλίου Ἀκίλιος Ῥωμαῖος 208 10
Πόπλιος Ποπλίου Ἀκίλιος Ῥωμαῖος 208 9
Ἀκτιάς (?) *Pal.* 562
Ἀλεξ – – *f*: Φρύνιχ[ος?] *Alyz.* 448 2
Ἀλέξανδρος Ἀντιόχου Ἀκαρνάν p. XXVII 1. 7. 38. XXVIII 19. 22; *f*: Ἀντίγονος, Φίλιππος Ἀκαρνᾶνες p. XXVII 2
Ἀλέξανδρος *f*: Θεο – – Ἀλυζαῖος p. XVII 31
Ἀλέξανδρος *f*: Σωτίων Θύρρειος 583 18
Ἀλέξανδρος *f*: Ἀλκαίνετος *Thyrr.* 248 10
Ἀλέξανδρος *Strat.* 404
Ἀλεξίδαμος *Phoet.* 602 13
Ἀλεξίλας *f*: Ἀρισταρχίδας Δεριεύς p. XIX 69
Ἀλεξίμαχος Καρδαμίωνος Λιμναῖος, συμπρομνάμων 588 9
Ἀλεξίππα *Pal.*, ἱεραπολοῦσα 454
[Ἄ]λεξυς *Thyrr.* 245 15
Ἀλέξων Λέοντος *Thyrr.* 248 20
Ἀλέξων *f*: Δορκύλος *Pal.* 451 16
Ἀλέξων Πολεμάρχου Στράτιος p. XXX 29
Ἀλκαίνετος *Thyrr.* 245 8
Ἀλκαίνετος Ἀλεξάνδρου *Thyrr.* 248 10
Ἀλκαῖος Μενοιτίου *Thyrr.* 251 4
Ἀλκαμένης *f*: Γόργις Λακεδαιμόνιος 588 16
Ἀλκέτας *Thyrr.* 245 15 || *Thyrr.* 311 1
Ἀλκίδας *Anact.* 594
Ἀλκιμένεια *Thyrr.* 258 1
Ἀλκῖνος *f*: . . . . κος *Thyrr.* 256 7
Ἀλκιφῶν Κλεομένεος I *Thyrr.* 248 8; *f*: Κλεομένης II *Thyrr.* 248 19
Ἀμύντας *Thyrr.* 294 || *Pal.* 466 || *servus* 434 21
Ἀμφιλαΐδας *Thyrr.* 343
Ἀμφίλυτος Ἀκαρνάν, χρησμολόγος p. X 53
Ἀμφίτιμος *f*: Ἐράτων Λευκάδιος p. XXVIII 24
Ἀν . . . .8. . . . Ἡρακλείτου Ἀνακτοριεύς 582 4
Ἀναξίπολις *Acarn.* (*Ech.*?) 372
Ἀνδρ – – *f*: Σωτίων *Thyrr.* 249 5
Ἀνδράγαθος *Pal.* 560 1
Ἀνδρο – – *Acarn.* (*Ech.*?) 367
Ἀνδρο – – *f*: – – λος *Anact.* 212 4
Ἀνδρόβολος *f*: Δαμαισίδας Λακεδαιμόνιος 588 16
Ἀνδροκλῆς Ἀκαρνάν p. XXVI 5
Ἀνδρόνικος *Thyrr.* 596 6 || *Oen.* 419, I 1. 3 1
Ἀνδρόνικος Τέλωνος *Strat.* 414*b* 1
Ἀνδροτέλης *Thyrr.* 282 1
Ἀνδροτέλης *f*: . . καίνετος *Thyrr.* 251 8
Ἀνδροτέλης Λέωνος *Thyrr.* 598 1
Ἄνδρων Καλλίου Ἀκαρνάν 584 1
Ἄνδρων *Anact.* 227 2
Ἄνδρων *f*: Νικόμαχος *Ast.* 435 19 *Idem fortasse*:
Ἄνδρων Φιλήμονος *Ast.* 434 14
Ἄνδρων *f*: Γάστρος Οἰνιάδας 209 17
Ἀνθία (?) *Strat.* 412 4
Ἀνθίς *Thyrr.* 344
Ἀνταῖος Σίννου *Strat.* 400 1
Ἄντανδρος *Acarn.* (Τορύβεια) p. XVII 6
Ἀντάνωρ Κωλωτίωνος Μάγνης ἐπὶ Μαιάνδρου 582 9. 43
Ἀντι – – *f*: Ἀντίγονος *Strat.* 394 16
Ἀντίγονος Ἀλεξάνδρου Ἀκαρνάν p. XXVII 2. XXVIII 98
Ἀντίγονος Πτολεμαίου *Ast.* 434 5
Ἀντίγονος Ἀντι – – *Strat.* 394 16
Ἀντικράτης *f*: Μόσχιον *Thyrr.* 327 2
Ἀντιλαΐδας *Pal.* 475
Ἀντίμαχος 573 4
Ἀντίοχος *f*: Ἀλέξανδρος Ἀκαρνάν p. XXVII 1
Ἀντίπατρος Ὀφελάνδρου *Pal.* 451 5
Ἄντοχος Νικία (Νικιάδα?) *Thyrr.* 249 2
Ἀξίοχος *Acarn.* (Κορόνται) p. XVII 1 || *Pal.* 465
Ἀπέλλιχος *Acarn.* (*Heracl.*?) 240
Ἀπία (Ἀπιάς?) *Pal.* 521
Ἀπολλώνιος *Acarn.* (*Ech.*?) 373
Ἀπολλώνιος Ἐχετέρμονος *Thyrr.* 250 14
Ἀπολλώνιος (Ξένωνος?) *Strat.* 394 14
Ἀργεῖος Γόργου *Acarn.* (Ἀλυζέα) p. XVII 45
Ἀριστ – – *Thyrr.* 299
Ἀρίσταινος *f*: Ἀριστόφιλος *Thyrr.* 250 7
Ἀρίστανδρος Ἀρχεστράτου Θύρρειος, συμπρομνάμων 588 7
Ἀρισταρχίδας Ἀλεξίλα Δεριεύς p. XIX 69
Ἀρίστας *Thyrr.* 245 15
Ἀριστέας *f*: Λύκος *Thyrr.* 251 11
Ἀριστέας (Ἀριστεύς?) Γοργάσου Μάγνης ἐπὶ Μαιάνδρου 582 9. 43
Ἀριστίδας *Oen.* 424
Ἀρίστιππος Ἀριστοκράτους Καρύστιος 392 3
Ἀριστίων Περιάνδρου *Acarn.* (Ἀνακτόριον) p. XVII 46
Ἀριστίων Λυσία Μεγαρεύς 390 3
Ἀριστίων *Acarn.* (Μεδιών) p. XVII 2
Ἀριστίων *Oen.* (?) 425 || *Pal.* 476
Ἀριστο – – Ἀλυζαῖος p. XVII 27
Ἀριστόδαμος *Acarn.* (*Komboti*) 386 2
Ἀριστόδαμος Διοκλέος Μάγνης ἐπὶ Μαιάνδρου 582 8. 42

'Αριστοκλῆς *f*: Ναυσίμαχος 'Αστακός 208 3
'Αριστοκράτεια, *uxor* Μενεδάμου *Cassopaei p* 312 *a* 2
'Αριστοκράτης *Thyrr.* 245 1
'Αριστοκράτης *f*: 'Αρίστιππος Καρύστιος 392 3
'Αριστόλαος *f*: Θωπίνας *Acarn.* (Λιμναία) p. XVII 41
'Αριστόλας *Thyrr.* 315
'Αριστομένης 'Ακαρνάν p. XXV 22
'Αριστομένης I Μεννεία 'Αλύζειος 583 21. 64
'Αριστομένης II Μεννέα *Alyz.* 446*b* 1
'Αριστόνεικος *Thyrr.* 316
'Αριστόνικος (?) *Thyrr.* 306
'Αριστοτέλης *Pal.* 477
'Αριστοφ -- Στράτιος p. XXV 75
'Αριστόφαντος 'Ακαρνάν, στρατηγός p. XXIII 10
'Αριστόφιλος 'Αρισταίνου *Thyrr.* 250 7
'Αριστοφῶν *f*: 'Επιχάρης *Thyrr.* 252 7
'Αρίστων *Acarn.* (*Ech.*?) 378 1 || *Thyrr.* 245 16 || *Thyrr.* 316 || *Pal.* 478
'Αριστώνεια *Thyrr.* 317
'Αριστώνυμος *Pal.* 569, 1
'Αρκολέων *f*: Εὔνικος *Pal.* 451 20
Ἄρκος Τηρέως 'Ανακτοριεύς p. XVII 29
Ἄρκος *f*: Φίλων Μεδιώνιος 209 3
'Αρτεμίδωρος *Thyrr.* 320*b* 2
'Αρτέμ[ων?] *f*: 2—3 ευ . . ιερ -- *Pal.* 451 4
'Αρχέδαμος Γλαυκ -- *Phoet.* 602 9
'Αρχελαΐς *Oen.* 419, 2 1
'Αρχέλαος 'Ακαρνάν p. XXVI 7
'Αρχέλας *Thyrr.* 318
'Αρχέστρατος *f*: 'Αρίστανδρος Θύρρειος 588 8
'Αρχιφάω (*gen.*) *Acarn.*? *Eretr.*? 576
'Ασκλαπιάς *Thyrr.* 245 9
Ἄταλος *Thyrr.* 350 1
Αὐτόλυκος Καλλικράτεος *Thyrr.* 251 5

Βάβος Δελμάτα *Ast.* 434 19
Βάθυος *f*: Νικίας Κοροντα ῖος 209 19
Βάτων Κι -- *Phoet.* 602 7
ΒΙΛ . Ν -- *Phoet.* 602 1
Βια -- *f*: Ϝοινίδας (Ϝοινι⟨ά⟩δας?) *Phoet.* 602 10
Βίαιος (?) *Acarn.* (*Monastiraki*) 383 *a* 5
Βιάνωρ 'Ακαρνάν p. XVIII 30 || 'Ακαρνάν p. XXVI 7
Βιάνωρ Θάλωνος Λευκάδιος 583 20
Βουβαλίς *Anact.* 227 3
Βρύσων *Strat.* 390 8

Γάϊος *cf.* Κοίλιος, Σέντιος
Γάστρος Ἄνδρωνος Οἰνιάδας, ἱεραπόλος τῶι 'Απόλλωνι τῶι 'Ακτίωι 209 17
Γάτιμος *f*: Τίμων 'Ακαρνάν p. XX 41
Λεύκιος Γέλλιος Λευκίου υἱός, *praetor peregrinus* 242 5
Γέμελλα *Alyz.* 447 1
Γηρέας 'Ηρακλε -- *Phoet.* 602 2
Γλαυκ -- *f*: 'Αρχέδαμος *Phoet.* 602 9
Γλαύκα *Thyrr.* 259
Γλαυκίας Εὐαν -- *Phoet.* 602 5
Γλαυκῖνος *Acarn.* (*Ech.*?) 368
Γλαυκῖνος Διοφάντου Θύρρειος 583 19. 64
Γλαῦκος *Acarn.* p. XXIX 21. 32
Γνάθαινα *Thyrr.* 283
Γναῖος *cf.* Δομέτιος
Γόργασος *f*: 'Αριστέας ('Αριστεύς?) Μάγνης ἐπὶ Μαιάνδρου 582 9. 43
Γόργις 'Αλκαμένεος Λακεδαιμόνιος 588 15
Γόργος *f*: 'Αργεῖος *Acarn.* ('Αλυζέα) p. XVII 45
Γρόττος *Strat.* 390 7

Δάδων *f*: Χάροψ 'Αλυζαῖος p. XVII 27
Δάζιμος *Thyrr.* 342 1
Δάζιμος I *f*: Δάζιμος II *Thyrr.* 248 13. 250 9, Εὔξενος *Thyrr.* 247 13. 248 12. 250 18. 251 2, Ξενόφαντος *Thyrr.* 250 18. 251 3
Δάζιμος II Δαζίμου I *Thyrr.* 248 13. 250 9
Δάζος *f*: Πύλλος, Πλάτυρ 'Αλύζειοι (?) *vel potius* Δαλμάται (?) p. XXV 55
Δαίδαλος *f*: Μένανδρος II 'Ακαρνὰν ἀπὸ Θυρρείου, κατὰ δὲ χρηματισμὸν Κασσωπαῖος p. XXX 38 *Idem probabiliter*: [Δαίδαλος] Μενάνδρου I *Thyrr.* 242 8
Δαμαισίδας 'Ανδροβόλου Λακεδαιμόνιος 588 16
Δάμαρχος *f*: Διοκλῆς 'Ακαρνάν p. XX 66
Δάμαρχος Σωτ -- *Thyrr.* 249 3
Δαμασίστρατος *Thyrr.* 248 2
Δαμίας *Pal.* 479
Δάμιππος Στ -- *Phoet.* 602 4
Δαμίων Νικαl -- *Thyrr.* 248 4
Δαναός *servus* 434 21
Δασίμα (?) *Pal.* 481
Δάσιμος *Anact.* 213
Δαμοκ -- *f*: Μνασείας *Strat.* 395 5
Δαμοκλῆς (?) *f*: Νικόμαχος Ματροπολίτας 'Ακαρνάν p. XXV 84
Δαμοκράτης *Pal.* 503 2
Δαμοκράτης Διονυσίου *Thyrr.* 312*b* 1
Δαμόνικος *f*: Σωτίων *Oen.* 422 2
Δαμόξενος *Acarn.* (*Ech.*?) 374
Δαμοπείθης *f*: --ς *Ast.* 439 1
Δάμων *Pal.* 480
Δεινίας *f*: Δείνων *Thyrr.* 252 9
Δεινίας Λεάρχου *Pal. p* 462 2
Δεινόμαχος *f*: Δείνων Ματροπολίτας 209 4
Δείνων Δεινία *Thyrr.* 252 8
Δείνων Δεινομάχου Ματροπολίτας, γραμματεὺς τᾶς βουλᾶς (*Acarn.*) 209 4
Δείνων *Pal.* 482
Δελμάτας *f*: Βάβος *Ast.* 434 19
Δέξανδρος *f*: Φιλιστίων Ματροπολίτας 588 10
Δεξίας *Pal.* 483
Δεξίδαμος *f*: Κλέων *Thyrr.* 263 2
Δεξίθεος Καλλικράτεος *Ast.* 434 7
Δεξικράτεια *Pal.* 467
Δεξιμάχα *Pal.* 484
Δημήτριος *Thyrr.* 319
Δημήτριος *f*: Πρῶτος *Thyrr.* 247 18
Δημοκλῆς 'Ακαρνάν 586 1
Δημῶναξ Αἰσχύλου *Ast.* 435 17
Δικ.4—5 *f*: 3—4πων *Thyrr.* 252 2
Δικαία *Pal.* 539
Δικκὼ Λάμπωνος *Strat.* 406 1
Δινδύλα(ς) *Pal.* 522
Διογένης *Acarn.* p. XXIX 25. 41
Διογένης *f*: 'Αθηνογένης Λευκάδιος 583 3
Διογένης Λέοντος Λευκάδιος, στραταγός 583 1. 6. 63
Διογένης I *f*: Διογένης II Περγαμηνός 209 5. 11. 12
Διογένης II Διογένους I Περγαμηνός 209 5. 11. 12
Διόγνητος *f*: . c. 5 . χος *Thyrr.* 251 1
Διόκλεια *Anact.* 589
Διοκλῆς Δαμάρχου 'Ακαρνάν p. XX 66
Διοκλῆς Νικοδίκου I *Ast.* 434 13; *f*: Νικόδικος II *Ast.* 434 17
Διοκλῆς *f*: 'Αριστόδαμος Μάγνης ἐπὶ Μαιάνδρου 582 9. 43
Διοκλῆς (?) *f*: Νικόμαχος Ματροπολίτας 'Ακαρνάν p. XXV 84
[Διον]ύσιος (?) *Ast.* 436 4
Διονύσιος *Thyrr.* 320*b* 1
Διονύσιος *f*: Δαμοκράτης *Thyrr.* 312*b* 2
Διονύσιος *Pal.* 547
Διονύσιος I *f*: Διονύσιος II Στράτιος 394 3
Διονύσιος II Διονυσίου I Στράτιος 394 3. 7. 17. 23
Διοπείθης *f*: Προῖτος Ματροπολίτας 208 5. 35
Διοπείθης *Pal.* 548
Διόφαντος *Thyrr.* 321 1
Διόφαντος *f*: ...ν *Thyrr.* 256 4
Διόφαντος *f*: Γλαυκῖνος Θύρρειος 583 19
Διόφαντος *f*: Κλεώ *Thyrr.* 285 2
Διόφαντος *f*: Σωσίκιος *Thyrr.* 251 14
Διόφαντος I *f*: Σωτίων *Thyrr.* 250 5
Διόφαντος II Σωτίωνος *Thyrr.* 250 16
Δίων Πολυ -- 'Αλυζαῖος p. XVII 31
Δίων (?) *Thyrr.* 243 1
Λεύκιος Δομέτιος Γναίου Αἰνόβαρβος, *consul* 242 3
Δορκίνας Καλλιπολίτας 405 1
Δορκίνας Μενεκράτεος Στράτιος p. XXX 28
Δορκύλος 'Αλέξωνος *Pal.* 451 15
Δράκων *f*: Χρέμας Μεδιώνιος 583 21
Δράκων Φοιτιεύς p. XVII 22
[Δ]υστρίων (?) *f*: Σωτίων *Acarn.* (*Heracl.*?) 595 2
Δωρίμαχος *f*: 'Επικράτης *Thyrr.* 247 6
Δωρίμαχος *f*: Σωτίων *Thyrr.* 249 4
Δωρίς *Thyrr.* 322 1
Δωρόθεος Δώρου 'Ακαρνάν 578 1
Δωρόθεος 'Ιάσονος *Thyrr.* 242 7
Δῶρος *f*: Δωρόθεος 'Ακαρνάν 578 2

Ε -- *Acarn.* (?) p. XVI 65
Ε -- *f*: Λυκομήδης *Phoet.* 602 6
Εἰρήνα *Thyrr.* 260
'Ελευθέριος (?) *Alyz.* 446 *a* 3
῾Ελλάνικος 'Ανακτοριεύς 583 66
'Εμμε[νίδας] Λεοντῖνος (?) 208 38
'Ενπεδοκλῆς *Pal.* 463
'Επαμίων *Acarn.*, συμπρομνάμων 209 3
'Επήρατος *f*: Λαχάρης Λακεδαιμόνιος 588 17
'Επιγένης Πασίωνος Κορκυραῖος 209 20
'Επίγνητος 'Αγελάου Στράτιος p. XXX 30
'Επίγνητος Αἰσχρίωνος *Strat.* 394 14

'Επίγονος *Thyrr.* 323 1
'Επικράτης *Thyrr.* 295
'Επικράτης Δωριμάχου *Thyrr.* 247 6
'Επικράτης *Pal.* 451 23
'Επικράτης *servus* 419, 2 2
'Επίστρατος 'Ακαρνάν p. XXI 96
'Επίστρατος Φιλίστου Λευκάδιος 583 19. 63
'Επιτέλης *f*: Σωτέλης *Thyrr.* 247 10
'Επιτέλης *f*: Ξενίας *Oen.* 421 2
'Επιχάρης 'Αριστοφῶνος *Thyrr.* 252 7
'Εράτων 'Αμφιτίμου Λευκάδιος p. XXVIII 24
'Εσπερίων *f*: Σωτίων *Ast.* 434 11
"Εσπερος *Anact.* 590
Εὐα -- *Thyrr.* 245 19
Εὐαλκίδας I *f*: Εὐαλκίδας II *Thyrr.* 251 7
Εὐαλκίδας II Εὐαλκίδα I *Thyrr.* 251 7
Εὔαλκος Θύρρειος 583 64
Εὔαλκος Κλεομένεος I *Thyrr.* 248 9; *f*: 'Αθανάδας, Κλεομένης III *Thyrr.* 248 18
Εὐαν -- *f*: Γλαυκίας *Phoet.* 602 5
Εὔαρχος *Acarn.* (?) p. XVI 64 || 'Ακαρνάν, *tyrannus Ast.* p. XI 97. XII 1. 82
Εὔαρχος *f*: Σίμων Φοκρεάς 583 4
Εὐδ -- *f*: Φαλακρίων *Thyrr.* 246 14
Εὔδαμος 'Ανακτοριεύς 583 65
Εὔδοξος *Thyrr.* 345
Εὔδοτος *Thyrr.* 289
Εὔδωρος *Acarn.* 574
Εὐήνωρ Εὐηπίου 'Ακαρνάν ('Αργεῖος) p. XVIII 79
Εὐήπιος *f*: Εὐήνωρ 'Ακαρνάν ('Αργεῖος) p. XVIII 79
Εὐθυμαχ -- *Pal.* 537
Εὐθυνίς *serva* 419, 5 2
Εὔκλεια *Pal.* 485
Εὐκλῆς *Pal.* 486
Εὐκράτης *Thyrr.* 245 14
Εὔνικος 'Αρκολέωνος *Pal.* 451 19
Εὔνους *Thyrr.* 250 11
Εὔξενος Δαζίμου *Thyrr.* 247 13. 248 12. 250 17. 251 2
Εὐπόλεμος *f*: Πολύδωρος *Thyrr.* 248 7
Εὐρυ -- *Acarn.* (?) p. XVI 65
Εὐρύλοχος 'Αγησάρχου 'Αστακηνός, προμνάμων 209 2
Εὐρυνόα *serva* 419, 7 2
Εὐρώπα *Thyrr.* 320*b* 1
Εὔσαμος *Acarn.* (ἐν Οἰνιάδαις) p. XXV 73
Εὐφρόνιος 'Ηγήμονος 'Ακαρνάν p. XIX 53
Εὐφρόσυνον *Thyrr.* 316
Εὔφρων *Pal.* 563
'Εχε..5.. *f*: Νίκαιος Κορονταῖος 582 1
'Εχέδαμος 'Ακαρνάν p. XXVI 5
'Εχέδαμος Μνασιλόχου Λευκάδιος, ἵππαρχος 583 2. 63
'Εχεμένης *f*: Φαίαξ Λευκάδιος 583 5
'Εχενίκα Μενεδάμου *Cassopaei, uxor* Λυσιξένου *Thyrr.* *p* 312*a* 2
'Εχετέρμων *f*: 'Απολλώνιος *Thyrr.* 250 14

Ζευξίδας 'Ακαρνάν, στρατηγός p. XXVI 10
Zoil(u)s *Oen.* 426, 6
Ζωΐλος *servus* 419, 6 2
Ζώπυρος *Thyrr.* 341 1 || *Thyrr.* 596 8

'Ηγήμων *f*: Εὐφρόνιος 'Ακαρνάν p. XIX 53
'Ηγήμων Μόσχου 'Ακαρνάν 581 1
'Ηρακλ -- *Thyrr.* 284
'Ηρακλ -- *f*: Σφοδρίων *Thyrr.* 596 1
'Ηρακλ -- *f*: Γηρέας *Phoet.* 602 2
'Ηράκλεια *Anact.* 220 || *Thyrr.* 290
'Ηρακλείδας *Acarn.* (*Ech.*?) 379 1. 3
'Ηρακλείδας Λύκωνος I *Ast.* 434 2; *f*: Λύκων II *Ast.* 434 3
'Ηρακλείδας *Thyrr.* 249 12
'Ηρακλείδας Θεωνίδα (?) *Cor.* 432 1
'Ηράκλειος *Strat.* 401
'Ηράκλειτος *f*: 'Αν....8.... 'Ανακτοριεύς 582 5
'Ηράκλειτος Λεοντίσχου *Ast.* 435 12
'Ηράκλειτος 'Ακαρνὰν Θυρρειεύς p. XIX 61
'Ηράκλειτος Τυανεύς 352
'Ηράκλειτος *f*: Φιλόξενος Φοιτιάς 208 4. 34
'Ηρακλεόδωρος *f*: Θυιωνίδας *Strat.* 395 9

Θαλέας (?) (Θάλεια?) *Pal.* 523
Θάλων *f*: Βιάνωρ Λευκάδιος 583 20
Θεανώ *Anact.* 591 1
Θεαρίδης 'Ακαρνὰν 'Υπωρεά(της) 587 1
Θέδωρος *Thyrr.* 261 1
Θεμίστιος (?) *Strat.* 398 4
Θεο -- 'Αλεξάνδρου 'Αλυζαῖος p. XVII 31
Θεογείτων *f*: ...ος *Anact.* 219
Θεογένης Πεισιθέου *Ast.* 435 2; *f*: Καλλιφῶν *Ast.* 435 3
Θεόδοτος *f*: Πολύευκτος *Thyrr.* 247 2
Θεοκλῆς Θέωνος *Strat.* 395 7
Θεόλυτος *f*: Κύνης *Cor.* p. XII 76
Θεοπροπίδας *Acarn.* (Στράτος) p. XVI 98
Θεοφανίσχος *Pal.* 487
Θερσίππα *Pal.* 524
Θευδότα *Oen.* 419, 9 1
Θεύδοτος Σώτωνος 'Ανακτοριεύς, ἱεραπόλος τοῖ 'Απόλλωνι τοῖ 'Ακτίοι 588 2
Θέων *f*: Θεοκλῆς *Strat.* 395 7
Θεωνίδας *f*: 'Ηρακλείδας (?) *Cor.* 432 2
Θρασύμαχος *Thyrr.* 324
Θρασύμαχος Φιλοξένου *Strat.* 395 14
Θράσων *f*: Φιλήσιος 'Αλύζειος 209 18
Θυίων *f*: Φορμίων *Oen.* 423 2
Θυιωνίδας 'Ηρακλεοδώρου *Strat.* 395 9
Θώπας *Thyrr.* 262
Θωπίνας 'Αριστολάου *Acarn.* (Λιμναία) p. XVII 41

'Ιάσων *f*: Δωρόθεος *Thyrr.* 242 7
'Ιεροκλ -- *Strat.* 411 1
'Ιέρων *Ast.* 438 || *Pal.* 549
'Ιθμονικώ *Acarn.* (*Lykoniko*) 381
"Ιππαρχος *f*: Νίκων *Ast.* 435 13
"Ιππαρχος *Magn. Maeand.* 582 34. 39
'Ιππίας Περικλέος 'Ακαρνὰν ἐξ 'Αστακῶν p. XIX 72
'Ιππίας *f*: Μνασίθεος Μεδιώνιος 583 21
'Ιπποκλ[ῆς] *f*: Πεδιεὺς [Κρὴς ἐχ Φαι]στοῦ 391 2 *add.*
'Ιππονίκα *Alyz.* 445 2
"Ιππων 'Ανακτοριεύς 583 65
"Ιων *f*: Ξενίας *Acarn.* (*Pal.*?) 575 2

Κάλδος *cf.* Κοίλιος
Καλιστ -- *Thyrr.* 300*b* 1
Κάλλαισχρος *Pal.* 540
Καλλέας Νίκωνος *Acarn.* ('Αστακοί) p. XVII 44
Καλλίας *f*: "Ανδρων 'Ακαρνάν 584 2
Καλλίας *f*: Λυσίας Μεγαρεύς 390 2
Καλλιγένης Λεσφίνα *Ast.* 434 8
Καλλικράτης *f*: Δεξίθεος *Ast.* 434 7
Καλλικράτης *f*: Αὐτόλυκος *Thyrr.* 251 5
Καλλικράτης Τιμοκράτεος *Thyrr.* 247 21
Καλλικράτης *Pal.* 488
Κάλλιππος Πολυεύκτου *Thyrr.* 247 19
Κάλλιππος Λυσία Μεγαρεύς 390 4
Καλλίς *Pal.*, ἱεραπολοῦσα 455
Καλλίστρατος *Oen.* 419, 7 1
Καλλίφρων Κορκυραῖος 233
Καλλιφῶν Θεογένεος *Ast.* 435 3
Καλλιώ *Anact.* 221
Καλλώ *Thyrr.* 353 1
Κάπρος *Cor.* *p* 431 1
Κάπρος (?) *Pal.* 541
Καρδαμίων *f*: 'Αλεξίμαχος Λιμναῖος 588 9
Καρφίνας 'Ακαρνάν p. XVII 86
Κάσανδρος *f*: Νικάσιος *Thyrr.* 271 2
Κέφαλος Πραΰχου *Strat.* 414*a* 1
Κι -- *f*: Βάτων *Phoet.* 602 7
Κλεα -- *Thyrr.* 246 13
Κλεαγόρα(ς) *Thyrr.* 325
Κλέανδρος Λυκίσκου 'Ανακτοριεύς, γραμματεὺς τᾶι βουλᾶι (*Acarn.*) 588 4
Κλέαν[δρος?] *Strat.* 412 2
Κλειώ *Thyrr.* 354 1
Κλεολαΐς *Thyrr.* 332
Κλεομένης I *f*: 'Αλκιφῶν, Εὔαλκος *Thyrr.* 248 8. 9
Κλεομένης II 'Αλκιφῶνος *Thyrr.* 248 19
Κλεομένης III Εὐάλκου *Thyrr.* 248 18
Κλεονίκα *Pal.* 489
Κλεόνικος *Pal.* 490
[Κ]λέονν[ις] (?) *Strat.* 410
Κλεοξεν -- *Thyrr.* 300*a*
Κλεόστρατος *f*: ....ν *Thyrr.* 256 6
Κλεοφάνης ..3. πητοῦ Χάων Πευκεστός 243 2
Κλευμένης Στίλπωνος *Pal.* 542 1
Κλεώ *Thyrr.* 297
Κλεὼ Διοφάντου *Thyrr.* 285 1
Κλέων Μενέτου *Alyz.* 444 1
[Κλ]έων *Anact.* 234
Κλέων *f*: Σωτίων *Ast.* 435 14
Κλέων Δεξιδάμου *Thyrr.* 263 1
Κλέων *Pal.* 525
Κλέων *f*: Φιλόξενος *Pal.* 451 2
Κλεώνυμος Λαμίσκου ....ος (*Acarn.*), ἱππάρχας 582 2
Κλεώνυμος *f*: Αἰσχρίων Θύρρειος 583 18
Κλῆτις *Anact.* 237
Κλύτος 'Ακαρνάν, στρατηγός p. XXVII 47. 65. 75
Γάϊος Κοίλιος Κάλδος Γαΐου υἱός, *consul* 242 2
Κό(ϊντος) *cf.* Φάβιος
Κοιρόμαχος *Acarn.* (Εὔριπος) p. XVII 3
Κορδίρας (?) *Strat.* 399
Κόσμος (?) *Thyrr.* 264
Κόσων *Acarn.* ('Εχίνεος) p. XVII 5
[Κρ]άτιππος (?) *Anact.* 222

Κράτιππος Ἀθαναίου *Ast.* 434 4
Κρεομάχα *Pal.* 564
Κριτοβούλα *Pal.* 565
Κριτόλαος *f*: Νικίας *Pal.* 451 14
Κύδιππος *Cor.* 427
Κύνης Θεολύτου *Cor.* p. XII 76
Κωλωτίων *f*: Ἀντάνωρ Μάγνης ἐπὶ Μαιάνδρου 582 10. 43

Λ – – *f*: Ἀγαπάνωρ *Phoet.* 602 3
[Λα]άνασσα (?) Λεοντέος *Alyz.* 446*a* 1
Λαγίσκος *f*: Ἀγάνωρ *Anact.* 212 3
Λάδικος Ἀκαρνάν p. XXII 82
Λάϊππος *Acarn.* (Οἰνιάδαι) p. XVI 97
Λάϊτος Ἀκαρνὰν ἐξ Στράτου p. XX 13
Λακράτης *Acarn.* (*Ech.*?) 375 1
Λαμία *Pal.* 526 || *Pal.* 556 1
Λαμιάδας *Thyrr.* 291
Λαμιάς *Pal.* 545
Λάμιος Σωτύλου *Ast.* 435 8
Λάμιος *f*: Ξένων Στράτιος p. XXX 29
Idem aut avus:
Λάμιος Ξένωνος *Strat.* 394 15
Λαμίσκος *f*: Κλεώνυμος ....ος (*Acarn.*) 582 2
Λαμίσκος *Thyrr.* 246 12
Λαμίσκος Λέοντος *Thyrr.* 247 11
Λάμπων *f*: Δικκώ *Strat.* 406 2
Λαοδίκα *Pal.* 468
Λασθένης *f*: Λαφάνης *Acarn.* (*Heracl.*?) 238 3. 239 1
Λαφάνης Λασθένεος *Acarn.* (*Heracl.*?) 238 5. 239 1
Λάφριος *f*: [Πρω]τόμαχος *Strat.* 394 16
Λαχάρης Ἐπηράτου Λακεδαιμόνιος 588 17
Λε – – *f*: Νικόμαχος *Thyrr.* 248 5
Λέαινα Λέωνος *Thyrr.* 265
Λέαρχος *f*: Δεινίας *Pal.* *p* 462 1
Λεοντεύς *f*: [Λα]άνασσα (?) *Alyz.* 446*a* 2
Λεόντιος *Acarn.* (Πάλαιρος) p. XVII 7
Λεοντίσκος *f*: Λέων *Thyrr.* 247 15
Λεοντίσχος *f*: Ἡράκλειτος *Ast.* 435 12
Λεσφίνας *f*: Καλλιγένης *Ast.* 434 8
Λεύκαρος Ἀκαρνάν p. XXXI 22
Λεύκιος *cf.* Ἀκίλιος, Γέλλιος, Δομέτιος
Λεύκιος *f*: Σωτίων *Ast.* 435 18
Λεύκων *Pal.* 491
Λέων I *f*: Σωτίων *Ast.* 434 12
Λέων II Σωτίωνος *Ast.* 434 16
Λέων *Thyrr.* 314 1 || *Thyrr.* 355
Λέων *f*: Ἀλέξων *Thyrr.* 248 20
Λέων *f*: Λαμίσκος *Thyrr.* 247 11
Λέων *f*: Λυσίξενος *Thyrr.* 248 17
Λέων *f*: Σώπολις *Thyrr.* *p* 314 4
Λέων Λεοντίσκου *Thyrr.* 247 15

ad eandem familiam pertinent:

Λέων *f*: – – ος *Thyrr.* 266
Λέων *f*: Ἀνδροτέλης *Thyrr.* 598 2
Λέων *f*: Λέαινα *Thyrr.* 265
Λέ[ων] *f*: Λέων *Thyrr.* 599
Λέων *f*: Λεωνίδας *Thyrr.* 600
Λέων Λέ[ωνος] *Thyrr.* 599

Λέων *f*: Διογένης Λευκάδιος 583 2
Λέων *Pal.* 451 21
Λέων *f*: Μνασίλοχος *Pal.* 451 18
Λέων Ἀγελάου *Pal.* 451 11
Λέων Περικλέος *Strat.* 395 10
Λεωνίδας *f*: Λεωνίδας *Thyrr.* 247 7
Λεωνίδας Λεωνίδα *Thyrr.* 247 7
Λεωνίδας Λέωνος *Thyrr.* 600
Λεωνίς *Thyrr.* 346 1
Λίχας Πύρρου Ἀκαρνάν p. XXV 48
Λόχαγος *f*: Πολύξεινος *Strat.* 394 15
Λυκία *Thyrr.* 332
Λυκῖνος *Strat.* 397 1
Λύκιος Πολυμνάστου *Ast.* 434 10
Λυκίσκ – – *Med.* 387
Λυκίσκα *Thyrr.* 319 || Λυκίσχα *Thyrr.* 326 1
Λυκίσκος Ἀκαρνάν p. XXIV 59
Λυκίσκος *f*: Κλέανδρος Ἀνακτοριεύς 588 4
Λυκίσκος *Thyrr.* 245 14 || *Thyrr.* 245 16 || *Thyrr.* 267 1
Λυκίσκος *f*: Μένανδρος *Thyrr.* 251 9
Λυκίσκος Φαλακρίωνος *Thyrr.* 356 1
Λυκόλαος *Thyrr.* 245 6
Λυκομήδης Ε – – *Phoet.* 602 6
Λύκος *Acarn.* (*Ech.*?) 370
Λύκος *Thyrr.* 248 15
Λύκος *f*: Νίκανδρος Θύρρειος 582 6
Λύκος Ἀριστέα *Thyrr.* 251 11
Λύκος Μενίππου *Pal.* 451 7
Λυκοῦργος *Thyrr.* 249 9
Λυκόφρων *Acarn.* (Οἰνιάδαι) p. XVII 42
Λύκων I *f*: Ἡρακλείδας *Ast.* 434 2
Λύκων II Ἡρακλείδα *Ast.* 434 3
Λυσίας *Anact.* 592
Λυσίας Μενοιτίου *Thyrr.* 247 4. 251 4
Λυσίας Καλλία Μεγαρεύς 390 2. 3. 4; *f*: Ἀριστίων, Κάλλιππος 390 3. 4
Λυσικλῆς Ξ – – *Thyrr.* 268
Λυσικλῆς Σωστράτου *Thyrr.* 252 9
Λυσιμάχα *Pal.* 492
Λυσίμαχος Ἀκαρνάν p. XVII 59. XVIII 26
Λυσίξενος *Thyrr.* *p* 312*a* 5
Λυσίξενος Λέοντος *Thyrr.* 248 17
Λύσιππος *f*: Λύσιππος Στράτιος p. XXX 28
Λύσιππος Λυσίππου Στράτιος p. XXX 28
Λῦσις *Thyrr.* 246 9. 10
Λυσίστρατος *servus* 434 20
Λῦσος *Strat.*, μνάμων 391 9

Μαῖα Παλαιραία 379 2
Μαστακίς *Anact.* 235
Μαχάτας *artifex* 238 1. 239 2
Μεγαλλῆς Ζακύνθιος 229 1
Μεγιστίης Ἀκαρνάν, μάντις p. X 63. 66. 77
Μελιβοία *Pal.* 493
Μέλισσα *Thyrr.* 297
Μελίτα *Thyrr.* 347
Μένανδρος I *f*: [Δαίδαλος] *Thyrr.* 242 8
Μένανδρος *f*: Μένανδρος *Thyrr.* 247 9
Μένανδρος II Δαιδάλου Ἀκαρνὰν ἀπὸ Θυρρείου, κατὰ δὲ χρηματισμὸν Κασσωπαῖος p. XXX 38
Μένανδρος Λυκίσκου *Thyrr.* 251 8
Μένανδρος Μενάνδρου *Thyrr.* 247 9
Μέναχμος (= Μένα⟨ι⟩χμος) *Thyrr.* 255 3
Μενέδαμος *Cassopaeus* *p* 312*a* 1; *f*: Ἐχενίκα *p* 312*a* 2
Μενεκράτεια *Thyrr.* 269 1
Μενεκράτης *f*: Δορκίνας Στράτιος p. XXX 29
Μενεκράτης *f*: Τείσανδρος *Strat.* 395 8
Μενέπολις Πολυξένου *Thyrr.* 270 1
Μένετος *f*: Κλέων *Alyz.* 444 1
Μενίππα *Thyrr.* 601
Μένιππος *f*: Λύκος *Pal.* 451 8
Μεννείας *Alyz.* 445 3
Μεννείας I *f*: Ἀριστομένης Ἀλύζειος 583 22
Μεννέας II *f*: Ἀριστομένης *Alyz.* 446*b* 2
Μενοίτιος *Thyrr.* 250 4; *f*: Ἀλκαῖος 251 4, Λυσίας 247 4. 251 4, Σώστρατος 251 12
Μι – – *Strat.* 411 2
Μιλήτα *Pal.* 452
Μναίστρια *Acarn.* (*Ech.*?) 375 1
Μνασαγόρας *Anact.* 223
Μνασείας Δαμοκ – – *Strat.* 395 5
Μνασίθεος Ἱππία Μεδιώνιος 583 20
Μνασικράτης *Thyrr.* 245 17 || *Thyrr.* 307 || *Pal.* 469
Μνασίλοχος Ἀκαρνάν p. XXVII 45. 69. 75. 81. XXVIII 2. 59. 66
Μνασίλοχος *f*: Ἐχέδαμος Λευκάδιος 583 2
Μνασίλοχος Λέωνος *Pal.* 451 17
Μνασίστρατος *f*: Ἁγησίστρατος *Thyrr.* 247 8
Μνάσων *f*: Νικίας Κορονταῖος 583 5
Μόκων *Pal.* 571
Μόσχιον *Thyrr.* 357
Μόσχιον Ἀντικράτεος *Thyrr.* 327 1
Μόσχος *f*: Ἡγήμων Ἀκαρνάν 581 2
Μύννος Πολεμάρχου *Cor.* 603 3
Μύννος (?) *Pal.* 518
Μυρ – – *Pal.* 494
Μυρίλλα *Pal.* 530
Μυρμιδών *Pal.* 566
Μύρτα *Oen.* 419, 8 1
Μυρτις *Acarn.* (*Ech.*?) 376
Μυστ – – *f*: Πρωΐας *Strat.* 395 3
Μωτέας *Pal.* 495

Ν – – (?) *Oen.* 420 *comm.*
Ναυ – – Σφοδρίωνος *Thyrr.* 596 3
Ναυσίμαχος Ἀριστοκλέος Ἀστακός, συμπρομνάμων 208 3. 33
Νέαιθος Φιλοξένου *Strat.* 395 15
Νέαρχος Σιμία *Ast.* 434 6
Νεοπτόλεμος Παυσανία *Ast.* 435 20
Νεόφρων *Pal.* 496
Νικαl – – *f*: Δαμίων *Thyrr.* 248 4
Νικαγόρα(ς) *Pal.* 497
Νίκαιος Ἐχε..5.. Κορονταῖος, στραταγός 582 1
Νίκανδρος *Thyrr.* 250 10
Νίκανδρος *f*: Ἀγίας *Thyrr.* 597
Νίκανδρος *f*: Νίκανδρος *Thyrr.* 251 11
Νίκανδρος *f*: Χαροπίδας Θύρρειος 583 19
Νίκανδρος Λύκου Θύρρειος, προμνάμων 582 6
Νίκανδρος Νικάνδρου *Thyrr.* 251 10
Νίκανδρος Σωκράτεος *Thyrr.* 247 17. 251 13
Νίκαρχος Ξένωνος *Thyrr.* *p* 313 6
Νικάσιος Κασάνδρου *Thyrr.* 271 1
Νικίας *f*: Ἁγήτας Ἀλύζειος 208 2
Νικίας (*aut* Νικιάδας) *f*: Ἄντοχος *Thyrr.* 249 2

Νικίας Βαθύου Κορονταῖος, γραμματεὺς βουλᾶς (*Acarn.*) 209 18
Νικίας Μνάσωνος Κορονταῖος, προμνάμων 583 5
Νικίας Κριτολάου *Pal.* 451 13
Νικίππη Νίκωνος Ἀκαρνανίς 585 1
Νικίππα *Thyrr.* 328
Νικόδικος I *f*: Διοκλῆς *Ast.* 434 13
Νικόδικος II Διοκλέος *Ast.* 434 17
Νικοκλῆς *Thyrr.* 329
Νικόλαος *Thyrr.* 358 1 || *Pal.* 569, 2
Νικόμαχος Ἄνδρωνος *Ast.* 435 19
Νικόμαχος Ἀκαρνὰν τῶν ἐκ Θουρίου (= Θυρρείου) πεφευγότων, κατοικούντων δ' ἐν Ἀμβρακίᾳ p. XXIV 81
Νικόμαχος *f*: Πίμφων II *Thyrr.* 250 15
Νικόμαχος Λε-- *Thyrr.* 248 5
Νικόμαχος Πίμφωνος I *Thyrr.* 250 3
Νικόμαχος Διοκλέος (Δαμοκλέος ?) Ματροπολίτας Ἀκαρνάν p. XXV 84
Νικόμαχος *f*: Σάτυρος Ἀκαρνὰν ἐκ Τυρβείου p. XX 23
Νικόπολις *Acarn.* (*Komboti*) 386 1 || *Thyrr.* 272 1
Νῖκ̣ος (?) *Pal.* 498
Νικοστράτα *Thyrr.* 292 1
Νικόστρατος *Thyrr.* 286 || *Thyrr.* 341 1
Νικώ *Thyrr.* 273 || *Pal.* 499
Νίκων *f*: Νικίππη Ἀκαρνανίς 585 1
Νίκων *f*: Καλλέας *Acarn.* (Ἀστακοί) p. XVII 44
Νίκων Ἱππάρχου *Ast.* 435 13
Νίκων *f*: Τεισίππα *Pal.* 534 2

Ξ-- *f*: Λυσικλῆς *Thyrr.* 268
Ξεναρχίς *Pal.* 567
Ξενίας Ἴωνος *Acarn.* (*Pal.* ?) 575 1
Ξενίας *f*: Σωτι c. 7 Κασσωπαῖος 243 4
Ξενίας Ἐπιτέλεος *Oen.* 421 1
Ξέννυς Σίρωνος *Strat.* 395 13
Ξέννυς .Λ-- *Phoet.* 602 12
Ξενοκράτης *Strat.* 409
Ξενομένης *Thyrr.* p. XXX 65
Ξενομένης *f*: Ξενομένης *Thyrr.* 251 6
Ξενομένης Ξενομένεος *Thyrr.* 251 6
Ξενότιμος *Pal.* 568
Ξενόφαντος *f*: Ξενόφαντος *Thyrr.* 251 10
Ξενόφαντος Δαζίμου *Thyrr.* 250 17. 251 3
Ξενόφαντος Ξενοφάντου *Thyrr.* 251 10
Ξενόφαντος *Pal.* 460
Ξενὼ Κορκυραία 470
Ξένων *f*: Νίκαρχος *Thyrr.* *p* 313 5
Ξένων Σαμιάδα *Thyrr.* 252 6
Ξένων *Oen.* 419, 10 1
[Ξ]ένων *Pal.* 550 || Ξένων (?) *Pal.* 559
Ξένων *f*: Ἀπολλώνιος (?), Λάμιος *Strat.* 394 15 *Idem aut avus*:
Ξένων Λαμίου Στράτιος p. XXX 29

Ϝοινίδας (Ϝοινι⟨ά⟩δας ?) Βια-- *Phoet.* 602 10
Οἰνικίδης *Oen.* 419, 5 1
Οἴνιχος *f*: Χαιρίππα Ζακυνθία 231 2
Οἰνοπίων Μεγαρεύς 388 3
Ὀλυμπιόδωρος ΣϹ-- *Phoet.* 602 8
Ὀλυμπίων *f*: Ἀγασίας Πατρεύς 208 9
Ὅμιλος *Oen.* 426, 1 *a. b*
Ὀνασικλῆς *servus* 419, 1 2
Ὀνάσιμος *servus* 419, 1 2
Ὀφέλανδρος *f*: Ἀντίπατρος *Pal.* 451 6

ΠΛ..αρχος Φιλίνου *Anact.*, πρύτανις 212 1
Πα 3-4 πία(ς) *Thyrr.* 320 *a* 1
Πανταλέων Ἀγέμου *Strat.* *p* 408 4. 5
Πασίων *f*: Ἐπιγένης Κορκυραῖος 209 20
Παυσανίας 208 24
Παυσανίας *f*: Νεοπτόλεμος *Ast.* 435 20
Πεδιεὺς Ἱπποκλ[έους Κρὴς ἐχ Φαι]στοῦ 391 2 *add.*
Πείραος *f*: Φατνιάδας, Φίλλυρος *Thyrr.* 252 12. 11
Π̣εισίθεος *f*: Θεογένης, Πράϋχος *Ast.* 435 2. 7
Περίανδρος *f*: Ἀριστίων *Acarn.* (Ἀνακτόριον) p. XVII 46
Περικλείδας *Pal.* 464
Περικλῆς *f*: Ἱππίας Ἀκαρνὰν ἐξ Ἀστακῶν p. XIX 72
Περικλῆς *f*: Λέων, Σίμαιθος, Φρύνων *Strat.* 395 10. 12. 11
Περίξενος *Pal.* 500
Πέταλος *f*: Σῖμος *Strat.* 395 6
Πίθακος *Strat.*, γραμματεὺς τᾶι βουλᾶι 391 10
Πίμφις *Acarn.* (Κορόνται) p. XVII 1
Πίμφων (Τίμωνος ?) Ἀκαρνάν p. XX 42
Πίμφων I *f*: Νικόμαχος *Thyrr.* 250 3
Πίμφων II Νικομάχου *Thyrr.* 250 15
Πλάτυρ Δάζου Ἀλύζειος (?) *vel potius* Δαλμάτης (?) p. XXV 55
[Π]λάτ[ων] (?) *Thyrr.* 596 9
Πολέμαρχος Αἰσχρίωνος *Cor.* 603 1; *f*: Μύννος *Cor.* 603 4
Πολέμαρχος *Pal.* 569, 3
Πολέμαρχος *f*: Ἀλέξων Στράτιος p. XXX 29
Πολέμων *Ast.* 440
Πολέμων Φασείδα *Cor.* 428 1
Πολέμων *Pal.* 501
Πολυ-- *f*: Δίων Ἀλυζαῖος p. XVII 31
Πολυδωρ-- *Thyrr.* 274 1
Πολύδωρος Εὐπολέμου *Thyrr.* 248 7
Πολύευκτος Θεοδότου *Thyrr.* 247 2; *f*: Κάλλιππος, Φίλιππος *Thyrr.* 247 19. 16
Πολυεύχης *Pal.* 453 1
Πολύμναστος *f*: Λύκιος *Ast.* 434 10
Πολυξένα *Pal.* 543
Πολύξενος *f*: Μενέπολις *Thyrr.* 270 2
Πολύξεινος Λοχάγου *Strat.* 394 15
Πολυστράτα *Pal.* 471
Πόπλιος *cf.* Ἀκίλιος
Ποσειδώνιος Φιλήμονος Ἀκαρνάν 577 1
Ποσειδώνιος *servus* 419, 8 2
[Πρ]άτιππος (?) *Anact.* 222
Πράϋχος Πεισιθέου *Ast.* 435 7
Πράϋχος *f*: Κέφαλος *Strat.* 414 *a* 2
Πράϋχος *servus* 419, 7 2
Προῖτος Διοπείθεος Ματροπολίτας, γραμματεὺς τᾶι βουλᾶι (*Acarn.*) 208 5
Προκλείδας *Anact.* 214 1
Πρόξενος *Acarn.* (Τορύβεια) p. XVII 6
Πρωΐας Μυστ-- *Strat.* 395 3
[Πρω]τόμαχος Λαφρίου *Strat.* 394 16
Πρῶτος Δημητρίου *Thyrr.* 247 18
Πτολεμαῖος Ἀνακτοριεύς 583 65
Πτολεμαῖος *f*: Ἀντίγονος *Ast.* 434 5
Πυθιάς *Pal.* 538
Πυθίων *f*: Τελλίας *Thyrr.* 360
Πυθόλαος *Acarn.* (*Heracl.* ?) 224 *add.*
Πυθόλαος *Anact.* 224
Πύθων *Oen.* 419, 4 1
Πύλλος Δάζου Ἀλύζειος (?) *vel potius* Δαλμάτης (?) p. XXV 55
Πύρριχος *f*: Ἀγαπάνωρ Θύρρειος 583 18
Πύρριχος *Phoet.* 602 11
Πυρροίτας Στράτιος p. XVII 21
Πύρρος *f*: Λίχας Ἀκαρνάν p. XXV 48
Πύρρος *Thyrr.* 275
Πυστάκα *Acarn.* (*Ech.* ?) 369 1
Πωλλίων *Alyz.* 447 3

Ῥόδιον *serva* 419, 9 2
Ῥυσιάδης *Acarn.* (?) p. XVI 65
Ϝρῶσις (?) *Thyrr.* 337

Σ-- *Strat.* 394 25
ΣϹ-- *f*: Ὀλυμπιόδωρος *Phoet.* 602 8
Σαμία(ς) *Pal.* 502
Σαμιάδας *f*: Ξένων *Thyrr.* 252 6
Σανδάλας *Pal.* 503 1
Σαρπηδών *Strat.* 412 1
Σασάμας *Pal.* 504 1
Σατύρα *Acarn.* (*Ech.* ?) 377
Σάτυρος Νικομάχου Ἀκαρνὰν ἐκ Τυρβείου p. XX 22
Σέλευκος *servus* 419, 4 2
Γάϊος Σέντιος Γαΐου υἱός, *praetor urbanus* 242 4
Σίλλων *Thyrr.* 252 15
Σίμα *Acarn.* (*Ech.* ?) 378 1
Σίμαιθος *Pal.* 528
Σίμαιθος Περικλέος *Strat.* 395 12
Σιμάκα *Pal.* 531 || *Thyrr.* 330
Σιμάς *Pal.* 527
Σιμίας *f*: Νέαρχος *Ast.* 434 6
Σῖμος Πετάλου *Strat.* 395 6
Σίμων Εὐάρχου Φοκρεάς, γραμματεὺς τᾶι βουλᾶι (*Acarn.*) 583 4. 63
Σίναβρος Ὑβρία *Cor.* 604 1
Σίννος *f*: Ἀνταῖος *Strat.* 400 2
Σίρων *f*: Ξέννυς *Strat.* 395 13
Σίσυρνος *Acarn.* (Φοιτίαι) p. XVI 99
Σιτύλος *f*: Σπίνθαρος Φοιτιάς 390 10
Σπίνθαρος Σιτύλου Φοιτιάς 390 9
Στ-- *f*: Δάμιππος *Phoet.* 602 4
Στίλπας *Anact.* 232
Στίλπων *f*: Κλευμένης *Pal.* 542 2
Στόμιος *f*: --λίας Ἀλυζαῖος p. XXV 67
Στράτιος *Pal.* 532
Στρατόβουλος *Pal.* 557
Στρατόνικος *Acarn.* (*Lykoniko*) 382
Στρατόνικος *Thyrr.* 331
Στρατύλλα *Anact.* 225
Σύναρχος (?) Μεδιώνιος 209 5
Συρίλλα *Anact.* 593 1
Σφοδρίων Ἡρακλε-- *Thyrr.* 596 1; *f*: Ναυ-- *Thyrr.* 596 4
Σωκράτεια *Thyrr.* 287 1
Σωκράτης *Thyrr.* 338 1
Σωκράτης *f*: Νίκανδρος *Thyrr.* 247 17. 251 13
Σωκράτης *f*: Σωτέλης Στράτιος 394 12
Idem aut avus:

Σωκράτης Σωτέλεος Στράτιος 394 10
Σώπατρος Ἀκαρνάν p. XXV 44
Σώπατρος Σωτίωνος Ἀνακτοριεύς, προμνάμων 588 5
Σώπολις Λέοντος *Thyrr.* *p* 314 3
Σώσανδρος *Thyrr.* 249 7 || *Thyrr.* 359 1
Σώσανδρος *Strat.* *p* 408 5
Σώσανδρος .ΛΙΙΩΝΟΣ *Strat.* 394 13
Σωσθένης Σωστράτου *Thyrr.* 308
Σωσίας *f*: Σωτίων *Thyrr.* 252 14
Σωσιγένης *Oen.* 419, 6 1
Σωσίκιος Διοφάντου *Thyrr.* 251 14
Σωσικράτεια *serva* 419, II 2
Σώσιλλα (?) *Strat.* 412 3
Σωσίνικος *Alyz.*, δαμιοργός 449 2
Σώσιππος *Thyrr.* 296
Σωσίχα Ὑβρίστας (*gen.*) *Thyrr.* 293 1
Σῶσος *Acarn.* (ἐν Φοιτίαις) p. XXV 74
Σωστράτα *Thyrr.* 276 1 || *Cor.* 432 4
Σώστρατος *Anact.* 226
Σώστρατος *Thyrr.* 297
Σώστρατος *f*: Σωσθένης *Thyrr.* 308
Σώστρατος *f*: Λυσικλῆς *Thyrr.* 252 10
Idem fortasse:
Σώστρατος Μενοιτίου *Thyrr.* 251 12
Σωτ-- *Thyrr.* 596 5
Σωτ-- *f*: Δάμαρχος *Thyrr.* 249 3
Σωταιρίς *Pal.* 505
Σώτακος Σωτέα Στράτιος 394 12
Σωτέας *f*: Σώτακος Στράτιος 394 12
Σωτέλης Ἐπιτέλεος *Thyrr.* 247 10
Σωτέλης *f*: Σωκράτης Στράτιος 394 10
Idem aut avus:
Σωτέλης Σωκράτεος Στράτιος 394 11
Σωτηρ-- *Acarn.* (*Ech.*?) 380 1
Σωτηρίδας *Pal.* 451 22 || *servus* 434 20
Σωτήριχος *Thyrr.* 248 14
Σωτι c. 7 Ξενίας (*gen.*) Κασσωπαῖος 243 3
Σωτίων [Δ]υστρίωνος (?) *Acarn.* (*Heracl.*?) 595 1
Σωτίων Ἀνακτοριεύς 583 66
Σωτίων *f*: Σώπατρος Ἀνακτοριεύς 588 6
Σωτίων *Ast.* 441
Σωτίων *f*: Σωτίων *Ast.* 435 11
Σωτίων *f*: Φίλων, Φόξος *Ast.* 435 6. 5
Σωτίων Ἑσπερίωνος *Ast.* 434 11
Σωτίων Κλέωνος *Ast.* 435 14
Σωτίων Λευκίου *Ast.* 435 18
Σωτίων Λέοντος I *Ast.* 434 12; *f*: Λέων II *Ast.* 434 16
Σωτίων Σωτίωνος *Ast.* 435 11
Σωτίων Ταύρωνος *Ast.* 435 9
Σωτίων *Thyrr.* 277 || *Thyrr.* 278 || *Thyrr.* 348 1
Σωτίων *f*: --ος *Thyrr.* 361
Σωτίων *f*: ...των *Thyrr.* 249 1
Σωτίων *f*: ....ων *Thyrr.* 256 5
Σωτίων *f*: Φαινέλας (?) *Thyrr.* 248 11
Σωτίων Ἀλεξάνδρου Θύρρειος 583 18. 64
Σωτίων Ἀνδρ-- *Thyrr.* 249 5
Σωτίων Διοφάντου I *Thyrr.* 250 5; *f*: Διόφαντος II *Thyrr.* 250 16
Σωτίων Δωριμάχου *Thyrr.* 249 4
Σωτίων Σωσία *Thyrr.* 252 14
Σωτίων Δαμονίκου *Oen.* 422 1
Σωτύλος *f*: Λάμιος *Ast.* 435 8
Σώτων *f*: Θεύδοτος Ἀνακτοριεύς 588 2
Σώτων *f*: Σώτων *Ast.* 435 10
Σώτων Ἁγησάρχου *Ast.* 435 16
Σώτων Σώτωνος *Ast.* 435 10
Σώτων Φαιδρία *Ast.* 435 4
Σώτων Τε-- *Thyrr.* 248 3
Σωφρόνα *Pal.* 533

Τ-- *Thyrr.* 244 4
Τ-- *f*: ....ις *Strat.* 395 1
Ταυρίσκος *Acarn.* (Θύρρειον) p. XVII 4
Ταύρων *f*: Σωτίων *Ast.* 435 9
Ταφιάδας *Pal.* 456
Τε-- *f*: Σώτων *Thyrr.* 248 3
Τείσανδρος *Pal.* 529
Τείσανδρος *Strat.* 390 8
Τείσανδρος Μενεκράτεος *Strat.* 395 8
Τείσανδρος *Acarn.* (Ὑπώρειαι) p. XVII 8
Τεισίππα Νίκωνος *Pal.* 534 1
Τελέμαχος Οἰ[νιάδης?] IG I^2 67 8
Τελέσαρχος *Thyrr.* 288 1
Τελεσίας *Pal.* 506
Τελέστας *f*: Αἰσχίνας Μεδιώνιος 583 21
Τελλίας Πυθίωνος *Thyrr.* 360
Τέλων *f*: Ἀνδρόνικος *Strat.* 414*b* 2
Τηλαύγης *f*: Φιλλίας *Strat.* 395 4
Τηρεύς *f*: Ἄρκος Ἀνακτοριεύς p. XVII 29
Τιμαρίστα *Pal.* 472
Τιμέλας Φιλίσκου *Thyrr.* *p* 340 11
Τιμοθέα *Pal.* 507
Τιμοκρ-- *Thyrr.* 596 7
Τιμοκράτης *f*: Καλλικράτης *Thyrr.* 247 21
Τιμόκριτος *Thyrr.* 298 2
Τιμόστρατος *Thyrr.* 332
Τίμων Γατίμου Ἀκαρνάν p. XX 41; *f* (?): --άνωρ, Πίμφων Ἀκαρνᾶνες p. XX 41. 42
Τίμων *Anact.* 227 1
Τίμων *Pal.* 551
Τυρταῖος *poeta* *p* 298 7

Ὑβρίας *f*: Σίναβρος *Cor.* 604 2
Ὑβρίστας *f*: Σωσίχα *Thyrr.* 293 2
Υνοξ. . c. 5 . .ς Φρύξ 394 5

Κό(ϊντος) Φάβιος-- *Strat.* 413 2
Φαίαξ Ἐχεμένεος Λευκάδιος, γραμματεὺς τοῖς ἄρχουσι (*Acarn.*) 583 4. 63
Φαιδρίας *f*: Σώτων *Ast.* 435 4
Φαιναρέτα *Pal.* 554
Φαινέλας (?) Σωτίωνος *Thyrr.* 248 11
Φαλακρίων *f*: ....στρατος *Ast.* 435 21
Φαλακρίων *f*: Λυκίσκος *Thyrr.* 356 2
Φαλακρίων Εὐδ-- *Thyrr.* 246 14
Φάλακρος *Pal.* 525
Φανιάδας *Pal.* 508
Φασείδας *f*: Πολέμων *Cor.* 428 2
Φατνιάδας Πειράου *Thyrr.* 252 12
Φεῖδις *Pal.* 552
Φιλαινίς *Thyrr.* 333
Φιλανδρίδας Στράτιος p. XIX 64
Φιλέστα(ς) *Thyrr.* 334 1
Φιλήμων *Acarn.*, ἱεραπόλος τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Ἀκτίωι 208 1
Φιλήμων *f*: Ποσειδώνιος Ἀκαρνάν 577 2
Φιλήμων *f*: Ἄνδρων *Ast.* 434 14
Φιλήμων *Thyrr.* 245 17
Φιλήσιος Θράσωνος Ἀλύζειος, προμνάμων 209 18
Φιλία *Thyrr.* 309 1
Φιλία Χρέμα *Cor.* 429 1
Φιλῖνος *f*: ΠΛ..αρχος *Anact.* 212 2
Φιλῖνος *Pal.* 509
Φίλιππος *rex Macedonum* (?) 426, 2*a*. *b*
Φίλιππος Ἀκαρνάν, *medicus Alexandri Magni* p. XVII 63. XVIII 26
Φίλιππος Ἀλεξάνδρου Ἀκαρνάν p. XXVII 2
Φίλιππος *f*: Ἀδάμαστος *Thyrr.* 251 9
Φίλιππος Πολυεύκτου *Thyrr.* 247 16
Φιλίσκος *Thyrr.* 279 1
Φιλίσκος *f*: Τιμέλας *Thyrr.* *p* 340 1
Φιλ[ίσ]κος (?) *Oen.* 426, 3*a*. *b*
Φιλίστα(ς) *Thyrr.* 301 || *Pal.* 510 || *servus* (*serva*) 419, I 2. 3 2
Φιλιστίς (?) *Pal.* 511
Φιλιστίων Δεξάνδρου Ματροπολίτας, συμπρομνάμων 588 10
Φίλιστος *Cor.* 432 3 || *Cor.* 432 5
Φίλιστος *f*: Ἐπίστρατος Λευκάδιος 583 20
Φιλλίας *Anact.* 230
Φιλλίας Τηλαύγεος *Strat.* 395 4
Φίλλος *Acarn.* (Στράτος) p. XVII 43
Φίλλυρος Πειράου *Thyrr.* 252 11
Φιλλώ *serva* 419, I 2
Φιλοκλῆς *Thyrr.* 251 5
Φιλοκράτης *Pal.* 569, 4
Φιλόμηλος *Thyrr.* 245 3
Φιλόμμα Βουχέτιος 512 1
Φιλοναύτας *Thyrr.* 280 || [Φιλον]αύτας *Thyrr.* 314 1
Φιλόξενος Κλέωνος *Pal.* 451 1
Φιλόξενος *f*: Θρασύμαχος, Νέαιθος, .νίοπος *Strat.* 395 14. 15. 16
Φιλόξενος Ἡρακλείτου Φοιτιάς, συμπρομνάμων 208 4
Φιλότιμος *Thyrr.* 248 1
Φίλων *Anact.* 236
Φίλων Σωτίωνος *Ast.* 435 6
Φίλων Ἄρκου Μεδιώνιος, συμπρομνάμων 209 3
Φίλων *Oen.* 426, 4*a*. *b*
Φίλων *Pal.* 473
Φιλωτίς *Pal.* 474
Φοινικίδης *Oen.* 419, II 1
Φόξος Σωτίωνος *Ast.* 435 5
Φορμίων I Ἀκαρνάν p. XIV 98 *Eius nepos*:
Φορμίων II Ἀκαρνάν p. XVII 86
Φορμίων Θυίωνος *Oen.* 423 1
Φόρμος Ἀνακτοριεύς p. XVII 28
Φρύνιχ[ος?] Ἀλεξ-- *Alyz.* 448 1
Φρυνίων *f*: ....ας *Thyrr.* 256 8
Φρύνων Περικλέος *Strat.* 395 11
Φυλε c. 2 *Pal.* 535
Φυσάλα *Pal.* 558 1

[Χα]ιρέας *Ast.* 442
Χαιρίππα Οἰνίχου Ζακυνθία 231 1
Χαρίγνητος *Pal.* 553
Χαροπίδας Νικάνδρου Θύρρειος 583 19
Χάροψ Δάδωνος Ἀλυζαῖος p. XVII 27
Χέρσυς Μεδιώνιος, γραμματεὺς στραταγῶι 582 3
Χρέμας *Acarn.* p. XXIX 21. 31. 68. 73. 98 (στρατηγός). XXX 5
Χρέμας *f*: Φιλία *Cor.* 429 2

Χρέμας Δράκοντος Μεδιώνιος 583 21
Χρήσιμος *servus* 434 22
Χυτρίς *Thyrr.* 281 || *Pal.* 555

. Λ – – *f*: Ξέννυς *Phoet.* 602 12
. ΛΙΙΩΝ *f*: Σώσανδρος *Strat.* 394 13
. . άνδρα *Thyrr.* 302
– – ανδρος *Strat.* 402 || *Phoet.* 602 7
– – ανίας *Thyrr.*, *magistratus eponymus* 244 2
– – άνωρ (Τίμωνος ?) 'Ακαρνάν p. XX 41
. . . . ας Φρυνίωνος *Thyrr.* 256 8
[. . . β]ούλα . . . ωνος *Anact.* 228 1
– – γόρα(ς) *Pal.* 514
– – δας *Anact.* 215 || – – δας (?) *Strat.* 398 1
– – δίων (?) *Thyrr.* 243 1
– – έας (?) *Ast.* 439 2
. . . έας . . . οκλέος *Pal.* 451 9
– – ει . . . *Thyrr.* 304
.2.3.ευ . . ιερ – – 'Αρτέμ[ωνος ?] *Pal.* 451 3
[– – θ]εος *Thyrr.* 351 4
. ιασιος (*nom.*? *gen.*?) *Pal.* 515
– – ίλα(ς) *Strat.* 407
– – ινος *Strat.* 403
– – ιος *Phoet.* 602 1
– – ιππος *Acarn.* (*Strat.*?) 393 12
. . . . ις Τ – – *Strat.* 395 1
– – ίων *Thyrr.* 335 2
. . καίνετος 'Ανδροτέλεος *Thyrr.* 251 8
.c. 5.καντάδας Κρής 253 5
. . . κλῆς (*an deus* 'Ηρακλῆς ?) *Act.* 211 2
. . . . κος 'Αλκίνου *Thyrr.* 256 7
– – λα *Thyrr.* 335 1
– – λίας Στομίου 'Αλυζαῖος p. XXV 67
– – λος 'Ανδρο – – *Anact.* 212 4
– – μαχος *Thyrr.* 245 21 || *Thyrr.* 250 1
– – μένα *Thyrr.* 320*a* 1
– – μένης *Pal.* 461
– – μενίδας *Thyrr.* 249 14
– – μνηστος *Alyz.*, δαμιοργός 449 1
. *ν* – – *Thyrr.* 596 10
. . . *ν* Διοφάντου *Thyrr.* 256 4
. . . . *ν* Κλεοστράτου *Thyrr.* 256 6
– – νης *Phoet.* 602 10
. νίοπος Φιλοξένου *Strat.* 395 16
– – ο . (*gen.*) *Phoet.* 602 11
. . . οκλῆς *f*: . . . έας *Pal.* 451 10
– – οκράτεια *Pal.* 516
– – οκράτης *Pal.* 544
. . . ος Θεογείτονος *Anact.* 219
– – ος *Thyrr.* 303
– – ος Λέωνος *Thyrr.* 266
– – ος Σωτίωνος *Thyrr.* 361
– – ος *Phoet.* 602 14
– – ος (*gen.*) *Phoet.* 602 3 || 602 5 || 602 6
c. 3 πητός *f*: Κλεοφάνης Χάων Πευκεστός 243 3
[– – πο]λις *Thyrr.* 336
3–4 πων Δικ4–5 *Thyrr.* 252 2
– – ς Δαμοπείθεος *Ast.* 439 1
2–3 σίβιος *Pal.* 517
. . . σοίτας *Strat.* 395 2
– – στος *Thyrr.* 351 2
. . . . στρατος Φαλακρίωνος *Ast.* 435 21
. . . . τ – – *Phoet.* 602 14
– – τήριον *Thyrr.* 351 3
– – τος *Thyrr.* 351 5
. . . των Σωτίωνος *Thyrr.* 249 1
– – φείνιος *Thyrr.* 351 1
– – φιλος *Strat.* 395 17
– – φων – – χρου *Cor.* 430 1
– – χος *Acarn.* 208 20
.c. 5.χος Διογνήτου *Thyrr.* 251 1
– – χρος *f*: – – φων *Cor.* 430 2
. . . ων *f*: [. . . β]ούλα *Anact.* 228 2
– – ων *Thyrr.* 249 13
.c. 5. ων *Thyrr.* 326 1
. . . . ων Σωτίωνος *Thyrr.* 256 5
– – ων Οἰνιάδας 208 19
– – ων Φοιτιάς 393 11

II. NOMINA GEOGRAPHICA

'Αθῆναι (*Acarn.*)· p. XI 27. 29
Αἰτωλός· Αἰ—οί 241 11. 13. 16. 19. *p* 462 2; οἱ ἄρχοντες τῶν Αἰ—ῶν 241 3; ὁ δᾶμος ὁ τῶν Αἰ—ῶν 241 8
'Ακαρνάν· *nomen* p. IX 21. 79; 'Α. 577 3. 578 3. 580 3. 581 3. 584 3. 586 2; 'Α–νες 209 19. 22. 573 2 (*cf.* 1). 582 12. 583 *passim*; 'Α–νίς (νίδες) 585 2. 582 32
'Α. ἐξ 'Αστακῶν p. XIX 72; 'Α. ἀπ' 'Εχίνου *p* 579 5; 'Α. Θυρρειεύς p. XIX 61. 'Α. ἀπὸ Θυρρείου p. XXX 38; Ματροπολίτας 'Α. p. XXV 85; 'Α. ἐξ Στράτου p. XX 13; 'Α. ἐκ Τυρβείου p. XX 23; 'Α. 'Υπωρεά(της) 587 2. 3; 'Α–νες ⟨οἱ⟩ ἐς τὸ Αἰτωλικὸν συντελοῦντες p. XVIII 50
ἁ βουλὰ τῶν 'Α–νων 582 26. 588 12; τὸ κοινὸν τῶν 'Α–νων 208 7. 8. 17. 22. 30. 209 10. 13. 19. 582 42. 583 46. 53. 588 13. 15. 24; τὸ πλῆθος τῶν 'Α–νων 583 56; προμνάμων τῶν 'Α–νων 209 18; στραταγοῦντος τῶν 'Α–νων 582 1. ἐπὶ στραταγοῦ τῶν 'Α–νων 583 1
'Ακαρνανία· 208 12. 25. 40. 209 6. 13. 393 3. 573 3 ('Ακαρνίας!). 5. 583 10
῎Ακρα· πόλις 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v. (*ignoratur*)
῎Ακριπος (*Acarn.*?)· IG IV^{2} 1, 95 34 (*cf.* L. Robert, Hell. I 108)
῎Ακτιον· *cf. ind. III* ('Ακτιάς 562 *ethnicum*?)
'Αλυζία· *cf. caput XV*; 'Αλυζαῖος p. XVII 31. XXV 67; 'Αλύζειος 208 2. 209 18. 450. 583 22. 64; 'Αλυζεύς 582 49 col. 1
'Αμπρακικὸς ('Αμβρακικὸς) κόλπος· p. XIII 67. XXIII 5. XXX 80
'Ανακτόριον· *cf. caput II*; 'Α. 583 42. 49; 'Ανακτοριεύς 209 3. 582 5. 588 2. 4. 6. 'Α–εῖς p. X 84 (Ϝανακτοριε̃ς). XVII 27. 583 22. 26. 36. 43. 50. ἁ πόλις τῶν 'Α–έων 583 *passim*; 'Ανακτόριος p. X 81. 582 48 col. 1
῎Αναπος (*fluv. Acarn.*)· p. XII 60 (*ignoratur*)
'Απολλωνία· (πόλις) ἐν νήσῳ τῆς 'Ακαρνανίας, μιᾷ τῶν 'Εχινάδων, Steph. Byz. s. v. (*ignoratur*)
'Αρτεμίτα· μία τῶν 'Εχινάδων νήσων ἤπειρος γέγονε, Strab. I 59 (*de situ cf.* E. Kirsten, *RE* XVIII 1, 2003 30)
'Ασπαλάθεια (*Acarn.*?)· πόλις Ταφίων, Steph. Byz. s. v. (*ignoratur*)
'Αστακός· *cf. caput XIV*; 'Ακαρνὰν ἐξ 'Α–ῶν p. XIX 72; 'Αστακηνός 209 2; 'Αστακός 208 4. 443

Βουχέτιος· 512 2

Δελφοί· ὁ θεὸς ὁ ἐν Δ–οῖς 582 16
Δεριεύς (*Acarn.*)· p. XIX 9. 69; Δηριεύς p. XIX 19
Δολίχα· *una Echinadum*, κεῖται κατὰ Οἰνιάδας καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ 'Αχελῴου, Strab. X 458 (*fortasse hodie 'Makri'*, *cf.* Oberhummer, *Akarnanien* 22)

῞Ελλην· ἐς τοὺς ῞Ελλανας 582 14
'Ερυσίχη· πόλις 'Ακαρνανίας, ἥ τις ὕστερον Οἰνιάδαι ὠνομάσθη, Steph. Byz. s. v.; 'Ερυσιχαῖοι p. IX 19
῾Εστίαια· πόλις 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v. (*ignoratur*, *cf.* Bölte, *RE* VIII 1313 nr. 3)
Εὔριπος (*Acarn.*)· p. XVII 3
'Εχινάδες, 'Εχῖναι (*ins. Acarn.*)· B 625; Herod. II 10; Thuc. II 102, 3 *al.*; p. XVIII 62. XXVIII 52 (Aegialia, Cotonis, Thyatira, Geoaris, Dionysia, Cyrnus, Chalcis, Pinara, Nystrus *enumerantur a* Plinio n. h. IV 53); *cf.* 'Αρτεμίτα, Δολίχα, 'Οξεῖαι
'Εχῖναι· *cf.* 'Εχινάδες
'Εχῖνος· *cf. caput V*; 'Ακαρνὰν ἀπ' 'Εχίνου *p* 579 6; 'Εχιναῖος IG II/III^{2} 208 1

Ζακύνθιος· 229 2; Ζ–ία 231 3

῎Ηπειρος· ἁ 'Η–ου γαῖα *p* 312*a* 8
῾Ηράκλεια· *cf. caput III*

Θερμινέα (*Acarn.*?)· IG IV^{2} 1, 95 36 (*cf.* L. Robert, Hell. I 108)
Θύρρειον· *cf. caput IV*; Θ–ου ναετῆρα *p* 314 4; 'Ακαρνὰν ἀπὸ Θ–ου p. XXX 38; Θύρρειος 244 5. 6. 366. 582 6. 583 19. 64. 588 8. ὁ δῆμος ὁ Θ–ων 242 9. ἁ πόλις τῶν Θ–ων 243 2; 'Ακαρνὰν Θυρρειεύς p. XIX 61. Θ. XXVIII 45. Θυριεύς p. XVI 80. Θυρρεύς 582 46 col. 1

Καλλιπολίτας (*Aet.*)· 405 2
Κάρνος· νῆσος 'Ακαρνανίας, Artemidorus *apud* Steph. Byz. s. v.; *una ex Taphiis insulis*, Plin. n. h. IV 53 (*hodie 'Kalamos'*); *nomen* p. X 15

Καρύστιος· 392 4
Κασσώπα· *p* 312*a* 1; Κασσωπαῖος 243 4
Κορκυραῖος· 209 20. 233; Κ–αία 470
Κόροντα· *cf. caput XIII*; Κοροντaῖος 209 19. 582 2. 583 6
Κουρῆτες· p. IX 51; Κουρῆτις p. XI 31. 32
Κρής· 253 5
Κριθωτή (*promunturium Acarn.*)· Strab. X 459; Steph. Byz. s. v. (*hodie 'Marathia = Turkoviglia'*); *nomen* p. X 13

Λάκαινα· Τυρταίου Λ–αν ῥῆσιν *p* 298 7
Λακεδαιμόνιος· 588 17
Λάμπη· πόλις 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v. (*ignoratur*)
Λέλεγες· p. IX 14
Λεοντῖνος· 208 39
Λευκάδιος· 582 47 col. I. 583 3. 5. 20. 63
Λιμναία (*Acarn.*)· p. XII 26. XIII 61. XVII 41 (*de situ*). XXIII 7. 19. 40; Λιμναῖος 588 9

Μάγνης (*Maeandr.*)· 582 11. 34. Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρου 582 8; τὸ κοινὸν τῶν Μ–των 582 14
Μαίανδρος· *cf.* Μάγνης
Μακεδονία· 209 8
Μάραθος· πόλις 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v.; Eust. ad Dionys. Per. 914 (*ignoratur, cf.* Bölte, *RE* XIV 1431 nr. 1)
Ματρόπολις (*Acarn.*)· *cf. caput XI*; p. XXII 31 ss.; Ματροπολίτας 'Ακαρνάν p. XXV 84. Μ. 208 6. 209 4. 588 11
Μεγαρεύς· 390 2
Μεδιών· *cf. caput VIII*; Μεδιωνία (*regio*) p. XXI 7; Μεδιώνιος 209 3. 5. 388 1. 582 4. 46 col. II. 583 21; *nomen* p. X 10
Μελίτη· λίμνη τῶν Οἰνιαδῶν, Strab. X 459 (*cf.* Oberhummer, *Akarnanien* 20; Kroll, *RE* XV 542 nr. 10)
Μῆλος· κώμη τῆς 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v. (*ignoratur, cf.* Oberhummer, *Akarnanien* 39)
Μιλήσιος· ὁ δᾶμος ὁ Μ–ων 417 14
Μυρτούντιον· μεταξὺ Λευκάδος καὶ τοῦ 'Αμβρακικοῦ κόλπου λιμνοθάλαττα, Strab. X 459 (*ignoratur, cf.* Oberhummer, *Akarnanien* 19. 286)

Νᾶσος (*Acarn.*)· p. XXII 68. XXIV 15. 23. XXV 12

Οἰνιάδαι· *cf. caput XII*; Οἰνιάδας 208 19. 209 17. p. XII 63
'Ολυμπία· 583 67
'Οξεῖαι· *pars Echinadum*, Strab. X 351. 458 (*cf.* E. Kirsten, *RE* XVIII 1, 2003); p. XXIV 99

Πάλαιρος· *cf. caput XVI*; Παλαιραῖος p. XVIII 43. Π–αία 379 2; Παλαιρεύς 582 47 col. II. p. XI 95; *nomen* p. X 12
Παραχελωῖτις (*regio Acarn.*)· Strab. X 458
Πατρεύς· 208 9
Περγαμηνός· 209 5. 11
Petitarus (*fluv. Acarn.*)· Liv. 43, 22, 8 (*de situ, probabiliter ad vicum 'Kriekuki', cf.* Oberhummer, *Akarnanien* 19; Fiehn, *RE* XIX 1153)
Πευκεστός· *cf.* Χάων

'Ρύγχος· τόπος περὶ Στράτον, Athen. III 95 *d* (*ignoratur, cf.* Bölte, *RE* IA 1284)
'Ρωμαῖος· 208 10. 241 5. 9. 10. 11. 16. 22. 242 1; ὁ δᾶμος (δῆμος) τῶν (ὁ) 'Ρ–ων 241 7. 19. 242 9
Σαυρία (*Acarn.*)· p. XIX 8
Σόλλιον· p. XI 94. XIII 9 (*de situ cf.* Geyer, *RE* III A 932; Klaffenbach, *SB Ak. Berl.* 1935, 721[1])
Στράτος· *cf. caput X*; 'Ακαρνὰν ἐξ Στράτου p. XX 13; Στρατική (*regio*) p. XXII 25; Στράτιος 392 6. 394 4. 10. 12. 416, 1—6. 417 10. p. XII 49. XIX 64; ἁ πόλις τῶν Στρατίων 390 1. 392 1. 417 4. 8. 15
Σῦρος· νῆσος 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v. (*ignoratur*)

Τάφιοι· p. IX 16
Τηλεβόαι· p. IX 17
Τηλεβοΐς· μοῖρα τῆς 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v.
Τυανεύς· 352
Τορύβεια (*Acarn.*)· *cf. caput VII*
Τύρβειον· 'Ακαρνὰν ἐκ Τ–ου p. XX 23 (*cf. caput VII*)

'Υπώρειαι (*Acarn.*)· p. XVII 8; 'Ακαρνὰν 'Υπωρεά(της) 587 3

Φαιστός· [Κρὴς ἐχ Φαι]στοῦ 391 2. 3 add.
Φοιτίαι· *cf. caput IX*; Φοιτιάς 208 4. 390 10. 393 11; Φοιτιεύς p. XVII 20. 22
Φοκρεάς (*Acarn.*)· 583 4. 64; Φοκρεύς 582 48 col. II
Φρύξ· 394 6
Φύλεια (*Acarn.?*)· IG IV^2 1, 95 37 (*cf.* L. Robert, Hell. I 108)

Χάων· Χ. Πευκεστός 243 3

Ψωφίς· πόλις 'Ακαρνανίας, Steph. Byz. s. v. (*suspicionem habet, cf.* Oberhummer, *Akarnanien* 39)

. . . λε[ῖς?] (*Acarn.*)· 582 49 col. II
. . . . ου (*Acarn.*)· 582 3

III. NOMINA SACRA

'Αγροτέρα· *cf.* Ἄρτεμις
'Αθάνα· (*Pal.*) 570 1
'Αΐδας ('Αΐδης, Ἅιδης)· 'Αΐδαο δόμους *p* 340 2; βάμεναι εἰς 'Αΐδαν *p* 340 6; 'Αΐδα σκότιον νέφος *p* 340 11; σε 'Αΐδης ὑπεδέξατο *p* 462 1; ὦ μέγας Ἅιδα *p* 313 7; λάβε μ' Ἅδης *p* 312*a* 3
'Ακτιάς· 583 45; 'Α–άδες 583 9. 69
Ἄκτιον· 583 17. 46. 66 (*cf. caput I*)
Ἄκτιος· *cf.* 'Απόλλων
'Αλκμήνη· τὸν Διὸς 'Α–ης τε γόνον *p* 238 2
'Απόλλων· ὁ Ἄκτιος 208 1. 209 17. 582 40. 583 15. 36. 54. 588 1; (ὁ Δελφίνιος) 417 16; ὁ Διδυμεύς 417 16; ὁ Μετθάπιος 573 8 (*cf. etiam* Λοξίας)
Ἄρης· Ἀρεϊ λυγρῶι – – οὐλόμενον *p* 313 3; ἀπροτίοπτον Ἄρη *p* 314 7
Ἄρτεμις· (*Alyz.*) 444 2. (*Strat.*) 396; Ἄ. 'Αγροτέρα (*Ast.*) 435 1; Ἄ. Λευκοφρυηνά 582 17. 20
'Ασκλαπιός· (Heracl.?) 239 1
'Αφροδίτα· (*Thyrr.*) 252 4; 'Α. Στραταγίς (*Thyrr.*) 256 2 (*cf. etiam* Κύπρις)

Βουκάτιος· μηνὸς Βο[υκατίου] 209 4

Διδυμεύς· *cf.* 'Απόλλων

'Ελένειον (?)· (*Act.*) 583 38
'Εσπερινός· [μηνὸς 'Εσπερι]νοῦ (?) p. XXIX 98

Ζεύς· (*Pal.*) 456. 570 2. (*Strat.*) 394 4; Ζ. Καραός (*Ast.*) 434 1; τὸν Διὸς 'Αλκμήνης τε γόνον *p* 238 2

'Ηρακλῆς· (*Thyrr.*) 255 5; τὸν Διὸς 'Αλκμήνης τε γόνον (*Heracl.?*) *p* 238 2; ['Ηρα]κλέους (?) 211 2; λιμὴν 'Ηρακλέους ἱερός (*apud Alyziam*) Strab. X 459
Καραός· *cf.* Ζεύς
Κάρνος· p. IX 76
Κουροτρόπος· (μηνὸς) Κ–ου 208 6. 588 11
Κύπρις· *p* 253 1

Λευκοφρυηνά· *cf.* Ἄρτεμις
Λοξίας· κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει (*Heracl.?*) *p* 238 5

Μετθάπιος· *cf.* 'Απόλλων
Μοῖρα· Μ. ἄγέ με *p* 340 5
Μοῦσαι· τὸμ Μ–αις τετιμένον *p* 298 1; ἐν λιγυαχέσι Μ–αις *p* 314 2

Πάν· Πανὶ καὶ Πριάπωι (*Thyrr.*) 253 5
Πάναμος· μηνὸς Πα[νάμου] 582 6
Πρίαπος· *cf.* Πάν

Στραταγίς· *cf.* 'Αφροδίτα

'Υγίεια· (*Alyz.*) 445 1

IV. SERMO GRAECUS

ἀγαθός· ὠ–ός *p* 298 4; [ἄνδρας κα]λοὺς κἀ–ούς 417 2; ἀ–ᾶι τύχαι 212 1. 583 1, *cf.* 244 1 λώϊον εἶμεν καὶ ἄμεινον 582 17 ἁ βελτίστα κατάστασις 583 12

ἄγαλμα· ὁ δεῖνα στῆσεν ἄ. τόδε *p* 238 3

ἀγορανόμος· ἀ–οι 583 35

ἀγρεῖος· *p* 253 4

ἄγω· Μοῖρα ἆγέ με βάμεναι εἰς 'Αΐδαν *p* 340 6; θύματα ἄγων *p* 253 3 οἱ 'Α. ἄγοσαν (τὰν πανάγυριν) 583 50 ἄγηται 573 6

ἀγών· (ἀναλίσκειν) εἴς τε τοὺς ἀ–ας καὶ τὰς θυσίας καὶ εἰς τὰμ πανάγυριν 583 28; διεξαγομένων τῶν τε ἀ–ων καὶ τᾶς παναγύριος 583 25; ἀ–α στεφανίταν ἰσοπύθιον μουσικόν τε καὶ γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ποιεῖν 582 21; τὸν ἀ–α ποτιδέχεσθαι στεφανίταν ἰσοπύθιον ταῖς τιμαῖς 582 28; τιθέμεν τοὺς ἀ–ας ἐπ' 'Ακτίωι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν 583 46; ποτὶ δὲ τοὺς ἀ–ας καὶ τὰμ πανάγυριν – – χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς νόμοις 583 68

ἀδύνατος· ἀ–ον γένηται 583 47

ἄεθλον· μίμνει ἄ–α δορός *p* 408 2

ἀεί· (θεαροδόκους) τοὺς ὑποδεξομένους ἀ. τοὺς παραγινομένους θεωρούς 582 33

ἀέλιος· ζῶσαν ὑπ' ἀ–ωι *p* 314 9

ἀέξω· δαῖμον ἄεξε ἀνέρα *p* 408 7; τιμαῖσιν ἀέξων *p* 238 2

ἀθάνατος· μνήμην ἀ–ον σώζων *p* 238 4

ἄθυμος (?)· *p* 398 1

αἱρέω· (νόμους) εἷλε ἁ πόλις 583 69; οἱ αἱρεθέντες παρὰ τῶν δείνων 583 62 τὰν ἀρετὰν εἵλετο πρόσθε βίου *p* 298 8; οὔθ' εἵλου τὸ ζῆν *p* 462 3

αἴτιος· *p* 398 7

αἶψα· αἶψα καταστορέσαις *p* 313 8

ἀκμαῖος· ἀ–όν σε 'Αΐδης ὑπεδέξατο *p* 462 1

ἀκοή· φωνὰν δέρκομαι εἰς ἀ–άς *p* 340 10

ἀκούω· ἔβλεπεν ἤκουέν τε *p* 218 4

ἄκριτος· ἄ–ον κραδίην *p* 312*a* 4

ἄλγος· λιπὼμ πατρὶ μυρίον ἄ. *p* 298 5

ἁλία· γραμματεύοντος ἁ–ας τοῦ δεῖνος 212 3 (*Anact.*)

ἀλλά· *p* 298 6. *p* 313 3. *p* 314 8. *p* 340 11. *p* 408 3. *p* 462 3 εἰς ἄλλο μηθὲν ἀλλ' εἰς ἐπισκευάν 583 60

ἄλλος· εἰς ἄλλο μηθὲν ἀλλ' εἰς ἐπισκευάν 583 60 τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις 208 16. 43. 588 23; τὰμ μὲν μίαν στάλαν – – τὰν δὲ ἄλλαν 583 67; (τῶν τελέων) τῶν ἄλλων τῶμ πιπτόντων ἐκ κτλ. 583 32; τὰ ἄλλα τίμια 209 22. τ. ἄ. τ. καὶ φιλάνθρωπα πάντα 208 15. 588 22 ἄλλως πως 583 48. 73

ἄλοχος· ἄ. παρακλείνεται *p* 340 9

ἄλσος· 583 39

ἆμαρ· εἰς ἄματα πάντα 243 5

ἁμεῖς· [ποτὶ τὸ ἔθνος] ἁμῶν 209 10

ἁμέτερος· ἁ–αν ἀρετὰν οὐ φθένξομαι *p* 312*a* 7

ἄμμιγα· μύσταις ἄ. ναιετάω *p* 313 6

ἀμύνω· [ὕβριν] ἀ–όμενον *p* 462 2

ἀμφικαλύπτω· 'Αΐδα σκότιον νέφος ἀ–ει *p* 340 11

ἀμφότεροι· κοινᾶι ἀ–ων ἔστω 241 15

ἀμώμητος· ἀ–ου σωφροσύνης *p* 314 5

ἄν· τίς δ' ἂν – – προσπελάσαι *p* 253 3

ἀναγνώστης· 446*a* 4

ἀναγράφω· τὰ ἀναγεγραμμένα 583 72; ὅπως ἀ–ψῃ αὐτό (τὸ ἀντίγραφον) 417 15; ὅπως δὲ ἁ προξενία ἀ–φῇ καὶ τὸ ψάφισμα ἐν τῶι ἐμφανεῖ 417 11; ἀ–ψαι δὲ τὰ δεδογμένα εἰς στάλαν λιθίναν 582 38; ἀ–φῆμεν εἰστάλας τό τε ψάφισμα καὶ τὰ κεχωρισμένα ἐν αὐτῶι ὁμόλογα 583 61

ἀνάθεμα· ἀ–ατα 583 37; (καταναλίσκειν εἰς) ἀ–ατα τῶι θεῶι 583 60

ἀναλίσκω· ἀ–ειν, ὅσα κα δῇ, εἴς τε τοὺς ἀγῶνας κτλ. 583 27

ἀνάλωμα· τὸ δὲ ἀ. εἰς ταῦτα ἐκ τοῦ κοινοῦ δοθῆμεν 583 67

ἀνανεόω· ἀνανεώσασθαι δὲ καὶ τὰν φιλίαν καὶ τὰν οἰκειότατα 582 36, *cf.* 388 7; τὰν φιλίαν ἀνανεουμένων 582 12

ἀναστρέφω· ἐν τῶι ἐπιταδεύματι ἀνεστράφη καλῶς καὶ δικαίως 209 7

ἀναστροφά· τάν τε ἐνδαμίαν καὶ ἀ–ὰν ἐποήσατο ἀξίως 209 6, *cf.* 12

ἀνατίθημι· ἀνέθηκε 213. 239 2. 444 1. 452. 453 2; ἀνετέθη (ἀνεθέθη) 454. 455; τὰ ἀνατεθέντα 583 38. τ. ἀ. χρήματα 583 52; ἀναθέμεν (στάλαν) ἐν τῶι ἱερῶι 582 40; ἀνατεθῆμεν τὰμ μὲν μίαν στάλαν ἐπ' 'Ακτίωι κτλ. 583 66; πίναξ συμμαχίας ἀνετέθη 242 6

ἀνδρεῖος· ἀ–οι (?) *p* 398 3 σῶμα ἀ–ον 394 5. 19

ἄνευ· ἄ. μισθοῦ 209 9

ἀνήρ· δαῖμον ἄεξε ἀνέρα *p* 408 8; ἀνδρὶ τέκνα ἔλιπον *p* 312*a* 5

ἄνθρωπος· τούτους τοὺς ἀ–ους καὶ τὰς πόλιας καὶ τὰς χώρας [εἰς τὸ αὐτῶν] πολίτευμα ποτιλαμβάνειν 241 18

ἀνίκατος· ἀ–ου δορός *p* 408 2

ἀντίγραφον· δόμεν τοὺς ἄρχοντας καὶ τοῦ ψαφίσματος τούτου ἀ. τοῖς δικασταῖς 417 14

ἄξιος· τάν τε ἐνδαμίαν καὶ ἀναστροφὰν ἐποήσατο ἀξίως μὲν αὐτοσαυτοῦ, ἀξίως δὲ τᾶς πατρίδος 209 6, *cf.* 417 3

ἀξιόω· τὸν δᾶμον ἀξ[ιωμέ]νον εἶμεν ἀπὸ τᾶς πόλιος τῶν Στρατίων, ὅπως ἀναγράψῃ 417 14

ἀπαρχά· δόμεν εἰς ἀ–ὰν τᾶι θεῶι εἰς τὰν θυσίαν ἀργυρίω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα 582 35

ἅπας· τᾶν λοιπᾶν ποθόδων ἁπασᾶν 583 44; τῶν λοιπῶν τελέων ἁπάντων 583 31 εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον 582 38

ἀπό· 'Ακαρνᾶνα ὄντ' ἀπ' 'Εχίνου *p* 579 6; τὸν δᾶμον ἀξ[ιωμέ]νον εἶμεν ἀπὸ τᾶς πόλιος τῶν Στρατίων 417 15; (ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν) τὰ ἀπὸ Στρατίων 417 10; ἀπὸ Ρρω[μαίων] 241 22

ἀποδίδωμι· ἀποδοὺς χάριν *p* 313 7; ἀποδιδόντας χάριν 582 23; χαριστήρια ἀποδιδόντας 583 55; (πρεσβευτᾶν) ἀποδόντων τὸ ψάφισμα 582 14 ἀπέδοτο ὁ δεῖνα ἐπ' ἐλευθερίαι σῶμα 394 3. [17]

ἀποθνάσκω· ἀ–έτω κριθεὶς ἐν τῶι δικαστηρίωι 583 74

ἀποκρύπτω· τὰ παιδείας οὐκ ἀπέκρυπτε καλά *p* 298 6

ἀπολογίζομαι· τὰς εὐεργεσίας ἀ·-μένων 582 13; τῶν δείνων ἀ–μένων, ὅτι συμβαίνει 583 7

ἀπολύω· πατρώιη[ν γῆν ἀπολυό]μενος (?) *p* 462 4

ἀποστέλλω· ἀποστέλλειν δὲ καὶ θεωρούς 582 30; πρεσβευτὰς ἀποστεῖλαι ποτὶ τὰμ πόλιν τῶν 'Α. περὶ τοῦ 'Ακτίου 583 16; τοῖς ἀποσταλεῖσι πρεσβευταῖς 209 8

ἀποτίνω· ἀποτεισάτω μνᾶς 573 7. 583 73

ἀπροτίοπτος· ἀ. Ἄρης *p* 314 7

ἀπροφάσιστος· εἰς πάντα αὐτοσαυτὸν ἐπιδιδοὺς ἀ–ως 209 8

ἅπτω· νυμφιδίων θαλάμων ἁπτόμενον *p* 313 2

ἄργιλος· 245 10

ἀργύριον· ἀργυρίω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα 582 35; (ἀποδίδοσθαι σῶμα) τιμᾶς ἀργ(υρίου) Μ 394 6

ἀρετά· ἀ–ᾶς ἕνεκε καὶ δικαιοσύνας 417 5, *cf.* 210 6; φθιμένων ἀ–ᾶς κλέος *p* 408 1; τὰν ἀ–ὰν εἵλετο *p* 298 8; τὰν ἁ ἀν λείπει *p* 314 9; ἁμετέραν ἀ–ὰν οὐ φθένξομαι *p* 312*a* 7

ἀρίγνωτος· τυπωθεὶς χαλκὸς ἀ. *p* 408 4

ἄρκος· ἄ–ου στυγερᾶς *p* 340 3

ἀρρωστία· τοῖς εἰς ἀ–αν ἐμπεσοῦσιν 209 9

ἀρχά· τὸ ἐξ ἀ–ᾶς 583 51, *cf.* 41

ἀρχεύω· ἀρχεύσας γυμνάδος *p* 408 6

ἀρχοινόχους· 247 19

ἄρχων· 1. οἱ ἄρχοντες τῶν Αἰτωλῶν 241 3 2. *Acarnanum*: γραμματεὺς τοῖς ἄρχουσι 583 4; οἱ ἔναρχοι ἄρχοντες 417 13; οἱ κοινοὶ ἄρχοντες 583 17 δόμεν τοὺς ἄρχοντας – – ἀντίγραφον 417 13; μὴ καταναλίσκειν τοὺς ταμίας μηδὲ τοὺς ἄρχοντας 583 60; οἱ ἄρχοντες παρεκάλουν 583 54

ἄσαμος· οὐ μὲν ἀ–ως ζῶσαν (τὰν ἀρετάν) *p* 314 8

ἄστοργος· ἀ–ου θηρός *p* 312*a* 4

ἀσυλία· *cf.* ἀσφάλεια

ἄσυλος· τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄ–ον εἶμεν *sim.* 582 18. 30. 388 9

ἀσφάλεια· εἶμεν αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις ἐν 'Ακαρνανίαι ἀ–αν καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ πολέμου καὶ εἰράνας 208 12. 40 ἀ–αν καὶ ἀσυλίαν καὶ

πολέμου καὶ εἰράνας 209 14. 21. 588 19; ἀ–αν καὶ ἀσυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρημάτοις καὶ πολέμου καὶ εἰράνας τὰ ἀπὸ τῶν δείνων 417 8; ἀ–αν καὶ ἀσυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ χρήμασι καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν 243 5, *cf.* 391 6; ἀ–αν καὶ ἀσυλίαν καὶ αὐτῶι καὶ χρήμασι καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν τὸν πάντα χρόνον καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις 393 6

ἀτέλεια· ἀ. 390 9. 417 7; ἀ. πάντων 391 5. 392 8 ἀ. καὶ ἐντέλεια 209 21, *cf.* 393 5

ἀτελής· ὁ νόμος καὶ τὸ ψάφισμα ἀ–ὲς ἔστω 583 75; ἀ. ἁ ὠνὰ ἔστω 394 8. 23

ἀτέρμων· ἁ ἀ. Ἠπείρου γαῖα *p* 312*a* 7

αὖ· *p* 431 3

αὐλητάς· 247 14. 248 13. 250 8; ἁ μίσθωσις τῶν αὐ–ᾶν 583 30

αὐξάνω· λόγον αὐξήσαντα *p* 314 2

αὔξω· [τιμὴν] αὔξοντες *p* 579 4

αὐτόνομος· 241 21

αὐτός· 1. *ipse*: (καὶ) αὐτὸν (αὐτοὺς) καὶ ἐκγόνους 209 20. 243 4. 391 4. 392 6. 588 18; (καὶ) αὐτῶι (αὐτοῖς) καὶ ἐκγόνοις 208 11. 393 10. 417 6; αὐτοῖς καὶ γενεᾶι 390 6; καὶ αὐτῶι (αὐτοῖς) καὶ χρήμασι (χρημάτοις) 208 12. 243 6. 391 8. 393 7. 417 9 2. *idem*: κὰτ ταὐτά 573 10; κατὰ τὰ αὐτά 582 45 3. *reflex.*: μνήμην πατρός τε καὶ αὑτοῦ *p* 238 4; περὶ τᾶς αὑτõ γᾶς *p* 214 3

αὐτοσαυτοῦ· ἀξίως αὐ–οὐ (αὐ–ῶν) 209 6. 417 4; εἰς πάντα αὐ–ὸν ἐπιδιδούς 209 7 [τᾶς] αὐτοσαυ[τοῦ ποτὶ τὸ ἔθνος] ἁμῶν εὐνοίας 209 10

ἀφίημι· ὁ δεῖνα ἀφῆκε ἐλευθέρους (ἐ–ον, ἐ–αν) τοὺς δεῖνας (τὸν δεῖνα) 419, 1 1. 8 1. 9 1. 10 1

βαίνω· βὰς Ἀΐδαο δόμους *p* 340 2; βόμεναι εἰς Ἀΐδαν *ibid.* 6

βάρναμαι· περὶ τᾶς αὑτõ γᾶς β–ενος *p* 214 4

βεβαιωτήρ· β. κατὰ τὸν νόμον 394 9. [24]

βίαιος· β–ως ὤλεσε *p* 340 3

βίος· μοῖραν βίου *p* 340 12; τὰν ἀρετὰν εἵλετο πρόσθε βίου *p* 298 8; ζῆν βί[ον ἀσφαλῆ] *p* 462 3; ὀλέσας βίον *p* 340 3

βίοτος· β–ου πείρατα *p* 408 8

βλέπω· ἔβλεπεν ἤκουέν τε *p* 218 4

βουλά· *Acarnanum*: γραμματεὺς β–ᾶς 209 18, *cf.* 4; γρ. τᾶι β–ᾶι 208 5. 583 4. 588 3 ἔδοξε (δεδόχθαι) τᾶι β–ᾶι καὶ τῶι κοινῶι τῶν Ἀκαρνάνων 208 6, *cf.* 21. 209 10. 583 52. 588 12; δεδόχθαι τᾶι β–ᾶι τῶν Ἀκαρνάνων καὶ τοῖς χιλίοις 582 26
Stratiorum: [γραμματεὺς] τᾷ β–ᾶι 391 10

βούλαρχος· *Strat.* 390 9

βουλεύω· δυνατὸν εἶμεν δοκοῖ β–ομένοις τοῖς δείνοις 583 48

βωλοκοπέω· *p* 253 2

γᾶ· περὶ τᾶς αὑτõ γᾶς βαρνάμενος *p* 214 3 γῆς ἔγκτησις 392 10; γᾶς καὶ οἰκίας ἔ. *sim. cf.* ἔγκτησις (ἀσφάλεια, ἀσυλία) κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσαν 208 13, *cf.* 26. 40. 243 7. 391 7. 392 11. 393 8

γαῖα· ἁ Ἠπείρου γαῖα *p* 312*a* 8; νέρτερα γαίας *p* 340 7

γάρ· *p* 312*a* 7

γενεά· αὐτοῖς καὶ γ–ᾶι 390 7

γενέτας· *p* 431 3

γένος· (*servus*) τὸ γ. Φρύγα 394 6

γένυς· δραξαμένα γένυσιν *p* 340 4

γίνομαι· [γ]ίνωνται (?) 241 1; ὁ τοῦ δεῖνος γενόμεν[ος – –] 245 3; ἀδύνατον γένηται 583 47; τὰ γεγονότα εὐαμερήματα τῶι ἔθνει 583 55; κοινοῦ γενομένου τοῦ ἱεροῦ 583 14; τῶν τελέων τῶγ γινομένων ἐν τᾶι παναγύρει 583 32; τὸ γεγενῆσθαι ἐν δυσχερεῖ διαθέσει 583 9; περὶ τᾶς μισθώσιος τῶν αὐλητᾶν γίνεσθαι, καθώς κα τοῖς Ἀ. δόξῃ 583 30

γονεύς· οὐδὲ γονεῦσιν ἑοῖς ἀποδοὺς χάριν *p* 313 7; ἀνδρὶ τέκνα ἔλιπον ἠδὲ γονεῦσιν *p* 312*a* 5

γόνος· (= *filius*) *p* 238 2. *p* 313 5

γραμματεύς· *Acarnanum*: γρ. βουλᾶς 209 18, *cf.* 3; γρ. τᾶι βουλᾶι 208 5. 588 3 γραμματέων δὲ τᾶι μὲν βουλᾶι τοῦ δεῖνος, τοῖς δὲ ἄρχουσι τοῦ δεῖνος 583 3; γραμματέος στραταγῶι τοῦ δεῖνος, συνεδρίου γραμματέος τοῦ δεῖνος 582 3
Stratiorum: [γραμματεὺς] τᾷ βουλᾶι 391 9
πεντηκοστολόγους καὶ γραμματεῖς 583 35

γραμματεύω· γ–οντος ἁλίας τοῦ δεῖνος 212 2 (*Anact.*); γρα[μματεύοντος (?) τοῦ δεῖνος] 244 2 (*Thyrr.*)

γράφω· ὃν τρόπον γέγραπται 583 50; πρὸ τοῦ τὰν ὁμολογίαν γραφῆμεν 583 37; εἴ τις ψάφισμά τι ἢ νόμον γράψαι 583 73

γυμνάς· ἐρατὴ γ. ἠιθέων *p* 408 6

γυμνικός· *cf.* ἀγών

γυνή· ὑπὲρ μνήμης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ 446*b* 3

γωνία· ἐπὶ τὰγ γ–αν 246 8

δαίμων· [ἔρρ]ωσο, ὦ δαῖμον *p* 253 3; δαῖμον, ἄεξε *p* 408 7

δαμιοργέω· [ἐπὶ] δ–ούντων τῶν δείνων 449 1 (*Oen.*)

δᾶμος (δῆμος)· ὁ δ. ὁ τῶν Αἰτωλῶν 241 8; ὁ δ. ὁ Θυρρείων 242 9; ὁ δ. ὁ Μιλησίων 417 14; ὁ δ. ὁ Ῥωμαίων 242 8. ὁ δ. τῶν Ῥωμαίων 241 7. 13. 19 τὸν δ–ον (*Magn. Maeandr.*) ἐψαφίσθαι 582 19; ἀξίως τοῦ ἐξαποστείλαντος δ–ου (*Miles.*) 417 4

δαμόσιος· 572

δέ· κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐψηφίσαντο οἱ δεῖνες 582 45

δέκα· ἀποτεισάτω δ. μνᾶς 573 9

δεκάς· δεκάδας τρεῖς *p* 218 2

δέκατος· δεκάτα 246 3

δέρκομαι· φωνὰν δέρκομαι εἰς ἀκοάς *p* 340 10; τὸν σκοτερὸν δερκόμενος θάλαμον *p* 340 8; οὔ με πατὴρ οὐδὲ μάτηρ νυμφιδίων θαλάμων ἔδρακον ἁπτόμενον *p* 313 2

δεύτερος· δευτέρα 246 6

δέχομαι· δέχεσθαι τὰν ἐκεχειρίαν 388 6. 582 15

δέω· ἀναλίσκειν ὅσα κα δῇ 583 28

διά· 1. *cum gen.*: δι' ἔργων *p* 408 1; δι' οὗ τρόπου 583 14; διὰ πέντε ἐτέων 582 20. 2. *cum acc.*: διὰ στρατόπεδον φίλιον ἀδύνατον γένηται 583 47; διὰ νύκτα *p* 313 3

διάθεσις· γεγενῆσθαι ἐν δυσχερεῖ δ–ει 583 10

διάκονος· 247 18. 248 15. 250 11. 251 14. 252 13. 451 22

διακόπτω· δ–ψαι τὰ συνκείμενα 583 73

διαλέγομαι· δ–ένου [τοῦ ἀρχιθεώρου] 388 5; τῶν δείνων δ–ένων περὶ τᾶς οἰκειότατος 582 10

διαμένω· τὰ ἀνατεθέντα χρήματα τῶι θεῶι δ–ειν 583 52

δίδωμι· τὸ ἀνάλωμα ἐκ τοῦ κοινοῦ δοθῆμεν 583 67; δόμεν – – ἀντίγραφον 417 13; αἱ δοθεῖσαι αὐτοῖς ἐντολαί 583 23; ἔδωκαν (δόμεν, δεδόσθαι) *privilegia* 390 5. 392 7. 417 5; δόμεν – – εἰς ἀπαρχὰν τᾶι θεῶι εἰς τὰν θυσίαν ἀργυρίω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα 582 34

διεξάγω· εὐσεβῶς τὰ ποτὶ τοὺς θεοὺς δ–ειν 583 57; δ–ομένων τῶν τε ἀγώνων καὶ τᾶς παναγύριος κατὰ τὰ πάτρια 583 25

δίκα· ὑπέχειν δ–αν 573 11

δίκαιος· δ–αν ἀποδιδόντας χάριν 582 22; ἐν τῶι ἐπιταδεύματι ἀνεστράφη καλῶς καὶ δ–ως 209 7

δικαιοσύνα· ἀρετᾶς ἕνεκε καὶ δ–ας 417 5

δικαστάς· δόμεν ἀντίγραφον τοῖς δ–αῖς 417 14; (ἐπαινέσαι) τοὺς δ–άς 417 3; [ἄνδρας] χειροτονήσας δ[ικαστάς] 417 2

δικαστήριον· κριθεὶς ἐν τῶι δ–ωι 583 75

διό· 582 19

διοικέω· τὰ πρότερον ὑπὸ τᾶς πόλιος διοικούμενα 583 29

διορθόω· τοὺς ἱεροὺς νόμους δ–οῖν 583 76, *cf.* 70

διότι· 417 3

δισσός· δισσὰ τέκνα *p* 312*a* 3

δόγμα· συγκλήτου (*senatus Rom.*) δ. 242 6

δοκέω· ἔδοξε τῶι κοινῶι τῶν Ἀκαρνάνων 209 19; ἔδοξε τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι κοινῶι τῶν Ἀκαρνάνων 208 6, *cf.* 21. 583 52. 588 12; ἔδοξε(ν) τᾶι πόλι (τῆι πόλει) τῶν Στρατίων 390 1. 391 1. 392 2; δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι καὶ τοῖ κοινοῖ τῶν Ἀκαρνάνων 209 10; δεδόχθαι τᾶι βουλᾶι τῶν Ἀκαρνάνων καὶ τοῖς χιλίοις 582 26; καθώς κα τοῖς Ἀκαρνᾶσι δόξῃ 583 31; τὰ δεδογμένα 582 39 δυνατὸν εἶμεν δοκοῖ βουλευομένοις τοῖς δείνοις 583 48

δοκιμασία· δ–αν ποιούμενος τᾶς αὐτοσαυτοῦ εὐνοίας 209 9

δόμος· 'Αΐδαο δ–ους *p* 340 2

δόρυ· ἀνικάτου ἄεθλα δορός *p* 408 2

δράσσομαι· (ἄρκος) σαρκὸς δραξαμένα γένυσιν *p* 340 4

δραχμά· ἀργυρίω δ – ὰς ἑκατὸν πεντήκοντα 582 35

δρυμός· 245 3

δρῦς· τὸν δρῦν τὸν ποτὶ τᾶι ὁδῶι 245 5

δυνατός· βωλοκοπεῖν δυνατός *p* 253 2; δυνατὸν εἶμεν δοκοῖ 583 48

δύσμορος· *p* 313 1. *p* 340 12

δύστανος· *p* 340 2. 6

δυσχερής· ἐν δ – εῖ διαθέσει 583 10

δώρημα· *p* 408 5

δῶρον· ὁ δεῖνα τῶι δεῖνι δῶρον 379 3

ἔγκτησις (ἔνκτησις)· γῆς ἔ. 392 10; γᾶς καὶ οἰκίας ἔ. 208 14, *cf.* 42. 209 14. 21. 588 21. γᾶς ἔ. καὶ οἰκίας 417 6. ἔ. κα[ὶ γῆς καὶ οἰκ]ίας 393 4

ἐγώ· *p* 340 7. *p* 253 1 μου *p* 340 9 μοι *p* 312*a* 1. *p* 340 7. 9; ἐμίν 321 1 με *p* 312*a* 3. *p* 313 1. 8. *p* 340 3. 6. *p* 431 1. 4

ἐθέλω· ἤθελε *p* 298 4

ἔθνος· τὸ ἔ. (τῶν 'Ακαρνάνων) 583 12. 56; ἔθ[νος 'Ακαρνάνων (?)] 254 τινὲς τούτων τῶν ἐθνῶν 241 5; τὰς παρεμβολὰς τᾶν τε πολίων καὶ τῶν ἐθνέων 583 40

εἰ· 1. *ind.*: εἰ καὶ ἦλθεν *p* 314 8 2. *opt.*: εἰ μὴ συλῶι 573 6. 9; εἴ τις γράψαι 583 72; εἰ μὴ παραμῆναι 394 8; εἰ δέ τι συμβαίη καὶ δοκοῖ 583 47 3. εἴ κα *cum coni.*: εἴ κα μὴ θέληι 246 11; εἴ κα γένηται 583 46; εἴ κα λάβωντι 241 4. 10; εἴ κα ποθίστανται ἢ ποτιχωρήσωντι 241 15 4. *ellips.*: εἰ μὲμ πόλις, ἀποτεισάτω – –, εἰ δὲ ἔτας, ἀποθνασκέτω 583 73. 74

εἰκάς· [ἕκτ]αι ἐπ' εἰκάδι 582 7

εἰκοσιπενταέτης· *p* 313 5

εἰμί· 1. 'Ακαρνᾶνα ὄντ' ἀπ' 'Εχίνου *p* 579 6; βόλαρχος ἔς 390 9; πρόξενον (προξένους) εἶμεν (εἶναι) 208 7. 22. 209 12. 19. 243 1. 392 5. 393 1. 582 41. 588 14 ἀξ[ιωμέ]νον εἶμεν 417 15; ἀτελὴς ἁ ὠνὰ ἔστω 394 9. 24. ὁ νόμος καὶ τὸ ψάφισμα ἀτελὲς ἔστω 583 75; δυνατὸν εἶμεν δοκοῖ 583 48; ἐπιτάδειον εἶμεν 417 12; ἱερὰν καὶ ἄσυλον εἶμεν 582 18. 29; κοινὸν εἶμεν τὸ ἱερόν 583 24; κυρίους εἶμεν τοὺς δεῖνας 583 43. κύρια εἶμεν τὰ κατακεχωρισμένα 583 71; λώϊον εἶμεν καὶ ἄμεινον 582 17; συμφέρον ἐστὶ καὶ ἔνδοξον 583 11 2. *cum gen.*: τῶν 'Ακαρνάνων εἶμεν 583 33. 38; τᾶς πόλιος τῶν 'Ανακτοριέων εἶμεν 583 40. 51; κοινᾶι ἀμφοτέρων ἔστω 241 15 3. *cum dat.*: πατὴρ δέ μοι ἦν ὁ δεῖνα *p* 312*a* 1; εἶμεν (εἶναι) αὐτοῖς (αὐτῶι) *privilegia* 208 11. 243 5. 393 2. 588 19 4. *cum praepos.*: παρ' ἑκατέρων εἶμεν τέσσαρας (πεντηκοστολόγους) 583 34

εἰράνα (εἰρήνη)· τὰν εἰρήναν 241 23; (ἀσφάλεια, ἀσφάλεια καὶ ἀσυλία) καὶ πολέμου καὶ εἰράνας 208 14. 27. 209 14. 21. 393 8. 417 9. 588 20

εἰς· εἰς τὰν ε – – 245 4 1. βάμεναι εἰς 'Αΐδαν *p* 340 6; τοῖς εἰς ἀρρωστίαν ἐμπεσοῦσιν 209 9; ἐνδαμήσας εἰς τὰς πόλεις τᾶς 'Ακαρνανίας 209 5; εἰς ἔριν ἐλθών *p* 298 3; εἰς οἵαν μοῖραν ἔκυρσα βίου *p* 340 12; παραγεγονότων εἰς τὰμ βελτίσταν κατάστασιν 583 12 2. (ἀναγράφειν) εἰς στάλαν λιθίναν 582 39. εἰστάλας 583 61; (τὸ ἀνάλωμα, ἀναλίσκειν, καταναλίσκειν) εἰς ταῦτα 583 67. εἴς τε τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας καὶ εἰς τὰμ πανάγυριν 583 28. εἰς ἄλλο μηθὲν ἀλλ' εἰς ἐπισκευάν 583 60; δόμεν εἰς ἀπαρχὰν τᾶι θεῶι εἰς τὰν θυσίαν ἀργυρίω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα 582 34. 35; (τιθέναι?) χρήματα εἰς τὰν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἱεροῦ 583 59; εἰς πάντα αὐτοσαυτὸν ἐπιδιδούς 209 7; (εὐεργεσίας ποιεῖσθαι) ἐς τοὺς Ἕλλανας 582 14; φωνὰν δέρκομαι εἰς ἀκοάς *p* 340 10 3. εἰς ἄματα πάντα 243 5; εἰς τὸμ πάντα (τὸν ἅπαντα) χρόνον 209 13. 582 38

εἷς· ἕνα (ἀγορανόμον) 583 36; τὰμ μὲν μίαν στάλαν – – τὰν δὲ ἄλλαν 583 66

ἐκ· 1. ἐκ τᾶς 'Ακαρνανίας 573 4; τὰν πόλιν, ἐξ ἇς κα ἄγηται 573 6; τὸ ἀνάλωμα ἐκ τοῦ κοινοῦ δοθῆμεν 583 67; τῶν τελέων τῶμ πιπτόντων ἐκ τᾶς τῶν σωμάτων πωλήσιος 583 32. τῶν πιπτόντων τελέων ἐκ τᾶς 'Ακτιάδος 583 45 2. ἐξ ἀρχᾶς 583 51

ἕκαστος· καθ' ἕ–ον ἐνιαυτόν 583 46; ἑ–αν πόλιν τᾶν 'Ακαρνανίδων 582 32

ἑκάτερος· οἱ παρ' ἑ-ων 583 70; παρ' ἑ–ων εἶμεν 583 34

ἑκατόν· ἑ. μνᾶς 573 7; δραχμὰς ἑ. πεντήκοντα 582 36

ἔκγονος (ἔγγονος)· (καὶ) αὐτοῖς (αὐτῶι) καὶ ἐ–οις 208 12. 393 10. 417 6; (καὶ) αὐτὸν (αὐτοὺς) καὶ ἐ–ους 209 20. 243 4. 391 4. 392 7. 588 18

ἐκεχειρία· δέχεσθαι τὰν ἐ–αν 582 15; τάν τε θυσίαν καὶ ἐ–αν καὶ τὸν ἀγῶνα ποτιδέχεσθαι 582 27, *cf.* 388 6

ἐκτεκνόω· μάτηρ ἐξετέκνωσεν *p* 312*a* 2

ἐλευθερία· (ἀποδίδοσθαι) ἐπ' ἐ–αι [394 4. 19]

ἐλεύθερος· ὁ δεῖνα ἀφῆκε ἐ-ους (ἐ–ον, ἐ–αν) τοὺς δεῖνας (τὸν δεῖνα) 419, I 1. 8 1. 9 2. 10 2

ἐμός· ἐμαῖς *p* 398 2; σαρκὸς ἐμᾶς *p* 340 4

ἐμπίπτω· τοῖς εἰς ἀρρωστίαν ἐμπεσοῦσιν 209 9

ἐμφανής· (ἀναγράφειν) ἐν τῶι ἐ–εῖ 417 11

ἐμφανίζω· ἐ–όντων τὰν ἐπιφάνειαν τᾶς θεοῦ 582 25

ἐν· ἐπὶ ξένας ἐμ Μακεδονίαι 209 8; ὁ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς 582 16; τὰ ἐν τᾶι στάλαι 583 77; [τὰ. . . c. 9 . . .]οντα ἐν τῶι ἄλσει 583 39; (ἀσφάλεια) ἐν 'Ακαρνανίαι 208 12. 25. 209 13; (πολιτεία) ἐν ὁποίαι ἂν βούληται πόλει 393 3 (ἀναγράφειν) ἐν τῶι ἐμφανεῖ 417 11. ἔν τε τῶι τοῦ δεῖνος ἱερῶι καὶ ἐν τῶι τοῦ δεῖνος 417 16; ἐν τῶι ἐπιταδεύματι ἀνεστράφη καλῶς 209 7; (ἀνατιθέναι) ἐν τῶι ἱερῶι 582 40. ἐν 'Ολυμπίαι 583 67; (γίνεσθαι) ἐν δυσχερεῖ διαθέσει 583 10. τῶν τελέων τῶγ γινομένων ἐν τᾶι παναγύρει 583 32; (ἱστάναι) κλεινῷ ἐν τεμένει *p* 238 5; τὰ κατακεχωρισμένα ἐν τᾶι στάλαι 583 71, *cf.* 62; οἱ ἐν Στρατίωι κατοικέοντες 417 10; κριθεὶς ἐν τῶι δικαστηρίωι 583 74. ἐν Μούσαις κεκριμένον *p* 314 2; πίπτει ἐμ προμάχοισι *p* 298 5. τῶν ἐν [αὐτᾶι τᾶι παναγύρε]ι πιπτόντων τελέων 583 44; συντελεῖσθαι τὰμ πανάγυριν ἐν 'Ανακτορίωι 583 49; ἐνὶ στέρνοισι φυλάσσων *p* 298 7

ἔναρχος· οἱ ἔ–οι ἄρχοντες 417 12

ἔνατος· ἐνάτα 246 2

ἐγγύς· ἐ. ὁδοῖο *p* 214 2

ἐνδαμέω· ἐ–ήσας εἰς τὰς πόλεις τᾶς 'Ακαρνανίας 209 5

ἐνδαμία· τὰν ἐ–αν (τάν τε ἐ–αν καὶ ἀναστροφάν) ἐποιήσαντο (ἐποιήσατο) ἀξίως 417 3. 209 6

ἔνδοξος· ἔ–ν τῶι ἔθνει (ἐστί) 583 11

ἕνεκα (ἕνεκεν)· *h*ένεκα (?) *p* 398 3; ἀρετᾶς ἕνεκε 417 5; ἕνεκεν τοῦ δάμου τῶν Ῥωμαίων 241 7. 13. 18

ἔνθα· (= *ubi*) *p* 340 9

ἐνθάδε· ἐ. κρύπτει *p* 298 1

ἐνιαυτός· καθ' ἕκαστον ἐ–όν 583 46

ἐννεάς· ἐ–δεσσιν ἐτῶν τρισί *p* 340 5

ἐντέλεια· ἀτέλειαν καὶ ἐ-αν 209 21, *cf.* 392 9

ἐντολή· (παρακαλεῖν) κατὰ τὰς δοθείσας αὐτοῖς ἐ–άς 583 23

ἐξαδυνατέω· ἐ–εῖν τοῦ προτιθέμεν τὰς 'Ακτιάδας 583 8

ἐξαποστέλλω· ἀξίως τοῦ ἐξαποστείλαντος δάμου 417 3

ἔξεστι· ἐξέστω διορθοῖν 583 76; ἔχειν ἐξέστω 241 8. 13

ἑός· (= ἐμός) *p* 313 7

ἐπαινέω· τοὺς δεῖνας ἐ–έσαι 583 53

ἔπαινος· λιπὼν ἔ–ον *p* 579 1

ἐπανόρθωσις· εἰς τὰν ἐ–ιν τοῦ ἱεροῦ 583 59

ἐπεί· ἐπεί κα νομοθεσία καθίκῃ 583 76

ἐπειδή· 209 5. 583 6

ἐπί· *I cum gen.*: 1. *loc.*: Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρου 582 8; ἐπὶ ξένας ἐμ Μακεδονίαι 209 8 2. *temp.*: ἐπὶ (ἐπ') ἱεραπόλου (*Act.*) 208 1. 31. 209 17. 588 1. ἐπὶ τῆς δεῖνος ἱεραπολούσας (*Pal.*) 454. 455; ἐπὶ μνάμονος (*Strat.*) 391 8; ἐπὶ προστάτα (*collegii*) 596 3; ἐπὶ πρυτάνιος (*Anact.*) 212 1; ἐπὶ στραταγοῦ τῶν 'Ακαρνάνων 583 1, *cf.* 208 18; ἐπὶ ὑπάτων (*coss.*) 242 2

II cum dat.: 1. ἐπ' 'Ακτίωι 583 46. 66 2. [ἕκτ]αι ἐπ' εἰκάδι 582 7 3. (ἀποδίδοσθαι) ἐπ' ἐλευθερίαι 394 4. [19]; (ἐπαινέσαι) ἐπί τε τᾶι κατὰ τὸ ἐπιτάδευμα φιλοπονίαι κτλ. 209 11; (συγχωρεῖν) ἐπὶ τοῖσδε 583 26

III cum acc.: ἐπὶ τὰγ γωνίαν 246 8

ἐπιδίδωμι· εἰς πάντα αὐτοσαυτὸν ἐπιδιδοὺς ἀπροφασίστως 209 7

ἐπίλοιπος· τὰ ἐ–α 245 6

ἐπιμέλεια· ὅπως ἁ προξενία ἀναγραφῇ ——, ἐ–αν ποιήσασθαι τοὺς δεῖνας 417 12; τυγχάνῃ τᾶς ποθηκούσας ἐ–ας 583 25
ἐπιμελητάς· 596 5 (*collegii*)
ἐπισκευά· εἰς ἐ–ὰν τοῦ ἱεροῦ 583 60
ἐπισκευάζω· ἐ–ειν τὸ ἱερόν 583 27
ἐπιτάδειος· καθ' ὅν κα τρόπον φαίνηται ἐ–ον εἶμεν 417 12
ἐπιτάδευμα· ἁ κατὰ τὸ ἐ. φιλοπονία καὶ τέχνα 209 11; ἐν τῶι ἐ–ατι ἀνεστράφη καλῶς καὶ δικαίως 209 7
ἐπιτελέω· μὴ ἐ–ούντων τῶν Ἀκαρνάνων (τὰν πανάγυριν) 583 50
ἐπιτυγχάνω· ὁ ἔτας ὁ ἐπιτυχών 573 9; τὸν ἐπιτυγχάνοντα 573 5
ἐπιφάνεια· ἐμφανιζόντων τὰν ἐ–αν τᾶς θεοῦ 582 26
ἐπιχειρέω· ἐ–οῖ διακόψαι τὰ συνκείμενα 583 73
ἐπιχωρέω· ἁ πόλις ἐπεχώρησε 583 55; ἐπιχωρῆσαι τοῦ κοινὸν εἶμεν τὸ ἱερόν 583 23
ἐπταέτης· *p* 431 1
ἐρατός· ἐ–ὴ γυμνὰς ἠιθέων *p* 408 6
ἔργον· ἔ. —— φέρτ[ατον] *p* 211 2; δι' ἔ–ων *p* 408 1
ἐρημαῖος· ἐ–ηι ὑπὸ ψαμάθωι *p* 431 2
ἔρημος· (τέκνα) ματρὸς ἔ–α νέας *p* 312*a* 6
ἔρις· εἰς ἔριν ἐλθών *p* 298 3
ἔρχομαι· ἦλθεν ὑπὸ ζόφον *p* 314 8; εἰς ἔριν ἐλθών *p* 298 3
ἑστία· (= *sacerdos*) 247 3
ἑταῖρος· θάψαν πάντες ἑ–οι *p* 579 4
ἔτας· πόλις —— ἔ. 583 74, *cf.* 573 11; ὁ ἔ. ὁ ἐπιτυχών 573 9
ἔτι· ἔ. δὲ καί 582 12
ἔτος· πέντε ἐτέων 245 7; διὰ πέντε ἐτέων 582 20; ἔτεσιν τρισσοῖς *p* 218 3; ἐννεάδεσσιν ἐτῶν τρισί *p* 340 5 *in titulis sepulcralibus*: ἐτῶν (*numerus*) 312*b* 3. 350 2. 352. 380 2. 413 3. 447 1. 3
εὐαμέρημα· τὰ γεγονότα εὐ–ατα τῶι ἔθνει 583 55
εὐεργεσία· τὰς εὐ–ας ἀπολογιζομένων, ἅς πεποίηνται ἐς τοὺς Ἕλλανας 582 13
εὐεργέτας· *cf.* πρόξενος
εὐεργέτις· (= *dea*) 582 19. 23
εὔνοια· δοκιμασίαν ποιούμενος [τᾶς] αὐτοσαυ[τοῦ ποτὶ τὸ ἔθνος] ἁμῶν εὐ–ας 209 10
εὐνομία· *p* 437 2
εὐσεβής· εὐ–ῶς τὰ ποτὶ τοὺς θεοὺς διεξάγειν 583 57
εὐσχήμων· [τᾶι ἀναστροφᾶι, ἃν πεπ]οίηται καλῶς καὶ εὐ–όνως 209 12
εὐχά· εὐχάν (*in dedicationibus*) 255 4. 444 2; ὑπὲρ εὐχῖς τοῦ δεῖνος 446*a* 3
ἐχθρός· ὑπερφιάλων ἐ–ῶν *p* 314 6
ἔχω· ἐχόντοις ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν 417 8; ἔχων κραδίην *p* 312*a* 4; ταύτας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας ἔχειν ἐξέστω 241 8. 13; [πατρί]ς ἔχει με *p* 431 4; ὅ κα παρὲξ τᾶς πόλιος καὶ τᾶς χώρας λάβωντι, ἐχόντωσαν 241 10
ἕως· ἕ. κα ζῇ 394 7

ζάω· ἕως κα ζῇ 394 7; τὸ ζῆν *p* 462 3; οὐ μὲν ἀσάμως ζῶσαν ὑπ' ἀελίωι (τὰν ἀρετάν) *p* 314 9
ζόφος· ἦλθεν ὑπὸ ζ–ον *p* 314 8

ἤ· 241 16. 17. 583 37. 47. 72. 73; ἤ——ἤ *p* 298 4
ἠδέ· *p* 312*a* 5
ἠίθεος· ἐρατὴ γυμνὰς ἠ–ων *p* 408 6
ἡλικία· [ὑπὲρ ἡ]λικίαν —— δυνατός *p* 253 2
ἡμιόλιος· τὸν μὴ καταβαλόντα ἡμιό[λιον ——] 245 2
ἥμισον· τὰ μὲν ἥ–α τῶν δείνων εἶμεν, τὰ δὲ ἥ–α τῶν δείνων 583 33

θάλαμος· χηρεύει θ. *p* 340 7; τὸν σκοτερὸν θ–ον *p* 340 8; νυμφιδίων θ–ων *p* 313 2
θάλασσα· *cf.* γᾶ
θάπτω· θάψαν *p* 579 3
θαρρέω· τίς δ' ἂν —— προσπελάσαι θαρρῶν *p* 253 4
θεαροδόκος· θ–ους καταστᾶσαι —— τοὺς ὑποδεξομένους ἀεὶ τοὺς παραγινομένους θεωρούς 582 31
θεῖος· ἁ ποτὶ τὸ θ–ον ὁσιότας 583 13
θέλω· εἴ κα μὴ θέληι 246 11; ὥς κα θέλῃ πεπρᾶχθαι (ὁ πόλεμος?) 241 4
θέμις· τὸ γὰρ θ. *p* 408 7
θεός· ὁ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς 582 16; θεοί (*in capite tituli*) 392 1 ἀναθέματα τῶι θεῶι 583 61; εἰς ἀπαρχὰν τᾶι θεῶι 582 35; τὰν ἐπιφάνειαν τᾶς θεοῦ 582 26; τὰ ποτὶ τοὺς θεοὺς διεξάγειν 583 57 τὰ ἀνατεθέντα χρήματα τῶι θεῶι διαμένειν 583 52; συντελεσθησεῖται τῶι θεῶι πάντα τὰ τίμια 583 15
θεωρός· (θεαροδόκους) τοὺς ὑποδεξομένους ἀεὶ τοὺς παραγινομένους θ–ούς 582 33; ἀποστέλλειν δὲ καὶ θ–οὺς τοὺς συνθύσοντας τὰν θυσίαν 582 30
θήρ· ἀστόργου θηρὸς ἔχων κραδίην *p* 312*a* 4
θνάσκω· *p* 340 5; θάνε *p* 214 4; τεθνάναι *p* 298 4
θῦμα· θ–ατα ἄγων *p* 253 3
θυσία· [ἐπαγγελλόντων] τὰς θ–ας καὶ [τὸν ἀγῶνα] 388 4; θ–ας καὶ πανάγυριν ποιεῖν 582 20; τάν τε θ–αν καὶ ἐκεχειρίαν καὶ τὸν ἀγῶνα ποτιδέχεσθαι 582 27; θεωροὺς τοὺς συνθύσοντας τὰν θ–αν 582 31; οἱ δεῖνες μετέχοντι τᾶν θ–ᾶν τᾶν συντελουμενᾶν ὑπ' αὐτῶν 582 24 (ἀναλίσκειν) εἴς τε τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θ–ας καὶ εἰς τὰμ πανάγυριν 583 28; δόμεν εἰς τὰν θ–αν ἀργυρίω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα 582 35

ἱαροπολέω· ἐπὶ τῆς δεῖνος ἱ–ούσας 454. 455
ἴδιος· ὅσα κέκτηνται κτλ., ὑπάρχειν αὐτοῖς ἴδια 583 37
ἱεραπόλος· ἐπὶ ἱ–ου τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Ἀκτίωι τοῦ δεῖνος 208 1. 31. 209 17. 588 1; καθώς (?) κα ὁ ἱ. τάξῃ 583 42 ἱ–οι Διὸς Καραοῦ (*Ast.*) 434 1 *Cf.* ἱαροπολέω
ἱεροθύτας· 247 20. 250 12. 251 11
ἱερόν· 1. τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀκτίου 582 40. 583 14. 54; τοῦ Ἀπόλλωνος (τοῦ Δελφινίου) (*Mileti*) 417 16; τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Διδυμέως 417 16 2. (ἀναγράφειν) ἔν τε τῶι τοῦ δεῖνος ἱ–ῶι καὶ ἐν τῶι τοῦ δεῖνος 417 16; ἀναθέμεν ἐν τῶι ἱ–ῶι 582 40; τᾶς πόλιος τῶν Ἀ. τὸ ἱ–ὸν εἶμεν 583 51; εἰς τὰν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἱ–οῦ 583 59; εἰς ἐπισκευὰν τοῦ ἱ–οῦ 583 60; ἐπισκευάζειν τὸ ἱ–όν 583 27; κοινὸν γίνεσθαι (εἶμεν) τὸ ἱ–όν 583 14. 24; συναύξειν τὸ ἱ–όν 583 54
ἱερός· οἱ ἱ–οὶ νόμοι 583 69. 75; ἱ–ὰ χρήματα τοῦ Ἀπόλλωνος 583 36 ἀποτεισάτω ἑκατὸν μνᾶς ἱ–ὰς τῶι Ἀπόλλωνι 573 8; τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱ–ὰν καὶ ἄσυλον εἶμεν *sim.* 582 18. 30, *cf.* 388 9
ἱεροφόρος· 247 16. 250 13. 251 12
ἱππάρχας (ἵππαρχος)· (*Acarnanum*) 582 2. 583 2
ἱππικός· *cf.* ἀγών
ἰσοπύθιος· *cf.* ἀγών
ἴσος· πεντηκοστολόγους τέσσαρας καὶ γραμματεῖς τοὺς ἴσους 583 35
ἵστημι· ὁ δεῖνα στῆσεν ἄγαλμα τόδε *p* 238 3

κα· εἴ κα *cum coni.* 241 4. 10. 15. 246 11. 583 46; ἐπεί κα *cum coni.* 583 76; ἕως κα *cum coni.* 394 7; καθώς κα *cum coni.* 583 30, *cf.* 42; ὅς κα *cum coni.* 241 9. 14. 417 11. 573 6; ὅσος κα *cum coni.* 583 28; ὥς κα *cum coni.* 241 4
καθίκω· ἐπεί κα νομοθεσία κ–ῃ 583 76
καθίστημι· θεαροδόκους καταστᾶσαι 582 32; [κατα]σταθέ[ντα] 210 5
καθόλου· τὸ κ. 583 68
καθότι· κ. καὶ τὸ ἐξ ἀρχᾶς 583 51
καθώς· κ. καὶ οἱ Ἀ. ἄγοσαν 583 49; κ. διώρθωσαν 583 70; κ. παρεκάλουν 582 37. κ. οἵ τε ἄρχοντες παρεκάλουν καὶ ἁ πόλις ἐπεχώρησε 583 54 κ. κα τοῖς Ἀ. δόξῃ 583 30; κ. (?) κα ὁ ἱεραπόλος τάξῃ 583 42
κακόσιτος· πρὸς Κύπριν οὐ κ. *p* 253 1
καλέω· τοῦ δεῖνος (ὁ δεῖνα?) τόδε σᾶμα κεκλέσεται *p* 214 1
καλός· [ἄνδρας κα]λοὺς κἀγαθούς 417 1; τὰ παιδείας καλά *p* 298 6 ἐν τῶι ἐπιταδεύματι ἀνεστράφη καλῶς καὶ δικαίως 209 7; [τᾶι ἀναστροφᾶι, ἃν πεπ]οίηται καλῶς καὶ εὐσχημόνως 209 12; καλῶς καὶ τῶμ προγόνων καταξίως πολιτεύειν 583 57
κανών· ἀμωμήτου σωφροσύνης κ. *p* 314 5
κατά· *ante* τ *etiam* κάτ: 573 10 *cum acc.*: 1. κ. πτόλιν *p* 313 3; στρατηγῶν κ. πόλιν (*praetor urbanus*) 242 4; κ. γᾶν καὶ κ. θάλασσαν *cf.* γᾶ 2. καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν 583 46; κ. τοὺς πρότερον χρόνους 583 9 3. κ. συγκλήτου δόγμα 242 6; κ. τὰς δοθείσας αὐτοῖς ἐντολάς 583 23; κ. τὸν νόμον 208 8. 394 9. 24. 417 6. 582 42. 588 15; τὸ ψάφισμα, καθ' ὃ παρεκάλουν

582 15; κ. τὰ πάτρια 583 26 4. κὰτ ταὐτά (κ. τὰ αὐτά) 573 10. 582 45; κ. κράτος 241 5; καθ' ὅν κα τρόπον 417 11 5. ἁ κ. τὸ ἐπιτάδευμα φιλοπονία καὶ τέχνα 209 11; τὰ κατὰ τὰς 'Ακτιάδας 583 68

καταβάλλω· τὸν μὴ καταβαλόντα (*pecuniam quandam*) 245 2

καταγράφω· μηθὲν ὑπεναντίον τοῖς ἐν τᾶι στάλαι κ-οντας 583 77

καταδεής· μηθὲν κ–έστερον ποιοῦντας τῶμ πρότερον ὑπὸ τᾶς πόλιος διοικουμένων 583 29

κατακτείνω· τόν με κατακτείναντ' *p* 313 8

καταναλίσκω· μὴ κ–ειν εἰς ἄλλο μηθέν 583 59

κατάξιος· τῶμ προγόνων κ–ως πολιτεύειν 583 58

κατασκευάζω· κατεσκευασμένα 583 39

κατάστασις· παραγεγονότων εἰς τὰμ βελτίσταν κ–ιν τῶμ πραγμάτων 583 12

καταστορέννυμι· τόν με κατακτείναντ' αἶψα καταστορέσαις *p* 313 8

καταχωρίζω· τὰ κατακεχωρισμένα ἐν τᾶι στάλαι 583 71; τό τε ψάφισμα καὶ τὰ ⟨κατα⟩κεχωρισμένα ἐν αὐτῶι ὁμόλογα 583 61

κατοικέω· οἱ ἐν Στρατίωι κ–έοντες 417 10

κεδνός· βιότου πείρατα κ–ά *p* 408 8

κλαίω· κλαύσαντες θῆκαν ὑπὸ ψαμάθωι *p* 431 1

κλεινός· κ ῷ ἐν τεμένει *p* 238 5

κλέος· ἀρετᾶς λάμπει κ. *p* 408 1

κλήζω· οὔνομα κλήζων *p* 408 7

κοινᾶι· κ. λάβωντι 241 11; κ. ἀμφοτέρων ἔστω 241 14

κοινόν· 1. τὸ κ. τῶν 'Ακαρνάνων· ἔδοξε τῶι κ–ῶι τῶν 'Α. 209 19; τιθέμεν τὸ κ. τῶν 'Α. τοὺς ἀγῶνας ἐπ' 'Ακτίωι 583 45; πρόξενοι καὶ εὐεργέται τοῦ κ–οῦ τῶν 'Α. 208 8. 16, *cf.* 37. 209 13. 15. 582 41. 588 14. 24; (ἔδοξε, δεδόχθαι) τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι κ–ῶι τῶν 'Α. 208 7, *cf.* 36. 209 10. 583 53. 588 13 2. τὸ κ. τῶν Μαγνήτων 582 14 3. *aerarium*: τὸ ἀνάλωμα ἐκ τοῦ κ–οῦ δοθῆμεν 583 67

κοινός· οἱ κ–οὶ ἄρχοντες 583 17; κ–οῦ γενομένου τοῦ ἱεροῦ 583 14; κ–ὸν εἶμεν τὸ ἱερὸν πάντων τῶν 'Ακαρνάνων 583 23

κόλπος· κρύπτει τὸν δεῖνα κ–ωι κυδιάνειρα κόνις *p* 298 2

κόμα· τὰγ κ–αν τρέφειν 583 43

κόνις· κρύπτει τὸν δεῖνα κ. *p* 298 2. *p* 314 3

κοῦρος· τοῦ δεῖνος κ. *p* 314 5; κ–ε τοῦ δεῖνος *p* 462 1

κραδίη· ἄκριτον ἀστόργου θηρὸς ἔχων κ–ην *p* 312*a* 4

κράτος· πόλεις κατὰ κ. λάβωντι 241 5

κρίνω· κριθεὶς ἐν τῶι δικαστηρίωι 583 74; ἐν λιγυαχέσι Μούσαις κεκριμένον *p* 314 3

κρύπτω· κ–ει τὸν δεῖνα κόνις *p* 298 1. *p* 314 3

κτάομαι· κέκτηνται 583 36

κύαθος· 576

κυδιάνειρα· κρύπτει τὸν δεῖνα κόλπωι κ. κόνις *p* 298 2

κύριος· κ–ους εἶμεν τοὺς δεῖνας τῶν τε λιμένων κτλ. 583 43; κ-α εἶμεν τὰ κατακεχωρισμένα ἐν τᾶι στάλαι 583 70

κύρω· εἰς οἵαν μοῖραν ἔκυρσα βίου *p* 340 12

λαμβάνω· λάβε μ' ᾍδης *p* 312*a* 3; (πόλεις) λάβωντι 241 6. 12; ὅ κα παρὲξ τᾶς πόλιος λάβωντι 241 10. 14

λάμπω· ἀρετᾶς λ–ει κλέος *p* 408 1

λέγω· (ἁμετέραν ἀρετάν) ἁ 'Ηπείρου γαῖα ἐρεῖ *p* 312*a* 8

λείπω· λιπὼμ πατρὶ μυρίον ἄλγος *p* 298 5. πένθεα καὶ στοναχὰς λείπω πατρί *p* 340 1; τὰν ἀρετὰν λείπει ζῶσαν ὑπ' ἀελίωι *p* 314 9. λιπὼν ἔπαινον *p* 579 1; δισσὰ τέκνα λιποῦσαν *p* 312*a* 3. ἀνδρὶ τέκνα ἔλιπον –– τρέφειν *p* 312*a* 5 δεκάδας τρεῖς –– λειπούσας ἔτεσιν τρισσοῖς *p* 218 3

λιγυαχής· ἐν λ–έσι Μούσαις *p* 314 2

λίθινος· εἰς στάλαν λ–αν 582 39

λιμήν· (= *vectigal*) τῶν τε λ–ένων καὶ τᾶν λοιπᾶν ποθόδων ἁπασᾶν 583 44

λόγος· λ–ον αὐξήσαντα *p* 314 2

λοιπός· τᾶν λ–ᾶν ποθόδων ἁπασᾶν 583 44; τοῖς λ–οῖς προξένοις (καὶ εὐεργέταις) 209 22. 417 7; τῶν λ–ῶν τελέων ἁπάντων 583 31; τὰ λ–ὰ τίμια 417 7

λυγρός· Ἄρει λ–ῶι *p* 313 3

λύω· μήτε νόμωι μήτε ψαφίσματι λύεσθαι τῶν ἀναγεγραμμένων μηθέν 583 72

λωΐων· λώϊον εἶμεν καὶ ἄμεινον 582 16

μάγειρος (μάγιρος)· 247 17. 248 14. 250 10. 251 13. 252 15. 434 18. 451 21

μακρός· 245 4

μάλα· πολλῶι μᾶλλον 583 13

μάντις· 247 12. 248 12. 250 6

μάρτυς· μ–ροι οἱ δεῖνες 394 13

μάτηρ· μ. ἐξετέκνωσεν *p* 312*a* 2; οὔ με πατὴρ –– οὐδέ με μ. –– ἔδρακον *p* 313 1; ματρὸς φωνάν *p* 340 10; (τέκνα) ματρὸς ἔρημα νέας *p* 312*a* 6; ματρὶ δυστάνοι *p* 340 2

μέγας· ὦ μ. Ἄιδα *p* 313 7; μεγάλων πολέμων 583 10

μεγαύχητος· μ–οιο Λέοντος *p* 314 4

μέν· 1. μὲν –– δέ 209 6. *p* 312*a* 1. *p* 314 6 *al.* 2. = μήν· οὐ μέν *p* 314 8

μένω· ὅπως δὲ μείνηι εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον (τὰ δεδογμένα) 582 38; μένειν [καθότι καὶ ἐξ ἀ]ρχᾶς 583 40

μετά· μ. τούτων 583 17; τὸ μ. τῶν Λύσιος 246 9

μετέχω· μ–οντι τᾶν θυσιᾶν 582 24

μή· τὸν μὴ καταβαλόντα 245 2

μηδέ· μὴ καταναλίσκειν τοὺς ταμίας μ. τοὺς ἄρχοντας 583 60

μηθείς· τῶν ἀναγεγραμμένων μ–έν 583 72; εἰς ἄλλο μ–έν 583 60; μ–ὲν καταδεέστερον ποιοῦντας 583 29; μ–ὲν ὑπεναντίον 583 76

μήν· μηνὸς *ante nomen mensis* 209 4. 244 3. 582 6. 588 11

μήτε· μ. –– μ. –– 583 71

μίμνω· μ–ει ἄεθλα δορός *p* 408 2

μισθός· ἄνευ μ–οῦ 209 9

μίσθωσις· ἁ μ. τῶν αὐλητᾶν 583 30

μνᾶ· μνᾶς 245 10; (ἀποτεισάτω) δέκα μνᾶς 573 9. ἑκατὸν μνᾶς 573 7. μνᾶς πεντακοσίας 583 74

μνάμων· ἐπὶ μ–ονος τοῦ δεῖνος (*Strat.*) 391 9

μνήμη· ὑπὲρ μ–ης τοῦ δεῖνος 446*b* 3; μ–ην ἀθάνατον σώζων *p* 238 4

μνημόσυνον· θάψαν ἑταῖροι μνη[μόσυ]νον τοῖς πᾶσιν *p* 579 4

μοῖρα· πρὸ μ–ης ὤλεο *p* 462 3; μ–αν βίου *p* 340 12

μουσικός· *cf.* ἀγών

μῦθος· μ–ων φάτις *p* 408 3

μυρίος· μ–ον ἄλγος *p* 298 5; μ–α ἄεθλα *p* 408 2

μύστης· μ–αις ἄμμιγα ναιετάω *p* 313 6

ναετήρ· Θυρρείου ν–ῆρα *p* 314 4

ναιετάω· μύσταις ἄμμιγα ν. *p* 313 6

ναίω· ὑπὸ νέρτερα γαίας ν. *p* 340 8

ναύαρχος· (*Acarnanum*) 583 2

νέος· ν. ἦλθεν ὑπὸ ζόφον *p* 314 8; (τέκνα) ματρὸς ἔρημα νέας *p* 312*a* 6

νεοχμέω· ν–εῖν *p* 437 1

νέρτερος· ὑπὸ ν–α γαίας ναίω *p* 340 7

νέφος· 'Αΐδα σκότιον ν. *p* 340 11

νικάω· ν–ᾶν *p* 298 4

νομοθεσία· ἐπεί κα ν. καθίκῃ 583 76

νόμος· ὁ ν. καὶ τὸ ψάφισμα ἀτελὲς ἔστω 583 75; εἴ τις ν–ον γράψαι 583 72; ν–ωι λύειν τι 583 71 τοὺς ἱεροὺς ν–ους ἐξέστω διορθοῖν 583 76; ποτὶ τοὺς ἀγῶνας κτλ. χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς ν–οις 583 69 κατὰ τὸν ν–ον· βεβαιωτήρ 394 9. 25. δεδόσθαι προξενίαν καὶ πολιτείαν 417 6. εἶμεν προξένους καὶ εὐεργέτας 208 9. 582 42. 588 15

νύ· *p* 431 4

νυμφίδιος· ν–ων θαλάμων *p* 313 2

νύξ· διὰ νύκτα *p* 313 3

ξένα· ἐπὶ ξ–ας ἐμ Μακεδονίαι 209 8

ξένος· ξένε *p* 340 1; ὦ ξεῖνε *p* 298 1; ὦ ξεῖνοι *p* 313 1 στρατηγῶν ἐπὶ τῶν ξένων (*praetor peregrinus*) 242 5

ὁ· ὁ δεῖνα ὁ τοῦ δεῖνος ὁ *ethnicum* 390 2. 3. 4; οἱ δεῖνες οἱ τοῦ δεῖνος 248 18. 250 18. 251 4; μετὰ τῶν Λύσιος 246 9, *cf.* 10 τὸ γεγενῆσθαι 583 9; τὸ ζῆν *p* 462 3; πρὸ τοῦ γραφῆμεν 583 37; ἐξαδυνατεῖν τοῦ προτιθέμεν τὰς 'Ακτιάδας 583 8; ἐπιχωρῆσαι τοῦ κοινὸν εἶμεν τὸ ἱερόν 583 23 τὸ καθόλου 583 68 τὰ ἀπὸ τῶν δείνων 417 10; τὰ ἐν τᾶι στάλαι 583 77; τὸ ἐξ ἀρχᾶς 583 51; Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρου 582 8; τὰ κατὰ τὰς 'Ακτιάδας 583 68; οἱ παρ' ἑκατέρων 583 70; τὰ ποτὶ τοὺς θεοὺς διεξάγειν 583 57 τό (= τοῦτο) *p* 408 7 (*cf.* τῶι) *deest*: γραμματεύων ἁλίας 212 3; γραμματεὺς βουλᾶς 209 18; γραμματεὺς στραταγῶι –– συνεδρίου γραμματεύς 582 3. 4

ὄγδοος· ὀγδόα 246 1
ὅδε· 1. *adi.*: ἄγαλμα τόδε *p* 238 3; ἅδε κόνις *p* 314 3; τόδε σᾶμα *p* 214 1; [τῶι]δε τάφωι *p* 579 1 2. *subst.*: ὅδε *p* 579 1; τόδε *p* 253 1; (συγχωρεῖν) ἐπὶ τοῖσδε 583 26
ὁδός· (σᾶμα) ἐνγὺς ὁδοῖο *p* 214 2; τὸν δρῦν τὸν ποτὶ τᾶι ὁδῶι 245 5
ὅθεν· ὅ. δεδόχθαι 209 10

οἱ· (= *dat.*) *p* 579 3
οἰκεῖος· οἱ οἰ–οί τε καὶ φίλοι 582 24
οἰκειότας· ἀνανεώσασθαι τὰν φιλίαν καὶ τὰν οἰ–τατα 582 37; τᾶς οἰ–τατος τᾶς ὑπαρχούσας τοῖς Μάγνησιν ποτὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας 582 10
οἰκία· γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησις *cf.* ἔγκτησις
οἰκοδομέω· οἰ–εῖν 246 11
οἰνοχόος· 451 23
οἷος· εἰς οἷαν μοῖραν ἔκυρσα βίου *p* 340 12
ὄλλυμι· 1. *act.*: με βιαίως ὤλεσε *p* 340 4; ὀλέσας βίον *p* 340 3 2. *med.*: πρὸ μοίρης ὤλεο *p* 462 4; πρὸς ἐχθρῶν ὤλετο *p* 314 7; ὑπὸ στυγερᾶς οὐλόμενον παλάμας *p* 313 4
ὅμοιος· ὁ–ως 209 8. 417 2
ὁμολογία· πρὸ τοῦ τὰν ὁ–αν γραφῆμεν 583 37
ὁμόλογος· τὰ ⟨κατα⟩κεχωρισμένα ἐν αὐτῶι (= τῶι ψαφίσματι) ὁ–α 583 62
ὄνομα· (σῶμα) ὧι ὄ. –– 394 5. 20; οὔνομα κλῄζων *p* 408 7
ὀπαδός (?)· *p* 398 2
ὁποῖος· ἐν ὁ–αι ἂν βούληται πόλει 393 3
ὅπως· τὸν δᾶμον ἀξ[ιωμέ]νον εἶμεν ––, ὅ. ἀναγράψῃ 417 15; ὅ. ἁ προξενία ἀναγραφῇ ––, ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι 417 10; παρακαλούντων αὐτῶν, ὅ. –– μετέχοντι (!) 582 24 ὅ. μείνηι 582 37; ὅ. τυγχάνῃ 583 24; ὅ. φαίνηται 583 56
ὀρφανός· (τέκνα) ὀ–ά *p* 312*a* 6
ὀρχήστρα· 420
ὅς· 1. *cum subst.*: ὃν τρόπον (καθ' ὃν τρ., δι' οὗ τρ.) 583 50. 417 11. 583 14 2. *in initio enuntiati*: ὧγ καὶ παρακαλούντων 583 22 3. ὅς κα *cum coni. cf.* κα
ὁσιότας· τὰν ποτὶ τὸ θεῖον ὁ–τατα συναύξειν 583 13
ὅσος· ἀναλίσκειν, ὅσα κα δῇ 583 28; ὅσα κέκτηνται οἱ Ἀ. ἱερὰ χρήματα 583 36; (τὰ ἄλλα τίμια, φιλάνθρωπα *sim.*) ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις (λοιποῖς) προξένοις κτλ. ὑπάρχει 208 15. 209 15. 22. 417 7. 588 23
ὅτι· (ἀπολογίζεσθαι) ὅτι 583 7
οὐδέ· οὐ –– οὐδέ –– *p* 313 1 (*ne–quidem*) *p* 313 7
οὔτε· *p* 462 3; οὔτε –– οὔτε –– οὐ –– *p* 340 9. 10
οὗτος· 1. *adi.*: τούτους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς πόλιας καὶ τὰς χώρας 241 17; τούτων τῶν ἐθνῶν 241 4; ταυτᾶν τᾶμ πολίων 241 11. 15. ταύτας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας 241 6. 12; τοῦ ψαφίσματος τούτου 417 13 2. *subst.*: μετὰ τούτων 583 18; ποτὶ τούτους πάντας 241 2; (τέκνα) ταῦτα *p* 312*a* 6; τὸ ἀνάλωμα εἰς ταῦτα 583 67; εἰ δέ τι συμβαίη τούτων 583 47
οὕτως· Μοῖρα οὕτως ἄγέ με *p* 340 5

Π *vel* Πα· (= παῖς) 519
παιδεία· τὰ π–ας καλά *p* 298 6
παῖς· 1. *filius*: 248 16. 250 15. *p* 298 3. 434 15 2. *servus*: 434 20
παλάμα· ὑπὸ στυγερᾶς οὐλόμενον π–ας *p* 313 4
πάμπαν· π. ἀγρεῖος *p* 253 4
πανάγυρις· διεξαγομένων τῶν τε ἀγώνων καὶ τᾶς π–ιος 583 25; θυσίας καὶ π–ιν καὶ ἀγῶνα ποιεῖν 582 21; συντελεῖσθαι τὰμ π–ιν 583 49 (ἀναλίσκειν) εἴς τε τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας καὶ εἰς τὰμ π–ιν 583 28; τῶν τελέων τῶγ γινομένων ἐν τᾶι π–ει 583 32; ποτὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰμ π–ιν χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς νόμοις 583 68
παντᾶι· πλέθρον π. (?) 245 10
παντοβαρής· ὁ π. ᾍδης *p* 312*a* 3
παρά· 1. *cum gen.*: οἱ παρ' ἑκατέρων 583 70 οἱ αἱρεθέντες παρὰ μὲν τῶν Ἀ. οἱ δεῖνες, παρὰ δὲ τᾶς πόλιος τῶν Ἀ. οἱ δεῖνες 583 62. 65; εἶμεν παρ' ἑκατέρων (παρὰ τῶν δείνων) 583 34. 35; τοὺς παραγινομένους θεωροὺς παρὰ τῶν Μαγνήτων 582 33 2. *cum acc.*: παραμεινάτω παρὰ Διονύσιον 394 7 παρὰ πᾶν τὸγ χρόνον 583 56 παρὰ τὸ γεγενῆσθαι 583 9
παραγίνομαι· τοὺς παραγινομένους θεωροὺς παρὰ τῶν Μαγνήτων 582 33; παραγεγονότων εἰς τὰμ βελτίσταν κατάστασιν τῶμ πραγμάτων 583 12; παραγενομένων πρεσβευτᾶν 582 7
παρακαλέω· καθὼς (οἱ δεῖνες) παρεκάλουν 582 37. 583 54; παρακαλούντων τοὺς Ἀ. ἐπιχωρῆσαι 583 22; τὸ ψάφισμα, καθ' ὃ παρεκάλουν δέχεσθαι 582 15; παρακαλούντων αὐτῶν, ὅπως –– μετέχοντι (!) 582 23
παρακλίνω· ἄλοχος παρακλείνεται *p* 340 9
παραμένω· παραμεινάτω παρὰ Διονύσιον, ἕως κα ζῇ Διονύσιος 394 6. 21; εἰ δὲ μὴ παραμήναι 394 8. 23
πάρειμι· τοῖς ἀποσταλεῖσι πρεσβευταῖς παρ⟨ῆ⟩ς (*medicus*) 209 8
παρεμβολά· τὰς π–ὰς τᾶν τε πολίων καὶ τῶν ἐθνέων 583 40
παρέξ· ὃ κα π. τᾶς πόλιος (καὶ τᾶς χώρας) λάβωντι 241 14. 9
πάρος· *p* 313 3
πᾶς· 1. *adi.*: εἰς ἄματα πάντα 243 5; πάντες ἑταῖροι *p* 579 3; ποτὶ τούτους πάντας 241 2 πάντων τῶν Ἀκαρνάνων 583 24; πάντα τὰ τίμια 583 15; τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα πάντα 208 15. 588 22; [τὰ ἄλλα φιλάνθρ]ωπα πάντα 209 15; παρὰ πᾶν τὸγ χρόνον 583 56 ἁ πᾶσα Ἠπείρου γαῖα *p* 312 8; (εἰς) τὸν πάντα χρόνον 209 13. 20. 393 9 πάσας (?) *p* 211 1 2. *subst.*: πᾶς φιλέεσκεν *p* 314 6; εἰς πάντα αὐτοσαυτὸν ἐπιδιδούς 209 7; ἀτέλεια πάντων 391 5. 392 8 τοῖς πᾶσιν *p* 579 5
πατήρ· π. δέ μοι ἦν ὁ δεῖνα *p* 312*a* 1; οὔ με π. ὁ δύσμορος οὐδέ με μάτηρ –– ἔδρακον *p* 313 1; μνήμην πατρός τε καὶ αὐτοῦ *p* 238 4; πατρός (φωνάν) *p* 340 9; πένθεα –– λείπω πατρὶ Φιλίσκωι *p* 340 1; λιπὼμ πατρὶ μυρίον ἄλγος *p* 298 5
πάτρα· π–ας ὕπερ *p* 298 3
πάτριος· κατὰ τὰ π–ια 583 26
πατρίς· π. μὲν Κ. *p* 312*a* 1; θρεψαμένα [πατρὶ]ς ἔχει με *p* 431 4; ἀξίως τᾶς π–ίδος 209 7
πατρῷιος· πατρώιη[ν γῆν] *p* 462 4
πεῖραρ· βιότου π–ατα *p* 408 8
πένθος· π–εα καὶ στοναχὰς λείπω πατρί *p* 340 1
πεντακόσιοι· μνᾶς π–ας 583 74
πέντε· (διὰ) π. ἐτέων 245 7. 582 20
πεντήκοντα· δραχμὰς ἑκατὸν π. 582 36
πεντηκοστά· 583 31
πεντηκοστολόγος· π–οι 583 34
περί· 1. *cum gen.*: πρεσβευτὰς ἀπυστεῖλαι π. τοῦ Ἀκτίου 583 17; π. τᾶς μισθώσιος γίνεσθαι καθὼς κτλ. 583 30; διαλεγομένων π. τᾶς οἰκειότατος 582 10; π. τῶγ κατὰ τὰς Ἀκτιάδας χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς νόμοις 583 68 π. τᾶς αὐτῶ γᾶς βαρνάμενος *p* 214 3 2. *cum acc.*: π. τὸ –– 246 10
περιίστημι· περιστάντων τὰν Ἀκαρνανίαν πολέμων 583 10
πίναξ· π. συμμαχίας ἀνετέθη 242 5
πινυτός· γόνος π–οῖο Ξένωνος *p* 313 5
πίπτω· π–ει ἐμ προμάχοισι *p* 298 5 τῶν τελέων τῶμ π–όντων ἐκ τᾶς τῶν σωμάτων πωλήσιος (ἐκ τᾶς Ἀκτιάδος) 583 32. 45
πλάν· π. τῶν δείνων τελέων 583 44
πλέθρον· π. παντᾶι (?) 245 10
πλῆθος· τὸ π. τῶν Ἀκαρνάνων 583 56
ποθήκω· τυγχάνῃ τᾶς π–ούσας ἐπιμελείας 583 24
ποθίστημι· ποτὶ Ῥωμαίους ἢ ποτ' Αἰτωλοὺς ποθίστανται ἢ ποτιχωρήσωντι 241 16
πόθοδος· τᾶν λοιπᾶν π–ων ἁπασᾶν 583 44
ποιέω· 1. *act.*: *artifex* ἐπόησε 238 1. 239 2 θυσίας καὶ πανάγυριν καὶ ἀγῶνα ποιεῖν 582 22; μηθὲν καταδεέστερον ποιοῦντας 583 29 2. *med.*: δοκιμασίαν ποιούμενος τᾶς αὐτοσαυτοῦ εὐνοίας 209 9; τὰν ἐνδαμίαν (τάν τε ἐνδαμίαν καὶ ἀναστροφάν) ἐποιήσαντο (ἐποιήσατο) ἀξίως 417 3. 209 6, *cf.* 12; ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι 417 12; (εὐεργεσίας) πεποίηνται ἐς τοὺς Ἕλλανας 582 13
πόλεμος· (ἀσφάλεια, ἀσφάλεια καὶ ἀσυλία) καὶ π–ου καὶ εἰράνας *cf.* εἰράνα μεγάλων περιστάντων τὰν Ἀκαρνανίαν π–ων 583 11
πόλις· 1. ἑκάστα π. τᾶν Ἀκαρνανίδων 582 32; ἁ π. τῶν Ἀνακτοριέων 583 *passim*; ἁ π. τῶν Θυρρείων 243 2;

ἁ π. τῶν Στρατίων 390 1. 392 1. 417 4. 8. 15 2. Ἀφροδίται καὶ τᾶι πόλει (*Thyrr.*) 252 5; πόλις -- ἔτας 583 73, *cf.* 573 11; τᾶι εὐεργέτιδι (*deae*) τᾶς πόλιος 582 19; τὰς παρεμβολὰς τᾶν τε πολίων καὶ τῶν ἐθνέων 583 40 ἁ πόλις ἀποτεισάτω 573 7; τὰ πρότερον ὑπὸ τᾶς πόλιος διοικούμενα 583 29; ἔδοξε τῆι πόλει 391 1; ἁ πόλις ἐπεχώρησε 583 55; τινας ταυτᾶν τᾶμ πολίων λάβωντι 241 11. τινες τούτων τῶν ἐθνῶν πόλεις κατὰ κράτος λάβωντι 241 5; τινας ταυτᾶν τᾶμ πολίων ποτὶ Ῥωμαίους -- ποθίστανται ἢ ποτιχωρήσωντι 241 16 ταύτας τὰς πόλεις καὶ τὰς χώρας ἔχειν ἐξέστω 241 6. 12; τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱερὰν καὶ ἄσυλον εἶμεν 582 18. 29, *cf.* 388 8; ὅ κα παρὲξ τᾶς πόλιος καὶ τᾶς χώρας λάβωντι 241 9; τούτους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς πόλιας καὶ τὰς χώρας [εἰς τὸ αὐτῶν] πολίτευμα ποτιλαμβάνειν 241 18 3. ἐνδαμήσας εἰς τὰς πόλεις τᾶς Ἀκαρνανίας 209 5; ἐν ὁποίαι ἂν βούληται πόλει 393 4; τὰν π[όλιν, ἐ]ξ ἇς [κ]α ἄγηται 573 6; κατὰ πτόλιν *p* 313 3. στρατηγῶν κατὰ πόλιν (*praetor urbanus*) 242 4; ὅ κα παρὲξ τᾶς πόλιος (καὶ τᾶς χώρας) λάβωντι 241 14. 9

πολιτεία· (ἔδωκαν) καὶ π–αν (*Strat.*) 391 6. 392 9; π–αν εἶναι αὐτῶι τῆς Ἀκαρνανίας ἐν ὁποίαι ἂν βούληται πόλει 393 2 (δεδόσθαι) προξενίαν καὶ π–αν -- κατὰ τὸν νόμον (*Strat.*) 417 6

πολίτευμα· τούτους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰς πόλιας καὶ τὰς χώρας [εἰς τὸ αὐτῶν] π. ποτιλαμβάνειν 241 20

πολιτεύω· καλῶς καὶ τῶμ προγόνων καταξίως ποτὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους π–ειν 583 58

πολύολβος· *p* 211 3

πολύς· πολλῶι μᾶλλον 583 13

πομπεύω· 583 41

πορεῖν· (δαῖμον) βιότου πείρατα κεδνὰ πόροις *p* 408 8

ποτί (πρός)· 1. *cum gen.*: πρὸς ἐχθρῶν ὤλετο *p* 314 6

2. *cum dat.*: τὸν δρῦν τὸν π. τᾶι ὁδῶι 245 5

3. *cum acc.*: πρὸς Κύπριν οὐ κακόσιτος *p* 253 1; τᾶς οἰκειότατος τᾶς ὑπαρχούσας π. τοὺς Ἀκαρνᾶνας 582 11; ἁ π. τὸ θεῖον ὁσιότας 583 13; συμμαχία π. Ῥωμαίους 242 1 τὰ π. τοὺς θεοὺς διεξάγειν 583 57 ἀποστεῖλαι π. τὰμ πόλιν 583 16; π. τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους πολιτεύειν 583 58; π. Ῥωμαίους ἢ ποτ' Αἰτωλοὺς ποθίστανται ἢ ποτιχωρήσωντι 241 16; [πο]τὶ τούτους [τὸν πόλεμον (?) -- πρ]ασ[σόντω]σαν 241 2; π. τοὺς ἀγῶνας κτλ. χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς νόμοις 583 68

ποτιδέχομαι· τάν τε θυσίαν καὶ ἐκεχειρίαν καὶ τὸν ἀγῶνα π–εσθαι στεφανίταν ἰσοπύθιον ταῖς τιμαῖς 582 28

ποτιλαμβάνω· [εἰς τὸ αὐτῶν] πολίτευμα π–ειν 241 20

ποτιπορεύομαι· π–θέντων τῶν δείνων 583 6

ποτιχωρέω· ποτὶ Ῥωμαίους ἢ ποτ' Αἰτωλοὺς ποθίστανται ἢ ποτιχωρήσωντι 241 17

πρᾶγμα· παραγεγονότων εἰς τὰμ βελτίσταν κατάστασιν τῶμ π–των 583 13

πράσσω· [τὸν πόλεμον (?) -- πρ]ασ[σόντω]σαν, ὥς κα θέλῃ πεπρᾶχθαι 241 3. 4

πρεσβευτάς· π–ὰς ἀποστεῖλαι 583 16. τοῖς ἀποσταλεῖσι π–αῖς 209 8; παραγενομένων π–ᾶν τῶν δείνων 582 7, *cf.* 388 2

πρεσβεύω· π–σάντων τῶν δείνων 242 7

πρό· π. μοίρης ὤλεο *p* 462 3; π. τοῦ τὰν ὁμολογίαν γραφῆμεν 583 37

πρόβουλος· [-- προβούλ]ου καὶ συμπροβούλων (*Thyrr.*) 245 13

πρόγονος· τῶμ π–ων καταξίως πολιτεύειν 583 57

προέγγυος· π–οι (προξενίας) 390 7

πρόμαχος· ἐμ π–οισι *p* 298 5

προμνάμων· ἐπὶ π–ονος (τῶν Ἀκαρνάνων) τοῦ δεῖνος 208 2. 32. 209 2. 17. 582 5. 583 5. 588 5

προνομία· 390 5

προξενία· ὅπως δὲ ἁ π. ἀναγραφῇ 417 10; τῶι δεῖνι π–αν δόμεν (*Strat.*) 390 4; δεδόσθαι αὐτοῖς -- π–αν καὶ πολιτείαν -- κατὰ τὸν νόμον (*Strat.*) 417 5

πρόξενος· 1. π–ον εἶναι τῶν Ἀκαρνάνων καὶ εὐεργέτην 393 1; π–ον εἶμεν καὶ εὐεργέταν τῶν Ἀκαρνάνων τὸν πάντα χρόνον 209 19 π–ον εἶμεν τὸν δεῖνα καὶ εὐεργέταν εἰς τὸμ πάντα χρόνον τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων 209 12; π–ους εἶμεν καὶ εὐεργέτας τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων κατὰ τὸν νόμον 208 7, *cf.* 21. 582 41. 588 13

2. [προξέν]ους εἶ[μεν καὶ εὐεργέτας] τᾶς πόλιος τῶν Θυρρείων 243 1; πρόξενο[ν εἶναι Στρατίων] 391 3. π–ον εἶναι καὶ εὐεργέτην Στρατίων 392 5

3. (τίμια, τ. καὶ φιλάνθρωπα) ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις (λοιποῖς) π–οις καὶ εὐεργέταις (τοῦ κοινοῦ τῶν Ἀκαρνάνων, τᾶς πόλιος τῶν Στρατίων) ὑπάρχει 208 16. 29. 43. 209 15. 22. 417 8. 588 23

προπραξία· 390 6

πρός· *cf.* ποτί

προσανατίθημι· προσανέθετο τὰς χρείας τοῖς δείνοις 209 9

πρόσθε· τὰν ἀρετὰν εἵλετο π. βίου *p* 298 8

προσπελάζω· τίς δ' ἂν -- σοι προσπελάσαι *p* 253 4

προστάτας· ἐπὶ π–α τοῦ δεῖνος (*collegii*) 596 3

πρότερον· οἱ π. χρόνοι 583 9; τὰ π. ὑπὸ τᾶς πόλιος διοικούμενα 583 29

προτίθημι· προτιθέμεν τὰς Ἀκτιάδας 583 8

πρύτανις· *magistratus eponymus* (*Anact.*) 212 1 *sacerdos* (*Thyrr.*) 247 1

πρῶτος· πρώτα 246 5; πρῶτομ μέν 583 41; πρῶτον (?) *p* 431 2

πωλέω· χῶροι ἐπώληθεν 245 1

πώλησις· ἁ τῶν σωμάτων π. 583 33

πώς· ἄλλως π. 583 48. 73

ῥῆσις· Τυρταίου Λάκαιναν ῥ–ιν *p* 298 8

ῥώννυμι· [ἔρρ]ωσο, ὦ δαῖμον *p* 253 3

σᾶμα· τοῦ δεῖνος (ὁ δεῖνα ?) τόδε σ. κεκλέσεται *p* 214 1 *incertum supplementum*: 216. *p* 398 8. 458

σάρξ· σαρκὸς δραξαμένα γένυσιν *p* 340 4

σέβω· τοῖς σεβομένοις Ἄρτεμιν 582 17

σκέπτομαι· σ–εσθαι, δι' οὗ τρόπου -- συντελεσθησεῖται 583 14

σκοτερός· τὸν σ–ὸν θάλαμον *p* 340 8

σκότιος· Ἀΐδα σ–ον νέφος *p* 340 11

στάλα· τὰ ἐν τᾶι σ–αι 583 77 ἀναγράψαι εἰς σ–αν λιθίναν 582 39. ἀναγραφῆμεν εἰστάλας 583 61; ἀνατεθῆμεν τὰμ μὲν μίαν σ–αν κτλ. 583 66; τὰ κατακεχωρισμένα ἐν τᾶι σ–αι 583 71

στέρνον· ἐνὶ σ–οισι *p* 298 7

στεφανίτας· *cf.* ἀγών

στοναχά· πένθεα καὶ σ–ὰς λείπω πατρὶ *p* 340 1

στραταγέω· [στραταγ]οῦντος τῶν Ἀκαρνάνων τοῦ δεῖνος 582 1 σ–οῦντος κατὰ πόλιν τοῦ δεῖνος, ἐπὶ δὲ τῶν ξένων τοῦ δεῖνος (*praetor urbanus, peregrinus*) 242 3

στραταγός· 1. *Acarnanum*: ὁ δεῖνα ὁ σ. 583 6; ἐπὶ σ–οῦ τῶν Ἀκαρνάνων τοῦ δεῖνος 583 1, *cf.* 208 18; γραμματεὺς σ–ῶι 582 3 2. *Thyrrheorum*: οἱ σ–οί 245 11. 256 1

στρατόπεδον· σ. φίλιον 583 47

στυγερός· ἄρκου ὑπὸ σ–ᾶς *p* 340 3; ὑπὸ σ-ᾶς παλάμας *p* 313 4

σύ· σοί *p* 253 3; σέ *p* 462 1 (*cf.* τύ)

συγγενής· οἱ σ–εῖς καὶ φίλοι 583 58; σ–ὴς τῶν -- 417 1

σύγκλητος· (*senatus Rom.*) κατὰ σ–ου δόγμα 242 6

συγκυναγός· σ–οί 435 15

συγχωρέω· συνεχώρησαν οἱ Ἀ. ἐπὶ τοῖσδε 583 26

συλάω· 573 5. 6. 9. 10

συμβαίνω· σ–ει *cum a. c. i.* 583 7; εἰ δέ τι συμβαίη τούτων 583 47

συμβιωτάς· σ–αί 248 6. 249 6. 250 2

συμμαχία· σ. ποτὶ Ῥωμαίους 242 1; πίναξ σ–ας ἀνετέθη 242 6

σύμμαχος· [σύμ]μαχοι 210 3

συμπρόβουλος· [προβούλ]ου καὶ σ–ων (*Thyrr.*) 245 13

συμπρομνάμων· ἐπὶ σ–όνων τῶν δείνων 208 3. 588 7

συμφέρω· σ–ον ἐστί 583 11

συνάρχων· ὁ στραταγὸς καὶ οἱ σ–οντες (*Acarnanum*) 583 7

συναύξω· σ–ειν τὸ ἱερόν 583 53; τὰν ποτὶ τὸ θεῖον ὁσιότατα πολλῶι μᾶλλον σ–ειν 583 13

συνέδριον· σ–ου γραμματεύς (*Acarnanum*) 582 4

σύνειμι· οἱ συνεόντες 252 3

συνέστας· σ–αι 434 9

συνευδοκέω· σ–ούντων ὑπὲρ τὰμ [πόλιν] 245 12

συνθύτας· τοῖς σ–αις 596 2

συνθύω· θεωροὺς τοὺς σ–σοντας τὰν θυσίαν 582 31

συντελέω· σ–εῖσθαι τὰμ πανάγυριν 583 49; σ–εσθησεῖται τῶι θεῶι πάντα τὰ τίμια 583 15; τᾶν θυσιᾶν τᾶν σ–ουμενᾶν ὑπ' αὐτῶν 582 25

συντίθημι· συνθεμένων τῶν αἱρεθέντων (τὰ ὁμόλογα) 583 62; τὰ συνκείμενα 583 73

σώζω· μνήμην ἀθάνατον σ–ων *p* 238 4

σῶμα· σ. ἀνδρεῖον 394 4. 19; ἁ τῶν σ–άτων πώλησις 583 33

σωφροσύνη· ἀμωμήτου σ–ης κανών *p* 314 5

ταμίας· (*Acarnanum*) ἀναγράψαι τὰ δεδογμένα εἰς στάλαν λιθίναν Ἵππαρχον τὸν τ–αν καὶ ἀναθέμεν ἐν τῶι ἱερῶι 582 39; δόμεν Ἵππαρχον τὸν τ–αν εἰς ἀπαρχὰν κτλ. ἀργυρίω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα 582 34; μὴ καταναλίσκειν τοὺς τ–ας μηδὲ τοὺς ἄρχοντας 583 59

τάσσω· καθώς (?) κα ὁ ἱεραπόλος τάξῃ 583 42

τάφος· [τῶι]δε τ–ωι *p* 579 2

τέ· 1. (= καί) *p* 218 4. *p* 238 2. *p* 340 2 2. τε – – καί 209 11. 417 3. 16 *al.*; τε καί *p* 238 4. 582 22. 24 3. τε – – τε 209 6. 7

τέκνον· ἀνδρὶ τ–α ἔλιπον *p* 312*a* 5; δισσὰ τ–α λιποῦσαν *p* 312*a* 3

τέλεος· τ–ως ἔνδοξον (ἐστί) 583 11

τέλος· τῶν λοιπῶν τ–έων ἁπάντων τῶγ γινομένων ἐν τᾶι παναγύρει καὶ τῶν ἄλλων τῶμ πιπτόντων ἐκ τᾶς τῶν σωμάτων πωλήσιος 583 31; τῶν πιπτόντων τ–έων ἐκ τᾶς Ἀκτιάδος 583 45

τέμενος· κλεινῷ Λοξίου ἐν τ–ει *p* 238 5

τερμάζω· ἐτερμάσθησαν 245 11

τέρμων· 415

τέσσαρες· πεντηκοστολόγους τ–ας 583 35

τέχνα· ἁ κατὰ τὸ ἐπιτάδευμα φιλοπονία καὶ τέ[χνα] 209 11

τίθημι· τιθέμεν τοὺς ἀγῶνας 583 45; (δώρημα) θήκατο *p* 408 5; τιθέναι (?) χρήματα εἰς τὰν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἱεροῦ 583 58 θῆκαν ἐρημαίηι ὑπὸ ψαμάθωι *p* 431 2

τιμά (τιμή)· (ἀποδίδοσθαι σῶμα) τ–ᾶς ἀργ(υρίου) Μ 394 6, *cf.* 21; τ–αῖσιν ἀέξων *p* 238 2; (ἀγὼν) ἰσοπύθιος ταῖς τ–αῖς 582 29

τίμιον· συντελεσθησεῖται τῶι θεῶι πάντα τὰ τ–α 583 16 τὰ ἄλλα τ–α (καὶ φιλάνθρωπα πάντα), ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις (ὑπάρχει) *sim.* 208 15. 28. 209 22. 417 7. 588 22

τίς· 1. *interrog.*: *p* 253 3 2. *indefin.*: ψάφισμά τι 583 72; τινες τούτων τῶν ἐθνῶν πόλεις 241 4 εἴ τις γράψαι 583 72; εἴ κα μή τι ἀδύνατον γένηται 583 46; εἰ δέ τι συμβαίη τούτων 583 47; τινας ταυτᾶν τᾶμ πολίων 241 10. 15

τίω· τὸμ Μούσαις τετιμένον *p* 298 1

τρεῖς· δεκάδας τρεῖς *p* 218 2; ἐννεάδεσσιν ἐτῶν τρισί *p* 340 5

τρέφω· τὰγ κόμαν τ–ειν 583 43; ἀνδρὶ τέκνα ἔλιπον ἠδὲ γονεῦσιν – – τ–ειν *p* 312*a* 6 θρεψαμένα [πατρὶ]ς ἔχει με *p* 431 4

τρισσός· ἔτεσιν τ–οῖς *p* 218 3

τρόπος· ὃν τ–ον γέγραπται 583 50 δι' οὗ τ–ου 583 14; καθ' ὃν κα τ–ον 417 11

τύ· τοι *p* 312*a* 8 (*cf.* σύ)

τυγχάνω· ὅπως τ–ῃ τᾶς ποθηκούσας ἐπιμελείας (τὸ ἱερόν) 583 24

τυπόω· τυπωθεὶς χαλκός *p* 408 3

τύχα· ἀγαθᾶι τ–αι 212 1. 244 1. 583 1

τῶι· τῶι καί, δαῖμον, ἄεξε – – ἀνέρα *p* 408 7

υἱός· υἱὸς τοῦ δεῖνος *p* 238 3; ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος υἱός 242 2. 4. 5. 390 10

ὑπάρχω· ὑ–ειν αὐτῶι *privilegia* 209 13. 20; ὑ–ειν δὲ (αὐτοῖς) καὶ τὰ λοιπὰ τίμια 417 7; τὰ ἄλλα τίμια (καὶ φιλάνθρωπα πάντα), ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις (λοιποῖς) προξένοις κτλ. ὑ–ει 208 17. 44. 209 22. 588 25 τᾶς οἰκειότατος τᾶς ὑ–ούσας τοῖς δείνοις ποτὶ τοὺς δεῖνας 582 11; ὅσα κέκτηνται κτλ., ὑ–ειν αὐτοῖς ἴδια 583 37

ὕπατος· (*consul*) ἐπὶ ὑ–ων τῶν δείνων 242 2

ὑπεναντίος· μηθὲν ὑ–ον τοῖς ἐν τᾶι στάλαι 583 76

ὑπέρ· 1. *cum gen.*: ὑ. εὐχῖς 446*a* 3; ὑ. μνήμης 446*b* 3; πάτρας ὑ. *p* 298 3 2. *cum acc.*: συνευδοκούντων ὑ. τὰμ [πόλιν] 245 12

ὑπερφίαλος· ὑ–ων ἐχθρῶν *p* 314 6

ὑπέχω· ὑ–ειν δίκαν 573 11

ὑπό· 1. *cum gen.*: τὰ πρότερον ὑ. τᾶς πόλιος διοικούμενα 583 29; τᾶν θυσιᾶν τᾶν συντελουμενᾶν ὑ. αὐτῶν 582 25 ἄρκου ὑ. στυγερᾶς ὀλέσας βίον *p* 340 3. ὑ. στυγερᾶς οὐλόμενον παλάμας *p* 313 4 2. *cum dat.*: ζῶσαν ὑπ' ἀελίωι *p* 314 9; θῆκαν ὑ. ψαμάθωι *p* 431 2 3. *cum acc.*: ἦλθεν ὑ. ζόφον *p* 314 8; ὑ. νέρτερα γαίας ναίω *p* 340 7

ὑποδέχομαι· Ἀΐδη[ς ὑπεδέ]ξατο *p* 462 1; (θεαροδόκους) τοὺς ὑποδεξομένους ἀεὶ τοὺς παραγινομένους θεωρούς 582 33

ὑποπρύτανις· (*sacerdos*) ὑ–ιες (*Thyrr.*) 247 5

ὑφαίνω· ἔβλεπεν ἤκουέν τε καὶ ὕφαινεν *p* 218 4

φαίνω· καθ' ὃν κα τρόπον φ–ηται ἐπιτάδειον εἶμεν 417 11; ὅπως φ–ηται τὸ πλῆθος τῶν Ἀ. διεξάγειν 583 56 ἐφάνη τοῖς Ἀκαρνᾶσι πρεσβευτὰς ἀποστεῖλαι 583 16

φάτις· μύθων φ. *p* 408 3

φέροπλος· ἁ Ἠπείρου γαῖα φ. *p* 312*a* 8

φέρτατος· ἔργον – – φέρτ[ατον] *p* 211 3

φθέγγομαι· ἁμετέραν ἀρετὰν οὐ φθένξομαι *p* 312*a* 7

φθίω· φθιμένων ἀρετά *p* 408 1

φιλάνθρωπον· τὰ ἄλλα (τίμια καὶ) φ–α πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις (λοιποῖς) προξένοις κτλ. ὑπάρχει 208 15. 28. 209 15. 588 22

φιλέω· ὃν πᾶς φιλέεσκεν *p* 314 6

φιλία· (ἀνανεοῦσθαι) τὰν φ–αν (καὶ τὰν οἰκειότατα) 582 12. 36

φίλιος· στρατόπεδον φ–ον 583 47

φιλοπονία· ἁ κατὰ τὸ ἐπιτάδευμα φ. καὶ τέχνα 209 11

φίλος· οἱ οἰκεῖοί τε καὶ φ–οι 582 24; τοὺς συγγενεῖς καὶ φ–ους 583 58

φοινίσσω· ὤλετο φ–ίξας ἀπροτίοπτον Ἄρη *p* 314 7

φορέω· 583 42

φυλάσσω· τὰν ὠνὰν φ–οντι οἱ δεῖνες 394 11; ἐνὶ στέρνοισι φ–ων *p* 298 7

φύω· ἀγρεῖος ἔφυς *p* 253 4

φωνά· πατρός, ματρὸς φ–αν *p* 340 10

φώς· φωτὸς ὑπὸ – – παλάμας *p* 313 4

χαίρω· (*in titulis sepulcralibus*) χ–ε 258 2. 259. 261 2 *al.*; χ–ετε 297 2. 305. 319 *al.* ἐμὶν χ–ετε 321 2

χαλκός· τυπωθεὶς χ. *p* 408 4

χάρις· ἀποδοὺς χ–ιν *p* 313 7; δικαίαν ἀποδιδόντας χ–ιν 582 23

χαριστήριον· χ–ια ἀποδιδόντας τῶν εὐαμερημάτων 583 55

χειροτονέω· χ–ήσας δ[ικαστάς] 417 2

χέω· οὐ ψευδὴς μύθων κέχυται φάτις *p* 408 3

χηρεύω· χ–ει θάλαμος *p* 340 7

χίλιοι· οἱ χ. 207; ἁ βουλὰ τῶν Ἀκαρνάνων καὶ οἱ χ. 582 27

χράω· 1. *act.*: χρήσαντος τοῦ θεοῦ 582 16 2. *med.*: χρώμενο[ς εὐλογίαι] *p* 579 2; χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς νόμοις 583 69

χρεία· προσανέθετο τὰς χ–ας τοῖς εἰς ἀρρωστίαν ἐμπεσοῦσιν 209 9

χρῆμα· ἱερὰ χ–ατα τοῦ Ἀπόλλωνος 583 36; καὶ αὐτῶι (αὐτοῖς) καὶ χρήμασι *cf.* ἀσφάλεια τὰ ἀνατεθέντα χ–ατα 583 52; (τιθέναι ?) χ–ατα εἰς τὰν ἐπανόρθωσιν τοῦ ἱεροῦ 583 59

χρηστός· Αἰθρίας τᾶς χ–ᾶς 389 2

χρόνος· τὸν πάντα χ–ον 209 20. 393 9 εἰς τὸμ πάντα (ἅπαντα) χ–ον 209 13. 582 38; κατὰ τοὺς πρότερον χ–ους 583 9; παρὰ πᾶν τὸγ χ–ον 583 57

χώρα· ἁ πόλις καὶ ἁ χ. *cf.* πόλις 2.

χῶρος· χ–οι ἐπώληθεν 245 1

ψάμαθος· θῆκαν ἐρημαίηι ὑπὸ ψ[αμάθωι] *p* 431 2

ψαφίζω (ψηφίζω)· κατὰ τὰ αὐτὰ ἐψηφίσαντο 582 45; τὸν δᾶμον ἐψαφίσθαι 582 19

ψάφισμα· τοῦ ψ–τος τούτου ἀντίγραφον 417 13 ἀναγραφῆμεν τὸ ψ. 583 61. (ὅπως ἀναγραφῇ) τὸ ψ. ἐν τῶι ἐμφανεῖ 417 11; (πρεσβευτᾶν) ἀποδόντων τὸ ψ. 582 15; τὸ ψ. ἀτελὲς ἔστω 583 75; εἴ τις ψ. τι γράψαι 583 72; ψ–τι λύειν τι 583 71

ψευδής· οὐ ψ. μύθων κέχυται φάτις *p* 408 3

ὦ· *vocativus* *p* 253 3. *p* 298 1. *p* 313 1. 7

ὠνά· ἀτελὴς ἁ ὠ. ἔστω 394 9. 24; τὰν ὠνὰν φυλάσσοντι οἱ δεῖνες 394 11

ὡς· ὥς κα θέλῃ 241 4

ὥστε· ἐπὶ τοῖσδε ὥ. 583 26

V. INDEX GRAMMATICUS

cf. Bechtel, *Gr. Dial.* II 73 ss.

ε = εο· Θέδωρος 261 1
ει = ε· Πολύξεινος 394 15
ει = ι· παρακλείνεται *p* 340 9; – – φείνιος 351 1
ευ = εο· Θευδότα 419, 9 1; Θεύδοτος 588 2; Κλευμένης 542 1
ι = ει· μάγιρος 434 18
ι *omissum*: ἐπόησε 238 1. 239 2; ἐποήσατο 209 6
ο = ου· αὐτõ *p* 214 3 (*corinth.*); Σιτύλο 390 10; βόλαρχος 390 9
ου = ο + ο· ἀρχοινόχους 247 19
apocope: κὰτ ταὐτά 573 10
elisio: ἀλλ' εἰς 583 60; δ' ἐστί 583 11; δι' οὗ 583 14; ἐπ' Ἀκτίωι 583 46. 66. ἐπ' εἰκάδι 582 7; καθ' ἕκαστον 583 46. καθ' ὅ 582 15. καθ' ὅν 417 11; παρ' ἑκατέρων 583 34. 70; ὑπ' αὐτῶν 582 25 *passim in carminibus*
crasis: ταὐτά 573 10; κἀγαθούς 417 2; ὡγαθός *p* 298 4

γ = κ· ἔγγονος 243 4. 391 4. 417 6
γ = ν· τὰγ γωνίαν 246 8; τῶγ γινομένων (γεγονότων) 583 32. 55 ἀσφάλειαγ καί 209 21. πρεσβευτᾶγ καί 388 2. αὐτὸγ καί 392 6 *al.*; τῶγ κατά 583 68. Ἀκαρνάνωγ κατά 588 15; Τιμόκριτογ κόλπωι *p* 298 2; τὰγ κόμαν 583 43 τὸγ χρόνον 583 56
Ϝ· Ϝοινίδας 602 10; Ϝρῶσις (?) 337
θ = τ· ἀνεθέθη 455
h· *h*ός *p* 214 3; *h*υιός 390 10; *h*[έν]εκα (?) *p* 398
λ = λλ· Καλιστ – – 300*b*
μ = ν· τὰμ βελτίσταν 583 12 τὸμ Μούσαις *p* 298 1; πόλιμ μή 573 11; πρῶτομ μέν 583 41 *al.* τὸμ πάντα χρόνον 209 13; ἐμ προμάχοισι *p* 298 5; τὰμ πόλιν 583 16 *al.*
ν = γ· προένγυοι 390 7. ἐνγύς *p* 214 2; ἔνκτησιν 417 6. συνκείμενα 583 73; φθένξομαι *p* 312*a* 7
ν = μ· Ἐνπεδοκλέος 463
νν = ν· Ἀρίστωννος 478
π = ππ· Καλλίπωι 390 4
ρ = λ· Κρεομάχας 564
σ *omissum*: εἰστάλας 583 61
τ = δ· Ἀρτέμιτι 435 1. 396
τ = ττ· Ἄταλος (?) 350 1
τ *omissum*: ἄρκος *p* 340 3
χ = κ· Θεοφανίσχου 487; Λεοντίσχου 435 12; Λυκίσχα 326 1
contractio notabilis: Ἀκαρνίας 573 3

---

declinatio prima:

singularis: *nom. masc.*: σ *omissum*: Φιλόμμα 512 1
gen. masc.: *in* –α· Ἁγήτα τοῦ Νικία 208 2; Μνασαγόρα 223; Φιλλία 230 *al.*, *sed in* –ας· Ἀρίστας 245 15; Ξενίας 243 4; Ὑβρίστας 293 2; Προκλείδας (?) *p* 214 1

pluralis: *gen.*: *in* – ᾶν· αὐλητᾶν 583 30; πρεσβευτᾶν 582 7; τᾶν θυσιᾶν τᾶν συντελουμενᾶν 582 24. 25; τᾶν λοιπᾶν ποθόδων ἁπασᾶν 583 44 *al.*

declinatio secunda:

singularis: *gen.*: *in* –ου, *sed* ἀργυρίω 582 35
dat.: *in* –ωι, *sed in* –οι· τοῖ κοινοῖ 209 10. 588 13; τοῖ Ἀπόλλωνι τοῖ Ἀκτίοι 588 1; ματρὶ δυστάνοι *p* 340 2

declinatio tertia:

singularis: *gen.*: *in* –εος· 1. Ἀριστοκλέος 208 3; Ἀριστοκράτεος 245 1; Εὐκράτεος 245 14; Διοπείθεος 208 5; Ἐπιτέλεος 247 10; Διογένεος 583 3 *al.*, *sed* Διογένους 209 5. 11. 12; Ἀρι[στοκρ]άτους 392 4 2. γραμματέος 208 5. 209 18 *al.*; Ἀνακτοριέος 582 5. 588 3; Λεοντέος 446*a* 2 *in* –ιος· μισθώσιος 583 30; πόλιος 241 9. 14. 243 2. 417 8. 582 19. 583 29; παναγύριος 583 25; πρυτάνιος 212 1 *al.* Λύσιος 246 9. 10; Κλήτιος 237; Βουβαλίος 227 3; Φιλιστίος (?) 511
dat.: πόλι 390 1
acc.: 1. Ἐπιγένη 209 20; Ἐπικράτη 419, 2 2 2. Πατρῆ 208 9 3. πᾶν τὸγ χρόνον 583 56
voc.: 1. Ἐπικράτη 295; Μνασικράτη 307 *al.* 2. Κλεολαΐ 332; Λεωνί 346 1; Φιλαινί 333

pluralis: *nom.*: *in* –οι· μάρτυροι 394 13
in –ιες· ὑποπρυτάνιες 247 5
gen.: *in* –έων· ἐθνέων 583 40; ἐτέων 245 7. 582 20; τελέων 583 31. 45
in –ίων· πολίων 241 11. 16. 583 40
dat.: *in* –οις· ἐχόντοις 417 8; χρημάτοις 417 9
acc.: *in* –ιας· πόλιας 241 18 (*sed* πόλεις *ibid.* 5. 6. 12)

---

de pronominibus vide indicem IV.

---

coniugatio:

activum: *praesens*: *ind.*: μετέχοντι 582 24; φυλάσσοντι 394 11
opt.: συλῶι 573 7. 9; δοκοῖ 583 48. ἐπιχειροῖ 583 73
inf.: (προ)τιθέμεν 583 45. 8; εἶμεν *passim*; διορθοῖν 583 76
imperf.: ἔς 390 9; παρ⟨ῆ⟩ς 209 8; ἄγοσαν 583 50
aor.: *inf.*: ἀναθέμεν 582 40; δόμεν 390 5. 417 13. 582 34

passivum: *fut.*: συντελεσθησεῖται 583 15
aor.: *ind.*: ἐπώληθεν 245 1
inf.: ἀνατεθῆμεν 583 66; (ἀνα)γραφῆμεν 583 37. 61; δοθῆμεν 583 67

---

syntaxis:

ordo verborum: μεγάλων περιστάντων τὰν Ἀκαρνανίαν πολέμων 583 10. 11 κατὰ τὰ αὐτὰ δέ 582 45

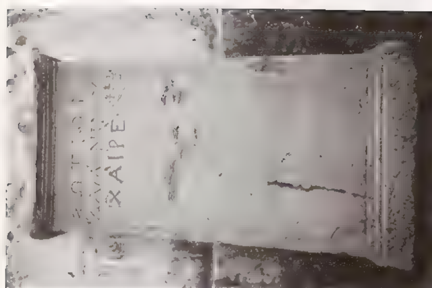
constructiones notabiles: γραμματεὺς τᾶι βουλᾶι, τοῖς ἄρχουσι, στραταγῶι *vide indicem IV s. v.* γραμματεύς; ἱεραπόλος τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Ἀκτίωι 208 1. 209 17. 588 1 (εὐεργεσίας) ἃς πεποίηνται τὸ κοινὸν τῶν Μαγνήτων 582 13 ἐξαδυνατεῖν τοῦ προτιθέμεν τὰς Ἀκτιάδας 583 8; ἐπιχωρῆσαι τοῦ κοινὸν εἶμεν τὸ ἱερόν 583 23 ὁ δεῖνα τόδε σᾶμα κεκλέσεται *p* 214 1 (?)

de usu articuli, praepositionum, coniunctionum al. vide indicem IV.

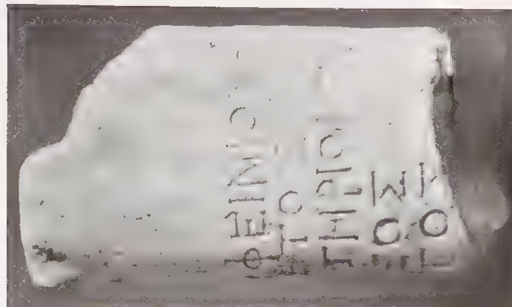
VI. COMPARATIO NUMERORUM

IG IX 1		IG IX 1²
435	=	424
436	=	421
437	=	421
438	=	423
439	=	441
440	=	431
441	=	428
442	=	390
443	=	391
444	=	392
445	=	393
446	=	395
447/8	=	394
449	=	406
450	=	401
451	=	412
452/3	=	413
454	=	389
455	=	444
456	=	445
457	=	450
458/61	=	446
462	=	448
463	=	447
464	=	570
465	=	456
466	=	561
467	=	539
468	=	547
469	=	554
470	=	565
471	=	542
472	=	555
473	=	465
474	=	563
475	=	564
476	=	545
477	=	566
478	=	567
479	=	568
480	=	559
481	=	562
482	=	543
483	=	242
484	=	243
485	=	245
486	=	247
487	=	248
488	=	363
489/90	=	312
491	=	285
492	=	356
493	=	271
494	=	299
495	=	273
496	=	311
497	=	343
498	=	344
499	=	317
500	=	318
501	=	283
502	=	337
503	=	290
504	=	353
505	=	354
506	=	355
507	=	328
508	=	329
509	=	286
510	=	359
511	=	296
512	=	361
513/5	=	208
516/7	=	209
518	=	212
519	=	211
520	=	210
521	=	214
522	=	216
523	=	238
524	=	239
525	=	231
526	=	540
527	=	232
528	=	360
529	=	352
530	=	277
531/2	=	414

Punta
ΑΚΤΙΟΝ
Vonitsa
ΑΝΑΚΤΟΡΙΟΝ
ΗΡΑΚΛΕΙΑ ?
Paliambelo
Ruga-
Bai
ΕΧΙΝΟΣ ?
Karvasaras
ΛΙΜΝΑΙΑ
ΘΥΡΡΕΙΟΝ
Hag. Vasilios
Monastiraki
Lykoniko
ΠΑΛΑΙΡΟΣ
Kechropula
ΣΟΛΛΙΟΝ ?
Pogonia
Zaverda
Katuna
ΜΕΔΙΩΝ
?
Komboti
PETITARUS ?
ΑΧΕΛΩΟΣ
ΑΛΥΖΙΑ
Kandila
ΦΟΙΤΙΑΙ
Porta
ΣΤΡΑΤΟΣ
Surovigli
Kalamos
ΚΑΡΝΟΣ
Prodromos
Rigani
Chrysovitsa
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ?
ΚΟΡΟΝΤΑ
ΣΑΥΡΙΑ ?
Paleo-Manina
Dragamesto
ΑΣΤΑΚΟΣ
ΚΡΙΘΩΤΗ
ΕΧΙΝΑΔΕΣ
ΑΧΕΛΩΟΣ
ΟΙΝΙΑΔΑΙ
Makri
ΔΟΛΙΧΑ ?
1 2 3 6 9 12
Chiliometra

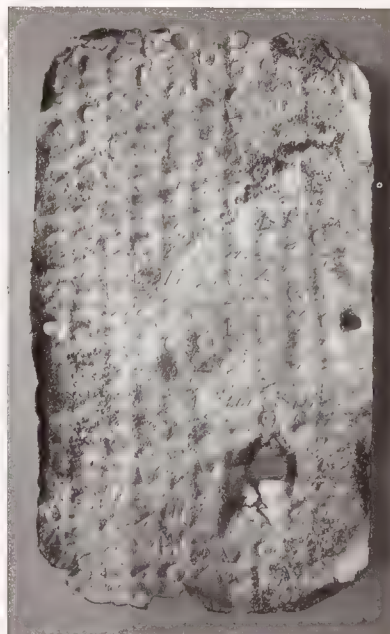
OENIADAE.
Nr. 422. Saec. III²a.

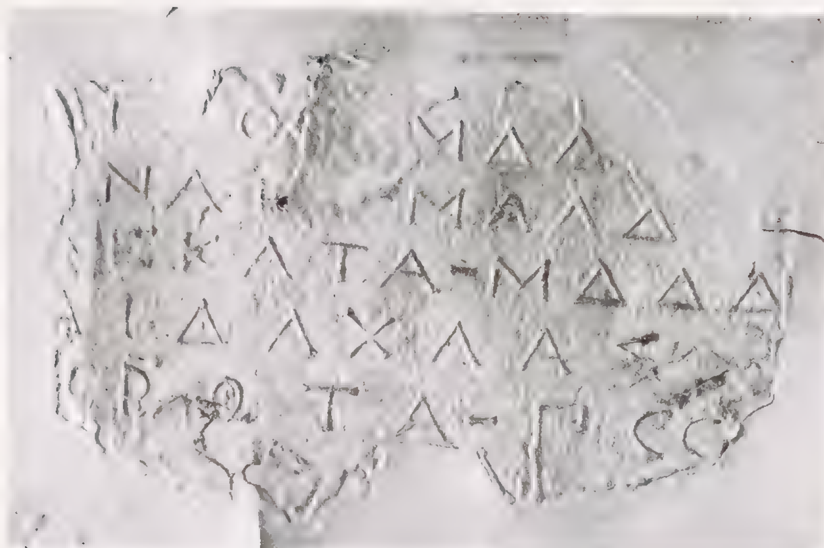
THYRRHEUM
Nr. 351. Aet. imp.

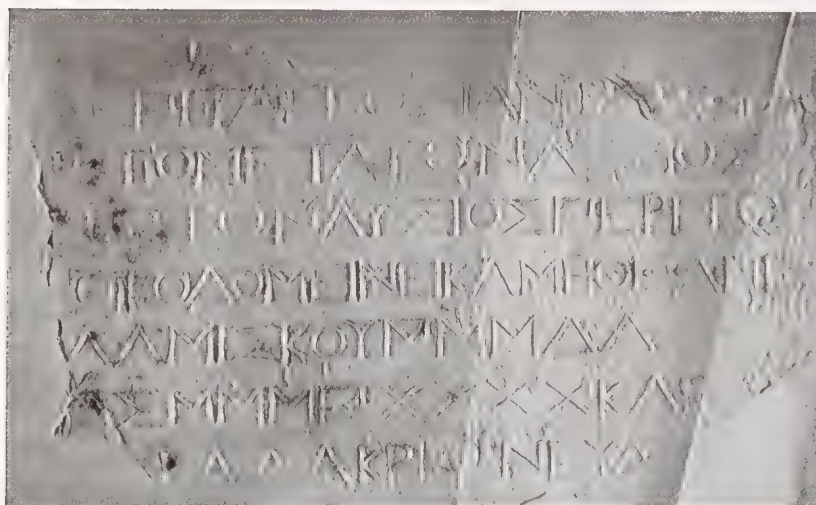
STRATUS. Nr. 398. Saec. VIa.

STRATUS. Nr. 390. Fin. saec. Va.

THYRRHEUM. Nr. 246*A*. Saec. IIIa.

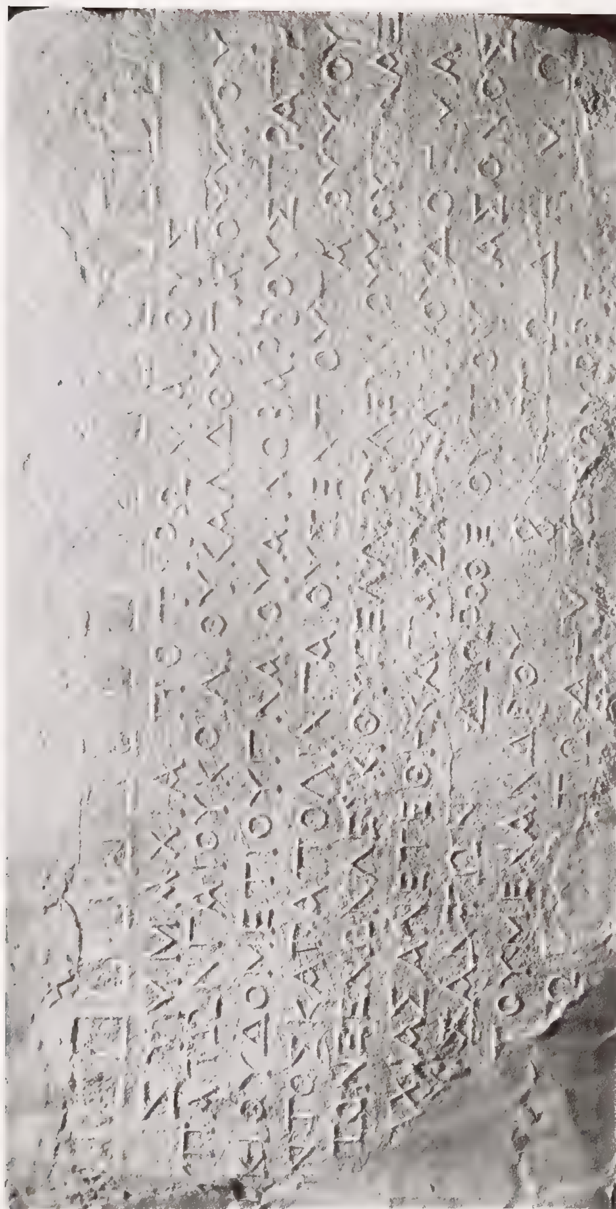
THYRRHEUM. Nr. 246*B*. Saec. IIIa.

THYRRHEUM. Nr. 256. Saec. II Ia.

THYRRHEUM. Nr. 252. Saec. II a.

THYRRHEUM. Nr. 286. Saec. III^{a} a.

THYRRHEUM. Nr. 242. A. 94 a.

INSCRIPTIONES GRAECAE

EDITAE CONSILIO ET AUCTORITATE ACADEMIAE SCIENTIARUM GERMANICAE

*paratur **prelo traditum †editum

† Vol. I. Inscriptiones Atticae anno Euclidis vetustiores ed. A. Kirchhoff. 1873. Neudruck 1956 . . M. 180.—
† Supplementa. Accedunt indices. 1877. 1886. 1891 . . . . M. 35.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum. Vol. I et vol. IV pars I. fasc. 1—3.)

† Vol. II. Inscriptiones Atticae aetatis quae est inter Euclidis annum et Augusti tempora ed. U. Koehler.
† pars I. Decreta continens. 1877 . . . . M. 78.75
† pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens. 1883 . . . . M. 101.25
† pars III. Dedicationes, titulos honorarios, statuarum subscriptiones, titulos artificum, titulos sacros, inscriptiones ararum, oracula, similia, titulos sepulcrales continens. 1888 . . . . M. 75.—
† pars IV. Indices continens. Composuit J. Kirchner. 1893 . . . . M. 20.50
† pars V. Supplementa. 1895 . . . . M. 67.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum. Vol. II. pars 1—4 et vol. IV pars 2.)

† Vol. III. Inscriptiones Atticae aetatis Romanae ed. W. Dittenberger.
† pars I. Decreta senatus populique Atheniensium etc. Additae sunt tabulae quinque lithographicae. 1878 . . . . M. 93.75
† pars II. Tituli sepulcrales. Tituli memoriales. Fragmenta incerta. Addenda et corrigenda. Indices. 1882 . . . . M. 71.25
† pars III. Appendix inscriptionum Atticarum: defixionum tabellae in Attica regione repertae ed. R. Wuensch. 1897 . . . . M. 17.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Atticarum Vol. III. pars 1—2 et Appendix.)

† Vol. IV. Inscriptiones Argolidis ed. M. Fraenkel. 1902 . . . . M. 90.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Peloponnesi et insularum vicinarum. Vol. I.)

† Vol. V. Inscriptiones Laconiae Messeniae Arcadiae.
† fasc. I. Inscriptiones Laconiae et Messeniae ed. W. Kolbe. Additae sunt tabulae septem. 1913 . . . . M. 134.25
† fasc. II. Inscriptiones Arcadiae ed. F. Hiller de Gaertringen. 1913 . . . . M. 75.75

Vol. VI. Inscriptiones Elidis et Achaiae.

† Vol. VII. Inscriptiones Megaridis et Boeotiae ed. W. Dittenberger. 1892 . . . . M. 159.50
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. I.)

Vol. VIII. Inscriptiones Delphorum.

† Vol. IX. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII non comprehensae.
† pars I. Inscr. Phocidis, Locridis, Aetoliae, Acarnaniae, insularum maris Ionii ed. W. Dittenberger. 1897 . . . . M. 42.—
(Adhuc inscribebatur Corpus Inscriptionum Graecarum Graeciae septentrionalis. Vol. III. pars I.)

† pars II. Inscriptiones Thessaliae ed. O. Kern. Indices composuit F. Hiller de Gaertringen. Inest tabula geographica una. 1908 . . . . M. 92.—

Vol. X. Inscriptiones Epiri, Macedoniae, Thraciae, Scythiae.

Vol. XI. Inscriptiones Deli.
† fasc. II. Inscriptiones Deli liberae. Tabulae archontum, tabulae hieropoeorum ann. 314—250 ed. F. Dürrbach. 1912 . . . . M. 48.75
† fasc. III. Tabulae adn. F. Hiller de Gaertringen. 1927 . . . . M. 7.50
† fasc. IV. Inscriptiones Deli liberae. Decreta, foedera, catalogi, dedicationes, varia ed. P. Roussel. 1914 . . . . M. 47.—

Vol. XII. Inscriptiones insularum maris Aegaei praeter Delum.
(Adhuc inscribebatur Inscriptiones Graecae insularum maris Aegaei.)

† fasc. I. Inscriptiones Rhodi Chalces Carpathi cum Saro Casi ed. F. Hiller de Gaertringen. 1895 . . . M. 56.25
† fasc. II. Inscriptiones Lesbi Nesi Tenedi ed. W. Paton. 1899 . . . M. 33.—
† fasc. III. Inscriptiones Symes Teutlussae Teli Nisyri Astypalaeae Anaphes Therae et Therasiae Pholegandri Meli Cimoli ed. F. Hiller de Gaertringen. 1898 . . . M. 60.—
† fasc. III. Supplementum ed. F. Hiller de Gaertringen. 1904 . . . M. 20.50
* fasc. IV. Inscriptiones Coi et Calymni.
† fasc. V. Inscriptiones Cycladum ed. F. Hiller de Gaertringen.
† pars prior. Inscriptiones Cycladum praeter Tenum. 1903 . . . M. 45.—
† pars altera. Inscriptiones Teni insulae et totius fasciculi indices. 1909 . . . M. 60.—
* fasc. VI. Inscriptiones Chii et Sami.
† fasc. VII. Inscriptiones Amorgi et insularum vicinarum ed. J. Delamarre. Indices composuit F. Hiller de Gaertringen. Addita est tabula geographica una. 1908 . . . M. 41.25
† fasc. VIII. Inscriptiones insularum maris Thracici ed. C. Fredrich. 1909 . . . M. 63.75
† fasc. IX. Inscriptiones Euboeae insulae ed. E. Ziebarth. Additae sunt tabulae septem. 1915 . . . M. 77.—
† Supplementum ed. F. Hiller de Gaertringen. 1939 . . . M. 135.—

Vol. XIII. Inscriptiones Cretae.

† Vol. XIV. Inscriptiones Siciliae et Italiae additis Graecis Galliae Hispaniae Britanniae Germaniae inscriptionibus ed. G. Kaibel. 1890 . . . M. 168.75

Vol. XV. Inscriptiones Cypri.

Voluminis I editio altera. Inscriptiones Atticae Euclidis anno anteriores ed. F. Hiller de Gaertringen. 1924 . . . M. 120.—

Voluminis II et III editio altera. Inscriptiones Atticae Euclidis anno posteriores ed. J. Kirchner.
pars I. Decreta continens.
† fasc. I. Decreta annorum 403—229 a. Chr. 1913 . . . M. 89.—
† fasc. II. Decreta anno 229 a. Chr. posteriora. 1916 . . . M. 92.—
pars II. Tabulas magistratuum, catalogos nominum, instrumenta iuris privati continens.
† fasc. I. Tabulae magistratuum. 1927 . . . M. 150.—
† fasc. II. Catalogi nominum, instrumenta iuris privati. 1931 . . . M. 270.—
pars III. Dedicationes, titulos honorarios, titulos sacros, titulos sepulcrales continens.
† fasc. I. Dedicationes, tituli honorarii, tituli sacri. 1935 . . . M. 183.—
† fasc. II. Tituli sepulcrales, tituli memoriales ed. J. Kirchner. 1940 . . . M. 294.—
pars IV. Indices continens.
† fasc. I. Archontum tabulae. Chronologica. Sermo publicus decretorum proprius. 1918 . . . M. 22.50

Voluminis IV editio altera. Inscriptiones Argolidis.
† fasc. I. Inscriptiones Epidauri ed. F. Hiller de Gaertringen. 1929 . . . M. 144.—

Voluminis IX editio altera. Inscriptiones Graeciae septentrionalis voluminibus VII et VIII comprehensae.
pars I. Inscriptiones Phocidis, Locridis, Aetoliae, Acarnaniae, insularum Maris Ionii.
† fasc. I. Inscriptiones Aetoliae ed. G. Klaffenbach. 1932 . . . M. 101.25

VERLAG WALTER DE GRUYTER & CO., BERLIN W 35